

சிறப்புத் தமிழ்

(செய்யுள், உரைநடை, இலக்கணம்,
தமிழ் மொழி இலக்கிய வரலாறு)

மேல்நிலை முதலாம் ஆண்டு
பகுதி III - சிறப்புத் தமிழ்

தீண்டாமை ஒரு பாவச்செயல்
தீண்டாமை ஒரு பெருங்குற்றம்
தீண்டாமை மனிதத் தன்மையற்ற செயல்

தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும்
கல்வியியல் பணிகள் கழகம்
கல்லூரிச் சாலை, சென்னை – 600 006.

© தமிழ்நாடு அரசு
முதல் பதிப்பு - 2005
மறுபதிப்பு - 2017 குழுத்தலைவர்

முனைவர் பி. இரத்தின சபாபதி,
(மேனாள் தமிழ்க் கல்விப் பேராசிரியர்)
22, வட்டச்சாலை, சென்னை - 600 024.

மேலாய்வாளர்கள்

முனைவர் சு. வஜ்ரவேஹு
பேராசிரியர், தமிழ்க்கல்வி
அரசு, கல்வியியல் மேம்பாட்டு
நிறுவனம், சென்னை - 600 015

முனைவர் இராச. திருமாவளவன்
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
கலவைக் கல்லூரி, அ. மே. ப.,
புதுச்சேரி - 605 001.

நாலாசிரியர்கள்

புலவர் சாமி. இராமலிங்கம்
தலைமையாசிரியர்,
G.M.T.T.V மேல்நிலைப்பள்ளி,
சென்னை - 600 079

புலவர் பொன். பூநீதரன்
தலைமையாசிரியர் (ஓய்வு),
அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி,
வீரணாழுர், செஞ்சி வட்டம்,
விழுப்புரம் - 604 203.

புலவர் மணிமேகலை
பாலதண்டாயுதம்,
மேல்நிலைத் தமிழாசிரியர்,
ஜெய்கோபால் கரோடியா
அரசினர் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி,
சென்னை - 600 094

புலவர் ப. குணசேகரன்
மேல்நிலைத் தமிழாசிரியர்,
பதிப்பகச் செம்மல் க. கணபதி
அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளி,
சென்னை - 600 024.

விலை : ரூ. 40-00

பாடங்கள் தயாரிப்பு : தமிழ்நாடு அரசுக்காக பள்ளிக் கல்வி இயக்ககம்,
தமிழ்நாடு

இந்நால் 60 ஜி.எஸ்.எம். தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பொந்னடக்கம்

எண்.	தலைப்பு	பக்க எண்.
I.	செய்யுள்	1-118
1.	வாழ்த்து	1-12
1.	1. இறைவன்	1
2.	2. மொழி	5
3.	3. நாடு	9
II.	அற இலக்கியம்	13-28
	திருக்குறள்	13
III.	சங்க இலக்கியங்கள்	29-56
1.	1. புறநானூறு	29
2.	2. பரிபாடல்	35
3.	3. குறிஞ்சிப் பாட்டு	45
IV.	காப்பியங்கள்	57-88
1.	1. கம்பராமாயணம்	57
2.	2. சீராப்புராணம்	73
3.	3. இயேசு காவியம்	79
V.	மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்	89-118
1.	1. தொழில் ஆற்றுவீர்	89
2.	2. இதழ்ப் பெண்	93
3.	3. இன்பம்	98
4.	4. மா	102
5.	5. உன்மையான உன்மைகள்	105
6.	6. பெண்ணின் மேன்மை	109
7.	7. தங்கமீன்	113
8.	8. வினையின் விளைவு	116
VI.	உரைநடை	119-176
1.	1. பழந்தமிழகம்	119
2.	2. அருந்தமிழர் போற்றிய அழகுக் கலைகள்	133
3.	3. தென்பாண்டித் தலைநகர் தென்காசி	141
4.	4. அறத்தின் சிறப்பு	151
5.	5. கம்பனுக்குப் பாராட்டு	159
6.	6. உரைநடையில் சில நடைநெறிகள்	167

வ.	இலக்கணம்	177-220
	1. கற்றல் முறை	177
	2. எழுத்து	181
	3. சொல்	188
	4. பொது	198
	5. யாப்பு	201
	6. அணி	214
ச.	துணைப்பாடம்	221-262
	1. தமிழ் மொழி வரலாறு	221
	2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு	235
ரு.	மொழி வளம்	263-268
	1. மொழி வளக்கறுகள்	263
	2. கட்டுரை, கடிதம்	267
	பின்னிணைப்பு	269-276
	1. உரைநடை ஆசிரியர்கள் - வாழ்க்கைக் குறிப்பு	269
	2. வினாவகைகளும் பங்கீடும்	273
	3. ஆசிரியர்களுக்கான குறிப்பு	275

மனப்பாடப் பகுதி

எண்.	பகுதி	வரிகள்
1.	வாழ்த்து	
	இறைவன்	4
	மொழி	4
	நாடு	8
2.	திருக்குறள்	
	நட்பாராய்தல்	20
	மருந்து (குறள் 1-5)	10
3.	சங்க இலக்கியம்	
	புறநானூறு	10
	குறிஞ்சிப் பாட்டு (13-22)	10
4.	காப்பியம்	
	கம்பராமாயணம் (4,6,11,12,13,14)	24
5.	மறுமலர்ச்சிக் கவிதை	
	இன்பம்	8
		<hr/>
		98

க. செய்யுள்

I. வாழ்த்து

1. இறைவன்

ஒரு செயலைத் தொடங்கும் முன்னர் இயக்கங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையாகக் கருதப்படுகின்ற இறைவனை வாழ்த்துவதும் வணங்குவதும் மரபு. அம்மரபிற்கிணங்கப் பாடநூல் தொடக்கத்தில் இறை வாழ்த்துச் செய்யுள் இடம் பெறுகிறது.

சமரச் சன்மார்க்கம் என்னும் சமய இணக்கக் கொள்கையினைக் கொண்ட இராமலிங்க அடிகள் இன்றைய கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள (முன்னாள் தென்னார்க்காடு மாவட்டம்) மருதூரில் 5.10.1823இல் பிறந்தவர். இவருடைய பெற்றோர் : திரு. இராமையா, திருமதி. சின்னம்மையார். சமரச் சன்மார்க்கமும், ஜீவகாருண்யமும் (உயிர்களிடத்து அன்பு) இவர்தம் தலை சிறந்த கொள்கைகளாகும். நூலாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், தத்துவ விளக்க ஆசிரியர் என் இவர் செய்த பணிகள் பல.

பசியால் வாடுவோரின் துயர் துடைக்க, வடலூரில் சத்திய தருமச் சாலையை நிறுவினார். இன்றளவும் அச்சாலை, அணையா அடுப்பைக் கொண்டு மக்களின் அரும்பசி போக்கி வருகிறது. இராமலிங்க அடிகளாரின் காலம் கி.பி.1823 முதல் 1874 வரை. இனிய எளிய செய்யுள்களை யாப்பதிலும் உரைநடை எழுதுவதிலும் இவர் தற்கால முன்னோடியாவார். திருவருட்பா, மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் முதலியன இவருடைய படைப்புகளாகும். இங்குப் பாடமாக உள்ள செய்யுள் திருவருட்பாவின் ஆறாம் திருமுறையில் உள்ளதாகும்.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில் புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குள் படுபரம் பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர்ளளிர் அறிவே
அன்பெனும் அனுவுள் எமைந்தபேர் ஓளியே
அன்புரு வாம் தேவ தேவே

- இராமலிங்க அடிகள்

சொற்பொருள் விளக்கம்

கடம் - குடம்
கரம் - கை எனப் பொருள்படும் வடமொழிச் சொல்
பிடி(பெ)- கையால் பிடிக்கத்தக்க அளவு

குறிப்பு: பெ.பெயர்ச்சொல்

பொருள் விளக்கம்

இறைவன் பெரிய மஸை. ஆனால் அன்பு என்னும் ஒரு கைப்பிடிக்குள்ளே ஒடுங்கிவிடுவான். அவன் குடிகளிலும் அரசன் போன்றவன். பெரிய அரண்மனையில் வாழும் அவன் அன்பாகிய குடிசைக்குள் தங்குபவன். அவன் எல்லை இல்லாத மிகப்பெரிய பொருள். ஆனால் அன்பாகிய வலைக்குள் சிக்கிவிடுவான். அவன் யாருக்கும் கிடைத்தற்கிய அழுதம் போன்றவன். எனினும் அன்பாகிய கரத்தில் கிடைக்கத் தக்கவன். அவன் கடல் போன்ற அளப்பரிய தன்மையினன். எனினும் அன்பாகிய குடத்துக்குள் அடங்குபவன். அவன் வாழ்விற்கு உயிராகவும் அன்பெனும் உயிருக்கு அறிவாகவும் ஒளிர்கின்றவன். அவன் பேரொலியாகத் திகழ்பவன். அன்பு எனும் அனுவிற்குள்ளே புகுந்து ஆற்றல் மிக்கவளாய் விளங்குபவன். அவன் அன்புரவாய் அருள்பொழியும் இறைவனாய்த் திகழ்பவன்.

கைப்பிடி, குடில், வலை, கரம் (கை), குடம், உயிர், அனு ஆகியவையாக அன்பெனும் அரிய பண்பு உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. மஸை, அரசு, பரம்பொருள், அழுது, கடல், அறிவு, ஒளி ஆகிய ஏழுமாக இறைவன் உருவகிக்கப்படுகிறான். அன்பு என உருவகிக்கப்பட்ட பொருள்கள் அளவால் சிறியன. எனினும் அவற்றுள் பெரியனவாகக் கருதப்படும் இறைவன் அடங்குகிறான்.

‘அன்பு உள்ளாம் கொண்டவர்களிடம் இறைவன் உள்ளான்’ - இதுவே இச்செய்யுள் உள்ளத்தும் கருத்தாகும்.

‘அன்பும் சிவமும் இரண்டெடங்கப்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமால தாரும் அறிகிலார்’

என்னும் திருமூலரின் திருமொழி இவன் ஓப்பிட்டு நோக்கத்தக்கது.

திறநெறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள் (பொருத்தமான விடையைத் தேர்க்கொடுக்கவும்)

1. அன்பு என்னும் எனிய பண்பால் தீற்றுவனைக் காணவியலும் என உணர்த்தும் செய்யுமா?

 - அ. பிடியுள் அகப்படும் மஸலை
 - ஆ. குடில் புகும் அரசே
 - இ. அணுவுள் எழைந்தபேர் ஒளியே
 - ஈ. உயிர்ஓளிர் அறிவே

2. தீற்றுவன் அழியாத தன்மை கொண்டவன் என்பதை தீராமலிங்க அடிகள் எவ்வடியால் உணர்த்துகிறார்?
 - அ. கடத்துஞ் அடங்கிடும் கடலே
 - ஆ. கரத்துமர் அழுதே
 - இ. அணுவுள் அழைந்த பேரோனியே
 - ஈ. அன்பு எனும் குடில் புகும் அரசே
3. தீராமலிங்க அடிகளாரின் 'அன்பெனும் பிடியுள்' எனத் தொடர்க்கும் செய்யுள் அடிப்படையில் கீழே பொருத்திக் காட்டப்பட்டனவற்றுள் முறையாக இல்லாதது எது?
 - அ. பிடி - மஸலை
 - ஆ. கரம் - கடல்
 - இ. அணு - ஒளி
 - ஈ. குடில் - அரசே
4. அன்பெனும் பிடியுள் என்னும் வாழ்த்துச் செய்யுளில் தீற்றுவன் அடைதற்கு அரியவன் என்பதை உணர்த்தும் உருவகச் சொல் எது?
 - அ. மஸலை ஆ. ஒளி இ. அழுது ஈ. கடல்
5. 'அன்பெனும் அணுவுள் அழைந்த பேர் ஒளி' என வள்ளலார் உணர்த்தும் தீற்றுத்தன்மை யாது?
 - அ. மிகப்பெரிய பொருளாக விளங்கும் தீற்றுவனைச் சிறிய பொருளாலும் பெறமுடியும்.
 - ஆ. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தீற்றுவன் ஒளி வடிவாய் இருக்கிறான்.
 - இ. அன்புருவாய் தீற்றுவன் எல்லாச் சிறிய பொருளிலும் நிறைந்திருப்பான்.
 - ஈ. மிகச் சிறிய பொருளுக்குள் மிகப் பெரிய ஆற்றலாக விளங்குகிறான்.

குறுவிடை வினாக்கள் (தூரிரு வாக்கியங்களில் விடை தரவும்)

6. இறைவன் பெரியவனாக இருப்பினும் சிறியதற்குன் அடங்குபவன் என்பதை வள்ளலார் எவ்வாறு உருவகமாகத் தெரிவிக்கிறார்?
7. அன்பை வலையாக உருவகித்து வள்ளலார் உணர்த்துவது யாது?
8. இறைவனை ‘அனுவன் அமைந்த பேர்ஜெனியே’ எனக் குறித்து வள்ளலார் உணர்த்துவது யாது?

பந்திவிடை வினாக்கள் (50 சொல்களில் விடை தருக)

9. பிடி, குடில், வஸல், கரம், கடம், உயிர், அனு ஆகியவையாக அன்பை உருவகித்து வள்ளலார் கூறுவன் யாவை?
10. ‘அன்பே இறைவன்’ என வள்ளலார் எவ்வாறு உணர்த்துகிறார்?

கேட்டலுக்கும் பழக்கலுக்கும்

11. ‘அன்பெனும்’ இச்செய்யுள்க் கருத்துஞ்சிப் பிறரைப் படிக்கச் சொல்லிச் செவிமடுக்கவும். கீழுள்ள வினாக்களுக்கு விடை தரவும்.
 அ. இச்செய்யுளில் மிகுதியும் பயன்பட்டுள்ள சொல் எது?
 ஆ. இச்செய்யுளில் ஒவ்வொர் அடியிலும் அமைந்துள்ள ஒசை நயம் எந்தெந்த எழுத்துகளால் ஏற்படுகின்றது.
 இ. இச்செய்யுளில் ஏகா ஓலியால் உணரப்படும் தொடை வகை எது?
 ஈ. அன்பெனும் சீர் எவ்வகைத் தொடையினை ஏற்படுத்துகிறது?
 உ. நீங்கள் செவிமடுத்த வரிகளுள் ஒன்றைச் சொல்லவும்.
- (குறிப்பு : அகமதிப்பீடில் தீரு போன்ற எனிய செய்யுள் ஆசிரியரால் படிக்கப்பட்டு, மேற்காட்டப்பட்டன போன்ற வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே ஆசிரியரின் வழிகாட்டலோடு நண்பர்கள் துணையோடு பல செய்யுள்களைப் படிக்கக் கேட்டு, கேட்டல் திறனை வளர்த்துக் கொள்க.)
12. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரு செய்யுள்களையும் உரக்கப் படிக்கவும் ஒசை வேறுபாட்டை அறியவும்.
 1. நிலையிற் நிரியா தடங்கியான் தோற்றம் மனையினும் மாணப் பெரிது
 2. உற்றவர் உறவினர் தெருவினர் தெரிந்தவர் மற்றவர் எனவர் மகிழ்ந்தவர் அவர்கள் படிக்கும்போது உணரப்படுகின்ற ஒசையின் வேழபாடு அறிக.

2. மொழி

மொழியையும் இறையாகக் கருதி வாழ்த்தி வணங்கும் மரிபு தமிழருக்கு உண்டு. இலக்கியம் படைப்போர், பரம்பொருள் எனக் கருதப்படும் இறைவனை முதற்கண் வாழ்த்தி, வணங்குவர். பின்னர்த் தெய்வமாகத் தமிழன்னையை வணங்குவர்.

இங்குள்ள தமிழ்வாழ்த்து, நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்களால் பாடப்பட்டதாகும். இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் நவாலியூர் என்னும் இடத்தில் 1880இல் இவர் பிறந்தார். பாடல் எழுதுவதில் சிறந்து விளங்கினார். உயிரிளங்குமரன், இலங்கை வளம் முதலிய பல நூல்களை இவர் தீர்ந்தியள்ளார்.

செந்தமிழ்ச் செல்வியைத் தாமரையாட்டியைத் தென்செபாதியச்
நந்தனச் சோலையில் ஏழிசை கூவுந் தனிக்குயிலைச்
சிந்தையிற் பூத்துச் செந்நாவிற் பழுத்துச் செவியினிலே
வந்து கனியும் பனுவற் பிராட்டியை வாழ்த்துதுமே!
- நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்

சொற்பொருள் விளக்கம்

ஆட்டி	- பெண்பால் விகுதியாக எடுத்தாளப்பட்ட சொல் தாமரை + ஆட்டி - தாமரையாட்டி
ஏழிசை	- இசையின் வகைகளாகத் திவாகர நிகண்டு குறிப்பன. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம். முத்தமிழுள் இசைத் தமிழும் ஒன்று.
கனி (வி)	- 'பழும்' எனும் பொருளைத் தருவது கனி. இங்கு இனித்தல்) எனப் பொருள் கொள்க.
குயில்	- இசைத் தமிழ் கொண்ட தமிழன்னை இங்கியாடு கூவும் குயிலாகக் கூறப்படுகிறான்.
செல்வி	- தமிழ்த்தாய் என்றும் இளாமையுடைவள் எனவே செல்வி எனக் குறிக்கப்படுகிறான்.
பனுவல்	- நூல், இங்கு இலக்கியங்களைக் குறிக்கிறது. தமிழன்னை பல இலக்கியங்களைப் பெற்றிருப்பதால் பனுவல் பிராட்டி என அழைக்கப் பெறுகிறான்.

பொதிகை - பொதிகை மனல். மேற்குத் தொடர்ச்சி மனலயின் ஒரு பகுதி. அகத்தியர் வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் மனல். அகத்தியருக்குப் பொதிகை முனி என்னும் பெயரும் உண்டு.

(குறிப்பு: வி-வினைச்சொல்)

பொருள் விளக்கம்

செந்தமிழ்குயில்: பொதிகையில் வாழ்ந்தவர் அகத்தியர். அவர் இசைத் தமிழுக்கும் இலக்கணம் தந்தவர். இக்குறிப்பு இவ்வடியில் காணப்படுகிறது.

தமிழன்னையே நீ என்றும் இளமையாக இருக்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வி. தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் கலைமகள் போன்றவள். தென்பொதிகையில் உள்ள சந்தனக் காட்டில் ஏழு இசைகளையும் எழுப்புகின்ற குயில் போன்றவள்! புலவர்களின் சிந்தனையில் தோன்றி, நூல்களாக உருவெடுத்துக் கேட்பதற்கிணிய தமிழாக உள்ள செல்வியை வாழ்த்துவோம்.

சிந்தையில் பிராட்டியை வாழ்த்துதுமே: கருத்து வளமிக்க இலக்கியங்கள், புலவர்களின் சிந்தனைப் படைப்பாகும். எனவே இலக்கியங்கள் புலவர்களின் சிந்தையில் பூக்கின்றதாகப் புலவர் கூறுகிறார்.

சிந்தனையளவிலே நின்று விடாமல் கருத்துகள் இலக்கியங்களாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுகின்றன. எனவே பூத்த சிந்தனைகள் இலக்கியங்களாகப் பழக்கின்றன. இலக்கியங்கள் செவிமடுக்க இனிமையாகத் தீகழ்கின்றன. எனவே புலவர்களிடம் சிந்தனையாகப் பூத்த கருத்துகள் இலக்கியப் பழமாக வெளிப்பட்டுச் செவிந்துகள் கணிகளாகின்றன. பூத்தல், பழுத்தல், கணிதல் ஆகிய மூன்று செயல்களையும் தமிழன்னைக்குரியதாக்கிச் சொல்நயந் தோன்றக் கூறுகிறார் புலவர்.

குறிப்பு:

1. இச்செய்யுளில் அடிதொறும் எத்தனை சீர்கள் உள்ளன என்பதை அறிக.
2. ஓவ்வொர் அடியிலும் எற்றுச் சீருக்குரிய வாய்பாடு எதுவென நினைவுபடுத்துக.
3. நாற்றுச்சீரை நீக்கி, ஏனைய சீர்களில் அமையும் தனைகள் எவை என அறிக.

4. ஒவ்வொர் அடியிலுமுள்ள எழுத்துகளை ஒற்றுநீக்கி எண்ணி, கீழுள்ள அட்டவணையினை நிரப்புக. எழுத்தெண்ணிப் பாடப்படும் பாலை அறிக.

வரி	எழுத்தெண்ணிக்கை
1	
2	
3	
4	

5. செய்யுளில் இறுதிச் சீர் எவ்வெழுத்தால் முடிகிறதென நோக்குக.

1 முதல் 5 வரையிலான குறிப்புகளினால் அறியப்படும் செய்தியைத் தொகுத்தெழுதுக. இச்செய்யுள் எவ்வகையினதென ஆசிரியரிடம் கேட்டறிக.

தீழனறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. செந்தமிழ் செல்வியைத் தாமரையாட்டியை - இவ்வடியில் உள்ள தாமரையாட்டி கலைமகளைக் குறித்துப் பின்னர்த் தமிழன்னையைக் குறிக்கிறது? என்?
 - அ. கலைமகள் தமிழர்களின் கடவுள்
 - ஆ. தமிழன்னை பல இலக்கியங்களைப் பெற்றுள்ளார்
 - இ. கலைமகனாக்கு நிகராளவள் தமிழன்னை
 - ஈ. கலைமகள் போல் தமிழன்னையும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கிறார்.
2. நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய தமிழ் வாழ்த்தின் நான்கு தொடர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இலக்கியங்கள் பல உள்ளனவென இவற்றுள் எத்தொடர்உணர்த்துகிறது?
 - அ. செந்தமிழ் செல்வி ஆ. சந்தனச் சோலை
 - இ. கூவுந் தனிக்குயில் ஈ. பனுவல் பிராட்டி
3. நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய தமிழ்வாழ்த்துச் செய்யுளில் தீடும் பெற்றுள்ள நான்கு தொடர்கள், அவற்றின் கருத்துகள் பொருந்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எது தவறாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது?

அ. தாமரையாட்டி	-	கலைமகள்
ஆ. கூவுந்தனிக்குயில்	-	இசைத்தமிழ்
இ. தென்பொதிகை	-	முச்சங்கம்
ஈ. பனுவல் பிராட்டி	-	இலக்கிய வளம்

4. 'வந்து கணியும் பனுவல் பிராட்டினை வாழ்த்துதுமே' எனக்கூறி நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் உணர்த்துவது யாது?

- அ. தமிழ் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது
- ஆ. பயன் மிகக் கூலக்கியங்கள் தமிழில் உள்ளன
- இ. தமிழில் ஒரு பிரிவாக இசைத் தமிழ் உள்ளது
- ஈ. தமிழன்னை கலைமகள் போன்றவள்

திருவிடை வினாக்கள்

5. நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர், தமிழன்னையை 'எழிலை கூவும் தனிக்குயில்' என அழைப்பதன் பொருத்தம் யாது?

6. தமிழன்னையை நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் பனுவல் பிராட்டி எனக் குறிப்பதேன்?

7. "சிந்தையிற் பூத்துச் செந்நாவில் பழுத்துச் செவியினிலே வந்து கணியும்" - இவ்வடியின் பொருள் சிறப்பை விளக்குக.

8. நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவரின் மொழிவாழ்த்தில் பயின்றுள்ள கீழே குறித்த தொடர்களின் சிறப்புகளை எடுத்துரைக்கவும்

1. தாமரையாட்டி
2. கூவுங்குயில்
3. பனுவற் பிராட்டி

9. இசைத் தமிழையும் தமிழ் கொண்டுள்ளதை நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் எவ்வாறு குறிப்பால் உணர்த்துகிறார்?

10. 'பழுத்து வந்து கணியும் பனுவற் பிராட்டி' இதனுள் அமைந்துள்ள அளவிக்கீற்பை எடுத்துக் காட்டுக.

11. நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் தமிழின் பெருமையினை உணர்த்துவதற்குத் தந்துள்ள குறிப்புகள் யாவை?

3. நாடு

- 15 -

நாட்டைத் தெய்வமாகக் கருதி வாழ்த்தி வணக்குதல் நாட்டு வாழ்த்தாகும். பாடப்பகுதியுள் அமைந்துள்ள நாட்டு வாழ்த்துச் செய்யுள் 'தமிழ்த் தென்றல்' திரு.வி.க. அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது; 'உரிமை வேட்கை' அல்லது 'நாட்டுப்பாடல்' என்னும் நூலில் உள்ளது. இப்பாடல் இந்திய நாட்டின் பெருமையினை எடுத்தியம்புவதாக அமைகிறது. காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் துள்ளால் என்னும் ஊரில் 26.08.1883-இல் திரு.வி.க. பிறந்தார். பெற்றோர் திரு.விருத்தாசலம், திருமதி சின்னம்மாள். பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கி இதழ் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றினார். நந்தை பெரியார், வ.உ..சி. முதலியோரோடு இணைந்து இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர் இவர். தொழிற்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து, தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் உழைத்த முன்னோடித் தலைவர். சமயப் பொதுமை கொண்ட இவர் பலதுறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு பொதுமை வேட்டல், பெண்ணின் பெருமை, தமிழ்த் தென்றல், மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து முதலிய நூல்களை எழுதினார். இவரது எழுத்துச் சிறப்பினையும், பேச்சாற்றலையும் பாராட்டி இவருக்குத் 'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

17.09.1953 இல் இயற்கை எய்தினார்.

மலைகளிலே உயர்மலையை மகிழ்ந்தனரியு நாடு
மாநதியுள் வானதீயே மல்குதிரு நாடு
உவசில்லினை பொருளொல்லாம் உதீக்கின்ற நாடு
ஓண்தொழிலும் வானரிகரும் ஒங்கியசீர் நாடு
கலைகளோடு மற்றழுடியைக் கண்டதவ நாடு
கடவுளருட் கோயில்களோகாட்சியளி நாடு
பலசமய உண்மையெலாம் பழந்தொளிரு நாடு
பழமைமிகு புகழ்பெருகு பாந்தநன் னாடே

- திரு.வி.க. -

சொற்பொருள் விளக்கம்

உயர்மலை - உயர்ந்த மலை. இங்கு உலகிலேயே மிக உயர்ந்த மலையாகிய இமயத்தைக் குறித்தது. இதிலுள்ள உயரமான சிகரம் எவ்வரெஸ்ட். அதன் உயரம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 8848 மீட்டர்.

ஒண்ட	-	சிறந்த
தவ	-	பெரிய (டரிச்சொல்)
பரந்து	-	விரிந்து
மல்கு	-	பெருகு
மறை	-	வேதம்
வாண்டி	-	வான் + நதி வானிலிருந்து ஓடி வருவதாகச் சொல்லப்படும் கங்கை. (சிவபெருமானின் சடைமுடியில் இருந்த ஆகாயகங்கை, பசீரதனின் தவத்தினால் நிலத்திற்கு வந்தது என்ற புராணச் செய்தியை அறிக.)

பொருள்விளக்கம்

இந்தியா தொன்மையும் புகழும் பெற்ற நாடு. உலகத்தின் மிக உயர்மான மலை இமய மலை. அந்த மலையை இந்நாடு வடவெல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. உலகின் மிகப்பெரிய ஆறுகளுள் ஒன்று கங்கை. அது, ஆகாய கங்கையில் இருந்து பிறந்ததாகும். எனவே பெருமை மிக்க கங்கையாற்றை இந்தியர் பெற்றுள்ளது. உலகில் கிடைக்கும் அனைத்து வகை வளங்களும் இந்நாட்டில் கிடைக்கின்றன. இது சிறந்த தொழில்களாலும், வணிகத்தாலும் புகழ்பெற்றுள்ளது. சிறந்த உண்மைகளைக் கலைக்கோடு இணைத்துப் பெற்ற பெரிய நாடாக விளங்குகிறது. அருள் வழங்கும் கடவுளர் கோவில்கள் நிறைந்தது. பல்வேறு சமய நெறிகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு உயர்ந்து விளங்குகின்றது இந்திய நாடு.

உயர்மலையை - மகிழ்ந்தணியும் நாடு: இமய மலை இந்தியா வின் வடக்கு எல்லை. எனவே அது இந்திய நாட்டின் தலைப்பகுதியாக உள்ளது. தலையில் அணியும் அணி சிந்தாமணி. உயர் மலை, உயர்ந்த மலை என மட்டுமல்லாது உயர்வான அணி போன்றும் திகழ்கிறதெனத் திரு.வி.க. காறுகிறார்.

மாநதியுள்வானதியே - மல்கு திரு நாடு: ஆறுகளுள் ஒப்பற் ஆறு விண்ணுலகில் பாடும் ஆகாய கங்கை எனச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகாய கங்கை ‘பசீரதன்’ என்பானின் முயற்சியால் பூமிக்கு வந்ததெனப் புராணம் கூறும். அந்த ஆறு புனியில் பெருகியோடும் வற்றாத ஆறாக உள்ளது.

உலகில் வினை உதிக்கிள்ள நாடு: உலகில் உள்ள செல்வங்களைக், காடுபடு செல்வம், கடல்படு செல்வம் நாடுபடு செல்வம், மலைபடு செல்வம் என நான்கு வகைகளாக நிகண்டுகள் குறிக்கின்றன. (குடாமணி நிகண்டு 12 ஆம் பகுதி,

செய்யுள் 46,47,48) இந்தியாவின் இயற்கைச் சூழல் இந்நான்கு வகைச் செல்வங்களையும் தருவதாக இருக்கிறது.

ஒண்டொழிலும் வாணிகமும் ஒங்கிய சீர் நாடு: இந்தியா பண்டைக் காலத்திலிருந்து தொழில்களிலும் வணிகத்திலும் சிறந்து விளங்கியதை வரலாறு தெரிவிக்கிறது. எனவே, தொழிலிலும் வணிகத்திலும் இந்திய நாடு உயர்ந்துள்ளதாகத் திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார்.

கலைகளொடு மறைமுடியைக் கண்ட தவநாடு: மறைமுடி என்பது, உயர்வான மறை அல்லது கருத்துவளம் என்னும் பொருளைத் தரும். உயர்வாக உள்ள அக்கருத்துகளை அல்லது மறைமொழிகளை இணைத்தே இந்தியா கலைகளைக் கண்டுள்ளது. எல்லாக் கருத்துகளையும் விளக்கவல்ல கலைகள் இங்கு உள்ளன. எடுத்துக்காட்டு: சிவபெருமான் ஆடல் கலையில் வல்லவனாகக் கருதப்படுகிறான். அஸைத்து அறிவுக்கும் தலைமையாக இருப்பவன் கலைமகள். இவ்வாறாக எல்லாவற்றையும் கலையின் அடிப்படையிலே இந்திய நாடு கண்டுள்ளது.

கடவுளருட் கோயில்களே காட்சியளி நாடு: இந்திய நாடைங்கும் கோவில்கள் உள்ளன. அக்கோவில்களில் அருள் தருகின்ற கடவுளர்கள் காட்சி தருகின்றனர். சமயச் சார்பாய் உள்ள கோயில் ஒவ்வொன்றும் இறையருளை வெவ்வேறு நிலையில் தருகின்றது.

பலசமய உண்மையெல்லாம் பரந்தொளிரு நாடு: இந்தியா சமயச் சார்பற் ற நாடு. எல்லாச் சமயமும் நிகராகக் கொள்ளாப்படுகின்றன. எல்லாச் சமயக் கருத்துகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு சமய நல்லினைக்கத்தோடு மக்கள் வாழ்வதைத் திரு.வி.க. உணர்த்துகிறார்.

பழமைகிரு புகழ்பெற்று பாரதநன் னாடே: ‘பாரத ழுமி பழம்பெறும் ழுமி, நீரதன் புதல்வர் இந்நினைவெகற்றாதீர்’ என்னும் பாரதியின் மொழியை ஓப்பு நோக்குக.

திறனாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. இந்தியத் தாயை எண்ணும் போது ‘அவன் திருமுடியே’ திரு.வி.க. அவர்களுக்கு நினைவுக்கு வருகிறது எனத் தெரிவிக்கும் அடி எது?
 - அ. கடவுளருட் கோயில்களே காட்சியளி நாடு
 - ஆ. கலைகளொடு மறைமுடியைக் கண்டதவநாடு
 - இ. மலைகளிலே உயர்மலையை மகிழ்ந்தனியு நாடு
 - ஈ. ஒண்டொழிலும் வாணிகமும் ஒங்கிய சீர் நாடு

2. மேலுள்ளப் பெருமையினையும் இந்தியநாடு கொண்டுள்ளது எனத் தெரிவிக்கத் திரு.வி.க. கூறும் தொழிலை?
- அ. பழமை மிகு புதும் பெருகு பாரத நன்னாடே
- ஆ. பலசமய உண்மையெலாம் பரந்தொனிரு நாடு
- இ. மாநதியுள் வாணதியே மல்குதிரு நாடு
- ஈ. கலைகளோடு மறைமுடியைக் கண்டதவநாடு
3. இந்தியாபல செல்வங்களைக் கொண்டதெனக் கூறிய கணக்கும் அடி எது?
- அ. மாநதியுள் வாணதியே மல்கு திருநாடு
- ஆ. உலகில் வினை பொருளெல்லாம் உதிக்கின்ற நாடு
- இ. கலைகளோடு மறைமுடியைக் கண்ட தவநாடு
- ஈ. ஒன்றொழிலும் வாணிகமும் ஒங்கிய சீர் நாடு

குறுவிடை வினாக்கள்

4. இமயத்தின் பெருமை திரு.வி.க. அவர்களால் எவ்வாறு கூறப்படுகிறது?
5. கங்கையாற்றினைத் திரு.வி.க. அவர்கள் எவ்வாறு புகழ்ந்துரைக்கிறார்?
6. இந்திய நாட்டுச் செல்வங்கள் எவ்வாறு உள்ளன எனத் திரு.வி.க அவர்கள் கூறுகிறார்?
7. இந்திய நாட்டுக் கலைகளின் சிறப்பைத் திரு.வி.க. அவர்கள் எவ்வாறு பெருமைப்படுத்துகிறார்?
8. இந்தியப் பெருநாட்டின் சமயச்சார்பின்மை (Secularism) திரு.வி.க. அவர்களால் எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது?
9. இந்திய நாட்டின் பெருமைகளாக நாட்டு வாழ்த்துப் பாடலில் திரு.வி.க கூறுவனவற்றுள் இரண்டனை எடுத்துக்காட்டுக்

தாயின் மணிக்கூடி பாரி - அதைத்

தாழ்ந்து பளிந்து புகழ்ந்திட வாரி

பாரதியர்

II. அற இலக்கியம் திருக்குறள்

உலகம் முழுமைக்கும் ஒரே நீதியாய் வான் புகழ் கொண்ட திருவள்ளுவப் பெருமகன் தியற்றிய நூல் திருக்குள். திரு + குறள். மேன்மையான குறள் வெண்பாக்களினாலாகிய நூல். ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. சொற்களால் கருங்கி, பொருளால் விரிந்து, ஏரடியால் இவ்வுலகை அளந்து; மொழி, இனம், மதம், காலம் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்பதனாலும் திருக்குறள் உலகப் பொதுமன்ற எனப் போற்றப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கியம் பகுப்பில் திருக்குறள் பதினெண் கீழ்க்கணக்குத் தொகுப்பில் அடங்கும்.

“நாலடி நான்மணி நானாற்ப தெந்தீணைமுப
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாழுலம்
இன்னிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்திலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்னும் செய்யுளால் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களை அறியலாம். இவ்வெண்பாவில் திருக்குறள் “முப்பால்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறம், பொருள், இனபம் என்கின்ற மூன்று உறுதிப் பொருள்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளமையால் இது ‘முப்பால்’ என்னும் பெயரைப் பெற்றது. திருக்குறள் பற்றி விரிவாக இலக்கிய வரலாற்றுப் பகுதியில் காணக.

நட்பாராய்தல்

(நல்ல நண்பர்களை ஆராய்ந்து அறிதல்)

(இவ்வதிகாரம், பொருட்பால், அங்கவியலில் உள்ளது. அதிகார எண் 80)

1. நாடாது நட்டவிற் கேடில்லை நட்டபின் விடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
2. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்.
3. குணனும் குடிமையும் குற்றமூம் குன்றா இன்னும் அறிந்தியாக்க நட்டு.
4. குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநானு வானைக் கொடுத்தும் கொள்ளவேண்டும் நட்பு.
5. அழக்சொல்லி அல்ல தீடித்து வழக்கறிய வல்லார்ந்த பாய்ந்து கொள்ள.

6. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.
7. ஊதியம் என்ப தொருவற்குப் பேதையார் கேண்மை ஓரீடு விடல்.
8. உள்ளற்க உள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார்ந்தபு.
9. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளிலும் உள்ளஞ் சுடும்.
10. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் ரீத்தும் ஒருவுக ஒப்பிலார்ந்தபு.

செய்யுள் பகுப்பு முறை

நட்பாராயாத் போது உண்டாகும் குற்றம்	-	1, 2
ஆராயும் முறை, ஆராய்ந்து ஏற்கத்தக்கவர்	-	3,4,5,6
ஆராய்ந்து, ஏற்கத்தகாதவர்	-	7,8,9
கொள்ளத் தக்கவரும், தள்ளத் தக்கவரும்	-	10

சொற்பொருள் விளக்கம்

அடு	- வீழ்த்து, அடுங்காலை என்பது கூற்றுவன் கொல்லுவங் காலத்தைக் குறித்தது
அழுச்சொல்லி	- அழுகை (அவலம்) தோன்றும் படியாகப் பேசி
ஆய்ந்தாய்ந்து	- குணம், செயல் முதலியனவற்றைப் பலமுறையும் ஆராய்ந்து (ஆய்ந்து + ஆய்ந்து என்பதன் புணர்ச்சி வடிவம்)
ஆறு	- நெறி, வழி. ஆற்றறுப்பார் என்பது நெறிப்படுத்தாது விடுவார் / வழிகாட்டாது கைவிடுவார் (ஆறு + அறுப்பார்)
இடித்து	- வலியுறுத்தி அறிவுரை கூறல் -
இனன்	- சுற்றம் (இனன் என்பது இனம் என்பதன் கடைப்போலி)
உள்	- நினை, உள்ளற்க நினையாதிருக்க (எதிர்மறையில் வந்துள்ளது)
உள்ளம்	- ஊக்கம்
ஊதியம்	- பேறு; பயன்
ஓரீடு	- விலகி, சொல்லிசையளவெடுத்து
ஒருவு	- கைவிடு (ஒருவுக என்று கட்டளையாக வந்துள்ளது)

கடைமுறை	-	நட்பின் திறுதியில் (முடிவில்)
கிளைஞர்	-	நண்பர்; உறவினர் இங்கு இச்சொல் நண்பர் எனும் பொருளில் வந்துள்ளது.
குள்றா	-	குறைவற்ற
கேடு	-	(செல்வ) அழிவு
கேண்மை	-	நட்பு, உறவு, கேள் + மை - கேண்மை
கொடுத்தும்	-	பொருள் கொடுத்தாயினும்
நட்டல்	-	நட்பு கொள்ளுதல் (தொழிற்பெயர்)
நட்புயாக்க	-	நட்பு கொள்க
நாடாது	-	'ஆராயாமல்'
மருவு	-	கொள்; மருவுக - கட்டளையாக வந்துள்ளது
வீடு	-	'விடுதல்' முதல்நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; வீடு இல்லை - விடுதல் இல்லை (சடு - சூடு; கெடு - கேடு என்பனவற்றைப் போல)

பொருள் விளக்கம்

நட்பு செய்தபின் அந்த நண்பனை விடுதல் இயலாது. எனவே ஆராயாது நட்பு செய்தால் கேடுவரும்

யானை அனையவர் நண்பொரி நாயனையார்
கேண்மை கெழிதீக் கொள்வேண்டும் யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் ஏறிந்த வேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய் (நாலடியார் 213). (1)

பலவழிகளிலும் ஆராயாது கொண்ட நட்பு, பின்னர், தான் இறப்பதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தைத் தந்து விடும்.

தந்தீமை யில்லாதவர் நட்டவர் தீமையும்
எந்தீமை யென்றே உணர்பதாம் - என்பது பழமொழி நானூறு (132)
அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர் (குறள் 954)

- இதன் கருத்தையும் ஒப்பு நோக்குக. (2)

(செயலும் அதன் விளைவும் கூறப்பட்டது - விளைவினை எடுத்துக்காட்டி நட்பு ஆராயாத போது ஏற்படும் இழுக்கினை வள்ளுவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்)

ஓருஞுடைய குணம், குடி, குற்றம், கற்றம் ஆகிய அளவுத்தையும் ஆராய்ந்து நட்பு கொள்ள வேண்டும். (நட்பு ஆராய வேண்டிய முறை கூறப்பட்டது) சேரிடம் அறிந்து சேர் என்பது ஆத்திகுடி.

பாரீஇ உயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னார்
மாரீஇப் பின்னைப் பிரிவு - என்பது நாலடியார்-220 (3)

நற்குடியில் பிறந்து பழிக்கு அஞ்சம் குணமுடையவனைப் பொருளைக் கொடுத்தேனும் நட்பு கொள்ள வேண்டும்.

தீமை எடுத்துரைக்கும் தீண்ணாறி(வு) இல்லாதார்
தாமும் அவரிற் கடை - நாலடியார்-227 (4)

தவறு செய்கிற பொழுது இடித்துரைத்தேனும் நல்வழி காட்டுகின்ற நல்லவரோடு நட்பு கொள்ள வேண்டும். (5)

ஒருவனுக்குக் கேடுவந்த காலத்தும் அதனால் அவனுக்கு ஒரு வகை நன்மையுண்டு. அதுவே உண்மை நன்பார்களை அளக்கும் அளவுகோல் (ஏகதேச உருவக அணி)(6)

அறிவற்றவன் நட்பை ஒதுக்கிவிடுவதே ஒருவனுக்கு ஊதியம் (ஜிலாபம்)
'தெளிவிலார் நட்பின் பகை நன்று' என நாலடியார் (219) கூறுகிறது. (7)

ஊக்கம் குறைவதற்குக் காரணமான செயல்களை எண்ணாதே! துன்பத்தில் துணையில்லா நட்பைக் கொள்ளாதே! (எடுத்துக்காட்டு உவமையனி) (8)

கேடுவருங்காலத்து நீங்குவாரது நட்பு இறக்கும் காலத்து எண்ணிப்பார்த்தாலும் உள்ளத்தைச் சுடும். (9)

குற்றமற்றவர் நட்பைத் தேடியடைக. உலகோடு ஒத்துப்போகாதவரது நட்பினை அவர் வேண்டியதனைக் கொடுத்தேனும் கைவிடுக. (குறள் 4 உடன் ஒப்பிடுக) (10)

மருந்து

(உடல் நோய் தீர்க்கும் வழிவகைகள்)

(இவ்வத்திகாரம் பொருட்பால் அங்கவியிலில் உள்ளது, அதிகார எண் 95)

1. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர் வளிமுதலர் எண்ணிய மூன்று
2. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய தற்றது போற்றி உணின்
3. அற்றால் அளவறிந் துண்க அஃதுடம்பு பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு.
4. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து

5. மாறுபாடு டில்லாத உண்டி மருத்துண்ணென் ஊறுபாடு டில்லை உயிர்க்கு.
6. இழிவறிந் துண்பாள்கண் இன்பம்போல் நிற்கும் கழிபேர் இரையாள்கண் நோய்.
7. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணென் நோயள வின்றிப் படும்.
8. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.
9. உற்றான் அளவும் பின்னியளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்.
10. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துமைச் செல்வோளென் நப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

செய்யுள் - பகுப்பு முறை

நோயுறுதலின் அடிப்படை	-1
நோயற்றிருக்க உண்ணூடும் முறை (ஓழுங்கு)	- 2,3,4,5
முறைப்படி உண்ணாவழி உண்டாகும் குற்றம் -	6,7
மருத்துவமுறை	- 8,9,10

சொற்பொருள் விளக்கம்

அற்றது	- செரித்தது
இழிவறிந்து	- (இழிவு + அறிந்து) குறைந்த அளவு அறிந்து
உய்க்கும்	- வாழச் செய்யும்
உழைச்செல்வான்	- மருந்தை அருகிருந்து கொடுப்பவன்
கழி	- மிக (உரிச்சொல்) கழிபேர் - மிகப்பெரிய
தீயளவு	- பசித்தீயின் அளவு (செரிக்கும் ஆற்றல்)
துய்க்க	- உணக.
துவர	- மிக
நாடி	- ஆராய்ந்து, நோயை அறிய உதவுவது நாடியினது ஒட்டம், 'நாடி' எனும் குறிப்பும் இங்கு உள்ளது.
நூலோர்	- மருத்துவ நூலோர்
நெடிது	- நெடுங்காலம்
போற்றி	- தெளிவாக அறிந்து
மாறுபாடு இல்லாத	- உடல், கால நிலைக்கு மாறாத
யாக்ஷை	- உடல்
வாய்நாடி	- தீர்க்கும் வழியை ஆராய்ந்து

பொருள் விளக்கம்

வளி (வாதம்), பித்தம், சளி (கபம், சிலேட்டுமம்) என்னும் மூன்றும் உடலுக்கு ஏற்ற அளவில் இல்லாமல் மிகுந்தாலும், குறைந்தாலும் நோய் செய்யும் (1)

தமிழ் மருத்துவமாகிய சீத்த மருத்துவத்தில் இம் மூன்றும் முக்குணம் எனப்படுகிறது. இவற்றை முப்பிணிகள் எனவும் முப்பொருள்கள் எனவும் குறிப்பர். உடம்பைப் பல்வேறு நிலைகளில் பிணித்து (சேர்த்து) இயங்கவைப்பதால் இவற்றிற்கு முப்பிணி எனும் பெயர் வந்தது.

வளி (வாதம்) என்பது காற்றைக் குறிப்பதாகும். உந்தியின் கீழ் பிறந்து உடம்பு முழுமையும் பரவி மூச்சு (சவாசம்), பசி, தாகம் முதலியவற்றிற்கு அடிப்படையாகச் செயல்படுவது வளியாகும். ‘பித்தம்’ என்பது மிகுந்த வெப்பமுடையதாய் உந்தி முதல் கண்டம் வரையில் உடல் முழுதும் பரவி நிற்கும் ஒரு நீர்மப் பொருள். இதுவே குருதியை இளக்கி நரம்புகளில் செலுத்துவதாகும். ஜூயம் அல்லது கபம் எனப்படுவது சிலேட்டும். இது குளிர்ச்சித் தன்மையதாய் நெஞ்சில் தங்கிக் கண்டம் முதல் உச்சிவரை பரவி நிற்பது

இம்மூன்றும் உடலில் தேவையான அளவிற்குக் குறைந்தாலும் கூடிணாலும் நோய்வரும். (1)

ஒருவன் முன்பு உண்ட உணவு செரித்தமையை அறிந்து பின்பு உண்டால் அவன் உடம்பிற்கு நோய்நீக்கும்; மருந்து வேண்டியதில்லை. (2)

உண்ட உணவு செரித்தபின் அளவோடு உண்ண வேண்டும். அது நெடுங்காலம் நிலைத்து வாழவைக்கும். (3)

நன்றாகப் பசித்தபின் உண்ணுகிற பொழுது உடம்பிற்கு ஏற்ற உணவை உண்ண வேண்டும். (4)

உடல் நலத்திற்கு மாறுபாடில்லாத உணவை அளவுக்கு மீறாமல் உண்டால் பிணிகளால் வரும் துன்பம் இல்லை. (5)

உடம்பிற்குத் தேவையான உணவின் அளவில், சற்றுக் குறைத்து உண்டால் இன்பம் நீங்காது. அதிகம் உண்டால் நோய் நீங்காது. (உவமை அணி). இக்குறளில் இரு கருத்துகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஒன்று பிரிதொன்றுக்கு உவமையாக உள்ளது. இழிவறிந்து உணபான்கள் இன்பம் என்பதை விதியாகக் கொள்ளாதால், அதன் எதிர்மறை அல்லது விதி மீறல், ‘கழிபேர் இறை கொள்ளுதல்.’ விதி உவமானமாகவும் எதிர்மறை உவமேயமாகவும் உள்ளன. (6)

பசியின் அளவிற்கு ஏற்றவாறு உண்ணாது ஆர்வத்தால் மிகுதியாக உண்டால் நோயும் அளவில்லாமல் ஏற்படும். (7)

நோயை இன்னது என்று ஆய்ந்து, முதற்காரணத்தையும், தீர்க்கும் வழியையும் உணர்ந்து மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும் (சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணி)(8)

உடல்நிலை (வயது) நோயின் அளவு, நோய் தீர்க்க ஏற்றகாலம் இவற்றை அறிந்து மருத்துவம் புரிதல் வேண்டும் - இது மருத்துவர்களுக்கும் அறிவுரையாக விளங்குகிறது. (9)

நோயுற்றவன், மருத்துவன், மருந்து, காலமும் அளவும் அறிந்து அருகிலிருந்து உதவுபவன் என்ற நான்கு பாகுபாடுகளையடையதே மருத்துவ முறையாகும்.(10)

படர் மெலிந்து இரங்கல்

(தலைவி, தலைவன் பிரிவால் நிகழும் துண்பத்தினை நினைந்து இரங்குதல்)

(இவ்வதிகாரம் காமத்துப்பால் கற்பியலில் உள்ளது. அதிகார எண் 117.

இவ்வதிகாரத்திலுள்ள குற்பாக்கள் அனைத்தும் தலைவியின் கூற்றாகும்).

1. மறைப்பேண்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் போல மிகும்.
2. கரத்தலும் ஆழற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க் குரைத்தலும் நானுத் தரும்.
3. காமமும் நானும் உயிர்காவாத் தூங்குமென் நோனா உடம்பின் அகத்து.
4. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும் ஏமப் புணைமன்னும் இல்.
5. துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு நட்பினுள் ஆழற்று பவர்.
6. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதுநுக்கால் துன்பம் அதனிற் பெரிது.
7. காமக் கடும்புனல் நீந்தீக் கரைகாணேன் யாமத்தும் யானே உளேன்.
8. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா என்னல்ல தீவ்லை துணை.
9. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா.
10. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் நீந்தல் மன்னோவென் கண்.

சொற்பொருள் விளக்கம்

அனி	-	இரக்கம்
இரா	-	இரவு
இறைத்தல்	-	நிறைத்தல், மிகுதியாகச் செலவிடுதல், சிதறுதல், நீர் இறைத்தல் (இடம் நோக்கி எண்டு நீர் இறைத்தல் என்று பொருள்படுகின்றது)
எமம்	-	அரண், பாதுகாவல்
கரத்தல்	-	மறைத்தல்
கொடியார்	-	கொடுமையானவர் (தன்னாற்றாமை கருதாது பிரிந்ததால் தலைவரைக் கொடியர் என்றால் தலைவி)
துப்பு	-	பகை, வலிமை, தூய்மை, உளவு (இங்குப் பகை என்ற பொருளில் வந்துள்ளது).
தூங்குதல்	-	தொங்குதல் (உறங்குதல்) உயிரைக் காவடித் தன்டாக்கிக் கொண்டு ஒருபுறம் காமநோயும், மறுபுறம் நாணும் தொங்குவதாய்க் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
நாணம்	-	கூச்சம் (அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்பன பெண்களுக்குரிய நாள்கு குணங்கள்)
நெடி	-	நீடி (நெடிது என்பது நீடி என்றாகி நீண்ட என்று பொருள் தருகிறது).
நோய்	-	வருத்தம், துண்பம், பிணி (காமத்தினால் உண்டாகும் வருத்தத்தைக் குறித்து)
நோனா	-	பொறுத்துக்கொள்
புனல்	-	நீர் (இங்குக் கடல்நீரைக் குறித்தது)
புணை	-	தெப்பம்
யாமம்	-	நள்ளிரவுப் பொழுது, (இரவு மணி 10 முதல் 2 வரையிலான 4 மணிக் கால அளவு).

பொருள் விளக்கம்

பிரிவால் வரும் நோயை யான்மறைப்பேன். ஆனால் இந்நோய் நானத்தின் எல்லையையும் கடந்து, நீர் வேண்டும் என்று இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர் சுரப்பது போல மேலும் மிகுகின்றது. மறைத்தல், இறைத்தல் ஆகியன எதிர்நிலையான செயல்கள். ஆனால் நிகழ்வு ஒரோ தன்மையாக இருக்கிறது. இறைத்தால் நீர் பெருகும். மறைத்தால் காமம் பெருகும். (1)

எனக்கு ஏற்பட்ட காமநோயை இங்குள்ளோரிடம் என்னால் மறைக்கவும் முடியவில்லை நோய் செய்தவருக்கு உரைக்கவும் முடியவில்லை. ஏனெனில் மறைத்தல், உரைத்தல் ஆகிய இரண்டினையும் தடுப்பது நாணமாக உள்ளது.

(நோயைப் பிறர் அறியாவண்ணம் மறைக்கவும் அன்றி தலைவனுக்குத் தொழிலுடைக்கவும் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது). (2)

காமநோயும், நாணமும் என் உடம்பின் கண் உயிரையே காவடித் தண்டாக்க கொண்டு தொங்குகின்றன. (உடல் மெலிவினால் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது) (3)

எனக்குக் காமக்கடல் மட்டுமே உண்டு; அதனை நீந்திக் கடப்பதற்குப் பாதுகாப்பாகிய தெப்பம் இல்லை - தலைவி காமக் கடலுள் வீழ்ந்து தவிக்கிறான். அதைக் கடப்பதற்குத் தோழி தெப்பமாக (புணை) இருந்து உதவவில்லை என்பது குறிப்பு. (தலைவி காமக்கடலில் வீழ்ந்த பொழுது, புணையால் கடக்கலாம் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது). (4)

இன்பம் செய்தற்குரிய நட்பின் கண்ணே துன்பத்தைச் செய்ய வல்லவர் துன்பஞ்செய்வதற்குரிய பகைமைக்கண் என்ன செய்வாரோ? - தலைவியிடம் நட்பாசிருப்பவள் தோழி அவள் தலைவியின் காமநோயைத் தவிர்க்க வழி செய்யவில்லை. ஆதலால் நட்புள்ளோரே துன்பம் தருகின்றாரெனத் தோழியிடம் கூறுகிறான் தலைவி. (தூது விடாது, தலைவன் நிலை குறித்துத் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது). (5)

கலவியால் பெற்ற இன்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். பிரிவால் வந்த துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம் - (இன்புத்தைப் பெற்றவர்க்குத் துன்பமும் வரும் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது. நான்காம் குறளில் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டதற்கு இக்குறளிலே தலைவி மாற்றம் உரைக்கிறான்). (6)

காமக்கடலை நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண இயலாதுவளாய் உள்ளேன். யாவரும் துயிலும் நடு இரவிலும் துணையினரித் தனியளாயினேன்; தனித்திருந்தும் இறவாது இருக்கிறேன் - காமக்கடலை நீந்தலாம் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது. (7)

இவ்விரவானது, இரங்கத்தக்கதாய் உள்ளது; உலகத்து உயிர்களை எல்லாம் உறங்கச் செய்து என்னைத் தவிர வேறு துணையில்லாது இருக்கின்றது. எனக்கு நானே துணை. (8)

நீண்ட நேரம் கழித்து விடுகின்ற இரவுகள், பிரிந்து சென்ற கொடியவாது கொடுமையைக் காட்டிலும் மிகுதியாகக் கொடுமை செய்கின்றன. (தோழியிடம் இரவின் கொடுமையைச் சொல்லி இரங்கியது). இக்குற்பாவின் கருத்து, குறுந்தொகை, நளவெண்பா முதலியனவற்றிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. (குறுந்தொகை 145; நளவெண்பா 106, 108).

..... துஞ்சா துறைநரோ சூசாவாத் (குறுந்தொகை)
துயிற்கண் மாக்களோடு நெட்டிரா வுடைத்தே (நளவெண்பா)
கொடித்ரா என்னும்; குழையுந் தழல்போல்
நெடித்ரா வாய்ப்புலரா நின்று (நளவெண்பா) (9)

என் மஸம் போல, காதலர் உள்ள இடத்து விரைந்து செல்ல வல்லனவாயின், என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தம் நீரை நீந்த மாட்டா. (நின் கண்கள் பேரழகு அழிகின்றன. அதனால் அழாதே என்ற தோழியிடம் தலைவி கூறியது). திருக்குறளில் அடுத்துவரும் அதிகாரம் ‘கண்விதுப்பழிதல்’. எனவே இவ்வதிகாரத்தின் நிறைவுக் குறளில் கண்ணின் துண்பம் கூறப்படுகிறது. (10)

தீழனை வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. குறஞும் குறன் வலியுறுத்தும் கருத்தும் எனப் பொருந்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தவறாகப் பொருந்தியிருப்பதைக் கண்டறிக.

குறன்

கருத்து

அ. நாடாது/நட்டவில்	ஆராயாது நட்புக் கொள்ளலில் வருங்கேடு
ஆ. குணமுங் குடியுங்.....	நட்பாராயும் முறை
இ. மருவுக மாசற்றார்	நட்புக் கொள்ளத்தக்கவரும் தன்னத்தக்கவரும்
ஈ. கேட்டினும் முண்டோ....	நட்பு கொள்ளத்தகாதவர்

2. செய்யத்தக்கதையும் செய்யத்தகாததையும் சொல்லும் குறன் எது?

அ. உள்ளறக உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளறக
ஆள்ளறக்கன் ஆற்றறப்பார் நட்பு
ஆ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளதான் கேண்ணமை கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்
இ. மருவுக மாசற்றார் கேண்ணமை ஒன்று(ரு) எத்தும் ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.
ஈ. நாடாது நட்டவின் கேடில்லை நட்டபின் வீடில்லை நட்பான் பவர்க்கு.

3. 'கேட்டினும் முண்டோ ருஹுதி கிணள்ஞரை நீட்டி யளப்பதோர் கோல்' - இக்குறன் வெளிப்படுத்துவது யாது?

அ. நட்பாராயும் முறை
ஆ. நட்பு ஆராயாத போது நேரும் துண்பம்
இ. நட்புக் கொள்ளலாகாதாரின் குணம்
ஈ. நட்பால் பயன்பெறுபவரின் நிலை

4. ஒன்றை இழப்பதினாலும் நன்மை ஏற்படும் என வளர்ந்துவர் எதனைக் கூறுகிறார்?
- அ. ஆற்றறைப்பார் நட்பு
 - ஆ. பேதயார் கேண்மை
 - இ. ஒப்பிலார் நட்பு
 - ஈ. ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை
5. துண்பமும் நமக்கு உதவுவதாகும் என உணர்த்தும் குறள் எது?
- அ. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய வல்லார் நட்பு பாய்ந்து கொள்ள
 - ஆ. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை உள்ளிலு முள்ளஞ்ச சுடும்.
 - இ. கேட்டினு முண்டோ ரூறுதி கிணளான்றை நீட்டி யளப்பதோர் கோல்
 - ஈ. உள்ளாற்க உள்ளஞ்ச சிறுகுவ கொள்ளற்க அல்லற்கண் ஆற்றறைப்பார் நட்பு.
6. கீழுள்ளவற்றுள் எது 'ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதயர் கேண்மை யொரை விடல்' - எனும் குறட்கருத்துக்கு வலிமை தருகிறது.
- அ. ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு
 - ஆ. தெளிவிலார் நட்பின் பகை நன்று
 - இ. குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை
 - ஈ. கோடி பெறினும் குஸ்ருவசெய்யார் பெரியோர்
7. திரு குறட்பாக்கனும் அவற்றைப் பற்றிய முடிவுகளும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. சரியான முடிவைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.
- குறள் 1 : குடிப்பிறந்து தன்கள் பழிநாலும் வாணைக் கொடுத்து/ங் கொள்ளல்வேண்டும் நட்பு.
- குறள் 2 : கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை உள்ளிலு முள்ளஞ்ச சுடும்.

முடிவு

- அ. திரு குறள்களும் ஏற்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றிக் கூறுகின்றன.
- ஆ. திரு குறள்களும் தவிர்க்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றிக் கூறுகின்றன.
- இ. குறள் 1 ஏற்கத்தக்கவர் பற்றியும் குறள் 2 தவிர்க்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றியும் கூறுகின்றன.
- ஈ. குறள் 1 தவிர்க்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றியும் குறள் 2 ஏற்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றியும் கூறுகின்றன.

8. 'ஸேரிடம் அறிந்து சேர்' எனும் ஆத்திரியிக் கருத்தை எதிர்மறையில் உணர்த்தும் திருக்குறள் அடி.
- அ. பேதையார் கேண்மை ஓரீஜி விடல்
 - ஆ. இன்னும் அறிந்து யாக்கந்தபு
 - இ. கொடுத்துவ் கொள்ள வேண்டும் நட்பு
 - ஈ. கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளஞ்சுடும்
9. 'வளி முதலா எண்ணிய மூன்று' எனும் திருக்குறளில் குறிக்கப்படும் தொகை பெயர்களாகக் கீழே உள்ளன அவற்றுள் பொருந்தாதது எது?
- அ. முக்குணம்
 - ஆ. முப்பினி
 - இ. மும்மருந்து
 - ஈ. முப்பொருள்
10. நோயுராதிருக்க உண்ணும் முறையினைத் தெரிவிக்கும் குறள் எது?
- அ. உற்றான் அளவும் பின்னியளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்
 - ஆ. அற்றால் அளவறிந்து உணக அஃதுடம்பு பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு
 - இ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின் நோயள வின்றிக் கெடும்.
 - ஈ. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துமைச் செல்வாளைன் ரப்பானாற் கூற்றே மருந்து
11. இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம் போல் நிற்கும் கழிபோர் இரையான்கண் நோய் - இக்குறளிலுள்ள இலக்ஷிய நயம் யாது?
- அ. விதி உவமானம், எதிர்மறை உவமேயம்
 - ஆ. விதி உவமேயம், எதிர்மறை உவமானம்
 - இ. உவமானமும் உவமேயமும் வெவ்வேறு கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.
 - ஈ. உவமானமும் உவமேயமும் ஒரே தகவலைச் சொல்லுகின்றன

12. நான்கு குறட்பாக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றில் பிறரைப் பழிக்கும் குறிப்பு உள்ளது. அது எது?
- அ. காமக் கடும்புளல் நீந்திக் கலைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன். 4
- ஆ. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை. 8
- இ. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நான்
நெடிய கழியும் இரா. 9
- ஈ. உள்ளம் போன்றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளீர்
நீந்தல் மன்னோவென் கண். 10
13. “மறைப்பேன்மன் யான்தீஃதோ நோயை திறைப்பவருக்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்” - இக்குறளில் காணப்படும் திலக்வியநயம் யாது?
- அ. இரண்டு எதிர்நிலைச் செயல்களின் விளைவு ஒரே தன்மையாய்
இருப்பதை எடுத்துக்காட்டுதல்.
- ஆ. இரண்டு எதிர்நிலை செயல்களின் விளைவும் வெவ்வேறு
தன்மையானதைக் காட்டுதல்
- இ. இரண்டு எதிர்நிலை விளைவுகளுக்கு ஒரு செயலைக் காட்டுதல்
- ஈ. ஒரே தன்மையான செயலால் வெவ்வேறு விளைவுகளை
எடுத்துக்காட்டுதல்.
14. இரண்டு எதிர்நிலைச் செயல்களுக்கான காரணம் (எது) ஒன்றே எனக்
காட்டும் குறன் எது?
- அ. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.
- ஆ. கரத்தலும் மாற்றேனிந் நோயை செய்தார்க்
குரைத்தலும் நானுத் தரும்.
- இ. காமமு நானு முயிர்காவத் தூங்குமென்
நோனா வடம்பி னகத்து
- ஈ. இன்பாங் கடல் மற்றுக் காம மாங்துங்கால்
துன்ப மதனிற் பெரிது.

15. 'காமமு நானு முயிர்காவாத் தூங்குமென்' - இவ்வடியை விளக்கும் பொருத்தமானவரைவுக் குறிப்பு எது?
- அ. செயல் இரண்டு - விளைவு ஒன்று
 ஆ. செயல் ஒன்று - விளைவு இரண்டு
 இ. பொருள் இரண்டு - செயல் ஒன்று
 ஈ. செயல் இரண்டு - விளைவு இரண்டு
16. கீழ்க்கண்ட குறிப்பு உள்ளது?
- துப்பின் எவ்வாவர் மன்றோல் துயர்வரவு நட்பினுள் ஆற்று பவர்.
- அ. தோழி தலைவிக்கு உதவாமை
 ஆ. தலைவி தோழிக்கு உதவாமை
 இ. தலைவன் தலைவிக்கு உதவாமை
 ஈ. தலைவி தலைவனுக்கு உதவாமை
17. காமநோயுற்ற தலைவி தன்னைத் தானே தேற்றிக் கொள்வதாக அமையும் குறன் எது?
- அ. துப்பின் எவ்வாவர் மன்றோல் துயர்வரவு நட்பினுள் ஆற்று பவர்.
 ஆ. இன்பம் கடலமற்றுக் காமம் அங்குந்கால் துன்பம் அதனிற் பெரிது.
 இ. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா என்னால்ல தில்லை துணை.
 ஈ. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளாந்திர நீந்தல மன்னோவென் கண்.
18. “கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நான் நெடிய கழியு மிரா” - தலைவியின் எத்தகு செயல் இக்குறளில் வெளிப்படுகிறது.
- அ. துன்பத்தால் இயற்கையைப் பழித்தல்
 ஆ. இன்பநினைவால் துன்ப நினைவை மறத்தல்
 இ. தன்னைத்தானே தேற்றிக் கொள்ளல்
 ஈ. பிறரைக் கடிந்துரைத்தல்

குறுவிடை வினாக்கள்

19. எதை விடுத்தலாகாது என வள்ளுவர் நட்பாராய்தலில் கூறியுள்ளார்?
20. தான் சாகும் வரைத் துயரம் தரும் என வள்ளுவர் எதனைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
21. எவற்றையல்லாம் அறிந்து நட்பு கொள்ள வேண்டும் என வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
22. பொருள் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நட்பு எது எனக் குறள் கூறுகிறது?
23. நண்பரை அளக்க உதவும் கோலாக வள்ளுவர் கூறுவன் யாவை?
24. யாரை நட்பு கொள்ளாது நீக்க வேண்டும் என வள்ளுவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்?
25. “உள்ளினும் உள்ளம் கடும்” எனத் திருக்குறள் எதனைக் கூறுகிறது?
26. கொள்ளத்தக்கவரும் தள்ளத்தக்கவரும் வள்ளுவர் பார்வையில் யார் யார்?
27. எவை குறைந்தாலோ மிகுந்தாலோ நோய் செய்யுமென வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
28. எப்பொழுது உடலுக்கு மருந்து வேண்டாம் என வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
29. நெடிதுநாள் வாழ என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர்?
30. “ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு” - எனும் தொடரால் வள்ளுவர் தரும் கருத்து யாது?
31. யாருக்கு இன்பமும் - யாருக்கு நோயும் உண்டாகும் என்கிறார் வள்ளுவர்?
32. அளவிற்கு அதிகமான நோய் எப்பொழுது வரும் எனத் திருக்குறள் கூறுகிறது?
33. எப்படி மருத்துவம் செய்ய வேண்டும் எனத் திருக்குறள் கூறுகிறது?
34. கற்றான் கருதிச் செய்ய வேண்டியதாக வள்ளுவர் கூறுவன் யாவை?
35. மருத்துவமுறை நான்கு பாகுபாடுகளையுடையது என்பதை வள்ளுவர் கூறியவாறு கூறுக.
36. இறைத்தல் மறைத்தல் ஆகிய இரு செயல்களின் தன்மை யாது? இவற்றைக் கொண்டு வள்ளுவர் உணர்த்தும் தலைவி நிலை யாது?
37. காவடித்தண்டில் தொங்கும் இருபொருள்களைக் கூறி வள்ளுவர் உணர்த்துவன் யாவை?
38. எதைக் கடக்கத் துணைதேவை என்று தலைவி தோழியிடம் ‘படார் மெலிந்திரங்கலில்’ கூறுகிறார்?
39. தூதுவிடாமைக்குத் தோழியெரடு புலந்து தலைவி கூறுவதாக வள்ளுவர் கூறுவது யாது?

40. இன்பக் கடலை விடப் பெரியது எதுவென வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
41. காமநோயுற்ற தலைவி தன்னைத்தானே எவ்வாறு தேற்றிக் கொள்வதாக வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
42. கண்கள் வெள்ளீரை எப்பொழுது நீந்தமாட்டா என்று ‘படர் மெலிந்திரங்கலில்’ வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்?

பத்தினிடை வினாக்கள்

43. நட்பு ஆராயாத போது உண்டாகும் இழுக்கினை வள்ளுவர் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?
44. எத்தகையவரிடம் நட்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
45. ஆராய்ந்து ஏற்கத்தகாதவர் யாவர் எனக் குறள் கூறுகிறது?
46. உண்ணும் முறை குறித்தும், அளவு குறித்தும் வள்ளுவர் கூறுவன யானவ?
47. உணவு உண்ண வேண்டிய காலமும், பயனும் குறித்து ‘மருந்து’ என்ற அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறுவன யானவ?
48. முறையின்றி உண்ணுவதால் உண்டாகும் குற்றத்தை வள்ளுவர் வழிநின்று தெளிவுபடுத்துக.
49. மருத்துவன் நோய்தீர்க்கும் முறையைக் குறித்து வள்ளுவர் கூறுவன யானவ?
50. ஊற்றுநீர், தூதுரையாலை, உடல் மெலிவு குறித்து தலைவியின் கூற்றாக அமைந்த படர் மெலிந்திரங்கல்’ என்ற அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறியுள்ளன யானவ?
51. “தெப்பம் இல்லை” என்றும் “கடல் போலப் பெரிதென்றும்” தலைவி கூற்றாக அமைந்த கருத்துகளாக வள்ளுவர் தருவன யானவ?
52. இரவு இரங்கத்தக்கு என்றும், இரவு கொடியது என்றும் தலைவி கூறுவதாய் அமைந்த பாடற்கருத்துகளை வள்ளுவர் வழிநின்று விளக்குக.

கட்டுரை வினாக்கள்

53. நட்பாராய்தல் என்றும் தலைப்பில் வள்ளுவர் கூறியுள்ளனவற்றைத் தொகுத்தெழுதுக.
54. மருந்து குறித்து வள்ளுவர் கூறுவனவற்றை வகைப்படுத்துக.
55. தலைவன்பால் தலைவி கொண்டுள்ள காதலின் மேன்மையினைப் படர் மெலிந்திரங்கல் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறார்?

III. சங்க இலக்கியங்கள்

1. புறநானாறு

புறநானாறு என்னும் தொகுப்பு நூல் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்களால் அச்சேற்றி வெளியிடப் பெற்றது. 400 செய்யுள்களைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல். மேலெனாட்டுத் தமிழ் அறிஞரான ஜி.டி.போப் அவர்கள் புறநானாற்றின் சில பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள்.

மிகத் தொன்மை நூல்களைல்லாவற்றிற்கும் தொன்மையானதெனக் கருதப்படும் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னும், பின்னும் தோன்றிய செய்யுட்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு தமிழ் நாகரிகத்தின் தொன்மையுணர்த்தும் பெருநூலாகத் திகழ்வது புறநானாறு.

புலவர் பெருமக்கள் அவ்வப்போது பாடிய பாட்டுக்களின் தொகுப்பாக விளங்கும் இத்தொகை நூல், தொல்காப்பியப் புறத்தினையியலில் அடங்கியுள்ள புறத்துறைகட்கேற்ப, திணையும் துறையும் வகுக்கப் பெற்றுப் புறத்துறையிலக்கணத்துக்குச் சீர்த்த இலக்கியமாகவும் இலங்குகிறது. இந்நூல் அக்கால மக்களின் எண்ணங்களும், சொற்களும் இலக்கணவொழுக்கமும், இலக்கியச் செறிவும் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இப்புறநானாற்றைப் போலவே, வேறு ஏழு தொகுப்பு நூல்கள் இப்புறநானாற்றுக் காலத்தனவாய் உள்ளன. அவற்றோடு கூட்டி நூல்களை எட்டுத்தொகை என இயம்புவது மரபு. அவை நற்றினை, குறுந்தொகை, ஜங்குறுநாறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அநானாறு, புறநானாறு எனப்படும் இவையனைத்தும் பல புலவர்கள் பல காலத்திற் பாடிய பாட்டுக்களின் தொகையாகும்.

புறநானாற்றுச் செய்யுட்கள் தொன்மையும், இலக்கணவொழுக்கமும் இலக்கியச் செறிவும் உடையன. இத்தொகுப்புநூலிலுள்ள செய்யுள்களைப் பல புலவர்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் பாடியுள்ளார்கள். இதற்குரிய கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரால் பாடப்பட்டது.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய புறநானாறு, பண்டைத் தமிழகத்தின் அரசியல் நிலைமையையும், குடிவாழ்க்கையினையும்,

பொருளாதாரச் செழுமையினையும் புலவர் பெருமக்களின் உள்ளத்துணர்வு -களையும் தெரிவிக்கிறது, இக்காலத் தமிழ் மக்கள் நெஞ்சில் அரசியற் சீதிருத்தங்களைத் தோற்றுவிக்கும் நூல்களுள் இது தலையாயது.

சங்க இலக்கியங்கள் பற்றி விரிவான தகவல்களை இலக்கிய வரலாற்றுப் பகுதியில் காணலாம்.

பாண்டியருள் நெடுஞ்செழியன் என்னும் பெயருடைய வேந்தர் பலர் இருந்தனர், அவர்களுள் இவரை வேறுபடுத்துவதற்கு ‘ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்’ என இம்மன்னரது வெற்றிச் செயலைச் சான்றோர் சிறப்பித்துள்ளனர். இவர் புவிமன்னராகவும், கவிமன்னராகவும் விளங்கினார். இப்பாடவில் கல்வியின் சிறப்பை இவர் விளக்குகிறார். இது புறநானூற்றில் 183ஆம் செய்யுளாகும்.

“உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கந்த னற்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் ருள்ளும்
சிறப்பின் பாலாற் நாடுமனந் திரியும்
ஒரு குடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
முத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
அறிவுடைய யோனா நரசுஞ் செல்லும் :
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட்ட படுமே”

10
(பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்)

தினை : பொதுவியல்

துறை: பொருள்மொழிக் காஞ்சி

சொற்பிபாருள் விளக்கம்

ஆறு	-	நெறி
உறு	-	மிகுதி
சிறப்பு	-	இங்கு கல்வியின் மேன்மையினைக் குறித்தது
பிற்றை	-	பிறப்பட்ட தன்மை (தாழ்வு)
முனி	-	வெறு
வேற்றுமை	-	வேறுபாடு

பொதுவியல் தினை : வெட்சித்தினை முதல் பாடாண்தினை முடிய அமைந்த புறப்பொருட்டினைகளுள் கூறப்படாதனவும் அகத்தினைகளுக்குப் பொதுவானவையுமாகிய புறவொழுக்க நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது பொதுவியல் தினையாகும்.

பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறை : இவ்வுலக மக்களின் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதனவும், இம்மை, மறுமைக்கு உறுதி பயக்கக் கூடியவையுமாகிய பொதுக்கருத்தினை ஆன்றோர் கூறுவதாக அமைந்தது பொருண்மொழிக் காஞ்சித்துறையாகும்.

பொருள் விளக்கம்

பிறப்பினால் ஒரே தன்மை கொண்ட ஒரு தாம் வயிற்றில் பிறந்தவர்களுக்குள்ளும் கல்விச் சிறப்புக் காரணமாகப் பெற்றெடுத்ததாயும் மனம் வேறுபடுவார். ஒரு குடியிலே பிறந்த பலருள்ளும் கல்வி கற்காத காரணத்தால் மூத்தவளைவருக்கிடையென்று அழைக்காமல் அவர்களுள் அறிவுடையவன் செல்லும் வழியிலேயே மன்னர் தன் அரசியலை நடத்துவார். வேறுபாடுள்ள நான்கு குலங்களுள்ளும் கீழாகக் கருதப்படும் குலத்துள், பிறந்த ஒருவர் கல்வி கற்றால் மேலாகக் கருதப்படும் குலத்துள் ஒருவரும் அவரை வணங்குவார். ஆதலால் ஒருவர் தம் ஆசிரியர்க்குத் துண்பம் நேர்ந்தவிடத்து அவர்க்கு உதவி செய்தும், மிக்க பொருளைத் தந்தும், அவர்க்கு வழிபாடு செய்யும் தன்மையை வெறுக்காமலும் கற்பது நலம்.

இச்செய்யுள் கல்வியின் மேன்மையினை எடுத்துக் காட்டுகிறது. சங்ககாலத்திலேயே கல்வியின் மேன்மை உணரப்பட்டதை இச்செய்யுள் தெரிவிக்கிறது.

—

இச்செய்யுள் அடிகள் உணர்த்தும் கருத்தினைப் பிற இலக்கியங்களும் கொண்டுள்ளன. திருக்குறள், நான்மணிக்கடிகை, வெற்றிவேற்றகை, நாலடியார், மணிமேகலை ஆகிய இலக்கியங்களிலும் இச்செய்யுள் தரும் அறவுரைகள் உணர்த்தப்படுகின்றன.

'பிற்றைநிலை முனியாதை கற்றல் நன்றே' - இந்த அடிக் கொண்டுள்ள கருத்தினை,

‘உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்’ (குறள் 395)

எனும் திருக்குறளிலும் நோக்கலாம். “ஒரு குடிப்பிறந்த வருக” (அடி 5-6) - இவ்வடிகள் கொண்டுள்ள கருத்தினை,

‘அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பும்’ என வெற்றிவேற்கை எனப்படும் நழுங்தொகை வலியுறுத்துகிறது.

கல்லாது முத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றான்
இளமை பாராட்டும் உலகு
என உலக இயல்பு பற்றி நாலடியார் (செய்யுள் 66) கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

சிறப்பின் பாலார் மக்க ள்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க்கு (மணிமேகலை காதை 23 : வரி 31-32)
எனும் மணிமேகலையின் அடிகளும் கல்வியின் மேஸ்ஸையினைச் சுட்டுகின்றன.

திறனாறி வினாக்கள்
புறவய வினாக்கள்

1. புறநானாறு முதன் முதலாக எந்தாற்றாண்டில் அச்சேறியது?
 அ. 17 ஆ. 18 இ. 19 ம. 20
2. கீழ்க்கண்ட நான்கு நூல்களுள் ஒன்று பிறவற்றின் பொதுத் தன்மையிலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது. அது எது?
 அ. நற்றினை ஆ. குறுந்தொகை
 இ. புறநானாறு ம. ஜங்குறுநாறு
3. கீழ்க்கண்ட ஒற்றுகளுள் எது சரியானது?
 அ. பதிற்றுப்பத்து அகநாலாகும்.
 ஆ. தொல்காப்பியம் கூறும் புறத்தினை இலக்கணத்திற் கேற்ப
புறநானாறு அமைந்துள்ளது.
 இ. புறநானாற்றில் தொல்காப்பியத்திற்கு பின்னர் தோன்றிய
செய்யுள்களே இடம் பெற்றுள்ளன.
 ம. நெடுஞ்செழியன் என்னும் பெயரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாண்டிய
மன்னர்கள் இருந்தனர்.
4. ‘உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்’ - இக்குறளடிக்கு வலுவூட்டும் புறநானாற்று அடி எது?
 அ. உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
 ஆ. பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல்
 இ. சிறப்பின் பாலாற் ராயுமனந் திரியும்
 கற்பின்
 ம. மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே

5. கீழ்க்கண்ட குறிப்புச்சட்ட கூட்களுள்ளது கற்றோர் சிறப்புப் பற்றிக்கூறும் 'உற்றுழி யுதவியும்' புறநானாற்றுச் செய்யுள் பொருளுக்குப் பொருந்தியதாகும்.
- அன்னையின் எண்ணத்தில் உயர்விடம் - குடும்பத்தில் உயர்விடம் - அரசு வழிகாட்டுதல் - சமுதாய ஏற்றம்
 - அன்னையின் எண்ணத்தில் உயர்விடம் - சமுதாயப் பாகுபாடு - உலகோர் புகழ்தல் - கற்றலின் மேன்மை
 - கற்கும் நிலை - கற்ற பின்னர் ஏற்படும் உயர்வு - கற்பதால் பெரும் பயன் - கற்பவர் ஆணை.
 - பொருள் கொடுத்தல் - அடங்கியிருத்தல் - கற்றல் - உயர்வடைதல்
6. பொதுவியல் தீணை எண்டது
- பிற புறத்தினைக்களுக்கும் பொதுவானவற்றைக் கொண்டது.
 - பிற புறத்தினைகளில் கூறப்படாதனவற்றைக் கொண்டது.
 - பொது அறிவுசார்ந்த புறத்தினையோடு தீணைந்தது
 - பொருண்மொழிக் கார்ந்தித்துறைக்குப் பிறிதொரு பெயர்.

குறுவிடை வினாக்கள்

7. தாயின் நிலையிலும் கற்றோர் மேம்படுவர் என்பதை பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் எவ்வாறு கூறுகிறார்?
8. கற்றோர் பெறும் மேன்மைகளை எடுத்துக்காட்ட பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் குறிக்கும் நிலைகள் யாவை?

பத்தி விடை வினாக்கள்

9. கற்கும் முறை பற்றி திருவள்ளுவரும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனும் ஒத்த கருத்துடையவர்கள் என்பதை விளக்குக்.
10. கல்வி பற்றி பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் கருத்தை அதிவீரராம பாண்டியர் எவ்வாறு கூறுகிறார்.

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

11. சங்ககாலத்தில் கற்றோர் பெருமைப்படுத்தப்பட்டனர் என்பதை இலக்கியச் சான்றுகள் கொண்டு நிறுவுக.
12. கல்வியின் மேன்மையினை ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறார்.

கேட்டலுக்கும் பழக்கதலுக்கும்

கீழள்ள மூன்று செய்யுள்களைப் படிக்கவும் ஆசிரியர் படிக்கக் கேட்கவும் ஓனச வேறுபாட்டை அறியவும்.

செய்யுள் 1

ஓருதிறம் பாணார்யாழின் தீங்குரலெலழ
ஓருதிறம் யாணார்வண்டின் இமிரிணைசெயழ
ஓருதிறம் கண்ணார் குழலின் கரைபெழ
ஓருதிறம் பண்ணார் தூம்பீ பந்திசெழுத
ஓருதிறம் மண்ணார் முடிவில் இசைசெயழ ~ பரிபாடல்

செய்யுள் 2

முன்னைத்தெவ்வர் முரணவியப்
பொரக்கருவுகிய நுதிமருப்பினின்
இனக்கனிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
பின்னாழங்க களனுழக்கி
இனநஞ்மாச் செலக் கண்டவர்
கணவமுள்ளின் புழையடைப்பவும் - புறநாஜாரு

செய்யுள் 3

சிறிய பொருள் கொடுத்துச் செய்த விளையால்
பெரிய பொருள்கருது வாரே - விரிசு
விராஅம் புனலூர வேண்டயினர விட்டு
வராஅல் வாங்கு பவர்

- பழமொழி நாஜாரு

2. பரிபாடல்

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை ஆகியன சங்கநூல்கள். இவ்விரு தொகுப்புகளும் பதினெண் மேற்கணக்கு எனப்படும்.

சங்க இலக்கியம் தமிழரின் பண்பாடு, நாகரிகம், முதலியவற்றை விளக்கும் தன்மையது. பல்வேறு புலவர்கள் பல்வேறுபட்ட காலத்தில் பாடிய இச்சங்கச் செய்யுள்கள் என்றும் நழுமண மிகக் மலராக மணம் வீசிக் கொண்டிருப்பதால், அக்காலத்தைத் தமிழரின் பொற்காலமெனக் கூறலாம்.

‘பரிபாடல்’ என்பது பாட்டு வகைகளுள் ஒன்று. இதன் இயல்பைத் தொல்காப்பியம் நன்கு விவரித்துள்ளது. உறுதிப் பொருள் நான்களுள் இன்பத்தையே பொருளாகக் கொண்டு மலைவிளையாட்டு, புள் விளையாட்டு முதலியன பற்றி இப்பாடல் வரும் என்பர். உரையாசிரியர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர், இது இசைப்பாவாகும் எனக் கூறியுள்ளார். ‘இன்இயல் மாண்தேர்ச்சி இசைப் பரிபாடல்’ என்று பாடல் ஒன்றில் வரும் வரியும் (11-137) இதன் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிறது. இதனைப் ‘பரிபாட்டு’ எனவும் வழங்குவார். இயல், இசை, நாடக முத்தமிழ் நயமும் ஒருங்கே கொண்டு ‘ஒங்கு பரிபாடல்’ எனப் போற்றப்பட்டுயர் செந்தமிழ் நாலிது.

எழுபது பரிபாடல்

பரிபாடலில் எழுபது பாடல்கள் இருந்தன. இதை இறையனார் அகப்பொருள் உரையாலும், பேராசிரியர் (செய்யுளியல் - 149) உரையாலும் அறியலாம். திருமால் 6, செவ்வேள் 8, வையை 8 எனத் தற்போது கிடைத்த பாடல்கள் 22 மட்டுமே.

“திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் காடுகாட்கு ஒன்று - மருவினீய
வையை இரு பத்தாறு மாமதுநை நான் கென்ப
செய்யபர் பாடல் தீரம்”

காடு காள் - காளி

தொகுத்தார், தொகுப்பித்தார் பெயர்கள் தெரிந்தில. தொகுத்த பாடல்களின் அடிவரையறை பற்றிய குறிப்பும் கிடைக்கவில்லை. பரிபாடலின்

சிற்கெறல்லை 25 அடி என்றும் பேரிரல்லை 400 அடி என்றும் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ளார். ஓவ்வொரு பாடலின் முடிவிலும் துறை - இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர், இசைவகுத்தோர் பெயர் பண்ணின் பெயர் பற்றிய பழங்குறிப்புகள் உள்ளன.

கிடைத்த 22 பாடல்களில் கடவுள் வாழ்த்துப் பொருளில் வந்தவை 14. ஏனைய எட்டுப் பாடல்களும் வையைப் பற்றியன. பண் வரிசையில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளமையை நோக்கினால் தேவாரப் பாடல்களைப் போல் பரிபாடலும் பண்முறை பற்றி தொகுக்கப் பெற்று, பாடகர்களால் பாடப்பெற்று வந்தன என்று கருத இடமுண்டு. தேவாரத்திற்குப் பண்ணைடைவு முறையுண்டு. அம்முறைக்கு முன்னோடி இப்பரிபாடலாகும்.

பரிபாடல் இடம் பெற வேண்டிய பொருள் பற்றித் தொல்காப்பியர்

“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்
கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாவினும்
உரியதாகும் என்மனார் புலவர்”- (தொல். அகத்தீணா நூற்பா. 56)

தமிழுக்கே உயரிய தனி இலக்கணம் அகப்பொருள் இலக்கணம். அதனைக் கலிப்பாவினாலும், பரிபாடலாலும் பாடுவது வழக்கம் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து. பரிபாடல் பற்றிய பிற செய்திகளை இலக்கிய வரலாற்றுப் பகுதியில் காண்க.

இங்கு பாடமாக உள்ளது பரிபாடல் தொகுப்பிலுள்ள பதினேராராம் செய்யுளாகும். இது வையை ஆற்றுப் புனல் பெருக்கினை உரைக்கிறது. தோழி தலைவிக்குக் கூறியதாக அமைகிறது.

1.	வீரிக்தீர் மதீயமொடு வியல்விசம்பு புணர்ப்ப
ஏரிசடை யெழில்வேழந் தலையெனக் கீழிருந்து
தெருவிடைப் படுத்தமுன் நொன்பதிற் நிருக்கையுள்
உருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர
வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் பொருடெரி	5
	புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விடியல்
அங்கி யுயர்நிறப் வந்தணன் பங்குவின்
இல்லத் துணைக்குப்பால் எய்த இறையமன்
வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை
மதீய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த	22

பொதியின் முனிவன் புரவுவரக் கீறி
 மிதுன மடைய விரிக்தீர் வேணில்
 எதிர்வரவு மாரி இயைகெனஇப் வாற்றால்
 புரவிபழு சையம் பொழிமழை தாழு
 நெரித்தருடம் வையைப் புனல் 15

 வரையன புன்னகழும்
 கரையன சுரபுன்னையும்
 வண்டறைஇய சண்பகநிரை தண்பதம்
 மனைமாமரம் வாள்வீரம்
 சினைவளர் வேங்கை கணவிரி காந்தன் 20

 தாய தோன்றி தீயென மலரா
 ஊதை யலிமித்த புடையிதழ் ஒண்ணீலம்
 வேப்பயில் சோலை அருவி தூர்த்தரப்
 பாய்தீரை யுந்தீத் தருதலான் ஆய்கோல்
 வயவர் அரிமலர்த் துறை யென்கோ 25

 அரிமலர் மீப்போர்வை ஆரந்தாழ் மார்பிழ்
 ரிரைநுரை மென்பொகுட்டுத் தேமணச் சாந்தின்
 அரிவை யதுதானை என்கோகள் ஏன்னூஉடப்
 பருகு படிமிட மென்கோ பெரிய
 திருமருத நீர்ப்படுந் துறை; 30

 ஆநா ணிறைமத் அலர்தரு பக்கம் போல்
 நாளி னாளி னளிவரைச் சிலம்புதொட்டு
 நிலவுட்பந் தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி
 உலகுபயம் பகர வோம்புபெரும் பக்கம்
 வழியது பக்கத் தமரருண்டி. 35

 மதிநிறை வழிவதின் வரவு சுருங்க
 எண்மதி நிறையுவா இருண்மதி போல
 நாள் குறை படுதல் காணுநர் யாரோ
 சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிமை வையை
 வயத் தணிந்தேகு யாண ரியு நாள்பெற 40

பாடியவர் : நல்லந்துவளார்.
 பண்வகுத்தவர் - நாகனார் பண் - பாலையாழ்

சொற்பொருள் விளக்கம்

அங்கி	-	கார்த்திகை
அந்தணன்	-	இங்கு வியாழ நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
அரிவை	-	பெண் (இங்கு வையை நதியைக் குறிக்கிறது)
அறை	-	பாடு
அன்	-	உள்ள வரையான - வரையிலுள்ள
ஆய்	-	ஆய்ந்தெடுத்த, சிறந்த
இய	-	காரணமாக விளங்கு
ஒரு	-	திறம்
உவா இருள்	-	இருள் உவா - அமாவாசை நாள்
ஊற்ற	-	வாடைக் காற்று 'ஊத்தகாற்று எனும் வழக்கினை நோக்குக.
எண்மதி	-	(தேம்பிறை) எட்டாம் நாள்
எரி	-	தீ, தீயைத் தெய்வமாக உடைய கார்த்திகை நட்சத்திரத்தைக் குறித்தது.
எறு	-	இடபம் (ஏற்றியல் - இடபராசி)
கடை	-	அடுத்து, தனுசு ராசிக்கு அடுத்தது மகர இராசியாகும்.
* கணவிரி	-	செவ்வலரி கொத்துக் கொத்தாய் (கணம்) ழப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.
காந்தன்	-	காந்தன் (சிவப்பு நிறமுடைய ஜூந்து இதழ்களைக் கொண்டிருக்கும் கைவிரல்களுக்கு இதனைப் புலவர்கள் உவமையாகச் சொல்வார்கள்.
கெழு	-	மிகக்
கோல்	-	ழூப் பறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் கொம்பு
சடை	-	சடையை உடைய சிவபெருமானைத் தெய்வமாகக் கொண்ட 'திருவாதிரை' நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும்.
சிலம்பு	-	மலை
சுரபுண்ணை	-	ஒருவகைப் புன்னை இது நீர் செழிப்பான இடங்களில் காணப்படும் மரம்
சேண்	-	நெடுந்தொலைவு

ஷயம்	-	ஷயமலை இதுவே வையை ஆறு தோன்றுமிடமாகும்.
தானை	-	முள்றானை
தே	-	இனிய
தோன்றி	-	ஒருவகை மலர், வெண் தோன்றி, செந் தோன்றி முதலிய வகைகள் உண்டு. 'தீயென்' எனும் அடைமொழி கொண்டு செந்தோன்றி எனப் பொருள் கொள்க.
நளி	-	செறிந்த (மரங்கள் செறிந்த)
நிறை	-	கலை (பிறை)
நீலம்	-	கருங்குவளை
பங்கு	-	சனிக்கோள்
படி	-	நிலமகள்
பயம்	-	பயன்
பாம்பு	-	இராகுவைக் குறிக்கும் சொல்
புந்தி	-	புதன் 'புதன்' என்பது தூய தமிழ்ச்சொல்
பெரும்பக்கம்	-	வளர்பிறை நாள்கள்
பொகுட்டு	-	நீர்க்குமிழ்
மனை மாமரம்	-	தேற்றாமரம், தமிழ் மருத்துவத்தில் இதற்கு தேற்றான் கொட்டை மரம், இல்லம், தேறு, சில்லம், கதகம் ஆகிய பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.
மிடறு	-	கழுத்து
முனிவன்	-	அகத்தியனைக் குறித்து நிற்கும் இச்சொல் இங்கு அகத்தியன் எனும் நடசத்திரத்தைக் குறிக்கிறது.
யமன்	-	யமனாகிய தன்மையுடைய சனி (ஹறுவினைவிப்பவன்)
வயவர்	-	வய - வலிய வயவர் - வலிய குடியினர் இங்கு ழூப்பறிக்கும் குடியினரைக் குறிக்கிறது.
வருடை	-	'மேடம்' (மேடும்) மேடத்தைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல்

வெற்றி	-	மனவு
வாள்	-	வெந்திய
விசும்பு	-	விண்ண (ஆகாயம்)
வியல்	-	அகன்ற
வில்	-	தனு இராசி
வீரம்	-	வீரர் எனும் மரம் - வாழை மரத்திற்கும் வீரர் எனும் பெயரூண்டு.
வெள்ளி	-	வெள்ளிக் கோள் (சுக்கிரன்)
வேங்கை	-	வேங்கை மரம்
வேய்	-	மூங்கில்
வேழம்	-	யானை, இங்கு யானையின் பிறப்பு நாளாகிய பரணி நட்சத்திரத்தைக் குறித்தது.

பொருள் விளக்கம்

வரிகள் 1-1-5: மழை பொழிய கவகயயில் நீர் பெருகி ஒடுதல்

விரி கதிர்களையுடைய திங்களோடு அகன்ற வானில் சென்று படுத்திச் சேர்ந்ததன் பொருட்டாக, எரி சைடையினையுடைய வளர்கிய அழுகிய களிறு போன்ற சிவபெருமான் தலைமை கொள்ள, அவனுக்குக் கீழ் அமர்ந்திருந்து அறங்கேட்ட முனிவர்கள் மூன்று வீதிகளாகப் பகுத்தமைத்தனர். அவ்வீதிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது நட்சத்திரங்களின் இருக்கைகளைப் பொருந்திய பன்றிரண்டு இராசிகளாக விளங்கும். அவற்றுள் வெள்ளி கோள் இடப ராசியை அடைந்தான். செவ்வாய்கோள் மேட ராசியைச் சேர்ந்தான். பொருள்களை ஆராய்ந்து அறியும் ஞானவாணாகிய புதன் மிதுனத்தில் பொருந்தினான். புலர்களின்ற விடியற்காலைக்கு உரியோனாகிய குரியன் தனக்குரிய வீடாகிய சிம்மத்திற்கு மேல்வீடாகிய கடகராசியில் நின்றான்.

அந்தணாகிய குருவாளவள் சனியின் மகர வீட்டிற்கு அடுத்த வீடாகிய கும்பத்திற்குப் பக்கத்து வீடாகிய மீனத்தை அடைந்தான். அனைவர் உயிரையும் போக்கும் எமனாகிய (விதி) சனியாளவள் தனுசுக்கு அடுத்ததாகிய மகரத்தில் பொருந்தியிருந்தான். இராகுவாகிய பாம்பாளவள் விரையச் சென்று சந்திரானை மறைந்துபடி மகரத்தில்நின்றான். அகத்தியன் என்னும் மீன் உயர்ந்ததன் இடத்தைக் கடந்து மிதுனராசியைச் சேர, விரிகதிர் வேனிற் பருவத்துப் பின் வரும் கார் காலத்தில் மழை பொழியும் என்று நூலில் கூறப்பட்டுள்ள இந்த விதியினால் உயர்ந்த சையமலைக் கண் பெய்த மழை மிகுதிப்பட்டு வையையாற்றின்கண் நீர்ப் பெருகி வந்து கரைகளை நெரித்தது.

இப்பகுதியிலிருந்து, பண்டையோர் பெற்றிருந்த வானியல் அறிவு அறியப்படுகிறது.

வரிகள் : 16-30. திருமருத்துறையின் சிறப்பு

மலைப்பகுதிக் கண் வளர்ந்த புன்னையிள் மலர்களையும், ஆற்றின் கரையில் உள்ள சுருள்ளையின் பூக்களையும், வண்டினம் மொய்க்கும் சண்பக மலர்களையும், குளிர்ச்சியான தன்மை கொண்ட தோற்றாவின் பூக்களையும் வீர மரத்து மலர்களையும், கிளைகளைக் கொண்ட வேங்கையின் பூக்களையும், அலரிப் பூக்களையும், உதிர்ந்த தோன்றிப் பூக்களையும், ஜையப் போன்று மலர்ந்த தழைத்த தோன்றி பூக்களும், காற்று மோதுதலால் கட்டவிழ்ந்த இதழ்களைக் கொண்ட ஒள்ளிய நீலப்பூக்களையும் மூங்கில்கள் நெருக்கமாக வளர்ந்துள்ள சோலைப் பழங்களிலே அருவி நீரானது கொண்டு நிரப்பிற்று. பாயும் அலையுடைய நீரானது அவற்றைத் தள்ளிக் கொண்டந்து தருதலால், திருமருத் நீரப் பெருந்துறையானது. வலியவர் பூப்பறிக்கும் கோலால் அழகிய மலர்களைத் தொகுத்துக் குவித்து வைக்கின்ற மண்டபம் என்று கூறுவேணா? அழகிய மலர்களாலான மேற்போர்வையினையும், மலையிலுள்ள முத்துக்கள் பொருந்திய மார்பினைப் போல் விளங்கும் அலைஞ்சரையாகிய மென்குமிழ்களையும், இன்மண்ததோடும் கூடிய சந்தனக் குழம்பினையும் உடைய வையைப் பெண்ணாளின் முன்றானை என்று கூறுவேணா? கள்ளை வாயிற் கொண்டு பருகும் நிலமகளின் மிடறு என்று கூறுவேணா? இவ்வுவமைகளுள் எதனை எடுத்துத்தேர்ந்து கூறுவேன்.

வரிகள் : 31-40 கண்டார் சூற்று

வளர்பிறப்பிலை நாள்தோடங்கி, நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து நிறைவடைந்து ஓளிபரப்பிலை நாளுக்கு நாள் குளிர்ந்த மலைப் பக்கமாகிய மலைச் சாரலில் தோடங்கி, நிலம் முழுவதும் வெள்ள நீரைப் பரப்பியது. இவ்வாறு உலகம் பயன்பெற்றுச் சிறக்குமாறு தன் நீர் வளத்தைப் பரப்பி உயிர்களைப் பாதுகாத்தலையும் செய்தது.

அடுத்து வரும் தேய்பினைப் பக்கத்துள், தேவர்களின் உணவாதலையுடைய மதியமானது நாளுக்கு நாள் தேய்ந்து போவது போல, வையைக் கண் நீர் வரவு சுருங்கிக் கொண்டே வந்தது. ஆயினும் தேய்பினை எட்டாம் நாளில் விளங்கும் பாதியளவான மதியைப் போல அதன் நீர் வரவு பாதியளவுக்கே குறைந்து வந்தது. ஆனால், நிறைமதியானது நாளுக்கு நாள் குறைவற்று முற்றவும் தேய்ந்து அமாவாசை யாவது போல, வையை வரவு முற்றவும் குறைந்து இல்லாமற் போயினதைக் கண்டவரோ யாருமிலர். மலையின் மேலிருந்து ஊர்ந்து வந்த மாட்சிமையுடைய அணிகலன்களைக் கொண்டவான வையை மகளே! நின் புது வரவு சுருங்கிய நாளிலும் மக்கள் பயன் பெறுமாறு நீ வலி தணிந்து மெல்லெனக் செல்வாயாக!

முன்று பாதைகளிலுள்ள வினா மீண்கள்

இடபெறி	மிதுனவீதி	மேடவீதி
1. அசுவளி	மகரம்	மூலம்
2. பரணி	பூரம்	பூராடம்
3. கிருத்திகை	உத்திரம்	உத்திராடம்
4. ரோகிணி	அஸ்தம்	திருவோணம்
5. மிருகசீரிஷம்	சித்திரை	அவிட்டம்
6. திருவாதிரை	சுவாதி	சதயம்
7. புனர்ஷ்சம்	விசாகம்	பூர்டாதி
8. பூசம்	அனுஷம்	உத்திரட்டாதி
9. ஆழில்யம்	கேட்டை	ரேவதி

வீதிக்கு 9 நடசத்திரங்களாக நடசத்திரங்கள் இருபத்தேழாகும்.

மூன்று பாதைகளிலுள்ள இராசிகள்

இடபெறி	மிதுனவீதி	மேடவீதி
1. கணி	விருச்சகம்	ரிஷபம்
2. துலாம்	தனுசு	மிதுனம்
3. மீனம்	மகரம்	கடகம்
4. மேஷம்	கும்பம்	சிம்மம்

வீதிக்கு 4 இராசிகளாக இராசிகள் பன்னிரண்டாகும்.

வினாவெளி, மூன்று பாதைகளாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பாதையிலும் நான்கு இராசிகளாக மொத்தம் 12 இராசிகள் உள்ளன. வினாவீன் கூட்டங்கள் அசுவினி முதல் ரேவதி வரை 27 ஆகும். ஒவ்வொரு வினாவீன் கூட்டமும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. இராசிக்கு $2\frac{1}{4}$ வினாவீன் தொகுதி எனும் கணக்கில் இருபத்தேழும் பன்னிரண்டு இராசியுள் அடங்கும்.

தீற்றாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. கீழ்க்கண்பரிபாடல் அடியில், கார்த்திகை வினாமீணக் குறிக்கும் சொல் எது?
செய்யுளடி : எரிச்சை யெழில்வேழந் தலையெணக் கீழிருந்து
அ. ஏரி ஆ. சைட இ. எழில் ஏ. வேழம்

2. தெருவிடைப் படுத்துமுன் நொன்பதிற் திருக்கையுள் உருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றுயல் சேர - திதிலுள்ள 'திருக்கை' எனும் சொல் எதனைக் குறிக்கிறது?
- அ. விண்மீன் ஆ. திராசி
 இ. வெள்ளி ர. விண்மீன் பாதை
3. 'உருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர' எனும் அடியின் பொருள் யாது?
- அ. பெரிய உருவமுடைய வெள்ளி ஏற்றுதிருக்க
 ஆ. வெள்ளி ஏற்றமுடன் விளங்க
 இ. இடபராசிக்கு எதிரே வெள்ளி பொருந்த
 ர. வெள்ளி இடப திராசியில் திருக்க
4. 'வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பு' - இவ்வடிப்பற்றிக் கீழுள்ள கூற்றுகளுள் எது சரியானது?
- அ. ஒரு கோள் திராசியில் அமைந்திருப்பதைத் தெரிவிக்கிறது
 ஆ. ஒருவர் ஓரிடம் செல்வதைக் குறிப்பிடுகிறது.
 இ. ஒருவர் விரும்பும் பொருள் பற்றித் தெரிவிக்கிறது.
 ர. ஒரு விண்மீனின் தோற்றும் குறிக்கப்படுகிறது.
5. கீழ்க்காணும் சொற்களுள் எவை தீண்ணச் சொற்கள்?
- அ. புந்தி, மிதுணம் ஆ. எரி, அங்கி
 இ. அந்தணன், பங்கு ர. வருடை, படிமகன்
6. 'அங்கி யுயர்நிறப் வந்தணன் பங்கு' - இவ்வடியில் 'அந்தணன்' யானாக் குறிப்பது யானா அல்லது எதனா?
- அ. முனிவர் ஆ. ஆசிரியர் இ. வியாழன் ர. வெள்ளி
7. மனைமாமரம் வான் வீரம்
 சினைவான் வேங்கை கணவிரி காந்தன் - இவ்வடிகளில் எத்தனை மலர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.
 அ. 3 ஆ. 4 இ. 5 ர. 6
8. "நூதை யவிழ்ந்த வுடையிதழ் ஒண்ணைலீம்" எனும் அடியில் குளிர் காலத்தை குறிப்பாக உணர்த்தும் சொல் எது?
- அ. ஊதை ஆ. அவிழ் இ. இதழ் ர. நீலம்
9. 'எண்மதி நிறையுவா திருண்மதி போல' - இவ்வழக்குச் சொல்லை முன்பின்னாக மாற்றிப் பொருள் கொள்ள வேண்டிய தொடர் எது?
- அ. எண் மதி ஆ. நிறையுவா இ. உவாதிருள் ர. திருண்மதி

10. திருவ்மதி பேல
நான்குறை படுதல் காணுநர் யாரே' - எனும் பரிபாடல் அடிகள் யார் கூற்று?
அ. தலைவி ஆ. தோழி இ. புலவர் ஈ. அன்னை
11. மழை வருதற்குரிய அறிகுறியினை கீழ்க்கண்ட எவ்வடிகள் கூறுகின்றன.
அ. விரிகதீர் வேணில்
எதிர்வரவு மாரி இயைகென இவ் வாற்றான்
ஆ. புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ்
நெரிதசூடும் வையைப் புனல்
இ. சிலம்பு தொட்டு
நிலவுட்பந்த தாங்கு நீரிலும் பரப்பி
ஈ. நான்குறை படுதல் காணுநர் யாரே
சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிக்கு வையை

குறுவிடை வினாக்கள்

12. 'விரிகதீர் வேணில் எதிர்வரவு மாரி இயைகென' இவ்வடியில்
கூறப்பட்டுள்ள விதியினை எடுத்துக்காட்டுக.
13. அருவி தூர்த்தர மலர்களாகப் பரிபாடல் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது?

பத்தி விடைவினாக்கள்

14. வையை வெள்ளத் தோற்றும் பரிபாடலில் எவ்வாறு விவரிக்கப்படுகிறது.
15. மழை பெய்தற்கான வானிலை நிகழ்வுகளாகப் பரிபாடல் குறிப்பன யாவை?
16. வையைப் புனல் பற்றிக் கூறும் பரிபாடல் செய்யுளில் இயற்கை நிகழ்வு
எவ்வாறு கூறப்படுகிறது?
17. வையை ஆற்றின் - வளம் பரிபாடலில் எவ்வாறு காட்டப்படுகிறது.
18. மழை பொழிதலை அறிவிக்கும் வானியல் நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும்
பரிபாடல் வரிகளைக் கூறுக.

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

19. பரிபாடலில் காணப்படும் வானியல் கருத்துகளைத் தொகுத்துத் தருக.
20. நல்லந்துவணாரின் வானியல் புலமையினை வெளிப்படுத்துக.

3. குறிஞ்சிப்பாட்டு

குறிஞ்சிப் பாட்டு - என்ற பெயர் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய பாடல் எனப் பொருள்படும். குறிஞ்சியென்பது - புணர்தலை உரிப்பொருளாகக் கொண்ட திணை (திணை ஒழுக்கம் நிகழுமிடம்).

குறிஞ்சியென்றதன் பொருள்

குறிஞ்சி என்றது பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ழூக்கும் அரிய செடி. அதன் சிறப்பு பற்றி, அந்திலத்துக்குப் பெயராக வழங்கிப் பின்னர்ப் புணர்தல் என்ற ஒழுக்கத்தையும் குறிப்புதாயிற்று. குறிஞ்சிக்கு நிலம் மலையும் மலை சாந்த இடமும்.

உரையாசிரியர் கருத்து

இந்திலப் பெயர்கள் அவ்வவற்றின் ஒழுக்கமாகக் கூறிய உரிப் பொருள்களினிடியாக வழங்கின. அதன்படி நோக்கின், குறிஞ்சிக்குரியதாகப் புலனென்றி வழக்கஞ் செய்யப்பட்ட ஒழுக்கம் “புணர்தல்” என்பது. அப்புணர்தற்கே குறிஞ்சி என்பது ஒரு பெயர் என்பதாம். விளக்காகிய சுடரிருந்த இடமே விளக்கெளப் பட்டது போலக் குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கம் நிகழ்ந்த இடமும் குறிஞ்சியென்பத்தை என்றார் களவியலுரையாசிரியர்.

பாட்டு, கற்போருள்ளத்தே கற்கப்படும் பொருள் நன்கு பதியுமாறு இன்னோசை பொருந்தக் கவிஞராற் செய்யப்படுவது போல இக்குறிஞ்சிப் பாட்டில், குறிஞ்சிக்குரிய ஒழுக்கம் உட்பொதிந்திருந்தலால், இது குறிஞ்சிப்பாட்டு எனப்பட்டது.

இந்தக் குறிஞ்சிப்பாட்டு பத்துப்பாட்டினுள் எட்டாவது நூல் பத்துப்பாட்டுக்களாவன 1. திருமுருகாற்றுப்படை 2. பொருநராற்றுப்படை 3. சிறுபாணாற்றுப்படை 4. பெரும்பாணாற்றுப்படை 5. முல்லைப்பாட்டு 6. மதுரைக் காஞ்சி 7. நெடுநல்வாடை 8. குறிஞ்சிப்பாட்டு 9. பட்டினப்பாலை 10. மலைபடுகடாம். பத்துப்பாட்டு என இவை பத்தையும் தொகுத்தார் இன்னர் என்று வளர்வகவில்லை. இந்தக் குறிஞ்சிப்பாட்டு 261 அடிகளைக் கொண்ட நேரிசையாசிரியப்பாவால் இயன்றது.

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழ்நிலித்தற்குக் கபிலர் பாடியது. இப்பாட்டு இவர் திருவாதழூர் என்ற முதூரில் பிறந்தவர். “செறுத்த செய்யுள் செய்செந் நாவின வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்” என்ற அடிகளால் இவரது பெருமையை உணரலாம்.

இவர் வேள் பாரியினுடைய உயிர் நண்பரும், அவைக்களாப் புலவருமாக விளங்கினார். ஜங்குறு நூற்றில் குறிஞ்சியைப் பொருளாகவுடைய மூன்றாவது நூறு இவர் இயற்றியது. கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக் கலியும் இவர் பாடியதே. குறிஞ்சித்திணை பாடுவதில் மிக வல்லவரிவர். இவர் காலம் கடைச்சங்க காலமாகும். ஆகவே இவர் ஆயிரத்தெண்ணுறு ஆண்டுக்கு முன் வாழ்ந்தவராவர்.

நூல் வரலாறு

அகப்பாடவில் தலைமகன் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது. மக்கள் நுதலியவகைஞந் திணையுஞ் சுட்டியொருவர் பெயர் கொள்ப் பெறாது” என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவால் இதை அறியலாம். இந்தக் குறிஞ்சிப்பாட்டும் அகைணந்திணையிற் சேர்ந்ததாகலான் தலைவன் இன்னாளென்று பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. இந்நூற்கு நச்சினார்க்கினியர் சிறந்த உரை இயற்றியிருக்கின்றார்.

இந்நூலில் மலைவளமும், பன்மலர் விசேடமும், தலைவன் தலைவியாய் இருவர் மாட்டுக் காணும் கழிபேரன்பும் இல்லற முறைமையும், கற்பின் இள்ளியமையாமையும், பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும் முறைகளும் சிறப்புறக் கூறப்பட்டுள்ளதால் இதனைப் பெருங்குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர் ஆண்டோர்.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை ஒண்ணுதல்
ஓலிமென் கூந்தல்ளன் தோழி மேனி
வீறல் இழை நெகிழ்தத வீவருங் கருநோய்
அகலுள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாயும்
பரவியுந் தொழுதும் வீரவுமலர்தூயும்

5

வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையும் ஒச்சியும் அலவுற்று
எய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கலின் தொலையவும் நறுந்தோ ஜொகிழவும்
புட்பிறர் அறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவும்

10

உட்கரந் துறையும் உய்யா அருமபடர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலீன்
முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் அத்துணை
நேர்வருங் குரைய கலங்கெடிற் புணரும்
சால்பும் வியப்பும் இயல்புங் குன்றின்

15

மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்தல்
ஆசறு காட்சி ஜயர்க்கும் அந்திலை
எனிய என்னார் தொன்மருங் கறிஞர்
மாதரும் மடனும் ஓரங்குத் தணப்ப
நெடுந்தேர் எந்தை அருங்கடி நீவி

20

இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் இதுவென
நாமறி வுறாலிற் பழியும் உண்டோ
ஆற்றின் வாரார் ஆயினும் ஆற்ற
ஏனை உலகத்தும் இயைவதால் நமக்கென
மானமர் நோக்கங் கலங்கீக் கையற்று

25

ஆனாச் சீறுமையாள் இவளுந் தேம்பும்
இகள்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றேர் போல
இருபே ரச்சமோடியானும் ஆற்றலென்
கொடுப்பினன் குடைமையுங் குடிநிரல் உடைமையும்

30

வண்ணமுந் துணையும் பொரிழி எண்ணாது
எமியேந் துணிந்த எமஞ்சால் அருவினை
நிகழ்ந்த வண்ணம் நீநனி உணரச்
செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ
நெற்கொள் நெடுவெதிர்க் கணந்த யானை

35

முத்தார் மருப்பின் இறங்குகை கடுப்பத்
துய்த்தலை வாங்கிய புனியுதீர் பெருங்குரல்
நற்கோட் சீறுதீனைப் படுபுள் ஒப்பி
ஏற்படவருதியர் என்றீ விடுத்தலிற்
கலிகெழு மரமிசைச் சேணோன் இழைத்த

40

புலைஞ் சிதணம் ஏறி அவண
சாற்ற சூரல் தகைபெற வலந்த
தழலுந் தட்டைடுங் குளிரும் பிறவும்
கிளிகடி மரபின ஊழழழ் வாங்கி
உரவுக்கதீர் தெறாடம்

45

- கபிலர்

தலைவிக்குற்ற நோய் நோக்கிச் செவிலி கடவும் பேணுதற் கண்டு தோழி கூறுவன:

திணை	-	அகம் : குறிஞ்சித்திணை
கைக்கோள்	-	புணர்தலும், புணர்தல் நிமித்தமும்
கூற்று	-	தோழியின் கூற்று
கேட்போர்	-	செவிலி
களன் (அ) தடம்	-	மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்

சொற்பொருள் விளக்கம்

அகல்	-	அகன்ற (அகலுள் - அகல் + உள், அகன்ற இடமாகிய ஊரைக் குறித்தது)
அண்	-	மேலே நோக்கி நில் (அண்ணாந்து பார்த்தல் எனும் ஆட்சியை நோக்கு) அணந்த - மேல்நோக்கி நின்ற உச்சிப் பொழுது
அமயம்	-	போன்ற (உவம உருபு)
அமர்	-	மனத் தடுமாற்றம் (அலறுதல், அலறல் முதலிய சொற்களை நோக்குக).
அவிர்	-	விளங்கு
அவண	-	அங்கிருக்க (அவண் + அ - அவண குறிப்பு வினைமுற்று - பயணிலையாக வந்துள்ளது)
ஆற்று	-	வழிப்படுத்து / பொறுத்திரு.
இகல்	-	பகை
இதணம்	-	பரண்
இழை	-	ஆடை, இழை - நூல், இங்கு நூலால் செய்யப்பட்ட ஆடையைக் குறிக்கிறது (ஆகுபெயர்) : வினைச் சொல்லாயின் - ஈத (த்தல்), சேர் (த்தல்)
உருப்பு	-	வெப்பம்
எழி	-	தணிமை
எய்யா	-	அறி, எய்யா - அறியா
எல்	-	பகல், இங்குப் பகலில் தோன்றும் ஞாயிற்றைக்

குறித்தது

ஒலி (வி)	-	தழை, (வளம்)
ஒள்	-	ஒளிகள்; (ஒண்ணுதல் - ஒள் + நுதல்)
ஒச்ச	-	செலுத்து
கவிள்	-	அழிகு
கடவு	-	கூறு
கலம்	-	அணிகலன்
கடுப்ப	-	போன்ற (உவம உருபு)
கலி	-	ஆரவாரம்
கடவு	-	இணக்கம் செய்தல்
குளிர்	-	மூங்கிலைப் பிளந்து வீணைபோல் கட்டித் தெரிந்து ஒலியெழுப்பும் கருவி
கோள்	-	கொள் என்பதன் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்
சால்பு	-	சான்றாண்மை
குரல்	-	பிரம்பு
சேஞ்னமை	-	வெகுதொலைவு, சேணோன் - வெகு தொலைவிலான மலை உச்சியில் வாழும் ஒருவன்
செப்பல்	-	கூறுதல்
செரி	-	நெருங்கு
தட்டை	-	ஒரைசெய்முப்புவதற்காக மூங்கிலைப் பிளந்து செய்யப்பட்ட ஒலிக் கருவி (தழல் தட்டை, விளை புனங்களில் கிளிகளை ஒட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டன)
தழல்	-	கையால் சுற்றி ஒலியெழுப்பும் கருவி (நெருப்பு எனப்பிற்கொரு பொருளும் உண்டு)
தூ (வி)	-	தூவு
தெறு	-	சுடு
நறை (பெ)	-	மணம் (புறையால் வரும் மணம்) (நறை - மணம், நறை - குற்றம்)
நறும்	-	மணம்
புணர்	-	சீர் திருத்தல்

படர்	-	துண்பம் (காதல் நோய்) படர்வெளிந்திரங்கல் என்ற வள்ளுவர் சொல்லாட்சியை நோக்குக.
புள்	-	பறவை
பொரி	-	பொரீஜி
மென்	-	மென்மையான
மையல்	-	மயக்கம், மையலை - மையல் கொண்டவளாய் உள்ளாய் (முன்னிலை) ("எனக்கு நல்லையு மல்லை...." கம்பராமயணச் சொல்லாட்சியை ஒப்பிடுக)
மன்றல்	-	களவு மணம்
வெதிர்	-	மூங்கில்
வண்மை	-	திறமை
வண்ணம்	-	பண்பு
விரை	-	மணம் (பொருளால் வரும் மணம்) (விரை - மணம் ; விரை - நடுங்கு)
விறல்	-	வெற்றி, இச்சொல் வேவெறான்றுக்கு இல்லாத சிறப்பு எனும் பொருள்படப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
வினா (வி)	-	வினாவு, கேள், (ஆகார ஈற்று வினைச் சொல்லாட்சி முற்காலத் தமிழில் உள்ளது. கடா, விரா முதலிய சொற்களைப் போல)
வீவு	-	நீக்கு
வல	-	பின்னு, வலந்த - பின்னிய வலை - வல எனும் சொல்லடியாய் ஆக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொல் என அறிக.

பொருள்விளக்கம்

வரி 1-9

தாயே வாழ்க! தாயே, யான் கூறுகின்றதைச் சர்றே விரும்பிக் கேட்பாயாக. அழகிய ஒளி பொருந்திய நெற்றியும், தழைத்த கரிய நெடிய கூந்தலையும், பேரழகும் உடல் வனப்பும் கொண்ட தலைவி, என்னுடைய தோழி, அவள் தன் கைவளையல் கழன்று விழ மெலிந்து வருந்துவதற்குக் காரணமாகிய நோய் என்னவென்று தெரியாது திகைத்தாம். அதை அறிய இங்கே ஊரிலுள்ளவர்களை அணுகிக் கட்டம் கட்டியும், சோழிகள் உருட்டியும். இது தெய்வத்தான் வந்த நோய் என்று சொன்னதை நம்பி தூபதீபங்கள் காட்டி மலர்கள் தூவிப் பணிந்து தொழுதும்.

துதித்தும் கூட அவனுக்கு வந்துள்ள நோய் என்னவென்று தெரியாமல் அந்நோய் தீராத வருத்தத்தில் தவிக்கின்றாய்!

பறவியும் தொழுதும் ஒச்சீயும்.

பண்ணடைக் காலத்தில் தமிழர்கள் கொண்டிருந்த பழக்க வழக்கங்கள் இவ்வடிகளில் கூறப்படுவதை நோக்குக. இவற்றுள் சில இக்காலத்திலும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

வரி 9 - 12

கைவளையல் கழன்றும், அவள் உடல் மெலிந்தும் வாடுவதற்குக் காரணமான நோய் - பிறர் அறிய முடியாதது. அவள் தனது மனதிற்குள்ளாகவே மறைத்து வைத்திருக்கின்ற - அவள் உயிரை வருத்துகின்ற - நோய், அது என்னவென்று கூறமுடியாது நானும் எனது மனத்தை மறைத்துக் கொண்டு தவிக்கிறேன்.

இவ்வடிகளில் பிரிவால் வருந்திய தலைவியின் தோற்ற நிலையினைச் சொல் திறம் மிகக் கபிலர் கூறியுள்ளார்.

'வீ வரும் கடுநோய்' எனும் தொடராட்சியை நோக்குக. (பினிக்கு மருந்து மருந்து குறள் 1102)

தலைவியின் அன்பு மிகுதி (அ) உடைந்து போனால் ஒட்டுமா வாழ்க்கை

வரிகள் 13-26 : முத்து, மணி முதலியவற்றால் செய்த அணிகலன் கெடினும் மீண்டும் திருத்திப் பார்க்கவும் கூடும். ஆனால் சால்பு முதலிய நற்பண்புகள் குன்றின் மீண்டும் அம்மாசு போக்கிப் பண்டு போல் புகழ் நிறுத்துதல் மெய்யணர்வினார்க்கும் இயலாது என்று கற்றுணர்ந்தோர் கூறுவர். ஆதலின் தலைவனும் யானும் எம்முட்கூடிய களாவுக் கூட்டத்தை யானே தாய்க்கு அறத்தொடு நிற்றலால் வரும் பழியொன்றுமில்லை. அங்ஙளம் அறத்தொடு நின்ற பின்னாரும் ஒருகால் இருமுது குரவர் என்னை ஏற்ற தலைவனுக்குத் தர மறுப்பார்களால் நாங்களும் எங்கள் உயிர் போகும்வரை இதைத் (பிரிவை) தாங்கிக் கொண்டு இருப்போம். இந்தப் பிறவியில் உலகில் இல்லாவிட்டாலும் மறுபிறவியிலாவது நாங்கள் இணைந்திருப்போம் என்று கூறித் தீராக் காதல் நோய் கொண்ட பேதைப் பெண்-அறியாச் சிறுமி செயலற்று அயர்ந்து வருந்தி, அழுது புலம்புகிறாள்.

(அன்னையே என்றழைத்துத் தோழி தலைவியின் செவிவித் தாயிடம் இப்படிக் கூறுகிறாள்). இப்பகுதியில் சொல்லப்பட்ட தகவலோடு

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

ஒழுக்கம் உடைமை சூடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்
ஆகிய குறட்பாக்களை ஒப்பு நோக்குக.

தோழி தலைவியின் மன உறுதியை
இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா கியர்ளன் கணவனை
யானா கியர்ளின் நெஞ்சுநேர் பவளே
எனும் குறுந்தொகைச் செய்யுட் கருத்தோடும் இணைத்து நோக்குக.

வரி 27 - 29

பகைவேந்தர்களாகிய இரண்டு பேரரசர்களுக்கிடையே நின்று அவரைக் கூட்டுந்தொழிலை (சந்து செய்வித்தல்) மேற்கொண்ட சான்றோர் வருந்துவதுபோல, அன்னையாகிய உனக்கும் தலைவிக்கும் இடையே நின்று பெரிதும் வருந்துகிறேன்.

வரி 30-34

ஓர் ஆனுக்குப் (தலைமகனுக்கு) பெண் கொடுக்க எண்ணுவோர், கொடுத்தால் நன்மையே ஏற்படக் குடிப்பொருத்தம் பண்புப் பொருத்தம் ஆகியனவற்றை எண்ணுவர். ஆனால் தலைவியோ அவ்வாறு எண்ணாமல் துணிந்து கள்வொழுக்கம் மேற்கொண்டாள். அதனை நிகழ்ந்தவாறே கூறுகிறேன். சினவாது கேட்பாயாக ('ாம்', 'ஓ' என்பன அசைச் சொல்களாக வந்தன).

வரி 35-39

தெந்லைலத் தன்னிடத்தே கொண்டு உயரமாக வளர்ந்த முங்கிலைத் தின்பதற்கு மேல் நோக்கி நின்ற களிறு, முத்துகள் நிறைந்த தன் கொம்பால் முரித்து அதை வளைத்தது. அத்தகைய யானையின் துதிக்கையைப் போன்று வளைந்து நிற்கின்ற தினைக் கதிர்களின் மீல்லிய நுணிப்பகுதியைத் தின்னவரும் பறவைகளை மாலைப் பொழுது வரும்வரை விரட்டி வருவீராக என்று நீ எங்களைப் போகச் சொன்னாய். நாங்களும் சென்றோம்.

இவ்வரிகள் வெளிப்படுத்திய செய்தி உள்ளுறை கொண்டதாகும்.

உள்ளுறை

மலையில் ஒங்கி வளர்ந்த மூங்கிலில் உயரிய தன்மையுடைய தலைவியின் உயர் குடி, மூங்கிலில் உள்ள நெல் தலைவி. பசி கொண்ட யானை தலைவன். யானை மூங்கிலை வளைத்தல், தலைவியை அடைதலுக்கு ஒப்பானது. கைக்கு அகப்படா இடத்தில் நெல் உள்ளது. அதைப்போலத் தலைவி வீட்டில் காவலில் மிகுதியான உள்ளாள். யானை தன் துதிக்கையைத் தன் கொம்பில் போடுகிறது. இது, தலைவியைக் காணாத தலைவன் செயல்போன்றது. முத்தார் மருப்பு - தலைவனின் நற்குணம் நிறைந்த மன உறுதி. இறங்கு கை - தலைவன் தன் அறிவால் தலைவியை அடைய முடியாத வருத்தத்தினைத் தாங்கிக் கொள்ளல்.

வரி 40-45

ஆரவாரமிக்க மரத்தின் உச்சியில், மலையில் வாழ்வோர் அமைத்துத் தந்த பரணிலே இருந்தோம். அங்கிருந்து கொண்டு தழல், தட்டை, குளிர் ஆகியவற்றால் ஒலியெழுப்பி முறையாகக் கிளிகளை விரட்டிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது, ஞாயிற்றின் கதிர்கள் வெம்மையை தந்தன. (பின்னர் நிகழ்ந்தன அடுத்து கூறப்படுகிறது).

கிளிகளை ஓட்டக் கவணைப் பயன்படுத்தாமல் ஒலிக் கருவிகளை பயன்படுத்தியுள்ளனர். பறவைகளைத் துன்புறுத்தா மாண்பு வெளிப்படுகிறது. அந்நாளில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒலிக் கருவிகளை அறிக.

திறனறி வினாக்கள் புறவய வினாக்கள்

1. ‘வீவருங் கடு நோய் அகலுன் ஆங்கண்’ - இவ்வடியிலுள்ள வீவு எனும் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பொருள் யாது?
 - அ. மலர் ஆ. விடு இ. நீக்கு ச. காட்டு
2. சீமன்ஸ எவ்வடியில் பண்ணடக்காலச் சமுதாயப் பழக்கம் வெளிப்படுகிறது?
 - அ. பரவியும் தொழுதும் விரவுமலர்த் தூயும் வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
 - ஆ. புட்பிறர் அறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவும் உட்காந்துறையும்
 - இ. இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் இதுவென நாமறி ஏறாவிற் பழியும் உண்டே
 - ஈ. ஆற்றின் வாரார் ஆயினும் ஆற்ற

3. “சால்பும் வியப்பும் தியல்பும் குன்றின் மாசறக் கழிதி வயங்குபுகழ் நிறுத்தல் ஆசூரு காட்சி ஜூயர்க்கும் அந்திலை” - இவ்வடிகள் உணர்த்தும் அறம் யாது? அ. ஒழுக்கம் போற்றுதல் ஆ. உயர்வு விரும்புதல்
இ. பெரியோரைப் பேணுதல் ஈ. புகழை நிலை நாட்டுதல்
4. குறிஞ்சிப் பாட்டிலுள்ள “ஆற்றின் வாரார் ஆயினும் ஆற்ற ஏனை உலக்தும் தியைவதால் நமக்கென” என்னும் வரிகள் யார் யாரிடம் கூறிய கூற்றாக அமைகின்றன?
- அ. தலைவி செவிலியிடம் ஆ. தோழி தலைவியிடம்
இ. தோழி செவிலியிடம் ஈ. தலைவி தோழியிடம்
5. இகள்மீக் கடவும் இருபெரு வேந்தர் விணையிடை நின்ற சான்றோர் போல - இவ்வரிகளில் யாருடை நிலை குறிக்கப்படுகிறது?
- அ. தலைவன் ஆ. தலைவி இ. தோழி ஈ. சான்றோர்
6. ‘செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ’ - இவ்வடியில் வந்துள்ள அசைச் சொற்கள்.....
- அ. அ. ஆ ஆ. இ. சி இ. ஈ. ஓ ஈ. வா, மோ
7. “நெற்கொள் நெடுவெதிர்க்கு அனைத்த யானை” - முத்தார் மருப்பின் குறிஞ்சிப் பாட்டிலுள்ள இவ்வடியில் தலைவிக்கு உள்ளுறை உவமமாக விளங்குவது எது?
- அ. நெல் ஆ. வெதிர் இ. யானை ஈ. மருப்பு
8. ‘புலியன்று சிதணம் ஏறி அவண சாராற் குரல் தகைபெற வலந்த’ இவ்வடிகளில் உள்ள சொற்கள் சிலவற்றிற்குப் பொருள் பொருத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?
- அ. இதணம் - பரண் ஆ. அவண - அங்கு
இ. குரல் - பிரம்பு ஈ. வல - பின்னு
9. சாரல் குரல் தகைபெற வலந்த தழலும் தட்டையும் குளிரும் பிறவும் - இவ்வடிகளில் குறிக்கப்பட்ட ஒலிக்கருவிகளுள் ஒன்று வீணை போன்ற அமைப்புடையது. எது?
- அ. குரல் ஆ. தழல் இ. தட்டை ஈ. குளிர்
10. உங்களுக்குப் பாடமாக உள்ள குறிஞ்சிப் பாட்டில் தோழியின் கூற்றாக அமைந்துள்ள நிகழ்ச்சிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் எது முறையாக உள்ளது?
- அ. ‘அன்னையே வருந்தாதே; நான் தலைவி நிலை கேட்ட போது தன் நிலை கூறி வருந்தினான். எங்களுக்கு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகிறேன். வெகுளாது கேட்பாயாக. நீ எங்களைத் தினைப்புணம் சென்று வரச் சொன்னாய். உச்சிப்பொழுதும் வந்தது’

ஆ. அன்னையே வருந்தாதே. நீ சொன்னவாறு நாங்கள் தினைப்புணம் சென்றோம். தலைவி தான் கொண்டிருந்த காதலை என்னிடம் கூறி அழுதான். நான் தேற்றினேன். உன்னிடம் கூறுவதாகச் சொன்னேன்.

குறுவிடை வினாக்கள்

1. துயருற்ற காலத்தில் பண்ணைடத் தமிழ் மக்கள் மேற்கொண்ட பழக்கங்களைக்குறிஞ்சிப் பாட்டிலிருந்து அறியப்படுவனாலை?
2. குறிஞ்சிப் பாட்டில் தோழி ‘வீவருங் கருநோய்’ எனக் கூறுவதன் பொருத்தத்தினை ஒப்பிட்டுக்காட்டுக. (குறிப்பு : வள்ளுவர் குறளை ஒப்பிடுக).
3. ‘ஓழுக்கம் உடைமை குடிமை’ என்னும் வள்ளுவர் கருத்து குறிஞ்சிப் பாட்டில் யாரால் எப்போது வலியுறுத்தப்படுகிறது?
4. ‘வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல’ இது யாருடைய நிலை? யாரால் உரைக்கப்படுகிறது?

பத்தி விடைவினாக்கள்

15. ‘நெற்கொள் நெடுவெதிர் கணந்த யானை முத்தார் மருப்பின் இறங்குகை’ - உள்ளுறையினை விளக்குக.
16. பண்ணைடத் தமிழ் மக்கள் பறவையினங்கள் மீது பரிவு கொண்டிருந்தன ரெண்பனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டில் குறிக்கப் பெற்ற நிகழ்ச்சியிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுக.

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

17. பண்ணைடத் தமிழ் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களைக் குறிஞ்சிப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் கொண்டு விளக்குக.
18. நுழ் பாடப்பகுதியிலுள்ள குறிஞ்சிப் பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தெழுதுக.

கேட்டலுக்கும் படித்தலுக்கும்

கீழுள்ள செய்யுளை ஆசிரியர் ஒசையுடன் படிக்க, எவ்வடிகள் மாறுபட்ட ஒசையைத் தருகின்றன என அறியவும். ஆசிரியர் படிக்கும் பொழுது ஓர் இடத்தில் ஒசை மாறும். அவ்விடத்தைக் குறித்துக் கொள்ளவும். படித்து முடித்த பின்பு எந்த இடத்தில் ஒசை மாறியது எனக்கூறவும். ஒசை மாறியதற்கு முன்னும் பின்னும் அமைந்த செய்யுளடிகளை எந்த பாவகையைச் சேர்ந்தது எனக் கூறவும்.

செய்யுள்

சோறுவாக்கிய கொழுங்களுசி
யாறுபோல பரந்தொழுசி
ஏறுபொருச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீராடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயில் மாசுட்டும்
அவிர்ச்சைட முனிவர் அங்கி வேட்கம்
ஆவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயில்தம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போசிப்
பூதங் காக்குங் புகலருங் கடிநகர்
தூதுணாம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்
முதுமரத்த முரண்களாரி
வரிமணால் அகன் தீட்டை
இருங்கிளை யினானாக்கற்
கருந்தொழில் கலீமாக்கள்

- பட்டினப்பாலை

இச்செய்யுளைக் கேட்ட பின்னர் கீழுள்ள வினாக்களுக்கு விடை தரவும்.

1. தூங்கலோசையில் அமைந்த ஏழு அடிகள் எதைப் பற்றிக் கூறுவின்றன?

அ. கோயில் ஆ. ஊர் இ. ஊர் வலம் ர. சேறு

2. அவிர்ச்சைட முனிவர் எனத் தொடங்குவதற்கு முன் எவ்வகை ஒள்கையைக் கேட்டார்கள்?

அ. தூங்கல் ஆ. துள்ளால் இ. செப்பல் ர. அகவல்

3. அவிர்ச்சைட முனிவர் அங்கி வேட்கம் ஆவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயில்தம் மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போசிப் பூதங் காக்குங் புகலருங் கடிநகர் தூதுணாம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும் இவ்வடிகளில் அமைந்துள்ள ஒரை எது?

IV. காப்பியங்கள்

1. கம்பராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் மந்தரை குழ்ச்சிப் படலம்

கம்பராமாயணத்துக்குக் கம்பர் இட்டபெயர் இராமாவதாரம். இராமனுடைய வரலாற்றைக் கூறும் நூல் இராமாயணம். தமிழில் கம்பரால் இயற்றப்பெற்ற இராமாயணநூல் ‘கம்பராமாயணம்’ என வழங்கப்பெறுகிறது. வடமொழியில் வான்மீகி முனிவர் எழுதிய நூல் வான்மீகி ராமாயணம். ஆகவே கம்பராமாயணம் ஒரு வழிநூல்.

பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் என ஆறு காண்டங்களைக் கொண்டது கம்பராமாயணம். ஓவ்வொரு காண்டத்திலும் படலங்கள் எனப்படும் உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அயோத்தியா காண்டத்தின் மந்தரை குழ்ச்சிப் படலம் நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளது.

திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்பவள்ளால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர் கம்பர். கம்பர் பிறந்த ஊர் சேழவளநாட்டில் உள்ள திருவழுந்தூர். ‘கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்’, ‘கல்வியில் பெரியன் கம்பன்’ என்னும் தொடர்கள் கம்பருடைய சிறப்பை அறிவிப்பன. மற்றும் ‘கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்’ என்றும் ‘விருத்தமெனும் ஓண்பாவிற்கு உயர்கம்பன்’ என்றும் கம்பரைப் பாராட்டுவர்.

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்
வள்ளுவர்போல் இளங்கோவை ப் போல்
சூழிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை
உண்மை வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை”

எனப் பாட்டுக்கொருபுலவர் பாரதியார், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரைப் பாராட்டுகிறார். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். 9ஆம் நூற்றாண்டு என்பாரும் உள்ளர்.

முன்கடைச் சுருக்கம்

அயோத்தியை ஆண்ட மன்னன் தசரதன். அவனுக்குக் கோசலை, கைகேயி, சுமத்திரை என்று மூன்று மனைவியர் இருந்தனர். கோசலைக்கு இராமனும், கைகேயிக்குப் பரதனும், சுமத்திரைக்கு இலக்குவன், சத்துருக்கன் ஆகியோர் இருவரும் மக்களாகப் பிறந்தனர். அவர்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்தனர். இராமன் தன் வில்லாற்றலால் சீதையை மணந்தான். தசரதன் இராமனுக்கு முடிகுட்டு விழாவென அறிவித்தான். நகரில் உள்ள மக்கள் நகரை அழுகுபடுத்தினர். இராமனின் முடிகுட்டு விழாவை எண்ணி கைகேயி மகிழ்ச்சி கொண்டாள். ஆனால் கைகேயியின் பணிப்பெண் மந்தரை, இராமன் ஆட்சிக்கு வருவதை விரும்பவில்லை. அதனால் கைகேயி மனத்தை மாற்றச் சூழ்ச்சி செய்தாள். கைகேயியின் மனத்தை மாற்றும் பகுதி இங்கு பாடமாக அமைந்துள்ளது.

மந்தரரயின் வருகை

1. அநந்க ரணிவூறு மமலை வானவர்
பொன்னக ரியல்பெனப் பொலியு மெல்லையில்
இன்னல்செ யிராவண னிமைத்த தீமைபோல்
துண்ணருங் கொடுமனக் கூனி தோன்றினாள்.
2. மந்தரரயின் சீற்றம்
தோன்றிய கூனியுந் துடிக்கும் நெஞ்சினாள்
ஊன்றிய வெகுளியா ஞுளைக்கு மூளைத்தாள்
கான்றெரி நயனந்தாள் கலிக்கும் சொல்லினாள்
மூன்றுல கிளுக்குமோ ரிடுக்கன் மூட்டுவாள்
கைகேயியின் கோயிலுக்குப் போதல்
3. தொண்டைவாய்க் கேகயன் ரோகை கோயின் மேல்
மண்டினாள் வெகுளியின் மடித்த வாயினாள்
பண்டைநா ஸிராகவன் பாணி வீல்லுமிழ்
உண்ணடயுண் டதனைத்தன் னுள்ளத் துள்ளுவாள்.
4. கைகேயியை அடைதல்
நாற்கடற் படுமணி நளினாம் பூத்த தோர்
பாற்கடற் படுத்திரைப் பவள வல்லியே
போற்கடைக் கண்ணாளி பொழிய பொங்கணை
மேற்கிடந் தாடனை வீரைவி னெய்தினாள்

கைகேயியைத் தீண்டுதல்

5. எய்தியக் கேகயன் மடந்தை யேடவிழ்
நொய்தலர் தாமசை நோற்ற நோன்பினால்
செய்தபே ருவமைசால் செம்பொற் சீறடி
கைகளிற் றீண்டினாள் காலக் கோளனாள்.
- கைகேயி துயில் கண்டு சினாந்து கூறல்**
6. அணங்குவாள் விடவரா வண்ணுகு மெல்லையும்
குணங்கெடா தொளிலிரி குளிர்வெண் டிங்கள் போல்
பினங்குவாள் பேரிடர் பிணிக்க நண்ணவும்
உணங்குவா யல்லைநீ யுறங்கு வாயென்றாள்.

கைகேயியின் மகிழ்ச்சி

7. பராவரும் புதல்வரைப் பயக்க யாவரும்
உராவருந் துயரைவிட் குறுதி காண்பரால்
விராவரும் புலிக்கெலாம் வேத மேயன
இராமனைப் பயந்தவெற் சிடருண் டோவென்றாள்.

கோசலையின் சிகல கூறல்

8. ஆழந்தபே ரன்பினா ஓனையை கூறலும்
குழந்ததீ வினைநிகர் கூனி சொல்லுவாள்
வீழந்தது நின்னலந் திருவும் வீழந்தது
வாழந்தளள் கோசலை மதியினாலென்றாள்.

கைகேயி கோசலையைப் பற்றிப் பெருமைப் படுதல்

9. அன்னசொல்லனையவள் கூற வாயிலை
மன்னவர் மன்னனேற் கணவன் மைந்தனேல்
பன்னரும் பெரும்புகழ் பரதன் பார்தனில்
என்னிதன் மேலவட் கெய்தும்வாழ்வென்றாள்.

இராமனையும் பரதனையும் ஒப்பிடுதல்

10. சிவந்தவாய்ச் சீதையும் கரிய செம்மலும்
நிவந்தவா சனத்தினி திருப்ப நின்மகன்
அவந்தனாய் வெறுநிலத் திருக்க லானபோது
உவந்தவா நென்றிதற் குறுதி யாதென்றாள்.

கக்கேயியிசீற்றம்

11. எனக்கு நல்லையு மல்லையீ யென்மகன் பரதன்
தனக்கு நல்லையு மல்லையத் தருமமே நோக்கின்
உனக்கு நல்லையு மல்லைவந் தூழ்வினை தூண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லினை மதியிலா மனத்தோய்

மந்தரயின் சூழ்ச்சி உரை

12. தூண்டு மின்னலும் வறுமையுந் தொடர்தழத் துயரால்
ஈண்டு வந்துனை யிரந்தவர்க் கிருந்தி யவனை
வேண்டி யீதியோ வெள்குதி யோவிம்ம னோயான்
மாண்டு போதியோ மறுத்தியோ வெங்வனம் வாழ்தி
13. காதலுன் பெருங்கணவனை யஞ்சியக் களிவாய்ச்
சீதை தந்தையுன் றாதையைத் தெறுகில னிராமன்
மாது வள்ளவ னுந்தைக்கு வாழ்விலி யுண்டோ
பேதை யுன்றுனை யாருளர் பழிபடப் பிறந்தார்
14. கெடுத்தொ மிந்தனை யுனக்கரும் புதல்வனைக் கிளர்நீர்
உடுத்த பாரக முடையவ னொருமகற் கெனவே
கொடுத்த பேரர் சவன்குலக் கோமைந்தர் தமக்கும்
அடுத்த தம்பிக்கு மாம்பிறர்க் காகுமோ வென்றாள்.

கக்கேயி மனமாற்றம்

15. தீய மந்தரை இவ்வுரை செப்பலுந் தேவி
துய சிந்தையுந் தீரிந்தது சூழ்ச்சியி னிமையோர்
மாயை யுமவர் பெற்றுள வரருண்மை யாலும்
ஆய வந்தன ரியற்றிய வருந்தவத் தாலும்

பரதன் முழிகுட வழி வினாவுதல்
16. அனைய தன்மைய ளாகிய கேகய னன்னம்
வினைநி ரம்பிய கூனியை விரும்பின னோக்கி
எனையு வந்தனை யினியை யென் மகனுக்கு மனையாள்
புனையு நீண்முடி பெறும்படி புகலுதி யென்றாள்..

வரம் கேட்கக் கூறல்

17. நாடி யொன்றுனக்கு ஸரசெய்வ னளிர்மணி நலகயாய்
தோடி வாந்ததார்ச் சம்பரன் மொலைவுற்ற வேவளை
ஆடல் வென்றியா னருளிய வழமவை யிரண்டும்
கோடி யென்றன ஞள்ளமுங் கோடிய கொடியாள்.
18. இருவ ரத்தினி லொன்றினா லரசுகொண் டிராமன்
பெருவ னத்திடை யேழிரு பருவங்கள் பெயர்ந்து
தீரிதஶ் செய்வ தொன்றினாற் செழுநில மெல்லாம்
ஒருவ ழிப்படு முன்மகற் குபாய மீதென்றாள்.

மங்தகரகையப் பாராட்டுதல்

19. உரைத்த கூனியை யுவந்தன ஞயிருறத் தழுவி
நிஷூத்த மாமணி யாரமு நிதியமு நீட்டி
இரைத்த வேவலைகு மூலகமென் னொருமகற் கீந்தாய்
தரைக்கு நாயகன் நாயினி நீயெனத் தணியா
- கைகேயியின் துணிவு
20. நன்று சொல்லினை நம்பியை நனிமுடி குட்டல்
துன்று கானத்தி லீராமனைத் துரத்தலில் வீரண்டும்
இன்றெய் தாவெனி லரசன்மு னென்னுயிர் துறந்து
பொன்றிநீங்குதல் புரிவென்யான் போதிநீ யென்றாள்.

- கம்பர்

சொற்பொருள் விளக்கம்

அணங்கு	- வருத்து
அணி	- அழகு, அணியுறும் - அழகு பெறும்
அணை	- படுக்கை
அமலை	- ஆரவாரம்
அரா	- பாம்பு, விடவரா - விட + அரா - விடமுள்ள (நஞ்ச) பாம்பு
அல்லை	- அல்லாதவளைய் இருக்கிறாய் (குறிப்பு விணைமுற்று)

அவந்தன்	- அவம் - வீணா என்பதன் பின் 'தன்' சாரியை சேர்ந்துள்ளது.
அளி	- கருணை
ஆடஸ்	- வெற்றி (போர்)
ஆய்	- ஆரணிய என்பது ஆய என்பதன் இடைக்குறை
இருநிதி	- மிகுந்த செல்வம் (உரிச்சொல் தொடர்)
இமையோர்	- கண்ணிமைக்காதவர்கள் இங்கு வானுலகத்தில் உள்ளவர்களாக கருதப்படும் தேவர்களைக் குறிக்கிறது
உபாயம்	- வழி என்னும் பொருளைத் தரும் வட்சொல்
உளை	- வேதனைப்படுத்து
உண்டை	- மண்திரள், உருண்டை என்பதன் இடைக்குறை
உறுதி	- சான்று (உறுதிப் படுத்த துணைநிற்கும் ஒன்று)
உரா	- உரத்த, வலிய
ஊன்று	- ஆழப்பதி (ஊன்றிய, ஆழப்பதிந்த)
உணங்குவாய்	- வருந்துவாய்
எய்தி	- அடைந்து
எல்லை	- பொழுது, போது
ஏடு	- இதழ், ஏடவிழ் - இதழை விரிக்கின்ற
கவிக்கும்	- தடுமாறும்
காலக் கோள்	- இறுதிக் காலத்தைக் குறிக்கத் தோன்றும் தீக்கோள், கோளனாள் - கோளைப் போன்றவன்
கான்பெறு	- கான்று + எரி நெருப்பைக் கக்குகின்ற
கிளர்	- எழு, கிளர் நீர் - எழுச்சி மிக்க நீர் (வினைத்தொகை)
கோடி	- கோணல், கோடிய - கோணிய
கோயில்	- கோ + இல் - கோவில் (ஆங்கையால் இங்கு கோயில் என எழுதப்பட்டு உள்ளது- எனவே இது போலியாகும்.
சம்பரன்	- இவன் ஓர் அசரன். போர்க்களத்தில் இவனோடு தசாதன் போரிட்ட போது ஸககேயி தேரோட்டினாள்.
சீறி	- சீறிய அடி. அளவால் சிறுத்த அடி.

திரிந்தது	- ஒன்று வேறான்றாக மாறியது கெடுவதைக் குறிக்கும் சொல்.
துண்று	- நெருங்கு, அடர், துண்று காளம் - மரங்கள் அடர்ந்த காடு.
தெருகு	- அழி.
தொண்டை	- கொவ்வைக்கணி, தொண்டைவாய் என்பது கொவ்வைக்கணி போன்று சிவந்த உதட்டை உடைய வாய்
தோகை	- மயில், கேகயன் தோகை - கேகயனுக்குத் தோகை என்பது கேகயன் மகளைக் குறித்தது. எனவே இருமடி ஆகுபெயர்.
தோடு	- காதில் அணியும் நடை
நளினம்	- தாமரை
நாற்கடல்	- நான்கு புறத்திலும் சூழ்ந்த கடல்
நல்லை	- நல் + ஜை (ஜை முன்னிலை விகுதியாக வந்துள்ளது).
நிறைத்த	- வரிசையாக (மணியால் செய்யப்பெற்ற)
நிவந்தம்	- வழிபடும் ஜிடம், நிவந்த வாசனம் - நிவந்த + ஆசனம் = வழிபடுவதற்குரிய மன்னனின் இருக்கை
நொய்து	- மெல்லிய
பயந்த	- பெற்ற, பயந்த வெற்கு - பயந்த + என் + கு
பரா	- போற்றி பராவரும் - பரா + அரும் - போற்றுதற்குரிய
பாரகம்	- பார் + அகம் (ஜிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை)
பாணி	- கை, பாணியில் - கையில் உள்ளவில்
பொள்ளகர்	- பொள்ள கதவுகளால் ஆண அமராவதி நகரைக் குறித்தது.
மதி	- நல்லதன் நன்மையும் தீயதன் தீமையும் உள்ளவாறு உணர்ந்து உணர்வு (அறிவு)

மனக்கு	- மனத்திற்கு என்பதன் இடைக்குறை
மாதுலன்	- மாமன்
வாள்	- ஓளி (பெயர்ச்சொல்), 'வாள்' என்னும் கருவியையும் குறிக்கும்.
வான்	- மிகுந்த
விடவரா	- விட + அரா = நஞ்சடைய பாம்பு
விரா	- விரா வரும் - விரவி அமைந்த, சேர்ந்தமைந்த
வீழ்ந்தது	- வீழும் என எதிர்காலத்தில் வரவேண்டிய இச்சொல் வீழ்ந்து விடும் என்னும் தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்த காலமாகச் சொல்லப்பட்டது.
வெகுனி	- கோபம், என் வகை மெய்ப்பாடுகளில் ஒன்று.
வெள்கு	- வெட்கப்படு, கூசு

பொருள் விளக்கம்

தேவர் உலகப் பொன்னகரமாகிய அமராவதி நகின் தன்மை இதுவெளச் சொல்லுமாறு மக்கள் அயோத்தி நகரை ஆரவாரத்துடன் அழகுபடுத்தினர். அப்பொழுது இராவணன் செய்த தீமையாவும் சேர்ந்து உரு எடுத்து வந்தது போல் அனுகுதற்கிய கொடிய மனம் படைத்த கூனி என்னும் மந்தரை அங்கு தோன்றி நகரத்தைப் பார்த்தார். (இன்னை செய் இராவணன் இழைத்த தீமை :- முனிவர்களுக்குச் செய்த கொடுமை)

நகரம் அணி செயப் பெறுவது கண்டு வெறுப்பு அடைந்து, துடிக்கும் மனம் உடைய வளாய் சினங்கொண்டு, வேதனை அடைந்து, நெருப்பைக் கக்கி ஏரிக்கின்ற கண்ணுடையவளாகவும், பட்படப்பாகப் பேசும் சொல்லுடையவளாகவும் ஆகி மூன்று உலகினுக்கும் தீர்க்க முடியாத தூண்பத்தைச் செய்யத் தொடங்குவான் ஆயினாள். (மூன்று உலகம் :- கீழ் உலகம், புவி உலகம், மேலுலகம்).

இராமன் தன் பிள்ளைப் பகுவத்தில், அவனுடைய கையில் உள்ள வில்லினால் வெளிப்படுத்தப் பெற்ற மண்ணுக்குண்டை தன் மேல் பட்டதனை மந்தரை உள்ளத்தில் எண்ணினாள். கோபம் கொண்டு தன் வாயின் கீழ் உதட்டை மடித்துக் கடித்தாள். கொவ்வைக்களி ஒத்த சிவந்த வாயை உடைய கைகேயியின் மாளிகையை அடைந்தாள்.

(இராமன் சிறுவனாய் இருந்த போது, கையில் சிறு வில்லும் மன உருண்டையும் கொண்டு, குளத்தின் அருகே விளையாடினான். இக்கணி

நீர்க்குடம் கொண்டு மங்கலையர் குழாத்தில் செல்லும் போது தன் வீட்டு வேலைக்காரி தானே எனச் சொந்தம் பாராட்டி, மண்டருண்டையை, வில் அம்பின் வழி அவள் மேல் எரிய அதனால் குடம் வீழ அனைவரும் நகைத்தனர். கூனி சினமுற்றாள். எனினும் அரசன் மகன் ஆயிற்றே என்று ஒன்றும் சொல்ல முடியமல் இருந்தாள். ஆயினும் தனக்கு வாய்க்கும் தருணம் நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள் என்பது முன்னிகழ்ச்சி. இதனைக் கம்பர் “ஹன்றிய வெகுளி” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். (3)

நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள கடலில் தோன்றிய மணி போன்ற தாமரை ழுத்த பாற்கடலின் அலைகளில் மிதந்து கிடக்கும் பவளாக் கொடி போன்ற பொலிவுடைய படுக்கையில் கண்டகண்ணிலும் அருள் பொழிந்து படுத்திருந்த கைகேயிடம் மந்தரை சென்றடைந்தாள். (பாற்கடற் படுதிரைப் பவளவல்லியே போற் பொங்களை மேற்கடைக்கண் அளி பொழியக் கிடந்தாள் என இனயத்துப் பொருள் கொள்க. கண்டகண்ண அளி பொழிய என பிறருக்கு அருளும் கைகேயியின் தோற்றும் கூறப்பட்டது).

‘நனினம் ழுத்ததேர் பாற்கடல் படுதிரை பவளவல்லி’ - தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து இருக்கும் பாற்கடலின் அலைகளின் மீது விளங்குகின்ற சிவந்த பவளாக் கொடி போன்ற பொங்களை மேல் கைகேயி உறங்கினாள். இந்தப் பாடலில் உலகில் இல்லாத ஒன்று உவமையாகச் சொல்லப்படுவதால் இல்லபொருள் உவமையனி. (4)

மந்தரை கைகேயியிடம் சென்றாள். தாமரை பலகாலம் நீரில் நின்று செய்த தவத்தால் கைகேயியின் பொன் போன்ற சீறடியாகியது. அவ்வடிகளைக் காலக்கோள் போன்ற மந்தரை தன் கைகளால் தீண்டினாள். நொய்தலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினால் செய்த பேருவமைசால் செம்பொற் சீறடி - தாமரை மலர் தான் செய்தவத்தின் பயணாகக் கைகேயியின் செம்பொற் சீறடிக்கு உவமை ஆயிற்று எனக் கவிஞர் தன் குறிப்பை இப்பாடலில் ஏற்றிக் கூறுவதால் தற்குறிப்பேற்ற அனி. (நொய்தலர் பொற்சீடி - ‘தீண்டினாள்’ எனும் சொல்லாட்சியை நோக்குக. பாம்பு தீண்டினால், உடனே மரணம் நேருவதில்லை நஞ்சு தலைக்கேறிய பின்னர் மரணம் ஏற்படும். கைகேயியின் மனத்தில் நஞ்சை ஊட்ட வரும் மந்தரையின் செயல் ‘தீண்டினாள்’ எனும் சொல்லால் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகிறது). (5)

‘வருந்துகின்ற ஒளி வீசும் பற்களைக் கொண்ட விடப்பாம்பாகிய இராகு தள்ளை நெருங்கும் நேரத்திலும் தன் தன்மை சிறிதும் மாறாமல் ஒளி வீசும் குளிர் வெண்டியுள்ள போல் மிகப்பெரிய துன்பம் உடன்க்கு வந்த போதும் வருந்தாமல் நிம்மதியாக உறங்குகிறாய்’ என்று மந்தரை கைகேயியிடம் கூறினாள். (வரஸ் விடவரா - ‘வாள் போன்ற கூர்மையான பற்களை உடைய பாம்பு’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்).

‘புகழ்தற்குரிய நற்குணமுள்ள புதல்வரைப் பெற்றால் எல்லோரும் துண்பத்தை விட்டு நற்கதி அடைவர். ஐம்பூதங்களின் அரிய கூட்டால் விளங்கும் உலகங்களுக்கிள்ளாம் வேதத்தைப் போன்று விளங்கும் இராமனைப் பெற்றெடுத்த எனக்குத் துண்பம் உள்தாகுமோ?’ எனக் கைகேயியிடம் உரைத்தான் (இராமனைக் கைகேயியிடம் தன் மகனை உரைப்பதை நோக்குக. விராவரும் புவி - உலகம் ஜந்து பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஆனது). (7)

இராமனிடம் நிறைந்த பேரன்புடைய கைகேயியிடம், ‘உன் நன்மை அழிந்தது; உன் செல்வமும் கெட்டது. உன் மாற்றாளாகிய கோசலை தன் திறமையால் செல்வமும் நன்மையும் பெற்று வாழ்ந்தனன். நீயோ அறிவின்றியுள்ளாய்’ என்றான். (8)

ஆராய்ந்த அணிகளை அணிந்த கைகேயியிடம், ‘மன்னாக்களுக்கிள்ளாம் மன்னானான தசரதனைக் கணவனாகவும், பெரும் புகழ்மிகு பரதனை மகனாகவும் பெற்ற கோசலைக்கு இன்னும் புதிய வாழ்வு கிடைக்க என்ன இருக்கிறது’ என்றான். (செய்யுள் 7: இராமனைத் தன் மகனைக் கைகேயியிடம் கொடுகிறான். இங்கு பரதனைக் கோசலையின் மகன் எனக் குறிப்பிடுகிறான். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்போடு திகழ்ந்தனர் என அறியலாம்). (9)

‘சிவந்த வாயையுடைய சீதையும் கருமையான மேனியை உடைய இராமனும் அரியணையில் இனிமையாக வீற்றிருப்பார்கள். உன் மகன் பரதன் ஒன்றும் அற்றவனாய் தரையில் இருப்பான். இந்த நிலையில் நீ மகிழ்ந்த காரணம் யாது? இவ்வாறு மகிழ்ச்சி அடைய நீ பெற்ற நன்மை யாது?’ என மந்தரை கைகேயியிடம் நவின்றான். (10)

கைகேயியிடம் ‘அறிவில்லாத நெஞ்சினை உடையவனே! நீ எனக்கு நன்மை செய்பவன் அல்லன்; என் மகன் பரதனுக்கும் நன்மை செய்பவன் அல்லன்; அரசதருமத்தை ஆராய்ந்தால் உனக்கு நன்மையும் செய்து கொள்பவனும் அல்லன்; ஊழவினை உன்னைத் தூண்ட உன் மனத்துக்கு நன்றாகப் படுவதைச் சொன்னாய்’ என்றுவரத்தான் (கைகேயியிடம் மந்தரையைத் தீயவன் எனவும் தீமையைச் செய்பவன் எனவும் கூறாமல் நன்மைக்குப் புறம்பாளவற்றைச் சொல்லுவதாகக் கம்பர் காட்டுகிறார். இச்செய்யுள் அவன் நன்மொழி பேசும் பண்பினை என்பதற்குச் சான்றாகும்).

மந்தரை கைகேயியிடம், ‘உன்னை மிகுந்த துண்பமும் வறுமையும் பற்றி வந்தால் உன் மனைக்கு வந்து இரப்பவர்களுக்கு மிகுந்த செல்வத்தைக் கோசலையிடம் கேட்டு வாங்கி ஈகை செய்வாயோ? அவனைக் கேட்க மனமில்லாமல் நாணமுடன் நிற்பாயோ? இந்த அவல் நிலை நமக்கு உண்டாயிற்றே என்னும் துண்ப நோயினால் மாண்டு போவாயோ? அல்லது இாந்தவர்களிடம்

இல்லையென்று மறுப்பாயோ? எவ்வாறு வாழுப் போகிறாய்? (விம்ம நோய் - துண்ப நோய். விம்மல் எனும் சொல்லுக்கு மகிழ்ச்சி எனும் பொருளும் உண்டு. மந்தரை வஞ்சப்புகழ்ச்சியாக விம் (மகிழ்ச்சி) நோய் எனக் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம், இச்செய்யுளில் கைகேயிக்கு நேரும் துண்பம் மந்தரையால் எடுத்துக்காட்டப் படுகிறது). (12)

அறிவில்லாதளே உன் அங்கு கணவனுக்குப் பயந்து கொவ்வைக் களி போலும் சிவந்த வாயுடைய கீதையின் தந்தை சனகன், உன் தந்தை கேய அரசன் மீது போரிட்டு அழிக்கவில்லை. இராமன் மன்னாயின் அவனுடைய மாமன் சனகனால் உன் தந்தைக்கு இன்னல் வரும். ஆகவே உன் தந்தைக்கு நல்வாழ்வு உண்டோ? இல்லை. (இங்கு, கைகேயின் தந்தைக்கு நேரும் இடர் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது). (13)

'உன்னரும் புதல்வன் பரதனை வீணாக்கி அழித்தாய், நீர் குழந்த நிலவுலகைத் தன்னுடையதாகப் பெற்ற தசரதன், இராமனுக்காகக் கொடுத்த பேரரசு, இனி இராமன் குலத்தில் தோன்றும் அரசு குமாரர்களுக்கும், இராமனைச் சார்ந்து நிற்கும் தம்பி இலக்குமணனுக்கும் ஆகும். பிறருக்கு வராது' என்று கூறினாள் (இங்கு மகன் பரதனுக்கு நேரும் இழப்பு எடுத்துக் கூறப்படுகிறது). (14)

கொடிய கூனி இவ்வார்த்தைகளைக் கூறிய அளவில் இமையோர்களது மாயையினாலும், தேவர்கள் பெற்ற நல்வாததின் உண்மையாலும், அந்தணர் செய்த அருந்தவத்தாலும் கைகேயியின் தூய மனம் மந்தரை வழியாகத் திரிந்தது. (மாயை - தேவர்களின் மாயையே கூனியாக வந்துள்ளார் என்பது குறிப்பு. தேவர்கள் பெற்ற நல்வரம் - முற்காலத்தில் திருமாவிடம் தேவர்கள் இராமனின் அழிவிற்காக வரம் பெற்றார்கள். 'தூய சிந்தையும் திரிந்தது குழ்ச்சியி னிமையோ' இவ்வடியில் உள்ள குழ்ச்சி என்னும் சொல்லை மந்தரையோடும் இமையோரோடும் இரு வகையாய்ப் பொருத்திப் பொருள் கொள்ளலாம். (கம்பனின் கவித்திறம்) அந்தணர் இயற்றிய அருந்தவம் - இராவணனின் அழிவை வேண்டி அந்தணர்கள் செய்த தவம்). (15)

மனம் மாறிய கைகேயி குழ்ச்சி நிரம்பிய மந்தரையைப் பார்த்து, என்னிடம் அண்டுவைத்துள்ளாய். நீ என் மகன் பரதனுக்கும் நல்லவன். ஆகவே பரதன் உயர்ந்த அரசை அடையும் விதத்தைக் கூறுக என்றாள். (16)

உடல் வளைந்து கூனியானாற்போல உள்ளமும் கோணிய கொடியவளான மந்தரை கைகேயியிடம், 'குளிர்ந்த முத்துமணி போன்ற நங்கப்புடையவளே!' ஆராய்ந்து ஒரு நற்செய்தி சொல்லுகிறேன். தோடு அணிந்த மன்னன் சம்பராகரன் உன் கணவரிடம் போரிட்டு அழிந்தபோது, வெற்றி பெற்ற உன் கணவன் உளக்குக் கொடுத்த வரங்கள் இரண்டையும் இப்போது கொள்வாயாக' என்று வழிமுறை கூறினாள். (17)

‘அவ்விரண்டு வரங்களுள் ஒன்றினால் அரசாட்சியை உன் மகனதாக ஆக்கிக் கொள். மற்றொன்றால் இராமன் பெரிய காட்டில் பதினான்கு ஆண்டுகள் கூற்றி அலையச் செய்வாயாக, இவ்வாறு செய்வதால் உன் மகன் பரதனுக்கு நாடு முழுதும் அடங்கி நேர்படும். இதுவேதக்கவழியாகும்’ என மந்தரை கைகேயியிடம் செப்பினான்.

இவ்வாறு கூறிய மந்தரையைக் கைகேயில் இறுக்க தழுவிக் கொண்டாள். மணி ஆரமும் ஏனைய செல்வங்களையும் கைகேயில் கூணிக்கு அளித்தாள். பரதனுக்குக் கடல் குழ்ந்த உலகத்தைக் கொடுத்த அதனால் இனி நாடாளும் மன்னன் பரதனுக்குக் கூணியும் தாயாவாள் எனக் கைகேயில் கூறினாள். (19)

கைகேயில் மந்தரையிடம், ‘நீ நல்ல வழி கூறினாய். பரதனுக்கு மகுடம் குட்டுதலும், இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புதலும் ஆகிய இரண்டும் செய்யாவிடின் நான் அரசன் முன் இறந்து உலகை விட்டு நீங்குதல் புரிவேன்; நீ போவாயாக’ என்றாள். (20)

திறனறி வினாக்கள்

I. புறவய வினாக்கள்

1. ‘பொன்னகர் இயல்பெனப் பொலியும் எல்லையில்’ இவ்வடியில், ‘எல்லையில்’ எழும் சொல்லின் பொருள் யாது?

அ. முடிவில்	ஆ. பொழுதில்
இ. சிறப்பில்	ஈ. விருப்பில்
2. ‘தின்னல் செய் இராவணை் தினழத் தீமை போல்’ - இவ்வடியில் குறிக்கப்படும் தீமை

அ. சீதாயைக் கவர்ந்தமை	ஆ. இராமனை இழிவாகப் பேசியது
இ. முனிவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தியது	ஈ. இராமனோடு போரிட்டது
3. மந்தரை உள்ளத்தளவிலும் கொடியவன் என உணர்ந்தக் கம்பர் கறும் செய்யுள்ளது?

அ. துண்ணருங் கொடுமைக் கூனி	ஆ. ஊன்றிய வெகுளியாளருளைக்கும் உள்ளத்தாள்
இ. உண்ணெட உண்டத்தளை உள்ளத் துள்ளுவாள்	ஈ. கைகளிற் ரீண்டினாள் காலக் கோளனாள்
4. மந்தரை ‘உளைக்கும் உள்ளத்தாள்’ எனக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார். அவன் உள்ள உளைவினைக் காட்ட அவர்களுக்கான விதாடர்.

அ. ஊன்றிய வெகுளி	ஆ. காண்றரிநயனம்
இ. கலிக்கும் சொல்லினாள்	ஈ. இடுக்கண் மூட்டுவாள்

5. 'தொண்டைவாய்க் கேகயன் ரோகை கோயின்மேல்' - இவ்வடியில் எதன் அல்லது யாருடைய சிறப்பு வெளிப்படுகிறது.
- அ. தொண்டை ஆ. கேகயன்
 இ. கைகேயி ஈ. கோயில்
6. 'பண்ணை நா ஸிராகவன் பாணி வில்லுமிழ் உண்ணைடயுண் துணைத்தன் ஜுள்ளத் துள்ளுவான்'- இவ்வடிகளில் குறிக்கப்படும் நிகழ்ச்சி இராமனின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தது காலம்.
- அ. குழந்தைப் பருவம் ஆ. இளைக்க காலம்
 இ. போர்ப் பயிற்சிக் காலம் ஈ. காணகத்தில் இருந்த போது
7. கைகேயியின் அருள் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்த கம்பா தரும் அடி எது?
- அ. கடைக் கண்ணளி பொழிய பொங்கணை மேற்கிடந்தாள்
 ஆ. பாற்கடற் படுதிரைப் பவள வல்லியே
 இ. பேருவுமைசால் செம்பொற் சீரடி
 ஈ. நாற்கடல் படுமணி நளினம்
8. 'கைகளிற் ரீண்டினாள் காலக் கோள்ளாள்' - இவ்வடியில் ஒரு சொல் எதிர்கால தீய வினாவினைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. அச்சொல் எது?
- அ. கைகள் ஆ. தீண்டினாள்
 இ. காலம் ஈ. கோள்
9. 'நொய்தலர் தாமரை நோற்ற நோன்டினால் செய்தபே ருவமைசால் செம் பொற் சீரடி' - இவ்வடிகள் வெளிப்படுத்தும் பொருள்.
- அ. சீரடி தாமரையாகியது.
 ஆ. தாமரை சீரடியாகிறது.
 இ. சீரடி தாமரை போன்றிருந்தது
 ஈ. தாமரை சீரடி போன்றிருந்தது.
10. தீயவரின் மொழியின் வாயிலாகக் கூடக் கம்பா கைகேயியை நல்லவன் என்றே காட்டுவதாக அமையும் செய்யப்பகுதி.
- அ. உணங்குவாய் யல்லை நீ யுறங்குவாய்
 ஆ. வீழ்ந்தது நின்னலைந் திருவும் வீழ்ந்தது
 இ. குணங்கெடா தொளிவிரி குளிர்வெண் தீங்கள்
 ஈ. வாழ்ந்தனள் கோசலை மதியினால்
11. இராமன்பாற் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தவன் கைகேயி என்பதை தெரியிக்கும் கம்பாமாயண அடி எது?
- அ. வாழ்ந்தனள் கோசலை மதியினால்
 ஆ. இராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண்டோ?
 இ. என் மகன் பரதன் தனக்கு நல்லையு மல்லை நீ
 ஈ. சிவந்தவாய்ச் சீதையும் கரிய செம்மலூம்

12. 'ஆழந்த பேரன்பினாளனைய கூறுவும்' - மந்தரை குழ்ச்சிப் படலத்தில் தீட்டும் பெரும் தீவ்வடியில் யார் யாரின் மீது காட்டும் அண்பு கூறப்படுகிறது?
- அ. கைகேயியின் பால் மந்தரை
 - ஆ. மந்தரையின் பால் கைகேயி
 - இ. இராமன்பால் கைகேயி
 - ஈ. கோசலைபால் கைகேயி
13. பண்ணாரும் பெரும்புகழ் பரதன் பாரதனில் என்னிதன் மேலவட் கெய்தும் வாழ்வென்றாள்' எனும் மந்தரை குழ்ச்சிப் படலச் செய்யுள்ள கைகேயி, யார் மீது கொண்டிருந்த அன்றை, தெரிவிக்கின்றது?
- அ. கோசலை ஆ. இராமன் இ. மந்தரை ஈ. பரதன்
14. தீய எண்ணாங்கொண்டோ கைகேயும் நல்வழிப்படுத்த முயன்றவன் கைகேயி என்பதைக் காட்ட மந்தரை குழ்ச்சிப் படலத்தில் கைகேயி மொழியாகக் கம்பர் கூறுவது
- அ. எனக்கு நல்லையு மல்லை நீ
 - ஆ. பரதன் தனக்கு நல்லையும் மல்லை நீ
 - இ. தருமமே நோக்கின் உனக்கு நல்லையு மல்லை
 - ஈ. ஊழ்வினை தூண்ட மனக்கு நல்லன சொல்லினை
15. 'மந்தரையின் மொழியாக அமைந்த,
சீதை தந்தையுன் ராஜதையைத் தெறுகில னிராமன்
மாது ஸன்னவ ஜூந்தைக்கு வாழ்வினியுண்டோ'
எனும் அடிகளில் யாருக்கு நேரும் தீழிப்புச் சுட்டப்படுகிறது?
- அ. சீதையின் தந்தை ஆ. இராமனின் தந்தை
 - இ. கைகேயியின் தந்தை ஈ. கைகேயி
16. மந்தரை குழ்ச்சிப் படல நிகழ்ச்சிகளாகக் கொடுக்கப்பட்ட கீழுள்ள கூற்றுகளுள் எது சரியானது.
- அ. கைகேயியின் மன மாற்றத்திற்கு மந்தரை மட்டுமே காரணமாயிருந்தாள்
 - ஆ. பரதனுக்கு ஏற்படும் தீழிப்பினைக் கருத்தியதால் கைகேயிக்கு மனமாற்றம் ஏற்பட்டது.
 - இ. தீமையோர்களும் கைகேயியிடம் பதரனுக்கு முடிகுட்டுமாறு வேண்டினார்.
 - ஈ. சம்பரன் எனும் அசரணைக் கைகேயி போரில் வென்றாள்.

17. மந்தரை குழ்ச்சிப் படல நிகழ்ச்சிகளில், மந்தரை மொழியும் அதற்கு பதிலுரையாக அமையத்தக்க கைகேயியின் மொழியும் பொருந்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?

அ. பேரிடர் பிணிக்க நண்ணவும் உணங்குவாய் -

இராமணைப் பயந்த வெற்கிட ருண்டோ

ஆ. வாழ்ந்தனள் கோசலை மதியினால் -

என்னிதன் மேலவட் கெய்தும் வாழ்வு

இ. உவந்தவா நென்னிதற் குறுதி -

மனக்கு நல்லன சொல்லினை மதியிலா மனத்தோய்

ஈ. புணையுநீள்முடி பெறும்படி புகலுதி -

நாடி யொன்றுணக்குறை செய்வன்

குறுவிடை வினாக்கள்

18. மந்தரையின் தோற்றும் கம்பரால் எவ்வாறு கூறப்படுகிறது?

19. மந்தரைப் பற்றிக் கம்பர் 'ஹன்றிய வெகுளியாள் உழைக்கும் உள்ளத்தாள்' எனக் கூறுவதன் பொருத்தம் யாது?

20. 'கேகயன் ரோகை' - எனும் தொடர் தரும் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துக.

21. 'கைகளிற் ரீண்டினாள் காலக் கோளனாள்' - இவ்வடியிலுள்ள சொல்நயம் யாது?

பட்டின விடை வினாக்கள்

22. மந்தரை குழ்ச்சிப் படலத்தில் அமையும் கீழுள்ள செய்யுளடிகளுக்கு பொருள் தந்து கைகேயின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுக.

1. தொண்டைவாய்க் கேகயன் ரோகை

2. நொய்தலவர் தாமரை நோற்ற நோன்பினாள்
செய்தபே ருவுமைசால் செம்பொற் சீறுடி

3. இராமணைப் பயந்தவெற் கிடருண்டோ?

4. கடைக்கண் அனிபொழியக் கிடந்தாள்.

5. பன்னரும் பெரும்புகழ் பரதன் பார்தனில் என்னிதன் மேலவட்
கெய்தும் வாழ்விவந்ரார்.

6. எனக்கு நல்லையு மல்லை நீ

7. தருமமே நோக்கின்
உனக்கு நல்லையு மல்லை.

23. கைகேயின் மனமாற்றத்திற்கான மந்தரையின் குழ்ச்சி உரையாது?

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

24. 'அணாங்குவார் விட வரா வண்ணுகு மெல்லையும் குணங்கெட்டா தொனிவிரி
குளிரிவெண் டிங்கள் போல்' - இவ்வடிகளில் அமையும் இலக்கிய நயத்தை
வெளிப்படுத்துக.

25. கைகேயியும் கோசலையும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டி வாழ்ந்தனர் என்பதை நூம் பாடப் பகுதியைக் கொண்டு நிறுவுக.
26. கைகேயி நற்குணம் கொண்டவளாக மந்தரை குழ்ச்சிப்படத்தில் கம்பர் காட்டுவதை எடுத்துக் காட்டுக. (குறிப்பு :- கைகேயி பற்றிக் குறிக்கும் தொடர்களின் விளக்கம்)
27. கம்பரின் சொல்லாட்சித் திறனை வெளிப்படுத்த நான்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தந்து விளக்குக.

பழக்கல் திறனும் விவரவும் கணக்கிடுக.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று செய்யுள்களை மீண்டும் மீண்டும் ஒசையோடு படிக்கவும். ஒசை வேறுபாட்டை அறியவும்

செய்யுள் 1 (வெண்பா)

சுனைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாதென் ரெண்ணீப்
பினைமா னினி துண்ணை வேண்டிக் - கலைமாத்தன்
கள்ளாத்தி முச்சும் சுருமென்பர் காலலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி.

செய்யுள் 2 (விருத்தம்)

நீலவா னாடைக்குள் உடல் மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளிமுகத்தை
கோலமுழுதும் காட்டி விட்டாற் சாதல்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்தனிப் பூவோ நீதான்
சொக்க வெள்ளிப் பாற்குடமோ, அமுத ஊற்றோ
காலை வந்த செம்பருதிக் கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிர்கைத்த ஒளிப்பிழம்போ!

செய்யுள் 3 (கனிப்பா)

ஆற்றுத் தென்பது ஒன்று அலந்தவர் குதவுதல்
போற்றுத் தென்பது புணர்ந்தாறைப் பிரியாமை
பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்
அன்பெனப் படுவது தன்கினை செறாஅமை
அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோற்றல்
செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை
நிறைவெனப் படுவது மறைபிறர் அறியாமை
முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளாவல்
பொறையெனப் படுவது போற்றாறைப் பொறுத்தல்

- நெய்தற் கலி.

2. சீராப்புராணம்

நபிப்பட்டம் பெற்ற படலம்

‘சீரத்’ என்னும் அரபுச் சொல் தமிழில் ‘சீரா’ என வழங்குகிறது. ‘சீரா’ என்பதற்கு வாழ்க்கை என்பது பொருள். நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றைக் கூறுவதால் இந்நால் ‘சீராப்புராணம்’ என்னும் பெயர் பெற்றது. விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவுத்துக் காண்டம், யில்லரத்துக் காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களையும், 92 படலங்களையும், 5027 பாடல்களையும் கொண்டது. நுபுவுத்துக் காண்டத்தின் முதற்படலமான நபிப்பட்டம் பெற்ற படலம் பாடப் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

சீராப் புராணத்தை இயற்றிய உமறுப் புலவர் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எட்டப்பட்டமன்னரின் அவையில் தலைமைத் தமிழுப் புலவராய் இருந்த கடிகை முத்துப் பிள்ளையின் மாணவர்.

எட்டயபுர மன்னர், வடக்கிருந்து வந்த வாஸல வாரிதி என்ற புலவனோடு வாதிட நாளைக் குறிப்பட்டுத் தம் அவைக்களப்புலவர் முத்துப்பிள்ளைக்குச் சொல்லி அடியுப்பினார். முத்துப்பிள்ளை உடல் நலிவுற்றிருந்ததால் தம் மாணவன் உமறுவின் சிருப்பத்திற்கிணங்க அவரைப் பல்லக்கிலே வாதிட அனுப்பி வைத்தார். உமறு வாதிட்டு வென்றார். முத்துப்பிள்ளை தமக்கு முதுமை வந்துவிட்டதால் அரசிடம் பேசி உமறுப் புலவரையே அவையில் தலைமைப் புலவராக்கினார்.

சீழைக்கரை என்ற நகரில் வாழ்ந்த பெருவள்ளல் சீதக்காதி, நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை இன்றமிழ்க் கவிதைகளாக உமறுப்புலவர் இயற்றித்தர ஏற்பாடு செய்தார். சீதக்காதியின் குரு தம் மாணவனிடம் தமிழ் மேதயாகிய உமறுவை இசுலாப்பை இலக்கிய அறிவு பெற அனுப்பினார். நபிகள் வரலாற்றை நன்கு அறிந்த பின்னரே உமறுப்புலவர் செஞ்சொற் கவிதைகளுடன் சீராப்புராணத்தை இயற்றினார். சீதக்காதி மறைந்ததால் அபுல்காசிம்மரக்காயர் என்பவர் உதவியோடு அந்நாலை அரங்கேற்றினார். அபுல்காசிம் செய்த

பேருதவியை மறவாமல் புலவர் ஏற்றதாழு நூறுபாடல்களுக்கு ஒருபாடல் வீதம் அபுல்காசிமின் வண்மையையும், ஓண்மையையும் இந்நூலில் வாழ்த்தியுள்ளார்.

ஆதம் நபியவர்கள் உலகில் தோன்றிய 6123-ஆவது ஆண்டின் போது முகம்மதுவின் வயது நாற்பது. றபீயில் அவ்வெல் எனும் அரபி ஆண்டின் மூன்றாவது மாதம் எட்டாம் நாள் சனிக்கிழமை இரவு ஹிரா மலையிடத்தே முகம்மது தங்கியிருந்தார். அப்போது வாளவர் தலைவர் செபுறாயில், தன் மிகப்பெரிய விண்ணவர் வடிவைச் சுருக்கி மானுடவடிவில் முகம்மதுவின் முன் காட்சித்து, அல்லா இன்று நபியன்னும் பட்டத்தை உங்களுக்குத் தந்தார் என்று சொல்லி வேதத்தை ஒதுச் சொன்ன செய்தியே நமக்குப் பாடப்பகுதியாக வந்துள்ளது.

1. மானுட வடிவாய் வந்த வாளவர்க் கரசன் செவ்வி யானைக் குரிசி லென்னு மகுமதின் வதன நோக்கி நானமுங் கீழமெய்ச் சோதி நாயகா வரையின் கண்ணே தீணுற விருக்கின் றிரோ வென்று சேண்டடைந்தா ரன்றே!
2. மற்றைநாட் பருதி ராவில் கிறாமலை யிடத்தில் வானோர் கொற்றவ ருறைத்து வள்ளற் குவவுத்தோள் வளப்பு நோக்கி யுற்றவென் னுயிரே நீரிங் குறைந்தினி ரோவென் நோதி வெற்றிவெண் விசும்பு கீற்மேலுல கிடத்திற் சார்ந்தார்.
3. விண்ணகத் தரசன் தோன்றும் விதிமுறை யறியா வள்ளன் மண்ணைகத் தீவரை நேரும் வனப்பினில் விசையில் வந்தக் கண்ணைகள் வான நாட்டுவுக்காண்குற வரிதே யென்ன வெண்ணமுற் றிதயத் தாராய்ந் திருப்பிடம் பெயர்ந்தி ரா; வல்
4. வரிசைநேர் றபீவு வல்வெல் மாதமீ ரைந்து நாளிற் கெரிதர விளாவுகுந் தீங்க சிரவினிற் சிறப்பு மிக்கோ னருளினில் சுபுற யீல்வந் தருவரை யிடத்தின் வைகுங் குரிசிறன் கமலச் செங்கண குளிர்தர வெதிர்ந்து நின்றார்.
5. நானிலம் பரப்புஞ் சோதி நாயகக் கடவுடம்மை வானகத் திருந்த சோதி வந்துசந் தித்த தேபோற் காளமர் துண்டச் செங்கட்கலைநிலாத் தவழு மியாக்கை யீனாமில் சுபுற யீல்வந் திறையவன் சலாமுஞ் சொன்னார்.
6. மரகதுப் பத்தி கோலி வச்சிரத் தாரை சாத்தி யுரகமா மணிக ணாப்ப ஜொளிபெறக் குயிற்றி வெள்ளைத் தரளமென் புருட்ராக்ம் பலமணி தயங்கத் தாக்கிக்

- சொரிகதீர் பரப்புஞ் சோதித் துகிலினெனக் கரத்தீற் கொண்டார்.
7. செகமதீல் விண்ணி லொவ்வாச் செழுந்துகி வதனை யேந்தி யகமகிழ்ந் தினிது போற்றி யமருக் கரசர் வாய்த்த முகமதி நோக்கி யாதி முறைமறைக் கலிமா வோதி முகம்மதை விளித்துச் செவ்வி வலக்கரத் தீடத்தில் வைத்தார்
 8. மரைமலர் வதனச் சோதி முகம்மதின் கரத்தீல் வானோ ராசர்மிக் குவகை கூர்ந்தவ் வணிதுகி விருத்தும் போதிற் றிரைமுகில் வரையும் விண்ணுங் தீகாந்தமு நடுவு மீக்கொ ரிரைகட லேழும் பாரு மிலங்கொளி விரிந்த தன்றே.
 9. மண்டலம் புரக்குஞ் செங்கோன் முகம்மதின் வதன நோக்கி விண்டலம் பரவும் வேதநபியெனும் பட்ட நும்பாற் கொண்டலே குதாவின் றிந்தா ரெனுமொழி கூறிப் பின்னு மண்டர்வாழ் தெடுப்பச் செவ்வி யாரணம் புகறி யென்றார்.

சொற்பொருள் விளக்கம்

அண்டார்	-	தேவர்
அணி	-	அழிகு
ஆரணம்	-	வேதம்
எனம்	-	குற்றம்
கமலம்	-	தாமரை
கரம்	-	கை
கலிமா	-	இசுலாம் மதத்தின் ஐந்து தூண்களை ஓன்று
கீரி	-	பிளந்து
குதா	-	கடவுள்
குரிசில்	-	பெருமையிற் சிறந்தோன்
குவவு	-	திரட்சி
கொண்டல்	-	மேகம்
கோலி	-	அமைத்து
சலாம்	-	வணக்கம்
செகம்	-	உலகம்
சேண்	-	ஆகாயம்
தரளம்	-	முத்து
தீன்	-	தீணுல் இசுலாம் என்னும் மதம்

துகில்	-	ஆடை
நாளம்	-	கத்தூரி என்னும் நறுமணம் மிக்க பொருள்
நானிலம்	-	நால்வகை நிலம்; அவை : குறிஞ்சி நெய்தல், மருதம், மூல்லை.
பத்தி	-	பாத்தி
பருதி	-	குரியன்
புகரி	-	ஒது, சொல்
மண்ணாகம்	-	மண்ணுலகம்
மரைமலர்	-	தாமஸர மலர்
மறை	-	வேதம்
மானுடன்	-	மனிதன்
முகில்	-	மேகம்
யாக்கை	-	உடல்
வச்சிரம்	-	வயிரம்
வதனம்	-	முகம்
வரை	-	மலை (ஹிராமலை - இது மக்காவிற்கு வடகிழக்கே நான்கு கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது).
விசும்பு	-	ஆகாயம்
விள்ளைகம்	-	வானுலகம்
வைகும்	-	தங்கும்
றபிவுல் ஆவ்வல்	-	அரபி ஆண்டின் மூன்றாவது மாதம்

பொருள்விளக்கம்

மனித வடிவில் வந்த செபுறயீல், குரிசிலாகிய முகம்மதுவின் முகத்தை நோக்கி, கத்தூரி மணங் கழுப் பெற்ற நாயகமே தீனுல் இள்ளாம் வந்து பொருந்த இம்மலையிடத்து இருக்கின்றோ? என்று சொல்லிவிட்டு ஆகாயத்தின்கண் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். (1)

செபுறயீல் ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவு, ஹிரா மலையின் கண் தங்கிய நபி முகம்மது அவர்களின் திரண்ட இரு தோள்களின் அழகைப் பார்த்து என் உயிரானவர்களோ! நீங்கள் இவ்விடத்தில் தங்கின்ரீகளோ? என்று சொல்லி ஆகாயத்தைப் பின்து மேலுலகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். (2)

செபுறயீல் தோன்றும் முறையை அறியாத முகம்மது, பூவுலகிலும், வானுலகிலும் இவரைப் பேரல் பார்ப்பது அரிதாகுமென்று சொல்லி மனதில் எண்ணி, இருந்த இடத்தை விட்டுப் பெயராதிருந்தார். (3)

றபியுல் அவ்வெல் மாதம் 10-ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை இரவு, அல்லாவின் அருளால் வானுலகை விட்டுச் செபுறயீல் இறங்கி வந்தார். நபி முகம்மது அவர்களின் தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் குளிரும்படி எதிர் நின்றார். (4)

அரபு ஆண்டின் 12 மாதங்கள்

1. முஹர்ரம், 2. சௌப்பபர், 3. றபியுல் அவ்வெல், 4. றபியுல்தானி,
5. ஜமாத்துல்ஹ்லா, 6. ஜமாத்துல் உக்ரா, 7. ரஜூப், 8. ஷாபான்., 9. ரம்தான், 10. ஷவ்வால், 11. ஜீல்காயிதா, 12. ஜீல்ஹஜ்.

நானிலத்தையும் ஒளிபெறச் செய்த நபி முகம்மது அவர்களை, ஆகாயத்தின்கண் இருக்கப்பெற்ற மின்னல் வந்து சந்தித்தைப் போன்று செபுறயீல் சந்தித்துச் சலாம் சொன்னார். (5)

செபுறயீல், மரகதம், வயிரம், இரத்தினம், முத்து, புந்டாகம் பொருந்திய ஒளியையுடைய துகிலொன்றைக் கையில் வைத்திருந்தார். (6)

செபுறயீல் அவர்கள் அழகிய அந்தத் துகிலைக் கைகளில் தாங்கி மனமகிழ்ந்து, வேதத்தினது கலிமாவைச் சொல்லி முகம்மது நபியை அழைத்து அவரது அழகிய வலது கையின்கண் வைத்தார்கள். (7)

துகிலின் ஒளி மலைகளிலும், ஆகாயத்திலும், திசையினது முடிவிலும், நடுவிலும், மேலான ஒளியையுடைய ஏழு கடலிலும் பூவுலகிலும் விரிவுற்றது. (8)

செபுறயீல், பூவுலகைக் காக்கும் நபி முகம்மதுவைப் பார்த்து, இன்றைய தினம் அல்லா, நபியென்னும் பட்டத்தை உங்களுக்குத் தந்தார் என்று சொல்லி தேவர்கள் வாழ்த்தும் வண்ணம் சிறந்த வேதத்தை ஒதுங்கள் என்று சொன்னார். (9)

திறனறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. ‘தீஞ்சூர விருக்கின் ரீரோ வென்றுசே ணாடைந்தார்’ இவ்வடியில் ‘சேண்’ என்பது எதனைக் குறிக்கிறது?

அ.	தொலைவில் உள்ள மலை ஆ.	வெகுதாரம்
இ.	விண்	ஈ. ஊர்
2. பருதி ராவில் வள்ளங் வந்து தங்கிய இடம் எனு?

அ.	ஆகாயம்	ஆ. கிராமமை
இ.	மேலூலகு	ஈ. பூவுலகு

3. 'மற்றைநாட் பருதி ராவில் கிறாமலை யிடத்தில் வாணோர் கொற்றவு ருறைந்து வள்ளற் குவவுத்தோள் வனப்பு நோக்கி' - இவ்வடிகளில் சூயிற்றுக் கிழமை எனும் பொருள்தரும் சொல் எது?
 அ. நாள் ஆ. பருதி இ. உவவு ஈ. வனப்பு
4. றபியல் அவ்வல் மாதம் என்பது அரபு ஆண்டின் மாதம்
 அ. முதல் ஆ. மூன்றாவது
 இ. ஐந்தாவது ஈ. ஏழாவது
5. 'காணம் துண்டச் செங்கட் கலைநிலாத் தவழு மியாக்கை மீண்டில் சுறு யீல்வந் திறையவன்சலாமுஞ் சொன்னார்' - இவ்வடிகளில் எச்சொல் உடல் எனும் பொருளைத் தருகிறது?
 அ. சோதி ஆ. நிலா இ. யாக்கை ஈ. சலாம்
6. 'மரைமலர் வதனச் சோதி முகம்மதின் கரத்தில் வாணோ ராசர்மிகக் குவகை கூற்றவு வணிதுகி லிருத்தும் போதிற்' - இவ்வடிகளில் மகிழ்ச்சி எனும் பொருள்தரும் சொல் எது?
 அ. வதனம் ஆ. அணி இ. உவகை ஈ. துகில்
7. நபிப்பட்டம் பெற்ற பலத்தில் உள்ள செய்திகளின் அடிப்படையில் நான்கு கூற்றுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பொருந்தாதது எது?
 அ. சுபுரயீல் மனித வடிவில் வந்தார்
 ஆ. சுபுரயீல் ஆகாயத்தைப் பின்தார்
 இ. முகம்மது வேதத்தை ஒதுக்கள் எண்றார்
 ஈ. சுபுரயீல் முகம்மது அவர்களின் எதிராக நின்றார்.
8. கொண்டலே குதாவின் றந்தா என்னுமொழி கூறிப் பின்னு மண்டவாழ்த் தெடுப்பச் செவ்வியாஷணம் புகுறி யென்றார் - இவ்வடிகளில் ஆரணம் என்ற சொல்லுக்குரிய பொருள் எது?
 அ. குதா ஆ. செவ்வி இ. புகுறி ஈ. மறை

குறுவிடை வினாக்கள்

9. மனித வடிவில் வந்த செபுரயீல் முகம்மதுவை நோக்கி உரைத்தது யாது?
10. 'வள்ளல் இருப்பிடம் பெயர்ந்தி ரா' - ஏன்?
11. நாயக்க கடவுளான நபி முகம்மது எத்தகையவர்?
12. செபுரயீல் முகம்மதுவைச் சுந்தித்துமைக்குக் காட்டப்பெற்ற உவமை யாது?
13. கொண்டலே என விளித்துச் செபுரயீல் கூறியது யாது?

பத்திவிடை வினாக்கள்

14. செபுரயீல் ஓளி பொருந்திய துகிலை முகம்மதுவிடம் எங்கனம் தந்தார்?
15. நபிகள் பெருமான் பெற்ற துகிலின் சிறப்பினைக் கூறுக.
16. 'முகம்மதின் கரத்தில் வாணோர் கரசன் அணிதுகில் இருந்தும் போதில்' நிகழ்ந்தது யாது?
17. நபி முகம்மதுவின் பெருமைகள் யாவை?

3. இயேசு காவியம்

இயேசு காவியம் கவிஞர் கண்ணதாசனின் கைவண்ணத்தால் மினிரும் இறவாக் காவியம். விவிலிய நூலின் ஒரு பகுதியான இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைக் கவிதை நயம்பட எடுத்துக் காட்டுவது இவ்வெழில்மிகு காவியம்.

இந்நால், பிறப்பு, தயாரிப்பு, பொதுகள், மகிழமை என ஐந்து பாகங்களைக் கொண்டது. ‘ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தார்’ என்பது முதலாக, மங்களம் ஈராக நூற்று நாற்பத்தொன்பது தலைப்புகளைப் பெற்று இக்காவியம் லிலங்குகிறது. பொதுவங்குவு என்ற மூன்றாம் பாகத்தில் ‘என் வீடு செப வீடு’ என்ற தலைப்பு நமக்கும் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

கவிஞர் கண்ணதாசனின் இயற்பெயர் முத்தையா. இவருடைய பெற்றோர் திரு. சாத்தப்பன், விசாலாட்சி. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிறுகூடல்பட்டியில் 24.6.1927 அன்று பிறந்தார். திராவிட இயக்கப் பெருந்தகையோருள் ஒருவரான பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாதுரையாரிடம் தமிழை விரும்பிப் பயின்றவர். தொடக்கக் காலத்தில் அறிஞர் அண்ணாவால் கருத்துட்டம் பெற்றவர். கண்ணதாசன் கவிதைகள், மாங்களி, அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் முதலியன் இவர் அரும் படைப்புகளில் சில.

திருச்சியில் உள்ள ஆண்மீக சமூகப் பணி ஆற்றி வருகின்ற “கலைக் காவிரி” நிறுவனத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்கள் இயேசு காவியத்தை இயற்றினார். பல்வேறு பணிகளுக்கு இடையில் 15 நாட்களுக்குள் 96 மணி நேரத்தில் குற்றாலம், திருச்சிராப்பள்ளி பகுதிகளில் தங்கிக் கவிஞர் இக்காவியத்தை எழுதி முடித்தார் என இந்நூலின் முன்னுரை கூறுகிறது. பாடல்கள் குற்றாலக் சாரலின் இனிமையோடு அமைந்திருப்பதைப் படிப்போர் கவைத்து மகிழலாம்.

என் வீடு ஜூப வீடு

விவிலிய நூல், இயேசு எருசலேமில் நிகழ்த்திய நிகழ்ச்சிகளை நற்செய்தியாளர் நால்வர் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இதற்கான விளக்கம் பொருட்சருக்கத்தின்பின் தரப்பட்டுள்ளது.

இயேசு வியக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்தியவாறு ஒரு நாள் தம் சீர்களோடு செருசலேம் நகரிலுள்ள ஆலயத்திற்கு வந்தார். அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி இப்பகுதியில் கூறப்படுகிறது.

1. பாஸ்காவாம் திருநாளில் யூத மக்கள்
பலவாணி பம் செய்து பழக்கப்பட்டோர்
பூக்கொண்ட கையோடும் புறாக்க ளோடும்
புதுப்புதிய பொருளோடும் மறிக ளோடும்
பார்க்காத விலைவாங்கிப் பார்ப்பார் அந்தப்
பாஸ்காவில் வாணிபராய்ப் பழுத்திருந்தார்
வாக்காலும் மொழியாலும் கேளா தாரை
வழிகாட்டி உய்விக்க இயேசு வந்தார்
2. காக்காமல் காக்கின்ற திருநாள் தன்னைக்
கடையாக்கித் தீண்தோறும் பொருள்ப றித்தார்
தீக்காடு போன்றோர்க்கு இயேசு நாதர்
திருநாளின் பெருமைதனை எடுத்து ஏற்று
வாக்காலும் செயலாலும் மாற்றம் காண
மனத்துள்ளே திடமான முடிவு செய்தார்
கேட்காத வாணிகரை என்ன செய்ய?
கேள்விக்குப் பதிலோடு இயேசு நின்றார்!
3. சிலநாட்கள் தாழுண்டு திருநா ஞக்குத்
தெருவீதி வாணிபர்கள் கூடிவிட்டார்
விலைபேசும் குரல்தன்னைத் தொடங்கி வைத்தார்
வீதிகளில் மட்டுமல ஆல யத்தும்!
தலையாய இயேசுமகன் அங்கு வந்தார்
தம் சீர் துணையோடு சாட்டை செய்தார்
மலைபோலக் குவிந்திருந்த வணிக ஞடே
வளமான தேவமகன் புகுந்து விட்டார்
4. நானையமாற் றுக்கடையைக் கீழே தள்ளி
நடைத்தையிலா ரைச்சவுக்கால் அடித்தார் அங்கே
வேணவரை விலைபேசும் புறாவிற் போரின்
விரிவான கூண்டுகளைத் தீற்றும் விட்டார்

ஆணவத்தில் ஆடுகளை விற்போர் தம்மை
 அடித்ததிலே அவர்கைதான் வலித்ததம்மா!
 மாண்புடைய இயேசுபிரான் இவற்றைச் செய்து
 மதிப்புடைய ஆலயத்தைச் சுட்டிச் சொன்னார்

5. “என்னுடைய கோவிலிது பிரார்த் தனைக்கே
 என்றெழுதி இருப்பதனைப் படித்துச் சொன்னார்
 “பொன்னமரும் இடத்தினிலே புறாவிற் நிழே!
 புகழிருக்கும் பூமியிலே பொய் வீற் நிழே!
 தன்னுடைய நினைவுல்லால் உலகை யானும்
 தலைவனது நினைவுமக்கு வரவே இல்லை
 என்னுடைய பணியிதுவே” என்றார் இயேசு
 எல்லோரும் எழுந்தவரைத் திருப்பிக் கேட்டார்
6. “தண்டிக்க உமக்குள்ள தகுதி என்ன?
 தலைவனை அதிகாரம் தந்த வர்யார்?”
 அண்டியவர் கேட்டதற்கு இயேசு சொன்னார்
 “ஆலயத்தைக் காட்டுகிறேன் அதனை நீங்கள்
 மாண்டியவா ருடையுங்கள் மூன்று நாளில்
 மறுபடியும் எழுப்புகிறேன்” என்றார் வெட்டு
 ஒன்றாகத் துண்டிரண்டாய்ப் பேசினாரே
 வியப்போடு பார்த்தார்கள் அந்த மக்கள்!
7. “ஆலயத்தை யாம்கட்ட நாற்பத் தாறு”
 ஆண்டுகளைச் சௌலவிட்டோம் ஜூயா நீங்கள்
 காலையிலே தொடங்கிஅதை ஆறுநாழி
 கடும்பகலில் முடிப்பதுபோல் பேசுகின்றீர்
 ஏலுவதோ இவ்வீரம்?” என்றார்; இயேசு
 ஏளனமாய்ச் சிரித்தார்தம் தேகம் தன்னைச்
 சால்புறவே சொன்னாராம் அன்றிக் கோவில்
 தன்னையவர் சொல்லவில்லை அறிவார் யாரே?
 ~ கவிஞர் கண்ணாதாசன்

சொற்பொருள் விளக்கம்

அண்டு	- நெருங்கு, அண்டிவர் - நெருங்கியவர்
ஆணவம்	- செருக்கு
அதிகாரம்	- பொறுப்பு
ஆறுநாளி	- நாழிகை என்பது 24 நிமிடம். விரைவு கருதி ஆறு நாழிகை எனக் கூறப்பட்டது
இயேசு மகன்	- இயேசுவாகிய மகன்; இரு பெய்ரொட்டுப் பண்புத் தொகை
உய்வி	- மீள், உய்விக்க, மீட்க.
ஏலுதல்	- இயலுதல், முடிதல் ‘எல்’ எனும் வினைச் சொல்லடியாகப் பிறந்தது.
ஏனைம்	- இகழ்ச்சி
காக்காமல் காக்கின்ற -	இத்தொடரில் காக்காமல் என்பதற்கு தவறாமல் என்பது பொருள். காக்கின் என்பதற்கு கடைபிடிக்கின்ற என்பது பொருள்.
காக்காரர்	- நாளையமாற்றுக்காரர்
சால்பு	- பெருமை
சீடர்	- ஆசிரியர் (இயேசு) கருத்தை ஏற்று உடனிருந்து பின்பற்றுபவர்
தலை	- (தலை - முதன்மை) முதன்மையான
திடம்	- உறுதி
தீக்காடு	- தீமைகளின் கூட்டம் (இங்கு கொடியவர்களைக் குறிக்கிறது)
தேகம்	- உடல் (உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் என்னும் திருமூலர் கூற்றை நோக்குக.
தேவமகன்	- தெய்வமகன்; (இயேசு, தேவனின் மகன் என்பது விவிலியம் கூறும் செய்தி)

பணி	-	தொண்டு
பாஸ்கா (பஸ்கா)	-	இஸ்ரேவிய மக்கள் எகிப்திலிருந்து விடுதலை பெற்று வெளியேறியதைக் குறித்துக் கிறித்தவர்களால் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை பஸ்கா எனப்படும். ‘பஸ்கா’, ‘பாஸ்கா’ எனும் இரு சொல்லாட்சிகள் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றன. இப்பண்டிகை பற்றி தகவல் விவிலியத்தின் விடுதலை நூலியாத்திராகமம்)ல் காணப்படுகிறது.
பிரார்த்தனை	-	‘வழிபாடு’ எனும் பொருள் தரும் வடசொல்
பொன்	-	தங்கம், இங்கு மேன்மைக்க இறைவனைக் குறிக்கிறது.
மண்டு	-	நெருங்கித்தாக்கு
மறி	-	ஆடு
மாண்பு	-	பெருமை
வாணிபர்	-	வாணிகம் செய்பவர் எனும் பிறமொழி சொல்லுக்குரிய தூய தமிழ்ச் சொல் வணிகர்
வேண்	-	விரும்பு; வேணவர் - தாம் விரும்பியவாறு நடப்போர்
பொருள் விளக்கம்		

பலவகை வியாபாரம் செய்யவல்ல யூத மக்கள், பாஸ்கா திருநாளன்று பூக்கள், புராக்கள், புதுப்புதுப் பொருள்கள், ஆடுகள் ஆகியவற்றை நல்ல விலைக்கு விற்றுச் செழிப்புடன் இருந்தனர். தீமைக்க கொடிய யூதர்களுக்கு, இத்திருநாளின் உயர்வினை எடுத்துரத்துச் சொல்லாலும், செயலாலும், அவர்களிடம் மாற்றம் ஏற்பட இயேசு உறுதியான முடிவெடுத்தார்.

திருநாளுக்குச் சில நாட்களே உள்ள நிலையில், யூத வியாபாரிகள் கூடி வீதிகளில் மட்டுமல்லாமல் ஆலயத்திலும் விலை கூவத் தொடங்கினார். மலைபோலக் குவிந்திருந்த வணிகரிடையே தெய்வத்திருமகன் இயேசு, சாட்டையுடன் தோன்றிச் சீடர்களின் துணையோடு புகுந்தார். கடைகளைக் கீழே சாய்த்து, நடத்தை கெட்ட யூதர்களைச் சவுக்கால் விரட்டினார். விலைபேசி விற்கப்பட்ட புராக்களைப் பெரிய கூண்டுகளிலிருந்து விடுவித்தார். ஆடுகளைச் செருக்குடன் விற்போரை அடித்தார். ஆலயத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, என்னுடைய கோவில், வழிபாட்டிற்கே என்றார். பொன் வீற்றிருக்கும் இடத்தில் புராவையும், புகழுடைய பூமியில் பொய்யையும் விற்ற, “உமக்கு, உங்கள் நினைவேயன்றி உலகை ஆட்சி புரியும் இறைவனது நினைவில்லை என்னாறர்”.

அங்குள்ளோர், “எங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க உமக்குத் தகுதி என்ன?“ “தலைவன் என்ற பொறுப்பினைத் தந்தவர் யார்?“ எனக் கேட்டனர். அவர்களிடம் இயேசுபிரான், ‘காட்டுகின்ற ஆலயத்தை உடைத்துச் சாயுங்கள் அதனை மூன்றே திங்களில் கட்டி முடிக்கிறேன்’ என்றார். உடனே அவர்கள் கோயிலையாம் கட்டி முடிக்க நாற்பத்து ஆறு ஆண்டுகள் ஆயின் என்றுரைத்தனர். இயேசு சொன்ன கோயில் என்பது தேகத்தின் பெருமையே அன்றிக் கோயிலின் பெருமையாகாது.

இப்பகுதியில் கூறப்பட்டிருக்கும் நிகழ்ச்சியின் தொடர்பாக விவிலியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது:

மத்தேயு, அதிகாரம் 21 திருவாக்கியங்கள் 12, 13

12. இயேசு தேவாலயத்திற்கும் நுழைந்து ஆலயத்திலே விற்கிறவர்களும் கொள்ளுகிறவர்களுமாகிய யாவரையும் வெளியே தூத்தி, காசுக்காரருடைய மேசைகளையும் புறா விற்கிறவர்களின் ஆசனங்களையும் கவிழ்த்தவர்.
13. என்னுடைய வீடு செப வீடு என்று எழுதியிருக்கிறது. நீங்களோ அதைக் கள்ளர் குடையாக்குகிறீர்களே என்றார்.

மார்க்கு அதிகாரம் 11, வாக்கியங்கள் 15, 16, 17

15. அவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்தார்கள். இயேசு தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்து ஆலயத்திலே விற்கிறவர்களையும் கொள்ளுகிறவர்களையும் தூத்தத் தொடங்கினார். காசுக்காரருடைய மேசைகளையும் புறா விற்கிறவர்களின் ஆசனங்களையும் கவிழ்த்துப் போட்டார்.
16. ஒருவனும் தேவாலயத்தின் வழியாகப் பண்டம்பாடி எதையும் கொண்டு போக அவர் இடங்கொடுக்கவில்லை.
17. அவர் அவர்களுக்கு உபதேசித்து எனவீடு சகல எதியாருக்கும் ஜௌபவீடு எனப்படும் என்று எழுதியிருக்கவில்லையா? நீங்களோ அதைக் கள்ளர் குடையாக்கின்றீர்களே என்று சொன்னார்.

ஒக்கா : அதிகாரம் 19; திருவாக்கியங்கள் 45, 46

45. அவர் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்து அதிலே விற்கிறவர்களை வெளியே தூத்தத் தொடங்கி,
46. என்னுடைய வீடு செபவீடு என்று எழுதியிருக்கிறது. நீங்களோ அதைக் கள்ளர் குடும்பங்களினர் என்றார்.

அருள்ப்பர் (யோவான் -ஜூன்) அதிகாரம் 8; திருவாக்கியங்கள் 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22

13. ஷுதரின் பஸ்கா பண்டிகை நெறுங்கவே, இயேசு ஏருசலேமுக்குப் போனார்.
14. அங்கே தேவாலயத்தில் ஆடு, மாடு, புறா விற்கிறவர்களையும் காசுக்காரர் உட்கார்ந்திருக்கிறதையும் அவர் கண்டு.
15. கயிற்றினால் ஒரு சாட்டை உண்டுபண்ணி எல்லாரையும் ஆடு மாடுகளையும் தேவாலயத்திற்குள் வெளியே தூத்துக் காசுக்காரர்களுடைய காசுகளைக் கொட்டி, மேஜைகளைக் கவிழ்த்துப் போட்டார்.
16. புறா விற்கிறவர்களைப் பார்த்து, இவற்றை இங்கிருந்து எடுத்துப் போங்கள்; என் பிதாவின் வீட்டை வியாபார வீடாக்க வேண்டாம் என்றார்.
17.
18. இதைக் கண்ட ஷுதர்; நீர் இவற்றைச் செய்கிறோ இதற்கு என்ன அடையாளத்தை எங்களுக்குக் காண்பிக்கிறீர்கள் என்று அவரைக் கேட்டார்கள்.
19. அதற்கு இயேசு, இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள்; மூன்று நாளில் அதை எழுப்பி விடுவேன் என்றார்.
20. அப்பொழுது ஷுதர் இந்த ஆலயத்தைக் கட்ட நாற்பத்தாறு வருடம் சென்றதே, நீ இதை மூன்று நாளில் எழுப்பி விடுவீரோ என்றார்கள்.
21. அவரே தமது சர்மாகிய ஆலயத்தைக் குறித்தும் பேசினார்.
22. அவர் இதைச் சொன்னதை அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட பின் அவருடைய சீடர்கள் நினைவு கூர்ந்து தேவாலயத்தையும் இயேசு சொன்ன வார்த்தையையும் நம்பினார்கள்.

தீழனழி வினாக்கள்
புறவய வினாக்கள்

1. ‘திருக்கோயிலில் மக்கள் எப்போதும் வணிகம் செய்வதை வேலையாகக் கொண்டிருந்தார்’ என்பதை உணர்த்தும் சொல்லலைக் கீழுள்ள இயேசு காவிய அடிமீவிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவும்.
 “பாஸ்காவாம் திருநாளில் பூதமக்கள்
 பலவாணிபம் செய்து பழக்கப்பட்டோர்”
 அ. பாஸ்கா ஆ. பல வாணிபம் இ. செய்து ஈ. பழக்கப்பட்டோர்.
2. இயேசு காவியத்தில், ஏருசலேம் திருக்கோயில் வணிகர்களைப் பற்றிக் கவிஞர் கண்ணதான்,
 ‘பாஸ்காவில் வாணிபராய்ப் பழுத்தி ருந்தார்’ எனக் கூறுகிறார்.
 ‘பழுத்திருந்தார்’ எனும் சொல் உணர்த்தும் கருத்து யாது?
 அ. திறமையான வணிகர்கள்
 ஆ. பலநாள் வணிகம் செய்து வந்தனர்
 இ. புதுப்புதுப் பொருள்களை விற்பவர்கள்
 ஈ. எல்லாப் பொருள்களையும் விற்பவர்கள்
3. ‘தீக்காடு போன்றோர்க்கு இயக்கேநாதர் திருநாளின் பெருமைத்தனை எடுத்து வரத்து’ - இவ்வடிமில் திருநாள் என்டது எதைக் குறிக்கிறது?
 அ. இயேசுநாதர் பிறந்தநாள்
 ஆ. இஸ்ரேவியர்கள் விடுதலை ஆணநாள்
 இ. எகிப்தியர்கள் போரிட்ட நாள்
 ஈ. கிறிஸ்துமஸ் திருநாள்
4. ‘மலைபோலக் குவிந்திருந்த வணிகருடே’ - இத்தொடரில் வணிகர் குவிந்த இடம் எது?
 அ. மலை ஆ. தெரு இ. ஆலயம் ஈ. வழிநடை

5. 'மாண்புடைய இயேசுபிரான் இவற்றைச் செய்து' 'இவற்றை' என்ற சொல் எதைக் குறிக்கிறது?
- அ. வணிகப் பொருள்கள்
 - ஆ. இயேசுபிரான் ஆலயத்தில் செய்த செயல்கள்
 - இ. வணிகர்களின் பேச்சுகள்
 - ஈ. சீர்களின் வேண்டுகோள்கள்
6. என்றெழுதி இருப்பதுணப் படித்துச் சொன்னார் - இயேசு காவியத்தில் இடம் பெறும் இந்த அடிகளில் 'என்றெழுதி இருப்பது' எதனைக் குறிக்கிறது?
- அ. என்னுடைய கோவிலிது பிரார்த் தனைக்கே
 - ஆ. பொன்னமரும் இடத்தினிலே புறாவிற் ரீரோ!
 - இ. தலைவனது நினைவுமக்கு வரவே இல்லை
 - ஈ. "என்னுடைய பணியிதுவே"
7. எருசலேம் திருக்கோயிலுக்குள் நுழைந்த இயேசுபெருமான் அங்குள்ளோரிடம்,
- ‘ஆலயத்தைக் காட்டுகிறேன் அதனை நீங்கள் மண்டியவாறு உடையுங்கள்’ என்றார் அவர் குறிப்பிட்டுள்ள ‘ஆலயம்’ என்பதன் விளக்கம் கீழுள்ள எந்த அடியில் அமைந்துள்ளது.
- அ. மண்டியவாறுடையுங்கள்
 - ஆ. ‘ஆலயத்தை யாம்கட்ட நாற்புத்தாறு ஆண்டுகளைச் செலவிட்டோம்’
 - இ. காலையிலே தொடங்கிஅதை ஆறுநாடுகளும் பகலில் முடிப்பதுபோல்
 - ஈ. என்னமாய்ச் சிரித்தார் தேகம் தன்னைச் சால்புறவே சொன்னாராம்
8. இயேசுகாவியத்தில் உள்ள 'என் வீடு, செபவீடு' என்னும் பகுதியின் சிறப்பு யாது?
- அ. நற்செய்தியாளர் நால்வரும் கூறிய செய்தி அடங்கியள்ளன.
 - ஆ. 'பாஸ்கர்' திருநாளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
 - இ. எருசலேம் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை அறிவிக்கிறது.
 - ஈ. இயேசுநாதர் செய்த வியக்கத் தக்க செயல்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

குறுவிடை வினாக்கள்

9. யூதர்களின் இயல்பாகக் கண்ணதாசன் கூறுவது யாது?
10. 'பாஸ்கா' திருநாளில் இயேசு செய்த முடிவு யாது?
11. ஏழுவதோ இவ்வீரம்? என்றார்க்கு இயேசு கூறியது யாது?

பத்திவிடை வினாக்கள்

12. பாஸ்கா திருநாளன்று இயேசு எருசலேம் நகரில் உள்ள தேவாலயத்தில் புகுந்து புரிந்த செயல்கள் யாவை?
13. "என்னுடைய பணியிதுவே" என இயேசு உரைத்து யாது?
14. "தண்டிக்க உமக்குள்ள தகுதி என்ன? என்று கேட்ட மக்களுக்கு இயேசு கூறிய மறுமொழி யாது?"

கேட்டலுக்கும் பழக்கதலுக்கும்

1. கீழுள்ள வெண்கலிப்பாவை ஒரைச்சுடன் படிக்கவும்.

"கோளார்ந்த பூணாகங் குழைப்புரளக் கோட்டெட்டருத்தின்
மாலைதாழ் சூந்தலார் வரன்முறையான் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கீழ் சூழ்ந்தவர்தஞ் கொன்முறையான்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும்
வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடுகட் டிவைப்புரைத்த
தொன்மைசால் மிகுகுணத்தெந் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு" யாப்பருங்கலக்காரிகை மேற்கோள்

2. கீழுள்ள வெண்பாவை ஒரைச்சுடன் படிக்க.

வெண்கலிப்பாவீற்கும் வெண்பாவீற்கும் உடைய ஒரை
வேறுபாட்டை அறியவும்.

செய்யுள்

"தாமரையின் றாதடித் தண்டுவலைச் சேறனைந்து
தாமன்ரயி னாற்றமே தானுறுந் - தாமரைபோற்
கண்ணான் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென்
கண்ணார்வஞ் செய்யுங் கருத்து"'

- யாப்பருங்கலக்காரிகை மேற்கோள்

V. மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்

1. தொழில் ஆற்றுவீர்

பாதியார் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் 11.12.1882 அன்று பிறந்தார். பெற்றோர் திரு. சின்னசாமி - இலக்குமி அம்மையார் இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். செல்லப்பெயர் சுப்பையா என்பதாகும். இளமையில் கவிதை பாடும் திறம் பெற்றவர். எட்டயபுரம் அவைக்களப் புலவர்களால் பாராட்டப்பெற்று 'பாதி' என்னும் பட்டம் பெற்றார். திருநெல்வேலி இந்து கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் 5-ஆம் படிவம் வரை கல்வி பயின்றார். 15.7.1897 அன்று செல்லம்மாள் என்பவரை மணந்து கொண்டார். எட்டயபுரம் மன்னரின் அவைப்புலவராய் இருந்தார்.

சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். சுதேசமித்திரன் தின இதழ், சக்கரவர்த்தினி மாத இதழ்களின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இவர்நாட்டு விடுதலைப் போரில் வண்ணமையுடன் ஈடுபட்டவராவார். தேசிய இயக்கம், இறையுணர்வு ஆகியன பற்றிய எனிய பாடல்களை எழுதியுள்ளார். குயில்பாட்டு, கண்ணன்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபுதம் ஆகிய மூன்றும் இவருடைய முப்பெரும் படைப்பாகும்.

'நமக்குத் தொழில் கவிதை - நாட்டிற் குழழுத்தல்' என்ற பாடலடியைக் குறிக்கோள்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்த பாதியார் 11.9.1921 அன்று இயற்கை எய்தினார்.

1. இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே!
யந்தி ரங்கள் வகுத்திடு வீரே!
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே!
கடலில் மூழ்கிநன் முத்தெடுப் பீரே!
அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புலிமேல்
ஆயிரந் தொழில் செய்திடு வீரே!
பெரும்பு கழ்நுமக் கேயினைக் கிண்றேன்.
பிரம் தேவன் கலையின்கு நீரே!

2. பாட்டுஞ் செய்யுளும் கோத்திடு வீரே!
 பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே!
 காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை
 கண்டு சரித்தீரம் சேர்த்திடு வீரே!
 நாட்டி லேயறம் கூட்டி வைப்பீரே!
 நாடும் இன்பங்கள் ஊட்டி வைப்பீரே!
 தேட்ட மின்றி விழியெதிர் காணும்
 தெய்வ மரக விளாங்குவீர் நீரே!

- பாரதியார்

சொற்பொருள் விளக்கம்

அரும்பு	-	தோன்று
இசைக்கிள்ளேன்	-	உரியதாக்குகிள்ளேன்
செய்யுள்	-	இலக்கியம்
பாட்டு	-	இசையோடும் நயங்களோடும் கூடிய இலக்கியம்
பிரமதேவன்	-	உயிர்களைப் படைக்கும் கடவுளாகக் கருதப்படும்
புவி / வையம்	-	உலகம், பூமி
வேர்வை	-	வியர்வை

பொருள் விளக்கம்

இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிப் பல வகையான இயந்திரங்களை உருவாக்கித் தாருங்கள். இனிய கரும்பில் சாறு பிழிந்து பயன்படுத்துவது போல உலகில் உள்ள கனிமப் பொருள்களில் இருந்து பல கருவிகளைச் செய்து பயன்படுத்துங்கள். ஆழ்க்கலில் மூழ்கி முத்தெடுப்பது போல் உலகில் கண்ணுக்குத் தெரியாதவற்றில் ஆய்வு செய்து பல உள்ளது சக்திகளை மக்களுக்குத் தாருங்கள். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்துமாறு ஆயிரக் கணக்கான தொழில்கள் செய்து மேம்படுவதால் நீங்கள் உழைப்பாளிகள், உயிர்களைப் படைக்கும் பிரமதேவனுக்கு ஒப்பாகப் போற்றப்படுவீர்கள்.

(1)

பாட்டுகளையும் செய்யுள்களையும் புனைந்திடுங்கள்! பரத நட்டியத்தோடு கூத்தாடி மகிழுங்கள், உலகில் உள்ள பொருள்களின் உண்மை நிலை கண்டு நூல்கள் எழுதி சேர்க்க வேண்டும். நாட்டில் அறங்களை வளர்த்து அவற்றால் வரும் இன்பங்களை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். இவற்றைச் செய்யும் நீங்கள் மக்களுக்குத் தெய்வமாகக் காணப்படுவீர்கள் என்பதில் ஜெயமில்லை.

(2)

தீரானாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்க வேண்டுமெனும் பாரதியின் விருப்பத்தினைத் தெரிவிக்கும் வரி எது?
 - அ. தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்க வேண்டுமெனும் பாரதியின் விருப்பத்தினைத் தெரிவிக்கும் வரி எது?
 - ஆ. கரும்பைச் சாறு பிழிந்தெடுப் பீரே
 - இ. மேவிப் பார்மிசை காப்பவர் நீரே
 - ஈ. கடலில் மூழ்கி முத்தெடுப்பீரே
2. தீயற்கைவளங்களிலிருந்து நம்நாடு வருவாயைப் பெருக்க தீயலுமெனத் தெரிவிக்கும் பாரதியர் பாடல்து எது?
 - அ. அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல் ஆயிரந் தொழில் செய்திடுவீரே
 - ஆ. நாட்டிலே அறங்கூட்டி வைப்பீரே
 - இ. கரும்பெணக் சாறு பிழிந்திடுவீரே!
 - ஈ. கடலில் மூழ்கினன் முத்தெடுப்பீரே
 - ஏ. பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே
3. உழைப்பின் உயர்வை உணர்த்தும் பாரதியின் பாடல்து எது?
 - அ. அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்து
 - ஆ. தீழைநூற்று நல்லாடை
 - இ. காட்டும் வையைப் பொருள்கள்
 - ஈ. பெரும் புகழ் நமக்கு
4. “பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே” - தீவ்வடியில் பாரதியர் ‘பிரமதேவன் கலை’ என எதனாக குறிப்பிடுகிறார்?
 - அ. உயிர்களைப் படைத்தல்
 - ஆ. திலக்கியங்களைப் படைத்தல்
 - இ. தொழில்களைச் செய்தல்
 - ஈ. பரதநாட்டியக் கலை
5. “பெரும்புகழ் நுமக்கே திசைக்கின்றேன்” - பாரதியர் குறிப்பிடும் பெரும்புகழ் விடைக்கூச் செய்வதை?
 - அ. நாட்டியக்கலை
 - ஆ. தீயற்கையில் ஈடுபாடு
 - இ. தொழில் வளர்ச்சி
 - ஈ. பிரமதேவன் வழிநடத்தல்

6. “பாட்டுஞ் செய்யுனுங் கோத்திடு வீரே” - திவ்வடியில் பாட்டு எனக் குறிக்கப்படுவது எது?

அ.	இசைப்பாடல்	ஆ.	தொடர்நிலைச் செய்யுள்
இ.	இலக்கியம்	ஈ.	நாட்டுப்பாடல்

துறுவிடை வினாக்கள்

7. இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே எனக் கூறி பாரதியார் உணர்த்துவது யாது?

8. ‘அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்து’ - எனப் பாரதியார் ஏச்செயலைக் குறிப்பிடுகிறார்.

9. இந்திய மக்களுக்கு எப்போது புகழ் கிடைக்குமெனப் பாரதியார் கூறுகிறார்?

பத்திவிடை வினாக்கள்

11. ‘பிரமதேவன் கலையிங்கு நீரே’ எனக் கூறி வேண்டுவன யாவை?

12. தெய்வமாக விளங்குவீர் எனக் கூறி பாரதியார் வேண்டுவன யாவை?

இசையுடன் பழக்குப் பழகுக.

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

1. கும்மியடி! தமிழ்நாடு முழுதும்
குலுங்கிடைக் கைகொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மைப் பிடித்த பசாக்கள் போயின
நன்மை கண்டோம் மென்று கும்மியடி!

2. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்;
வீட்டுக் குள்ளோ பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்.

3. பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்;
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் சீங்கே பெண்
இளைப்பில்ளை காணென்று கும்மியடி!

4. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி!
சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச்
சாதி படைக்கவும் செய்திடுவோம்.

2. இதழ்ப் பெண்

மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களுள் புரட்சிக் கவிஞர் எனப் போற்றப்படுபவர் பாரதிதாசன். கனக. சுப்புரத்தினம் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட பாரதிதாசன் 29.4.1891இல் புதுச்சேரியில் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர். கனகசபை, இலக்குமி அம்மையார். 1918 ஆம் ஆண்டு முதல் இவருக்கு மகாகவி பாரதியாருடன் நெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. தன் பெயணைப் பாரதிதாசன் எனப் புணைந்து கொண்டார்.

1909ஆம் ஆண்டு முதல் 1946 ஆம் ஆண்டு வரை புதுச்சேரி மாநிலத்தில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் 8.11.1946இல் பணி ஒய்வு பெற்றார். தாம் தமிழாசிரியராய்ப் பணியாற்றிய காலத்திலும் பணி ஒய்விற்குப் பின்னரும் பல இலக்கியப் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். தற்கால கவிஞர்கள் பலர் இவருடைய கவிதை மரபினரே.

இவருடைய தமிழ்த் தொண்டு அளப்பரியது. கவிதைகள், கவிதைக் காவியங்கள், நாடகங்கள், திரை நாடகங்கள் என பல இலக்கிய வடிவங்களிலும் இவர் முத்திரை பதித்துள்ளார். தந்தை பெரியரின் பகுத்தறிவு கருத்துகளை கவிதை வடிவில் மக்களுக்குத் தந்த பெருமை இவருக்குண்டு. இவருடைய கவிதைகள் நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. அவையன்றியும் பாண்டியன் பரிசு, குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, புரட்சிக் கவி முதலான பல படைப்புகள் புரட்சிக் கவிஞரின் இலக்கிய வல்லமையினை அறிவிக்கின்றன. இவருடைய படைப்புகள் அனைத்தும் தமிழ்நாடு அரசால் 1991-இல் நாட்டுமையாக்கப்பட்டது.

இங்கு பாடமாக உள்ள ‘இதழ்ப் பெண்’ பாரதிதாசன் கவிதைகள் முதல் தொகுதியில் ‘பத்திரிகைப் பெண்’ எனும் தலைப்பில் உள்ளதாகும். இத்தொகுதி முதல்முதலாக 1938 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

‘பத்திரிகை’ எனப்படும் இதழ் நெடிய வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். இதழ்கள் கடந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெகுவான் வளர்ச்சியைக் கண்டது. அவ்வளர்ச்சி இன்றும் தொடர்கிறது. இதழியல் எனும் துறையும் தோன்றி வளர்ந்து வருகிறது.

தகவல் தொடர்பு ஊடகத்தில் இதழ்களுக்கு அளப்பரிய பங்கு உண்டு. புரட்சிக் கவிஞரும் திதழின் அருமை பெருமைகளை ஏழு விருத்தப்பாக்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவற்றுள் இரு விருத்தங்கள் இங்கு பாடமாக உள்ளன.

1. காரிந் அகத்தில் நல்ல
 கதிரொளி நீதான் இந்தப்
 பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணரிற்
 பாய்ந்தீடும் எழுச்சி நீதான்
 ஊரினை நாட்ட இந்த
 உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
 பேற்றி வாளர் நெஞ்சிற்
 பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே

2. அறிஞர்தம் இதய ஓடை
 ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
 செறிதரும் மக்கள் எண்ணாம்
 செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி
 குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
 குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய்
 நறுமண இதழ்ப் பெண் னோயுன்
 நலம் காணார் ஞாலம் காணார்

- புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

* 'பத்திரிகைப் பெண்' எனும் தலைப்பில் உள்ள கவிதை

சொற்பொருள் விளக்கம்

கதிரொளி	-	குரிய வெளிச்சம்
கார்	-	மேகம், கருமை எனும் பொருளில் இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது
குவலயம்	-	உலகம், இங்கு உலக மக்களைக் குறித்தது
செறி	-	வளர்ச்சி
ஞாலம்	-	உலகம்
பத்திரிகை	-	இதனைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல் 'இதழ்' ஆகும்.

5

பொருள் விளக்கம்

இதழ் (பத்திரிகை) மக்களுக்குப் பல செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறது. எனவே அவர்களிடமுள்ள அறியாமை இருள்ளீங்குகிறது. அறிவாகிய ஒளி தழைத் தோங்குகிறது.

உலகமக்கள் தங்களைச் சுற்றி நடப்பதைச் செய்தித்தாளில் அறியும் போதுதான் விழிப்புணர்வு பெற்றவராகின்றனர். அவ்வாறு இல்லையாயின் அவர்கள் மட்மையில் மூழ்குபவர் ஆகின்றனர். எனவே மக்களை ஏழுச்சியூட்டுவது இதழ்களே.

இதழ்கள் இல்லாத காலத்தில் மக்கள் வாழிட நிலையில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஓரிடத்தில் நிகழ்வன பிரிதோர் இடத்தில் அறியப்படாத நிலையில் மக்கள் பிரிந்திருந்தனர். இதழ்கள், நிகழ்வுகளையும், தகவல்களையும் எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டு செல்வதால் மக்கள் தங்களுக்குள் ஒவ்வொருவரையும் அறியும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதனையே புரட்சிக்கவி ‘உலகினை ஒன்று சேர்க்க’ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அரிய தகவல் தொடர்பு ஊடகமாக விளங்கும் இதழ் அறிவுடையோரின் கண்டுபிடிப்பாகும். (1)

இதழ்களில் அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன. அக்கருத்துக்களை இதழ்கள் வாயிலாக மக்கள் அறிகின்றனர். பயன் பெறுகின்றனர். புரட்சிக் கவிஞர், அறிஞர்களின் அருங்கருத்துக்களை ‘இதய ஒடை ஆழநீர்’ எனக் குறிப்பிடுகிறார். அக்கருத்துக்கள் மக்கள் எண்ணாங்களை வளர்க்கின்றன. அவர்களைக் குறுகிய எண்ணங்களிலிருந்து நீக்கி வர்த்தக்கையை வளப்படுத்துகின்றன. உலகமக்கள் யாவரும் இதழ்களின் பணியால் மேன்மை பெறுகின்றனர். இதழ்களின் பயனைப் பெறாதவர்கள் - இதழ்களைப் படிக்காதவர்கள் உலகை அறியாத அறிவிலியாவர்.

இவ்வாறாக இதழின் பெருமையைக் கூறிய புரட்சிக் கவிஞர் யாவரையும் இதழ் படிக்கும் பழக்கத்தை மேற்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துகிறார்.

அறியாமையினைக் காரிருளாகவும், அறிவை ஒளியாகவும் குறித்து அறிவாகிய ஒளியைத் தருவது இதழ்கள் எனக் கூறி ‘யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்’ எனும் உயர் நோக்கினை இதழ்கள் நிறைவேற்றுவதை எடுத்துரைக்கிறார் புரட்சிக் கவிஞர். (2)

(பத்திரிகைப் பெண் , இதழிப் பெண் என்பன உருவகங்கள் ஆனால்) இத்தன்மையாகி 'இதய ஒடை ஆழநீர்', என்னம் செலுத்திட ஊற்றி ஊற்றி ஆகியவற்றின் பொருட்சிறப்பிளையும் அறிக.

காரிருள், கதிரோளி ஆகியன உருவகங்களாகவும், குறிப்புப் பொருள் கொண்டனவாகவும் உள்ளன.

திறனறி வினாக்கள் புறவய வினாக்கள்

1. 'காரிருள் அகத்தில் நல்ல கதிரோளி நீதான்' எனக் கூறி புரட்சிக் கவிஞர் உணர்த்துவது யாது?
 - அ. அறியாமையை இதழிகள் அகற்றும்
 - ஆ. இதழிகளே கிரந்த தகவல் தொடர்பு ஊடகம்
 - இ. இருளை நீங்கி வெளிவந்தால் ஒன்றி கிடைக்கும்
 - ஈ. இதழிகளில் அரிய தகவல்கள் வெளிவருகின்றன.
2. 'பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற் பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீதான்' - இவ்வடியிலுள்ளதுயில்வோர் எனும் சொல் குறிப்பது எதனை?
 - அ. உறங்குபவர்
 - ஆ. எதுவும் அறியாதவர்
 - இ. அடங்கியிருப்போர்
 - ஈ. எழுச்சி வேண்டுவோர்
3. 'ஊரினை நாட்டி இந்த உலகினை ஒன்று சேர்க்க' இவ்வடிகள் கொண்டுள்ள கருத்துக்குப் பொருந்திய மேற்கோள் எது?
 - அ. 'ஊருடன் ஒத்துவாழ'
 - ஆ. ஒன்று படுவோம் உயர்வோம்
 - இ. உயர்ந்து ஒனிர்க.
 - ஈ. எழுச்சி வேண்டுகோள்
4. இதழிப் பற்றிப் 'பேரறிவாளர் நெற்றிற் பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே' எனப் புரட்சிக் கவிஞர் கருவிறார் இவ்வடிகள் உணர்த்தும் பொருள்.
 - அ. அறிஞர்களின் கருத்துகள் இதழிகளில் இடம் பெறுகின்றன.
 - ஆ. தகவல் தொடர்பு ஊடகங்களுள் ஒன்றான இதழ் அறிஞர்களின் அரிய கண்டுபிடிப்பாகும்.
 - இ. பேரறிவாளர்கள் எப்போதும் இதழிகள் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருப்பர்.
 - ஈ. அறிவு மிக்கவர்கள் எண்ணாங்கனும் இதழ்ச் செய்திகளும் மாறாதிருக்கும்.

5. புரட்சிக் கவிஞரின் 'இதழ்ப் பெண்' எனும் கவிதைகளிலுள்ள அடிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எது 'அரிய கருத்து' எனும் பொருளை உணர்த்தும்
- அ. துயில்வோர் கண்ணிற் பாய்ந்திடும் எழுச்சி
 - ஆ. இதய ஒடை ஆழ நீர்
 - இ. செறிதரும் மக்கள் எண்ணாம்
 - ஈ. நறுமண இதழ்ப் பெண்

குறுவிடை வினாக்கள்

6. 'பேரரிவாளர் நெஞ்சிற் பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே' என புரட்சிக் கவிஞர் யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்? என?
7. இதழ்கள் அரிய கருத்துகளைத் தருவதைப் புரட்சிக் கவிஞர் இலக்கிய நயத்தோடு எவ்வாறு கூறுகிறார்?

பத்தி வினாக்கள்

8. இதழ்களின் பணிச் சிறப்பினைப் புரட்சிக் கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டுகிறார்?
9. 'இதழ்ப் பெண்' எனும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையின் நயங்களைப் பற்றி 10 வரிகள் எழுதுக.

கீழ்க்கண்ட கும்மிப் பாடலை இசையுடன் பாடிப் பழகுக.

1. வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலவுவோம் - அடி மேலைக் கடல்முழும் கப்பல்விடுவோம் பள்ளித் தலமனைத்துங் கோயில்செய்கு வோம்எங்கள் பாரத தேசமென்று தோன்கொட்டுவோம்.
2. சிங்கத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம் சேதுவை மேடுறுத்தி வீதிசமைப்போம் வங்கத்தி லோடிவரும் நீரின்மிகையால் மையத்து நாடுகளிற் பயிர்செய்குவோம்.
3. சிந்து நதியின்மிசை நிலவினிலே சேரநன் னாட்டிளம் பெண்களுடனே சுந்தரத் தெலுங்கிளிற் பாட்டிசைத்துத் தோணிக் கோட்டி விளை யாடிவருவோம்.

- பாரதியர்

3. இன்பம்

தமிழகத்தில் முப்பெரும் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களுள் ஒருவர் சுரதா. உவமைக் கவிஞர் எனும் பாராட்டுக்கு உரியவர். இவர் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பழையனூரில் 23.11.1921 இல் பிறந்தவர். பெற்றோர் : திரு. திருவேங்கடம், திருமதி. சண்பகம். பள்ளிப் படிப்புக் காலத்தே கவிமழை பொழியும் ஆற்றல் கொண்டிருந்தார். இவருடைய இயற்பெயர் இரா. கோபால். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டிருந்தார். பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் ‘சுப்புரத்தினம்’ என்பதாகும். எனவே இவர் (சுரதா) சுப்புரத்தினதாசன் எனும் பெயரைப் புணைந்து கொண்டார். அப்பெயரின் சுருக்கமே சுரதா. இவருக்கு உவமைக் கவிஞர் எனும் சிறப்புண்டு.

சாவின் முத்தம், பட்டத்தாசி, தேன்மழை, சுவரும் சண்னாம்பும், அமுதும் தேனும், வார்த்தை வாசல், நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள், வெட்ட வெளிச்சம், ஆகியன இவருடைய இலக்கியப் படைப்புகள். மங்கையர்க்கரசி, அமரகவி, ஜூனோவா ஆகிய திரைப்படங்களுக்கு இவர் உரையாடல்கள் (வசனம்) எழுதியுள்ளார். ‘அமுதும் தேனும் எதற்கு....?’, ‘ஆடியடங்கும் வாழ்க்கையடா....’ முதலியன இவருடைய இறவாப் புகழ்பெற்ற திரைப்பட பாடல்களாகும்.

1. முந்தமிழ் கற்றல் இன்பம்
பலநாடு கற்றல் இன்பம்
எழுந்திடு புதுமை தன்னை
ஏற்றிடல் வாழ்வுக் கிள்பம்
குழந்தையின் தளிர்க்கை பட்ட
கூழினை ஈண்டல் இன்பம்
இழந்தைதப் பெறுதல் இன்பம்
இசைப்பட வாழ்தல் இன்பம்!

2. கற்றவர் முன்தாம் கற்ற
கல்லியைக் கூறல் இன்பம்
வெற்றியை வாழ்வில் சேர்க்கும்
வினைபல புரிதல் இன்பம்
சிற்றினக் கயவ ரோடு
சேராது வாழ்தல் இன்பம்
பெற்றதை வழங்கி வாழும்
பெருங்குணம் பெறுதல் இன்பம்!

- சுரதா

பொருள் விளக்கம்

இப்பாடல் எனிமையான நடையில் சிறந்த கருத்துக்களைப் பெற்று பொறிந்துள்ளன. பாடல் வரிகள் தரும் பொருள் பல புலவர்கள் கூறியனவற்றோடு ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கணவாகும். அவ்வொப்பீடுகள் அடுத்துத் தரப்படுகின்றன.

பழந்தமிழ் கற்றல் இன்பம் : ஒளவையார் பாடிய ‘பாலும், தெளிதேனும்.....’ எனும் பாடலின் இறுதி வரி ‘சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா’ என்பதாகும். இனிமையான சங்கத் தமிழைச் சுரதா பழந்தமிழ் என்றும் அதைக் கற்பதில் இன்பம் கிடைப்பதாகவும் கூறுகிறார்.

எழுந்திரு புதுமை தன்னை ஏற்றிடல் : பழமையில் இன்பங்காணும் சுரதா புதுமை நாட்டமுடையவராகவும் காணப்படுகிறார்.

‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே’

என்பது நன்னால். இது இலக்கணத்திற்கு மட்டுமன்று; வாழ்வியலுக்கும் பொருந்தும்.

குழந்தையின் தளிர்க்கைப்பட்ட கூழினை உண்டல் இன்பம்

‘அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாலிய கூழ்’ என்பது திருக்குறள்

படைப்புப் பல படைத்து ... (புறநானூறு 188)
எனும் செய்யுளும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

இழந்ததைப் பெறுதல் இன்பம்

‘இழப்பினும் பிற்பயக்கும் நற்பா லவை (குறள் 459)

இசைபட வாழ்தல் இன்பம் ஒப்பு நோக்குக

புக்கெழுனில் உயிரும் கொடுக்குவர்; பழி எனில்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் (புறநானூறு 182)

கற்றவர் முன் கற்ற கல்வியைக் கூறல் இன்பம்

தாம் இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்று அறிந்தார் (திருக்குறள் - 399)
எனும் குறளை ஒப்பு நோக்குக.

வெற்றியை வாழ்வில் சேர்க்கும் வினைபல புரிதல் இன்பம்

துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை (தீருக்குள் 669)
எனும் குறளை ஒப்பு நோக்குக.

சிற்றினக் கயவரோடு சேராது வாழ்தல் இன்பம்
மனநலம் நன்குடையார் ஆயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து (தீருக்குறள் - 458)
எனும் குறளை ஒப்பு நோக்குக.

பெற்றதை வழங்கி வாழும் பெருங்குணம் பெறுதல் இன்பம்

அமீழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே (புறநானாறு 188)
பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படாதார் (தீருக்குறள் - 88)

தீறனாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. அறிவியல் வளர்ச்சியோடு நாம் சிறக்க வேண்டுமென கவிஞர் சுரதா
விரும்புவதை வெனிப்படுத்தும் பாடலடி

- அ. பெற்றதை வழங்கி வாழும் பெருங்குணம் பெறுதல் இன்பம்
- ஆ. வெற்றியை வாழ்வில் சேர்க்கும் வினைபல புரிதல் இன்பம்
- இ. சிற்றினக் கயவரோடு சேராது வாழ்தல் இன்பம்
- ஈ. எழுந்திடும் புதுமை தன்னை ஏற்றிடல் வாழ்வுக் கிள்பம்

2. 'குழந்தையின் தளிர்க்கை பட்ட கூழினை உண்டல் இன்பம்' -
இவ்வடியிலுள்ள 'தளிர்' எனும் சொல் உணர்த்தும் பொருள் யாது?

- அ. மென்மையான ஆ. சிறிய
- ஆ. வளைந்த ஈ. குறுகிய

3. 'திசைபட வாழ்தல் இன்பம்' எனும் அடிக்கணுக்கு வலிமை தரும்
தீருக்குறள் அதிகாரம்

- அ. அறன் வலியறுத்தல் ஆ. கல்வி
- ஆ. புகழ் ஈ. விருந்தோம்பல்

4. இன்பம் எனும் தலைப்பில் “கற்றவர் முன்தாம் கற்ற கல்வியைக் கூறல் இன்பம்’ என அமைந்த அடித்தரும் கருத்தை உணர்த்தியதிருக்குறன் எனு?

அ. உடையார்முன் இல்லார் போல் ஏக்கற்று கற்றார்
கண்டயரே கல்லாத தவர்

ஆ. யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு

இ. தாயின் புறுவது உலகின்புறக் கண்டு
காழுறு வாக்கற் றறிந்தார்

ஈ. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

5. ‘துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி

இன்பம் பயக்கும் விளை - இக்கருத்தைக் கவிஞர் சுதாதம் ‘இன்பம்’ எனும் கவிதையில் எவ்வடியில் வெளிப்படுத்துகிறார்?

அ. பெற்றதை வழங்கி வாழும் பெருங்குணம் பெறுதல் இன்பம்

ஆ. இழந்ததைப் பெறுதல் இன்பம் இசைபட வாழ்தல் இன்பம்

இ. வெற்றியை வாழ்வில் சேர்க்கும் விளைபல புரிதல் இன்பம்

ஈ. இழந்ததைப் பெறுதல் இன்பம் இசைபட வாழ்தல் இன்பம்

குறுவிடை வினாக்கள்

6. “பெற்றதை வழங்கி வாழும் பெருங்குணம் பெறுதல் வேண்டும்” - இந்த அடிக் கருத்திற்கு வலிவு தரும் ஏதேனும் ஒரு இலக்கிய அடிகளைத் தருக.

7. ‘மனநலம் நன்குடையார் ஆயினும் சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப் புடைத்து’ - எனும் குறளுக்குப் பொருந்தியவாறு கவிஞர் சுதா கூறுக்கு யாது?

பத்திவிடை வினாக்கள்

8. கவிஞர் சுதாவின் திருக்குறள் ஈடுபாட்டினை எடுத்துக் காட்டு தந்து விளக்குக.

9. கவிஞர் சுதா புதுமைகளை ஏற்கும் போக்கினர் என்பதை ‘இன்பம்’ எனும் கவிதை கொண்டு எடுத்துக்காட்டுக.

4. மா

இருபதாம் நூற்றாண்டு மறுமலர்க்கிக் கவிஞர்களுள் ஒருவர் கருணாங்நதம். தஞ்சை மாவட்டத்தினர் கூங்கந் தவிர்த்த சோழன் திடல் என்னும் ஐரில் 15.10.1925 இல் பிறந்தார். பெற்றோர் திரு. சுந்தரமூர்த்தி, திருமதி. ஜோதியம்மான் அஞ்சலகப் பணியாளராகத் தொடங்கிப் பின்னாளில் தமிழக அரசு செய்தித் துறையில் துறை இயக்குநராகப் பொறுப்பேற்று ஒய்வு பெற்றவர். அறிஞர் அண்ணா இவரது கவிதைப் படைப்புகள் பற்றி,

‘அவர் கவிதை சிந்தனைக்குத் தேனாளிக்கும்,
அத்தேனே மருந்தாகிவிடும், சீர் இழந்து
தவிக்கின்ற தமிழ்ச் சமுதாயம் தனக்கும்’ எனப் போற்றியுள்ளார். இவர் மறைந்த நாள் 27.9.1989.

‘மான்றால் வடுகனிகாய் மனத்தில் தோன்றும்
மாணாக்கர் இலக்கணத்தில் புளிமா தேமா
மா என்றால் பொதுவாக விலங்கி னம்தாம்
மா என்று மாடுகள்றை அழைக்கும் அன்பாய்
மா.என்றால் இருபதிலோர் பங்கு, வீசம்
மாகாணி அரைமாநாற் பதிலே ஓன்று
மா என்றால் பெரியதென்பர் ஆப்பம் உப்பு
மாதோசை இட்டளியாய் மாவே மாறும்’

- கவிஞர் கருணாங்நதம்

சொற்பொருள் விளக்கம்

அரைமா	-	கீழ்வாய் இலக்கத்தில் ஒரு அளவு 1/40
மாகாணி	-	1/16
வீசம்	-	1/16

பொருள் விளக்கம்

‘மா’ என்று நினைத்த அளவில் மாவடு, மாங்களி முதலியா நினைவுக்கு வரும்.

“ஒருமரப் பெயரும் அழைத்தலும், கறுப்பும்
குதிரையும் விலங்கும் தீருவும் வளப்பும்
வலியும் வண்டும் பிண்டியும் செல்வழும்
நிறஞும் பெருமையும் நிலஞும் ஓரிலக்கழும்
மருவிய பெயரும் மாவென ஆகும்”

என்பது பிங்கல நூற்பா 3949.

'மா' என்னும் சொல் விலங்கு எனும் பொருளையுடையது.

'குதிரை, யானை, பன்றி மாவே' என்பது பிங்கல நிகண்டின் நூற்பா 2568.

மாடு தன் கண்ணறையும் 'மா' என அழைக்கும். 'மா' என்பது ஒர் அளவுமாகும். இருபதில் ஒன்று மா. வீசம் எனப்படும் மாகாணி போல 'மா' ஒரு சீழே வாய் இலக்கம். அரைமா என்பது மாவில் பாதி. இது நாற்பதிலொன்றாகும். சீறிய அளவை குறிப்பதாக இருக்கிறது மா.

ஆனால் 'மா' எனும் சொல்லுக்குப் பெரிய எனும் பொருளும் உண்டு.

விலங்கு, மாமரம், மாவு எனவும் மா என்பது பொருள் தரும்.

'உப்புமா' எனும் உணவு வகையிலும் 'மா' எனும் எழுத்து உள்ளது. இவ்வாறு ஒரு சொல் பல பொருள் தருவதை நோக்குக.

தீற்றாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. கவிஞர் கருணாங்நதம், 'மாணாங்கர் இலக்கணந்தில் புனிமா, தேமா' எனத் தம் கவிதையில் கூறியுள்ளார். இந்த அடிக்குப் பொருந்திய திரு சௌர்க்கண சீழுள்ளனவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவும்.
 - அ. தேங்காய், மாங்காய் ஆ. தேங்காய், கறிக்காய்
 - இ. மாமரம், தென்னை ஈ. விலங்கு, மாவு
2. 'மாவென்றால் விலங்கினம் தான்' எனக் கவிஞர் கருணாங்நதம் மா எனும் சொல்லுக்குப் பொருள் கூறுகிறார். தீப்பொருள் பொருந்திவருகின்ற பாடலடியைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.
 - அ. மாவு மாக்களு மையறிவினேவே
 - ஆ. குவளைக் கழுநீர் மாமஸர்
 - இ. மடந்தை மாயினம்
 - ஈ. மாயிரும் பீவி
3. 'மா' என்றால் இருபதிலோர் பங்கு வீசம்' - தீவ்வடியில் 'மா' என்னும் சொல் குறிக்கும் பின்ன அளவு
 - அ. 1/20 ஆ. வீசம்
 - இ. 20 ஈ. 1/320

4. 'மா' என்றால் பெரிய தெண்பர். இவ்வழக்குப் பொருந்திவரும் பாடலாடி யாது?
- அ. அகண் மா ஞாலம்
 ஆ. பாயிரும் பீலி
 இ. கயல் கொண்டன மாவிருந்து
 ஈ. மாநிறை வில்லதும் பன்னாட்காகும்
5. 'மா மா' எனும் தொடருக்குக் கீழுள்ள எத்தொடர் பொருத்தமான பொருள்?
- அ. உயர்ந்த மனிதர் ஆ. விலங்கின் குட்டி
 இ. பெரிய மாமரம் ஈ. அரைத்த மாவு

குறுவிடை வினாக்கள்

6. "மாணாக்கர்" இலக்கணத்தில் புனிமா தேமா - இவ்வழக்குப் பொருள் தருக.
7. "மா என்றால் இருபதிலோர் பங்கு வீசம் மாகாணி அரைமா நாற்பதிலே ஒன்று" இவ்வடியில் குறிக்கப் பெறும் இரண்டு எண்கள் எவை?
8. 'மா' என்னும் சொல்லுக்கு எதிர்மறையான இருவகைப் பொருள்கள் தந்து பொருள் விளக்கம் பெறுமாறு வாக்கியங்கள் தருக.

பத்திவிடை வினாக்கள்

9. சொல்லழகுறக் கவினத வடித்துள்ள திறத்தைக் கவிஞர் கருணானந்தம் கொண்டுள்ளதை விளக்கிச் சான்று தருக.
10. 'மா' எனும் சொல்லுக்குக் கவிஞர் கருணானந்தம் தரும் பல்வேறு பொருள்கள் யாவை?

கீழுள்ள சிலேடைச் செய்யுள்ளுள்ள சொற்களில் சொற்களுக்கு இருபொருள் தருக.
 பாம்பும் பணமும்
 உருவில் பெரிதாம் உறங்கும்நற் பெட்டியில்
 வீரியத் தால்மயக்கி வீழ்த்துமே - சேரும்
 இடம் பாராச் சேர்ந்தார்கி சையும் மசியும்
 படப்பாம்பும் செல்வமாகும் பார்.

- சாங்கோ

5. உண்மையான உண்மைகள்

தந்தை பெரியாரின் கருத்தூட்டம் பெற்ற கவிஞர்களுள் ஒருவர் சாலம் இளந்திரயன். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசலின் பாதையிற் சென்று எழுச்சிமிக்க கவிஷதகளையும், வீரச் சுவைமிக்க உரையாடல்களையும் படைத்தவர் இவர்.

6.9.1930இல் நெல்லை மாவட்டம் சாலை நாயினார் பள்ளிவாசலில் பிறந்தவர். பெற்றோர் இராமையா, அன்னலட்சுமி. தமிழினம் விழிப்புப் பெற, இளைய தலைமுறையினர் எழுச்சி பெற இவராற்றிய மொழி, சமுதாயத் தொண்டுகள் பல. தில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தம் துணைவியார் சாலினி இளந்திரயனோடு இணைந்து தமிழகம் மட்டுமன்றி இந்திய அளவிலும் மொழி விழிப்புணர்வை வளர்த்தவர். பல்வேறு சூழல்களில் இவர் வகைக்கப்பட்டாலும் இவர் விதைத்த சமுதாய, மொழி உணர்வுகள் ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேரோடிப் பரந்துள்ளன.

தமிழகத்தில் ஓராசிரியர் பள்ளிகள் அணைத்தும் ஈராசிரியர் பள்ளியாக மாற வேண்டுமோன குமரி முதல் சென்னை வரை பயணம் மேற்கொண்டவர் இவர். எழுச்சிக் சா ஆறோர், திருப்புமுனைச் சிந்தனையாளர் ஆகிய சிறப்புகளைப் பெற்ற இவருடைய இலக்கியப் படைப்புகள் பல. அவற்றுள், ‘மானுடம் பூத்தது’, ‘நெஞ்சோடு நெஞ்சம்’, ‘விட்டகுறை தொட்ட குறை’, ‘செயல் மணக்கும் தோள்கள்’ தாம் எழில் தமிழ், ‘தமிழனின் ஒரே கவிஞர்’, ‘தமிழனே தலைமகன்’ ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

‘என்பும் உரியர் பிறருக்கு’ என்னும் குறஞக்கேற்ப, இறந்த பின்னர் தம் உடலையும் மருத்துவமனைக்கே வழங்கினார் இந்த மாமனிதர். இவர் மறைந்த நாள் 4.10.1998, இவருடைய உரைவீச்சில் ஒர் ஒளி வீச்சு தேடாமலே செல்வத் திரவியங்கள் என்டதாகும்.

அதனுள் ஒரு பகுதி இங்கு ‘உண்மையான உண்மைகள்’ எனும் தலைப்பில் பாடமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சின்னங்கு சிறிய செடி
 மலரேந்தி மற்றவர்களுக்கு
 மகிழ்ச்சி தராமல் இருக்கவே முடியவில்லை
 ஒரு பெண்ணம் பெரிய மரம் -
 மற்றவர்களுக்கு நிமுல்தராமல்
 அந்த மரத்தால் வளரவே முடியவில்லை!

.....
 உன்னுடைய கணக்கிலே
 ஆறு அறிவு இல்லாத உயிர்கள் இவை;
 ஆளாலும் ஆறு அறிவுகளுக்கும்
 அடிப்படையான அறிவு உள்ளவை இவை என்று
 அன்றாடம் உனக்குத் தோன்றவில்லையா?
 மலரேந்தும் செடிகளுக்குப்
 பட்டாடை போர்த்துவதில்லை நீங்கள்;
 நிமுல் விரிக்கும் மரங்களையும்
 வெட்டாமல் விட்டிடுவதில்லை நீங்கள்!
 புறக்கணிப்பு, புன்மைச் செயல்கள்
 இவற்றின் மத்தியிலும்
 இதயம் தளர்ந்தீடுவே இல்லை அந்த உயிர்கள்!
 பார்த்தாயா?
 உன்னைச் சுற்றி வளர்ந்து கிடக்கின்றன
 உன்மையான உண்மைகளை நீ பார்த்தாயா?

- சாலய் இளந்திரயன்

சொற்பொருள் விளக்கம்

ஆறு அறிவு	-	மாந்தர் ஆறலிவு பெற்றவர்கள் அந்த ஆறு அறிவுகள் யாலையெனக் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பா
‘சின்னங்கிறிய’	-	இது செறிவினைத் தொடர். இதனைப் போன்றுள்ள பிறிதொரு செறிவினைத் தொடரும் இப்பாடலில் உள்ளது. அது எது?

பொருள் விளக்கம்

சிறிய செடியாக இருப்பினும் பெரிய மரமாக இருப்பினும் அவை மலர்களைத் தந்தும், நிழல்களைத் தந்தும் வாழ்கின்றன. பயனுள்ள அச்செயல்களாச் செய்யாமல் அவற்றால் வளர் முடிவதில்லை. அவற்றின் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் மக்களுக்குப் பலன் தருகின்றன.

செடியும் மரமும் ஆற்றிவு இல்லாத உயிர்கள்; எனினும் ஆற்றிவுக்கு அடிப்படையான அறிவைக் கொண்டவை. மற்றவருக்கு உதவியாக வளர்த்தலே அந்த அடிப்படையாகும்.

மக்கள், மலர்தரும் செடிகளை அணி செய்வதில்லை. எனினும் அது மலர் தருகிறது. மரங்களை வெட்டாமல் இருப்பதில்லை எனினும் நிழல் தருகிறது. தம்மைப் புறக்கணித்தாலும், தங்களுக்குத் தீவை செய்தாலும் செடியும் மரமும் பிறருக்கு உதவி செய்வதிலிருந்து மாறவில்லை. இயற்கையில் நிகழும் இந்த நிகழ்ச்சி நம்மைச் சுற்றி அன்றாடம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாராக சாலய் இளந்திரயன் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு களித்து அவை மாந்தர் இனத்திற்குப் பயன் தருவதை உணர்த்துகிறார். மாந்தரும் பிறருக்குப் பயனுடையவராய் வாழ வேண்டும் என இயற்கை நிகழ்வு வழி உணர்த்துகிறார்.

திறனாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. ‘மற்றவர்களுக்கு நிழல் தராமல் அம்மறத்தால் வளரவே முடியவில்லை’ -இவ்வடிகள் உணர்த்தும் அறிவுரையாது?
 - அ. வாழ்க்கையின் மேன்மை நம் குறிக்கோள்
 - ஆ. பிறருக்காக வாழ்வதே சிறப்பு
 - இ. பிறர்போல நாழும் வாழ வேண்டும்
 - ஈ. பிறரை என்றும் மதிக்க வேண்டும்
2. செடிகளையும், மரங்களையும் பற்றிச் சாலய் இளந்திரயன் அவர்கள், ‘அடிப்படையான அறிவு உள்ளவை இவை’ என்று குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிக்கும் அடிப்படையான அறிவு சார்த்த செயல் எது?
 - அ. பிறர் நன்மையைக் கருதுதல்
 - ஆ. பிறரைப் போற்றி வாழ்தல்
 - இ. எப்போதும் பயனுற வளர்தல்
 - ஈ. ஆறு அறிவையும் வளர்த்தல்

3. 'புறக்கணிப்பு, புன்னமச் செயல்கள் தீவற்றின் மத்தியிலேயும், திதயம் தளர்ந்திடவே இல்லையே' இவ்வடிகளில் சாலய் இளந்திரயன் கூரும் புன்னமை செயல் எது?
- அ. மற்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தராதிருத்தல்
 ஆ. இடைவிடாமல் படர்தல்
 இ. பட்டாடை போர்த்தாதிருத்தல்
 ஈ. வெட்டிச் சாய்த்தல்
4. உண்ணைச் சூற்றி வளர்ந்து கிடக்கின்றன.
- உண்ணமையான உண்ணமைகளைப் பார்த்தாயா? எனச் சாலய் இளந்திரயன் எதனாக குறித்து விளைவிரிரா?
- அ. இயற்கை வளம் ஆ. மாந்தர் இயல்பு
 ஆ. துண்பம் கண்டு துவானமை இ. மகிழ்விற்கான ஏக்கம்
5. 'உண்ணமையான உண்ணமைகள்' என்றாலும் உரைவீச்சில் சாலய் இளந்திரயன் உணர்த்துவது யாது?
- அ. உழைத்து வாழவேண்டும்
 ஆ. இயற்கையிலிருந்து பாடங்கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்
 இ. இயற்கை வளத்தினைக் கண்டு மகிழ வேண்டும்
 ஈ. உண்ணமைகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

குறுவிடை வினாக்கள்

6. சாலய் இளந்திரயன் குறிப்பிடும் புறக்கணிப்பு, புன்னமச் செயல்கள் யாவை?
7. செடியும் மரமும் அடிப்படையான அறிவு உள்ளைவை எனச் சாலய் இளந்திரயன் கூறுவதன் உட்பொருள் யாது?

பத்திவிடை வினாக்கள்

8. இயற்கை வளத்தைப் போற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டுமென சாலய் இளந்திரயன் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறார்?
9. ஆறு அறிவு பெற்ற மாந்தர் இளந்தை விட ஒருநிவு உயிர்கள் சிறந்துள்ளதை சாலய் இளந்திரயன் எவ்வாறு உணர்த்துகிறார்?
10. இயற்கையின் சாலய் இளந்திரயன் கொண்டுள்ள பற்றினை வெளிப்படுத்துக.

6. பெண்ணின் மேன்மை

மறுமலர்ச்சி சிந்தனையாளர்களின் பாடுபொருள்களுள் ஒன்று பெண்ணியம். பாரதியார் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்கள் பெண் விடுதலையினையும் உயர்வினையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தனிப்பாடல்களையும் கவிதைக் காவியங்களையும் படைத்து வந்தனர். அவர்களுடைய மறுமலர்ச்சிப் பாதை இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும் தொடர்வுதற்குச் சான்றாகத் திகழ்வது கவிஞர் பொன் சிவம் என்பாரின் 'செந்தீயில் வெந்த செந்தாமரை' எனும் காவியமாகும். சிற்றூரில் மிகமிகச் சாதாரண சூடிமக்களாக விளங்குவோர் முதன்மைக் கதை மாந்தர்களாகக் கொண்டு தீட்டப்பட்ட காவியம் செந்தீயில் வெந்த செந்தாமரை.

அக்காப்பியக் கதைமாந்தருள் ஓருவர் கிளிமொழி. கதைத் தலைவியின் தோழி. புதுமைப் பெண்ணாகவும் அடாத செயல்கள் நேர்ந்த போதெல்லாம் விடாது தட்டிக் கேட்கும் மன உறுதியும் கொண்டவளாகவும் விளங்கும் அவள் பெண்ணின் மேன்மையினைத் தன் தாய்க்குக் கூறுவதாக அமைந்த மொழிகள் இங்கு பாடமாக உள்ளன.

இக்காவியத்தின் ஆசிரியர் க. பொன்னுச்சாமி எனும் இயற்பெயர் கொண்ட பொன்சிவம். இவரும் இவர் வாழ்க்கைத் துணைவியார் பி. சிவகாமி என்பாரும் ஆசிரியர் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்கள். நெல்லை மாவட்டம், தென்காசி வட்டத்திலுள்ள ரெட்டியர் பட்டி. என வழங்கப்பெறும் வெங்கடேஸ்வரபுரத்தில் 27.2.1938இல் பிறந்தார். பெற்றோர் திரு. மா. கந்தசாமி, திருமதி. முத்தம்மாள், திருமா. கந்தசாமி அவர்கள் பழைமயான ஏடுகள் பலவற்றைப் பாதுகாத்துத் தம் மகனுக்கு வழங்கியுள்ளார். அவ்வேடுகளில் தோய்ந்த பொன் சிவத்தின் முதல் படைப்பு 'செந்தீயில் வெந்த செந்தாமரை'.

கிளிமொழி சூடிய மறுமொழி

பெண்ணைப் படுபவள் பேதையும் அல்லள்
ஆண்களில் அவனும் குறைந்தவள் அல்லள்
அறிவிலர் பேதையர் பெண்ணே பேதை
என்பதை நானும் ஏற்கிலன் தவிர்ப்பன
கணவன் குழந்தை மாமன் மாமி

தந்தை தாயார் கணவனுடன் பிறந்தார்.
 தன்னுடன் பிறந்தார் உற்றார் உறவினர்
 விருந்தென வந்தார் வேற்றானேன தன்னைப்
 பேணிடும் குணமுள்ள பெண்ணெனப்பட்டவள்
 பரமன் தந்த படைப்பு வித்தையில் 10
 உயிரை வயிற்றில் சுமந்தும் நிரிந்தும்
 உயிர்க்கொடை தருபவன் உவந்தே வளர்ப்பவள்
 தனியொன்றை தந்தை வளர்க்கான் எனினும்
 எத்தனை எளினும் எளிதாய் வளர்த்துக் 15
 கற்றுக் கொடுத்து தொழில் செயற்படுத்தியும்
 கூற்றது ஒதீ உழைத்திடச் செய்தும்
 குடும்பம் வளர்ப்பவள் குவலயம் வளர்ப்பவள்.

- பொன் சிவம்

சொற்பொருள் விளக்கம்

1. உவந்து - மகிழ், உவந்து - மகிழ்ந்து
2. எத்தனை - பாடலில் இச்சொல் எத்தகைய துண்பங்கள் எனப் பொருள் கொள்ளத்தக்கது
3. கொடை - எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி ஒருவருக்கு வழங்குதல்
4. பரமன் - கடவுள், மேலானது, இறைவன் முதலிய பொருள்கள் இச்சொல்லுக்கு உள்ளன
5. பேதை - அறிவிலாதார், எனியர், பெண்களின் ஏழு பருவங்களுள் ஒன்று பேதை. பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்பன பெண்ணின் ஏழு பருவங்கள்.

பொருள் விளக்கம்

பொன் சிவத்தின் இப்பாடல் மிகவும் எளிமையான நடையில் அமைந்துள்ளதை இதன் சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும். பொன்சிவம் கூறும் கருத்துக்கள் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களான, பாரதியார், பாரதிதாசன் முதலியோரின் கருத்துக்கோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்களவாகும்.

பாரதியின், ஆனும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவி லோங்கியில் வையந் தழைக்கும் எனும் மொழியும் பூர்ச்சிக் கவிஞரின்

“கண்ணவள் மாமியார்க்கே காப்பவள் மாமனார்க்கே
உண்மையில் வாழ்க்கையில் உயிராவாளாள் கணவனுக்கே

.....

பெண்டிற்குப் பெருமாட்டி பிள்ளைக்கட்டு வழிகாட்டி
அண்டிடும் ஏழைகளை ஆதரிப்பாள் அமுதாட்டி”

எனும் மொழியும் ஒப்பு நோக்கத்தக்களவாகும்.

அல்லும் பகலும் உழைப்பவர் ஆர்? - உள்ளத்து
அன்பு ததும்பி யெழுபவர் ஆர்
எனக் கவிமணியும் பெண்ணின் இயல்பினை எடுத்துரைக்கிறார்.

கவிஞர் பொன் சிவமும் பெண்ணின் பன்முகப் பணிகளை வியந்து பாராட்டுகிறார்.

தீற்றுவினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. “அறிவிலர் பேதையர் பெண்ணே பேதை என்பதை நானும் ஏற்கிலேன்” - தீவ்வடிகள் பொருள் யாது?
 - அ. பெண்ணை அறிவிலாரென அறிவிலாதவரே கருதுவதை என்னால் ஏற்கழுடியாது
 - ஆ. பெண்ணை அறிவிலாரே பேதையர் என்று கூறுவர்
 - இ. பேதைப் பறுவப் பெண்கள் அறிவிலாரென அறிவில்லாதவர்கள் கூறுவர்
 - ஈ. அறிவில்லாதவர்களில் பெண்கள் பேதையராக இருப்பார்கள் என்பதை என்னால் ஏற்க முடியாது.
2. பெண்ணின் மேன்மை பற்றி பொன் சிவம் ‘உயிர்க் கொடை தருபவன் உவந்தே வளர்ப்பவன்’ என பெண்ணைச் சிறப்பிக்கிறார். அச்சிறப்பிற்கு அவர்காரணம் கூறுவதாக அமையும் பாடல்து எது?
 - அ. பரமன் தந்த படைப்பு வித்தை
 - ஆ. உயிரை வயிற்றில் சுமந்தும் தீரிந்தும்
 - இ. எத்தனை எனினும் எனிதாய் வளர்த்து
 - ஈ. குடும்பம் வளர்ப்பவன் குவலயம் வளர்ப்பவன்

3. பெண்ணின் மேன்மையை கவிஞர் பொன் சிவம்
 “எத்தனை எனினும் எளிதாய் வளர்த்து
 கற்றுக் கொடுத்துத் தொழில்செயப் படுத்தியும்
 உற்றது ஓதி உழைத்திடச் செய்தும்” எனக் கூறுகிறார்.
 இவர் கூறுவதை உள்ளடக்கியுள்ள பாடலடி எது.
 அ. பெண்ணெனப் படுபவன் பேசுதயும் அல்லன்
 ஆ. பேணிடும் குணமுன்ன பெண்ணெனப் பட்டவன்
 இ. உயிரினை வயிற்றில் சமந்து
 ஈ. தனியொன்றைத் தந்தை வளர்க்கான்
4. ‘எத்தனை எனினும் எளிதாய் வளர்த்து’ எனப் பெண்ணெனப் பற்றி
 கவிஞர் பொன்சிவம் கூறுகிறார். இவ்வரியில் எத்தனை என்பது
 எனதக் குறிக்கிறது.
 அ. பல பெருமைகள்
 ஆ. பல இன்னல்கள்
 இ. பல்வேறு முயற்சிகள்
 ஈ. வளர்ப்பு முறைகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

5. பெண்ணின் பேணுதல் செயல்களாக கவிஞர் பொன்சிவம் குறிப்பன
 யாவை?
6. கவிஞர் பொன் சிவம் பெண்ணெனப் பற்றி ‘குடும்பம் வளர்ப்பாள், குவலயம்
 வளர்ப்பாள்’ எனக் கூறுவதேன்?

பத்தி விடை வினாக்கள்

7. பெண்ணின் மேன்மைகளாக கவிஞர் பொன் சிவம் கூறுவன யாவை?
8. ‘குடும்பம் வளர்ப்பவன், குவலயம் வளர்ப்பவன்’ எனக் கவிஞர் பொன்சிவம்
 கூறுவதை விளக்கு.
9. மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள் கருத்துக்கள் பொன்சிவம் பாடலிலும்
 வெளிப்படுவதைத் தெளிவுபடுத்துக.

7. தங்கமீன்

பழமையில் தோய்ந்து, தொன்னை வடிவப் பாக்களைப் படைக்கும் கவிஞர்கள் பலர். பழம்பெரும் பண்பாட்டின் மேன்னைகளை வெளிப்படுத்தி வரும் இந்நாளில் புதிய சிந்தனைகளைப் புதுக்கவிதைகளில் தரும் கவிஞர்களும் பெருகி வருகின்றனர். தங்கள் கவிதைப் படைப்புகளை இலக்கிய அமைப்புகள் வாயிலாகவும் இதழ்கள் வாயிலாகவும் மக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றனர். அவர்களுள் ஒருவர் துரை ஜெயப்பிரகாஷ்.

ஆங்கிலப் போர்சிரியராக சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் பணியாற்றி வரும் இவர் பிறந்த ஊர் தேனி மாவட்டம், கம்பம் பாளத்தாக்கிலுள்ள சுக்கான் கல் பட்டி. பெற்றோ அ.இரா. துரைசாமி பொன்னம்மாள் 30 ஆண்டு பணிப்பட்டறிவு கொண்ட இவர் எம்.ஏ., எம்.ஃபி.எல்., எம்.எம். (பிஎச்.டி) ஆகிய கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்றுள்ளார். தமிழார்வமிக்க இவர் ‘பார்வை’ எனும் இலக்கிய அமைப்பில் தலைவர் பொறுப்பேற்று, புதுமைக் கவிஞர்களை ஊக்குவிப்பதோடு, ‘வியன்புலம்’ எனும் இலக்கிய இதழையும் நிறுவியுள்ளார். கலைமகள், குழுதம் தீரா நதி, உயிர்மெய் ஆகிய இதழ்களுக்குத் தம் கவிதைப் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

பாடப்பகுதியிலுள்ள ‘தங்க மீன்’ எனும் கவிதை செப்டம்பர் 2003. வியன்புலம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

புரட்டாசியில் மீன் மலைவு கை நிறைய வாங்க பெரியவளுக்குச் சந்தோசம் அம்மாவுடன் போட்டி.போட்டுக் கழுவி வழுத்து ஆசையாய்ப் பிட்டு வாயில் போட்டுச் சொன்னாள் இன்னும் கொஞ்சம் வேகணும்மா மாடியில் சீன்னவளின் கூப்பாடு அவசரமான ஆச்சரியம் அம்மா வந்து பாரேன் தொட்டி மீன் மெதக்குது முதலில் ஓடிய பெரியவளின் வாங்கும் மூச்சில் கண்ணீர் தங்கமீன் சாவில் வஞ்சீரம் ருசிக்கவில்லை அன்று யாருக்கும்	5 10 15
---	---------------

- துரை ஜெயப்பிரகாஷ்

சொற்பொருள் விளக்கம்

தங்கமீன் ~ வீடுகளில் அறையணியாகக் கண்ணாடித் தொட்டிகளில் வளர்க்கப்படும் ஒருவகை பொன்னிறச் சிறிய மீன், மெதக்குது ~ மிதக்கிறது எனும் சொல்லின் பேச்சுவழக்கு, வஞ்சிரம் - ஒருவகை மீன், நெய் மீன் என்றும் வழங்கப்படும்.

பொருள் விளக்கம்

நடைமுறை எதிர்ப்பாடும் மிகச் சாதாரண நிகழ்ச்சியால் அரிய கருத்தொன்றை வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர் துரை ஜெயப்பிரகாஷ். எத்தனையோ இழப்புகள், யார் யாருக்கோ நிகழ்கின்றன. அதை யாரும் பெரிதாகக் கருதுவதில்லை. மீண்சு கவைத்து உண்பவர்கள் மீனின் உயிர் போயிருப்பதைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் அறை அணிக்காக வளர்க்கப்படும் தொட்டி மீன் செத்த போதுதான் மீனுடைய உயிரின் மேன்மை உணர்ப்படுகிறது. எனிய நிகழ்ச்சியால் அரிய கருத்து வெளிப்படுகிறது. வளர்ப்பதற்காக வாங்கிய மீன் செத்தபோது தான் உண்பதற்காக வாங்கிய மீனின் உயிரும் அருமையானது என உணர்ப்படுகிறது.

கவிஞர் ‘இன்னும் கொஞ்சம் வேகஞும்மா’ என்பதில் குறிப்புப் பொருளை வைத்துள்ளார். ‘உள்ளம் இன்னும் பக்குவப்படவில்லை’ எனக் கவிஞர் உணர்த்தும் குறிப்பாகும்.

‘அவசரமான ஆச்சரியம்’ இத்தொடர் கூப்பிட்ட சின்னவளின் குரலுக்குரியதா? செவிமடுத்து உடன் ஒடிய பெரியவளுக்குரியதா என்பதை கவிஞர் கூறவில்லை. படிப்பவரின் முடிவுக்கு விடுகிறார்.

‘தங்கமீன் சாவில் வஞ்சிரம் ரூசிக்கவில்லை’ அன்று யாருக்கு? பாடவின் இறுதியடியே கவிஞர் உணர்த்தும் கருத்தைப் பொதிந்துள்ள வரியாகும்.

திறனாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. தங்கமீன் எனும் புதுக்கவிதையில், மீண்சு கவைத்த பெரியவர் ‘இன்னும் கொஞ்சம் வேகஞும்மா’ எனக் கூறுகிறார். இவ்வரியின் கவிதைச் சிறப்பு யாது?

- அ. வழக்குச் சொற்களால் ஆனது
- ஆ. குறிப்புப் பொருள் கொண்டுள்ளது
- இ. எதுகை நயம் பெற்றுள்ளது
- ஈ. துண்பநிகழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது

2. தங்கமீன் எனும் புதுக்கவிதையில் 'தங்கமீன் சாவில் வஞ்சீரம் ரூசிக்கவில்லை' எனக் கவிஞர் துறைபிரகாஷ் கூறி உணர்த்துவது யாது?
- அ. தங்கமீன் வஞ்சீரமீனை விடச் சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது
- ஆ. இழப்புகள் நேருவது இயல்பு
- இ. தனக்கு நேரும் இழப்பு பெரியதாகத் தோன்றும்
- ஈ. சிறிய நிகழ்ச்சி கூட அரிய பண்ணை உணரச் செய்கிறது

குறுவிடை வினாக்கள்

3. தங்கமீன் எனும் கவிதையில், 'இன்னும் கொஞ்சம் வேகன்னும்மா' எனும் வரி உணர்த்தும் குறிப்பு யாது?
4. தங்கமீன் எனும் கவிதையில் 'தங்கமீன் சாவில் வஞ்சீரம் ரூசிக்கவில்லை' எனும் அடி உணர்த்தும் கருத்து யாது?
5. கவிஞர் துறை ஜெயப்பிரகாஷின் 'தங்கமீன்' வெளிப்படுத்தும் உலக இயல்பு யாது?

பத்திரிகை வினா

6. கவிஞர் துறை ஜெயப்பிரகாஷ் எனிய நிகழ்வால் அரிய பண்ணை உணர்த்தும் திறத்தை எடுத்துக்காட்டுக்
7. "மாடியில் சின்னவன் கூப்பாடு
அவசரமான ஆச்சரியம்"

"பெரியவன் வாங்கும் மூச்சில்
கண்ணரீ" - இவ்விரு கூற்றுகளைக் கொண்டு பெரியவன், சின்னவனின் மனப்போக்கினை விளக்குக.

8. வினையின் விளைவு

'ஸஹக்கூ' எனப்படுவது கவிதை வகைகளுள் ஒன்று. இது மூன்று வரிகளில் அமையும். மூன்றாவது வரியில் உணர்த்தப்படும் கருத்துத் திருப்பழும் பொலிவும் பெறும். மறுமலர்ச்சி கவிஞர்களுள் சிலர் ஸஹக்கூ கவிதைகளில் சமுதாயச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். 'ஸஹக்கூ' கவிதைகளுக்குத் தாயகமாக கருதப்படுவது ஜப்பான்.

இங்குப் பாடமாக உள்ள ஸஹக்கூ கவிதைகள், புதுவை இளவேணில் என்பாரின் படைப்பாகும். இவர் 19.02.1973 இல் புதுச்சேரியில் பிறந்தவர். பெற்றோர் : திரு. கந்தசாமி, இரத்தினாம்பாள். இவரது இயற்பெயர் சங்கர். புதுக்கவிதைத் துறையில் ஈடுபட்ட போது தாம் பிறந்த புதுச்சேரியின் பெயரையும் சேர்த்துப் 'புதுவை இளவேணில்' எனப் புனைப் பெயர் வைத்துக் கொண்டார்.

புத்திலக்கியத் துறையில் மட்டுமின்றிக் குறும்படத் (Documentary film) தயாரிப்பிலும் புகழ்பெற்று வருகிறார். இவருடைய, 'விளிம்பில்', 'கண்களுக்கு அப்பால்' ஆகியன பலராலும் பாராட்டப்பட்டன. இவர் புகைப்படப் பதிவாளராகப் பணியாற்றி தயாரிக்கப்பட்ட 'பாறை', (Breaking the shackles) ஆகிய குறும்படங்கள் உலகத் திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்டன.

இங்கு இடம் பெற்றுள்ள ஸஹக்கூ கவிதைகள் 'இந்த' எனும் ஸஹக்கூ கவிதைத் தொகுப்பில் வெளிவந்தவை. அந்நால் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. அம்மாலின் கோலம்
மழை வந்து கரைத்தது
பாவம் ஏறும்புகள்
2. குடையை விலக்குங்கள்
நனைவோம்
நாளைய மழை சந்தேகம்

3. வெட்டி வீழ்ந்தது
 மரமல்ல
 சந்ததியினர்
4. ஏழையின் வீட்டுக்குள்
 கசியும் நிலவு
 தடை செய்தது முகில்
- புதுவை இளவேளில்
- பாடல் 1 : வீட்டு முற்றத்தில் மாக்கோல - மிடுவது தமிழகத்தில் நிலவிவரும் பழக்கம் கோலம் வீட்டை அழகுபடுத்துவதற்கு மட்டுமன்று. கோலம் மாவால் இடப்படுவதால், சின்னங்கிறு எறும்புகள் மாவை உண்டு மகிழ்ச்சின்றன. அழகுக்காக இடப்படும் கோலம் அச்சிற்றுயிர்களுக்குப் பயன்படுகிறது. மழையால் கோலம் அழிகிறது. சிற்றுயிர்களின் மகிழ்ச்சி மறைகிறது. இவ்வாறே சமுதாயத்தில் 'மழை' போன்று பெரிய திட்டங்களால் பொதுமக்கள் (எறும்பு போன்றோர்) பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர்.
- பாடல் 2 : 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்' எனும் பழமொழியின் கருத்து, இன்றைய உலக நிகழ்வையொட்டி வலியுறுத்தப்படுகிறது. மேலும் நாட்டின் வறட்சி நிலவுவதையும் இஃ் து எடுத்துக்காட்டுகிறது.
 'நெருநல் உள்ளெனாருவன் இன்றில்லை என்னும்
 பெருமை யுடைத்தில் வுலகு'
- எனும் குறஞும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது
- பாடல் 3 : இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமெனும் கருத்து உணர்த்தப்படுகிறது. ஒரு மரம் வெட்டப்படும் போது, எதிர்காலத்தில் அதிலிருந்து கிணளக்கக் கூடிய எண்ணற்ற மரங்களும் அழிகின்றன. சமுதாய இழப்பிற்குரிய இச்செயலைச் செய்யாதிருக்குமாறு உணர்த்துகிறார்.
- பாடல் 4 : ஏழையின் வீட்டுக் கூரை ஒட்டைகள் கொண்டது நல்கும். இருப்பினும் அவற்றினோடே நிலவொளி புகுகிறது. அது ஏழைக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அந்த மகிழ்ச்சியைக் கூட தடுக்கிறது முகில். முகில் வந்தால் மழை வரும். மழை வந்தால் ஒட்டைக் கூரையால் தொல்லை ஏற்படும். 'நன்மை எனக் கருதப்படும் செயல்கள் பயன் தருவதில்லை' என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

திறனறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. ‘அம்மாவின் கோலம் மழைவந்து கரைத்தது, பாவம் எறும்புகள்’ - இந்த வைக்கு உணர்த்தும் கருத்து...
 - அ. மழை அழிவைத் தரும்
 - ஆ. எல்லாருக்கும் எல்லாம் நன்மையைத் தராது
 - இ. அழுகு நிலையில்லாதது
 - ா. சுறுசுறுப்பாய் உள்ள எறும்புகளுக்கும் துன்பம் நேரும்
2. ‘குடையை விலக்குவின் நண்வோம்’ நாளைய மழை சந்தேகம் - இந்த வைக்கு உடன்ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்க பாடல் எது?
 - அ. மரங்கள் மழையின் மரகதுப் படிகள்
 - ஆ. வானின்று உலகம் வழங்கி வருதலான்
 - இ. காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்
 - ா. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல
3. ‘வெட்டி வீழ்ந்து மரமல்ல சந்ததியார்’ இந்த வைக்கு உணர்த்துவது
 - அ. இயற்கை நன்மையையே தரும்.
 - ஆ. மரங்கள் வளருவதால் மாசு நீங்கும்
 - இ. இயற்கை வளத்தை அழிப்பதால் பெருங்கேடு வரும்
 - ா. மரங்களை வெட்டியர்வனின் சந்ததியார்கள் அழிவர்
4. ‘ஏழையின் வீட்டுக்குள் கசியும் நிலவுதடை செய்தது முகில்’ இந்த வைக்கு உணர்த்துவது யாது?
 - அ. ஒருவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவது பிரிதொருவருக்கு வருத்தத்தைத் தரும்

குறுவிகட வினாக்கள்

5. ‘மழையால் கோலம் அழிந்தது’ - இந்திகழிச்சியால் புதுவை இளவேணில் உணர்த்துவது யாது?
6. வானிலை வறட்சி, புதுவை இளவேணில் அவர்களால் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?
7. மரங்கள் வெட்டப்படுவதைப் புதுவை இளவேணில் எங்களாம் உணருகிறார்?

உ. உரைநடை

1. பழந்தமிழுகம்

- அண்ணா

ஸ்ராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே, பூம்புகார், கொற்றை, தொண்டி, முசிரி என்னும் பல்வேறு துறைமுகங்களைக் கொண்டதாய் விளங்கியது எந்த நாடோ, எந்த நாட்டிலே முரசு மூன்று, தமிழ் மூன்று வகை என்றும், தானை நால்வகை, போர் முறை பல்வேறு வகை, கருவிகள் பலப்பல என்றும் வகுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனவோ, எந்த நாட்டிலே நிலமே ஜவகையாக இயல்பும் எழிலும் பயனும் கருத்தில் கொண்டு வகுக்கப்பட்டு இருந்ததோ, எந்த நாட்டு முத்தும் பவழமும் பிறநாட்டுப் பேரரசாளர் தமது காதலைப் பெற்றவர்களுக்குக் காணிக்கையாக்கிக் களித்தனரோ, எந்த நாட்டுப் புலவர்கள் புவியாளரோயும் துச்சமென்றெண்ணி அறிநெறிக்கு மக்களை அழைத்துக் கென்றனரோ, எந்த நாட்டிலே முகிலின் முழக்கமும் முழவின் ஓலியும், மின்னல் ஓளியும் கள்ளல் சுவையும் காணப்பட்டதோ. அந்த நாடு, எட்டுத் திக்கும் ஒரு காலத்தில் புகழ்க் கொடி பட்டோளி வீசிப் பறந்திட்டதாம்.

நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தாய் மொழி பிற மொழிகளுடன் ஓப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், பிற மொழியாளர்களெல்லாம், இவ்வளவு எழிலுள்ள மொழியா உங்களுடையது? இவ்வளவு ஏற்றம் படைத்த இலக்கியமா உங்களிடத்தில் உள்ளது? இவ்வளவு சிறந்த இலக்கணத்தையா நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள்? ஸ்ராயிரம் ஆண்டுக்காலமாகவா இந்த மொழி சிதையாமல் சீருடலையாமல் இருந்து வருகின்றது? என்று ஆவலுடன் பலரும் கேட்கத் தக்க நல்ல நிலையிலே தான் தமிழ்மொழி இருக்கின்றது.

மொழிவளம்

தமிழ் மொழி வேறெல்லா மொழிகளையும் விடுதயாக்கி என்று மார்த்தத் தேவையில்லை; அது அழகுமாகாது.

ஆ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, கா, கை, கே, சா, சீ, தா, தீ, தூ, பா, பீ, ஸை, போ, நீ, னை.

இப்படி ஒரே எழுத்துக்கூடத் தமிழ் மொழியில் பொருளானிக்கும் தீற்மெற்றுத் திகழுக் காண்கிறோம்.

தமிழின் தொன்மை, மென்மை, தூய்மை, பொலிவு யாவும் இப்போது மக்கள் மன்றத்திலே எடுத்துரைக்கப்பட்டு, மனைகளில் பேசிக் கொள்ளப்படுகின்றன. புறநானூறு பாடிய புலவர் பெருமக்களுள் -பெண்பாற் புலவரும் உண்டு.

அக்காலத்தே, உலகிலே பல நாடுகள், உருவும் கூடப்பெறவில்லை. நாடான பலவற்றிலே மொழிவளம் இல்லை, மொழிவளம் இருந்த இடங்களிலும் இலக்கியம் ஏழவில்லை; இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக இலக்கியம் எழுந்த இடங்களிலும், இத்துணைப் புலவர்கள் இருந்ததில்லை; அதிலும் பெண்பாற் புலவர்கள் இங்கு இருந்தது போல, அளவிலாயினும் சரி, தரத்திலாயினும் சரி, மற்ற இடங்களிலே இருந்ததாக யாரும் கூறினாரில்லை.

அற்றை நாளில் அப்பெரும்புலவோர் அளித்தனவெல்லாம் இற்றை நாளில் நாம் எடுத்தியம்பொலால், முற்றும் அவர் உரை ஏற்றோம் என்று பொருள்கொள்ள வேண்டாம். அவர் தீற்மெற்றிடவும், அந்நாளிலே இருந்த புலமை வளம் கண்டு மகிழ்ந்திடவும் கூறுகிறோம். அவர் அறிவாற்றல் பெரிது; ஆயினும், அதனினும் பெரிது காலம் கணிந்தளிக்கும் கருத்துப் படையல்கள் அன்றுஅவர் கண்ட உண்மை பல உண்டு எனினும், மேலும் பல உண்மை கானும் வாய்ப்பு, காலம் சமைத்தளிக்கக் காண்கிறோம்.

முடியுடை மூவெந்தர்கள் மட்டுமல்ல; குறுநில மன்னர்கள், வேளிர்கள், பலரும் கூடப் புலவர் பெரும்களை ஊக்குவித்தனர். கவிதை பெருக்கெடுத்தது; தமிழ் மணம் கழிந்தது. அந்நிலை காட்டவே அவர் பெயர் கூறி மகிழ்கிறோம்.

இயற்கை வளம்

பழனிமலைப் பேகன், பறம்புமலைப் பாரி; கோணமலை நெடுவேட்டுவன்; கொல்லி மலை ஓரி; பொதியமலை ஆய் ஆண்டிரன்; குதிரைமலை அதியமான்; முதிரமலைக் குமணன்; தோட்டிமலைப் பெருநள்ளி ஆகியோர் தீந்தமிழ் பாதுகாவலராய் விளங்கினர்.

‘பூவார் சோலை மயிலாடப்
புரிந்து குயில்கள் இசைபாடக்
காமர் மாலை அருக்கைய
நடந்தாய் வாழி காவேரி!’
என்று பாடி னார் இளங்கோ.

வியக்கத்தக்க காட்சிகளைக் கவிதைகளாக்குவதுடன் அமைந்தனரோ? அன்று! அன்று! அறம்உரைத்தனர்! அரசருக்கும் அஞ்சாது அறிநெறியை எடுத்துரைத்தனர். வெற்றுரையாம் பழையிலா அவர்தம் மனம் படிந்திருந்தது? இல்லை! புது மொழியில் தினைத்தனர். பக்தி மார்க்கத்தைப் புகுத்த வந்த புனிதர்களே கூட, எவரும் எங்கும் எஞ்ஞான்றும் வாதிடும் கடவுட் கொள்கை பற்றி,

கழியுளா ரெனவுங் கடவுளா ரெனவுங்
காட்டுளார் நாட்டுளா ரெனவும்
வழியுளா ரெனவு மலையுளா ரெனவு
மண்ணுளார் விண்ணுளா ரெனவும்
தொண்டர்வாய் வந்தன சொல்லும்
என இயற்கையை இணைத்தே பாடினர்.

'கண்ணுதலோனை'க் காண்மின் என்று கூறிப்போந்த கந்தரே, தமிழர்கள், கடவுள் பற்றிய செய்திகளைக் கூறினால் கேட்டு இன்புறார், என்று அச்சப்பட்டவர் போல், அவர் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் தலத்தைக் காண்மினோ என்று வேண்டுகிறார்.

கண்ணுதலோன் மேவிய இர்பினன்
அரும்பருகே சுரும்பருவ
அறுபதம் (வண்டு) பண்பாட
அணிமயில்கள் நடமாடும்
அணிபொழில் சூழயலின்
கரும்பருகே கருங்குவனை
கணவளரும் கழனி
கமலங்கள் முகம் மலரும்
கலயநல்லூர் காணே!

என்று பாடி, அரும்பு, கரும்பு, வண்டு, மயில், கருங்குவனை, கமலம் ஆகியவற்றினைக் காட்டி இப்படிப்பட்ட அழகு மல்கும் ஊர் காண்மின் என்கிறார்.

இயற்கையின் இனிய கோலத்தில், தமிழர் கொண்டிருந்த பேரார்வத்துக்கு இதனினும் சான்று வேண்டுமோ?

'பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்' என்றார் புலவர். அவ்வழியே நம் வழியாதல் வேண்டும்!

கவிஞர் வளம்

எராயிரம் ஆண்டுகட்டு முன்பு, புலவர் பெருமக்கள், இயற்றியது அகம்-புறம்-எனும் இரண்டினை அறிந்து இயற்றினர். அஃது மக்கட்குத் தேவை என்பதால், கட்டற்ற களியாட்டத்துக்கு அல்ல, இல்லற இன்பம் குறைவற்றதாக இருத்தல் வேண்டும், வாழ்க்கை ஒரு கலை, அதனை மக்கள் உய்த்து உணரவேண்டும் என்ற பெரு நோக்குடன் இயற்றினர். நுண்ணிலிலும், நோக்கிடும் திறனும், பொருள் கொண்டிடும் நேர்த்தியும் செறிந்த முறையில் இயற்றினர். கானும் பொருளுக்குக் காணாப் பொருளை உவமை காட்டி குருடனைக் கொண்டு குருடனை அழைத்துச் செல்லச் சொன்னாரில்லை.

ஒரு யானை! அது ஒரு நாள், தன் பிடி முன் வர வெட்கப்பட்டுக் கெண்டு புறக்கடைப் பக்கம் போய் நின்றதாம் எதென்ன வேடிக்கை, யானை வெட்கப்படுவதா ஏன்?

தந்தம் உடைந்து விட்டது! நகங்கள் தேய்ந்து போய் விட்டன! அந்தத் தந்தத்தைக் கண்டு எத்தனை முறை பெண் யானை களிப்புற்றிருக்கும்; உரிமையுடன் உவகையுடன், தன் துதிக்கையால் எத்தனை முறை தந்தத்தை வருடிற்றோ, நீ கண்டாயோ! என்ன ஒரு விதமான புன்னதை!! அன்றொரு நாள், தோளின் மீது சாய்ந்து.. ஒஹோ! அதை என்னிக் கொண்டாயா! யானை மட்டும் என்னவாம்! களிரு, கவலைப்படுகிறது! இந்த நிலையில், மடப்படி என்ன எண்ணுவாளோ! எப்படி எதிரே போவது! வெட்கமாக இருக்கிறதே, என்று. எனவே, புறக்கடைப் பக்கம் சென்று நிற்கிறது.

தந்தம் ஒடிந்தது என் தெரிகிறதா?

கொடி மதில் பாய்ந்தது - போரில்! கோட்டைச் சுவரினைக் கோடு கொண்டு-தந்தத்தைக் கொண்டு, தாக்கிற்று! கோட்டைச் சுவரும் இடிந்தது, தந்தமும் உடைந்தது. போரின் காரணமாகத்தான் நகமும் தேய்ந்தது! இதைப் பெண் யானை பிறகு, தானே தெரிந்து கொள்ளும் பார்த்ததும்! என்ன அலங்கோலம் இது! கோடு உடைந்து கிடக்கிறதே என்று கேட்டுக் கேலி செய்யுமோ! அந்த என்னை, ஆண் யானைக்கு!

வெறும் காதல் மட்டுமா, இதிலே காணக்கிடக்கிறது! தமிழர் போர் முறை விளக்கப்படுகிறது! மனப்போக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அரிய நகைச்சலை ததும்புகிறது! இத்தனையும் தமிழ்! அந்தத் தமிழ், நமது மொழி!

பழந்தமிழ்ப் புலவர்களின் கண்கள் இயற்கையைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தன; சங்க காலப் பாக்கில், எத்தனை பூத்களைப் பற்றிய செய்திகளை

அறிகிறோம். அன்று அவர் ஆக்கிய கவிதைகளினால், காவும், கணியும், கரியும், கடுவனும், அருவியும் அளி வண்டும், இன்றும் நமக்குத் தெரிகின்றன.

இதோ நாரையைப் பார், நீம்மதியாகத் தூங்குகிறது! இளம் காற்று வருடினால், தூக்கம் ஏன் வாராது?

அதுவும் மாமரத்தின் இளந்தளிர், தடவிக் கொடுக்கிறது. இனிமையான தூக்கம் நாரைக்கு.

ஈன்ற மாத்தின் இளந்தளிர் வருட—
ஆர்குநகு உறங்கும் நீர்க்குழ் வளவயல்
வார்க்குரு குறங்கும்.

ஆமாம், புலவர் ஏன் நாரையைக் காட்டினார்? நாரையை அல்லது அதன் தூக்கத்தைக் காண்பதிலே, என்ன இன்பம்! இது சாதாரண நாரைதானே. இதை ஏன், புலவர் காட்டுகிறார். காரணத்தோடு தான். தகுந்த காரணத்தோடு நாட்டிலே இருந்த இயற்கை வளத்தைக் காட்டுகிறார், வெறும் நாரையை மட்டும் அல்ல.

கழனிக் கரும்பின் சாய்ப்புறம் ஊர்ந்து
பழனா யானம் பசுவெயில் கொள்ளும்.

நன்செய் நிலத்தில் வளர்ந்துள்ளது கரும்பு, ஆமைக்கு இளவெயிலில் காய்ந்து இன்பறும் எண்ணாம். கரும்பின் வழியாக ஏறிக் காலை இளம் வெயிலில் காய்கிறது. நீர் வயல் குழ் வளவயலைக் கண்டார்; கவி சுரந்தது.

நீர் வளமிக்க வயலேராம் உள்ள மாமரத்தின் தளிர் தடவிக் கொடுக்க, நாரை இனிது உறங்குகிறதாம்!

நன்செய் நிலத்தில் விளைந்துள்ள கரும்பின் வழி ஏறிக் காலை இளவெயிலில் ஆமை காய்கிறதாம்.

இரவெல்லாம், பாவம், நீர் நிரம்பிய இடத்திலிருந்ததால், உடலுக்கு வெப்பம் தேவைப்படுகிறது; இளவெயிலில் காய்கிறது, ஆமை.

கவனித்தனையா, புலவர் தந்துள்ள கருத்துள்ள பதம் ஒன்றை - காலை வெயில் என்று கூறினார் இல்லை - வெயிலில் காய்ந்தது என்று சொன்னாரில்லை - பசு வெயில் என்கிறார் - செல்லமாக!!

ஆமை, வெயிலிலேயே நீண்டநேரம் இருக்கப் போவதீல்லை - என்று புலவர் கூறுகிறாரே, ஏன்? இதன் பொருள் அவர் கூறியதிலே தொக்கி இருக்கிறது. கரும்பின் மீது ஏறி ஆல்லவா ஆமை பசு வெயில்கொள்கிறது! கரும்பின் மீது எப்படி

ஆழை அதிகநேரம் இருந்திட்டியலும், உழவன், அப்பக்கம் வந்து விடுவான்றோ உறங்கும் நிலை விழித்து நடமாடி உடலுக்கு வெப்பம் பெறும் நிலை.

நெடுங்கழி துழைதீய குறுங்கால் அன்னம்
அடும்பு அமர் எக்கர் அம்சினை உலரும்!
உப்பங்கழியிலே மீன் தேடி உண்ட அன்னம், அடும்பங்கொடி படர்ந்திருக்கும்
மணால் மேட்டில் ஏறித் தன் சிறகை உலர்த்திக் கொள்கிறது. ஏற்குறைய
நீராடிவிட்டு வந்து உடலை உலர்த்திக் கொள்வது போன்றது.

இதுபோல, இயற்கையோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தால், எழில் கண்டு இன்புற மட்டுமன்று, பயன் பெற்றிடவும், இயற்கையின் பொருள் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடிந்தது. பழந்தமிழர்களால், நாட்டுவளம் மட்டுமா? புலவர்கள், இயற்கைக் காட்சிகளை எவ்வளவு அழகுறப் படைமெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதல்லவா சிறப்பு.

பண்பு வளம்

இயற்கை வளம் காட்டுவதுடன் நின்றாரில்லை. அரசர்கள் முறை தவறி நடந்தாலே இடித்துவரத்தனர். கோல் கோணாதிருத்தல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினர்.

மாரிதான் சிலரை வதைந்து பெய்யுமோ
காற்றும் சிலரைக் கடிந்து வீசுமோ
மானிலம் சுமக்க மாட்டேன் என்னுமோ
கதிரோன் சிலரைக் காயேன் என்னுமோ
குலமும் ஒன்றே குடியும் ஒன்றே
இறப்பும் ஒன்றே பறப்பும் ஒன்றே. (தனிப்பாடல்)
என்று பாடியுள்ளனரே. சிறப்பும் சீலமும் அல்லாது, பிறப்பு நலந்தருமோ பேதையே! என்று கேட்கிறார் புலவர்.

இத்தகைய பண்பாட்டுக்குச் சொந்தமானது. இங்கு பிறந்தவர்கள் நாம், நமக்கெளத் தனி மரபுச் சிறப்புண்டு. இந்திய மண்ணுக்கும் தருவோம் அதை.

★

விளக்கம்

பழந்தமிழகம் : அறிஞர் அண்ணா தம் திராவிட நாடு, காஞ்சி ஆகிய கிழமை இதழ்களில் 'தம்பிக்கு' எனும் தலைப்பில் கடிதம் எழுதியள்ளார். அவை அரசியல், பண்பாடு, இலக்கியம் ஆகியவற்றில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தின. அக்கடிதங்களுள் ஒன்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதி 'பழந்தமிழகம்' எனும் தலைப்பில் தரப்படுகிறது. இக்கடிதத்தில் வரலாற்றுத் தொன்மை, பண்பாட்டுச் சிறப்பு, இலக்கிய வளம் ஆகியன் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

பூமிகள் : பண்டைச் சோழநாட்டின் தலைநகர், புகார், காவிரிப்பூம்பட்டினம் எனும் பெயர்களாலும் இந்நகர் அழைக்கப்படுகிறது. சீரும் சிறப்புமாக விளங்கிய அந்நகர் கடலால் கொள்ளப்பட்டது. எனினும் 'காவிரிப்பூம்பட்டினம்' எனும் நகர் இப்போது நாகை மாவட்டத்தில் தமிழக அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டு, மாடங்கள் கொண்ட கட்டடங்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

கொற்கை : பாண்டியநாட்டுப் பழைய நகர்களுள் ஒன்று கொற்கை. அந்நகருக்குக் காத தொலைவிற்கு அப்பால் 'சாவி' என்பாள் ஆபுத்திரனைப் பெற்றதாக மணிமேகலை கூறுகிறது. சங்க காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த இந்நகரின் முத்துகள் உலகப் புகழ் வாய்ந்தவை. இவ்வூர் தூத்துக்குடிக்கு அண்மையில் உள்ள உவரி கொற்கை எனப்படினும் பழங்காலக் கொற்கை கடலுள் அமிழ்ந்து விட்டதாகச் சொல்லுவர்.

தொண்டி : பண்டைச் சோழநாட்டின் துறைமுகப்பட்டினங்களுள் ஒன்று. சேரநாட்டிலும் தொண்டி எனும் கடற்கரை நகர் இருந்தது. (அபிதான சிந்தாமணி பக்கம் 900) இந்நகர் பற்றிய குறிப்புகள் புறநாலுறு 7,48 ஆம் செய்யுள்களில் காணப்படுகின்றன. தற்கால திருமறைக்காட்டிற்கு அண்மையில் உள்ளது. சேரநாட்டுத் தொண்டியும் இதுவும் வேறு வேறு ஊர்கள், கேரள (பழங்காலச் சேரநாடு) மாநிலம் கொல்லாண்டி எனும் பெயரில் அமைந்துள்ளது. கொல்லம் அருகிலுள்ள ஊராக குறிப்பதாகவும் கொள்வர். இரு ஊர்களும் கடற்கரையில் உள்ளனவாகும்.

முசிரி : முசிரியை முரசிப்பதனம் என வால்மீகி இராமாயணம் கூறுகிறது. எனவே இந்நகரின் தொண்மை விளங்கும். இது மேற்குக் கடற்கரைத் துறைமுகமாக இருந்தது. தற்காலத்தில் முசிரி எனும் ஊர் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ளது.

மூவகை முரசு : வீரமுரசு, நியாய முரசு, தியாக முரசு.

தானை - பனை : பண்டைக் காலத்து மன்னர்கள் யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என நால்வகைப் படைகளைக் கொண்டிருந்தனர். 'யானை தேர் பரி காலாளென்றிவை நால்வகைத் தானை' (குடாமணி நிகண்டு, 373).

தமிழ் மூன்று : இயல், இசை, நாடகம்

ஜூவகை நிலம் : குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை

அறதெற்றிக்கு மக்களை அழைத்துச் சென்றனர். பதினெண்கீழ்க் கணக்கிலுள்ள அறநூல்களை அறிக்.

ஆ, ஈ, ஏ, ஐ முதலியன : ஒரெழுத்து ஒருமொழிகள். தமிழிலுள்ள ஒரெழுத்து ஒருமொழி எண்ணிக்கை 42. (இச்சொற்களின் பொருள்களை அகராதியிலிருந்து அறிக. அல்லது ஆசிரியரிடம் கேட்கவும்).

கருத்துப் படையல்கள் : இலக்கியங்கள்

முடியுடை மூவேந்தர் : சேர, சோழ, பாண்டியர்.

குறுநில மன்னர்கள் : பண்டைத் தமிழகத்தில் முடியுடை மூவேந்தர்களால் 5 சிறிய நிலப்பரப்புகளைக் குறுநில மன்னர்கள் ஆண்டுவந்தனர். அவர்கள் வேளிர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

பழனிமலை : மதுரைக்கு வடமேடற்கில் 60 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஊர். முருகன் கோயில் உள்ளது. அவ்வூர் அருகே மேற்கு, கிழக்குத் தொட்சி மலைகள் சந்திக்கும் மலைப் பகுதியுள்ளது. அதுவே பண்டைய வேளிர் பேரன் ஆண்ட மலை. பேரன் ஆவியா குடியைச் சேர்ந்தவளாதலால் அவன் ஆண்ட பகுதியின் தலைநகர் (பழனி) கவிஞர் குடி எனப்பட்டது. பழனி, பழநி என இரண்டு சொல்லாட்சிகள் உள்ளன. பேரன் மனைவி கண்ணகி. இவள் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி அல்லன்.

பறம்பு மலை : பிரான் மலை எனத் தற்காலத்தில் வழங்கப்படும் மலையே பறம்பு மலை எனப்பட்டது. இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ளது. இம்மலைப் பகுதியை ஆண்டவன் பாரிவேளிர். இவன் கடையேழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்.

கோடை மலை : இம்மலை கடிய நெடுவேட்டுவனுக்குரியது.

ஒரி : கொல்லிமலையை ஆண்டவன் ஒரி. வல்லில் ஓரி எனப் பாராட்டப்படுபவன். நாமக்கல் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் வட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் மலைத் தொடர் கொல்லிமலையாகும்.

ஆய் : பொதிய மலைப் பகுதியை ஆண்டவன் ஆய். இவனது தலைநகர் ஆய்க்குடி. இவ்வூர் நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ளது. செங்கோட்டை, வல்லம் (நாள்கு) வலசைகள் ஆகியன ஆய்க்குடிக்கு அருகாமையிலுள்ள பண்டை வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஊர்கள். இவ்வூர் சாம்பவர் வடக்கரைச் சாலையில் அமைந்துள்ளது.

குதிரை மலை : அதியமான் நெடுமானஞ்சி ஆண்ட மலை. இது தற்காலத்தில் கருநாடகத்தின் ஒரு எல்லையில், தமிழ்நாடு தருமபுரிக்கு அண்மையில் உள்ளது. இதற்கு குதிரை மூக்கு மலை எனும் பெயரும் உண்டு.

முதிர மலை : கடையேழு வள்ளல்களுள் ஒருவளான குமணன் ஆண்ட மலை முதிரமலை, கடையேழு வள்ளல்கள் : பாரி, ஓரி, காரி, பேகன், ஆய், நள்ளி, குமணன்.

தோட்டிமலை : இது கண்ணர்கோப் பெருந்ளிக்கு உரிய மலையாகும்.

பூவார் சோலை வாழி காவேரி : இவ்வரிகள் சிலப்பதிகாரம் 'காளல்வரி' யில் இடம் பெற்றதாகும். கடற்கரையில் இந்திர விழாவின் போது கோவலனும் மாதவியும் ஒருவரை அடுத்து ஒருவராக யாழிசைத்துப் பாடுகின்றனர். இவ்வரிகள் மாதவி பாடியதாக உள்ளன.

கழியுளா சொல்லும் : இவ்வரிகள் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் கல்லூர் பதிகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கண்ணுத லோன கலயநல்லூர் காணே : இச்செய்யுள் சுந்தரர் தேவாரம், கலையநல்லூர் பதிக முதல் பாடல்.

ஸ்னற மாத்தின் வளவயல் : இவ்வரிகள் அகநானூறு 306 ஆம் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளன. 'பெரும் பெயர் மகிழ்ந' எனத் தொடங்கும் செய்யுள் மதுரை கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

கழனிக கொள்ளும் : இவ்வரிகளும் அகநானூறு 306 செய்யுளில் உள்ளனவாகும்.

நெடுஞ்கழி உலரும் : இவ்வரிகள் அகநானூறு 320 ஆம் செய்யுளில் உள்ளன. இதனையும் மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனாரே பாடியுள்ளார்.

மாரி தான் பேதையீரே : தனிப்பாடல்

...

மொழிநடை

1. ஸ்ராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு, எந்த நாடோ அந்த நாடு எட்டுத் தீக்கும் ஒரு காலத்தில் புகழ்க்கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்திட்டது (பாடத்திலுள்ள முதல் வாக்கீயம்). இந்நெடிய வாக்கீயத்தை நோக்குக. எந்த எனும் வினாச் சொல்லையுடைய ஆறு சார்புத் தொடர்கள் உள்ளன; அவை 'அந்த' எனும் சுட்டுச் சொல்லைக் கொண்ட முதன்மைத் தொடரால் முடிசின்றன.

இதுபோன்ற அமைப்புடைய வாக்கியங்கள் கீழ்வருமாறு அமையும்.

வினாச்சொல்	சட்டுச்சொல்
எந்த	- அந்த
எங்கு	- அங்கு
எவ்வாறு	- அவ்வாறு
எங்கே	- அங்கே
எது	- அது

இவற்றைப் பயன்படுத்தி வாக்கியங்கள் அமைத்துப் பழகுக.

2. புலவர் பெருமக்களை ஊக்குவித்தனர். கவிஞர் பெருக்கெடுத்தது; தமிழ் மணம் கமழ்ந்தது. இவ்விரு வாக்கியங்களில் இரண்டாம் வாக்கியம் கூட்டுவாக்கியம். அக்கூட்டு வாக்கியத்தில் இரண்டு மரபுத் தொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியவும்.

திறனாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. 'எவர்நமக்கு திட்டப்பட்ட காலத்து உதவினாரோ.....' இச்சார்புத் தொடரைப் பொருத்தமுற முடிக்கும் முதன்மைத் தொடர் எது?

- அ. அந்த மனிதரை மறக்கலாகாது
- ஆ. அவர்நம் நெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெறுகிறார்
- இ. அவரை நாம் நானும் நினைக்க வேண்டாம்
- ஈ. அவரோ நமக்கு நன்பராகிறார்.

2. கீழ்க்கண்ட ஒரு மொழிகளில் எது விலங்கினைக் குறிக்கிறது?

- அ. ஆ. ஆ. கா. இ. ஸந் ஏ. சா

3. தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?

- அ. பறம்பு மலை - பாரி
- ஆ. முதிரை மலை - ஓரி
- இ. குதிரை மலை - அதியன்
- ஈ. பொதியமலை - ஆய்

4. 'பழந்தமிழகம்' எனும் தலைப்பில் அறிஞர் அண்ணா எடுத்துரைத்த தகவலுக்குரிய நாள்கு குறிப்புத் தலைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் எது பொருத்தமானது?
- அ. வளங்கள் : மொழி - இயற்கை - கவிதை - பண்டு
- ஆ. தமிழகம் : செய்யுள் - போர்முறை - மலைகள் நாடுகள்
- இ. பெருமை : நாடு - மக்கள் - இலக்கியம் - மலை
- ஈ. விளக்கம் : இலக்கியம் - மலைகள் - நாடுகள் - மன்னர்கள் - வேளிர்
5. தமிழ் மொழியின் வளத்தைத் தெரிவிக்க 'பழந்தமிழகம்' எனும் கட்டுரையில் அறிஞர் அண்ணா தரும் சான்று
- அ. ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகள்
- ஆ. சிலப்பதிகாரச் செய்யுள்
- இ. சுந்தரர் தேவாரம்
- ஈ. புரநாலூரு
6. 'அக்காலத்தே, உலகிலே பல நாடுகள் உருவம் கூடப் பெறவில்லை. நாடங்களை பலவற்றிலே மொழிவளம் இல்லை' எனக் கூறி அறிஞர் அண்ணா எதனை உணரவைக்கிறார்.
- அ. தமிழ், தமிழகத்தின் தொன்மை
- ஆ. தமிழ்நாட்டின் வளம்
- இ. உலக நாடுகளின் தாழ்வு
- ஈ. புலவர்களின் பெருமை
7. 'அற்றைந்தனில் அப்பெரும் புலவோர் அளித்தனவெல்லாம்' இற்றைந்தனில் நாம் எடுத்தியம்பலால் மட்டும் அவர் உரை ஏற்றோம் எனக் கொள்ள வேண்டாம். அவர்திறம் வியந்திடவும் அந்தனிலே இருந்த புலவரை வளம் கண்டு மகிழ்ந்திடவும் கூறுவிரோம்' அறிஞர் அண்ணாவின் இக்கூற்று அடிப்படையில் அவருக்கு மகிழ்வு தருவதெல்லோ?
- அ. பண்ணடையப் புலவர்களின் கருத்தை ஏற்று நடத்தல்
- ஆ. தமிழர் சிறப்பைப் பிறருக்குத் தெரிவித்தல்
- இ. அக்காலத்தவர் புலவரை விளையினப் பாராட்டல்
- ஈ. அரும்புலவர்கள் தந்த இலக்கியங்களை வரைக் படுத்துதல்

7(ii). அனித்தனவெல்லாம் என அண்ணா குரிப்பதை மீண்டும் இவ்வுரைப் பகுதியில் குறிக்க எந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது?

அ.	எடுத்தியம்பல்	ஆ.	உரை
இ.	முற்றும்	ஈ.	புலமை

7(iii). இந்த உரைப்பகுதிக்குப் பொருத்தமானதலைப்படி,

அ.	புலவர் வழி	ஆ.	அன்றும் இன்றும்
இ.	தொன்மை கான்போம்	ஈ.	கருத்து வளம்

8. முடியுடை மூவேந்தர்கள் மட்டுமல்ல; குறுநில மன்னர்கள், வேளிர்கள், பலரும் கூடப் புலவர் பெருமக்களை ஊக்குவித்தனர். கவிதை பெருக்கெடுத்து; தமிழ் மணம் கமம்ந்தது - இவ்வுரைப் பகுதி பற்றிய முடிவுகள் நான்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எது சரியானது?

அ.	இரண்டு உவமைத் தொடர்கள் உள்ளன
ஆ.	இரண்டு மரபுத் தொடர்கள் உள்ளன
இ.	ஒரு மரபுத் தொடரும் ஓர் உவமைத் தொடரும் உள்ளன
ஈ.	இரண்டு பழமொழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

9. பண்டைத் தமிழர்கள் தீயற்கையின் ஏழில் கண்டு மகிழ்ந்ததை எடுத்துக் காட்ட அறிஞர் அண்ணா தரும் திலக்கிய மேற்கோள்

அ.	கண்ணுதலோன் மேவிய ஊர்விளன்
ஆ.	மண்ணுள்ளாரெனவும் விண்ணுள்ளாரெனவும்
இ.	நெஞ்சுங்கழி துழைழிய குறுங்கால் அன்னம் அடும்பு அமர் எக்கர் அம்சிறை உலரும்
ஈ.	கதிரவன் சிலரைக் காயேன் என்னுமோ

10. தமிழகம் கொண்டிருந்த வளங்களை எடுத்துக்காட்ட , பழந்தமிழகம் எனும் கட்டுஸையில் அறிஞர் அண்ணா தந்ததான் திலக்கியச் சான்றுகள் பொருத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?

	வளம்	திலக்கியச் சான்று
அ.	மொழி	தூவார் சோலை மயிலாட
ஆ.	தீயற்கை	கழியுளா ரெணவுங் காட்டுளா ரெணவும்
இ.	கவிதை	கழனிக் கரும்பின் சாய்ப்புறம் ஊர்ந்து
ஈ.	பண்டு	மாரிதான் சிலரை வரைந்து பெய்யுமோ காற்றும் சிலரைக் கடிந்து வீசுமோ

குறுவிடை வினாக்கள்

11. ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகளை எடுத்துக்காட்டி அறிஞர் அண்ணா கூறுவது யாது?
12. ‘காமர் மாலை அருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி’ - இவ்வரிசின் பொருளைத் தந்து, இடம் பெறும் இலக்கியத்தின் பெயரையும் குறிப்பிடுக.
13. கடவுள் கொள்கையைப் பரப்பிய அடியார்கள் மேற்கொண்ட வழிமுறை யாது என அறிஞர் அண்ணா குறிப்பிடுகிறார்?
14. தமிழ்நாட்டின் இயற்கை வளத்தை எடுத்துரைக்கும் அறிஞர் அண்ணா தரும் மேற்கோள் ஒன்றுணைத் தருக.

பத்தி விடை வினாக்கள்

15. பண்டைத் தமிழகத்தில் புகழ்க் கொடி பறக்க எதுக்களாக அறிஞர் அண்ணா குறிப்பன யாவை?
16. பண்டைத் தமிழக வேளிர்கள் பற்றியும் அவர்கள் ஆண்ட பகுதிகள் பற்றியும் கூறுக.
17. இயற்கையைச் சார்ந்தே கடவுள் கொள்கையைப் பரப்பினர் என்பதற்கு அறிஞர் அண்ணா எடுத்துக்காட்டும் சான்றுகள் யாவை?
18. பண்டைக் காலத் தமிழகத்தின் பண்பு வளத்திற்கு அறிஞர் அண்ணா தரும் இலக்கியச் சான்றினை எடுத்துரைக்க

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

19. பண்டைத் தமிழக வளங்களாக அறிஞர் அண்ணா கூறுவன குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
20. அறிஞர் அண்ணாவின் மொழிநடைச் சிறப்பை வெளிப்படுத்த வாக்கிய அமைப்பு தொடர் வகைகள் ஆகியனவற்றை எடுத்துக்காட்டுக.

“ஒசைநயம், அடுக்குத் தொடர், இரட்டைக் கிளவி போன்றன பூங்காவில் உள்ள கவின் மலர்கள் தாமாக மலர வேண்டும். பதமாகப் பறித்து பக்குவமாக மாலை தொடுக்க வேண்டும்.

ஒசைநயத்தில் இயல்பாகவே அமைந்து பொருள் செறிந்து பொலிவு தருபவையே தேவை. பொருளாற்று வலிந்து கொண்டு வருவது நாமே நம்மை அறியாமல் மொழிக்குச் செய்துவரும் தீவ்காரும்”.

- அறிஞர் அண்ணா

வரலாற்றில் கொற்றை

தென்பாண்டிச் சீமையில் அமைந்த வரலாற்றுத் திருநகர்களுள் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்வது, கொற்றை மூதூர், ஒரு காலத்தில் பாண்டியர்களின் இரண்டாவது தலைநகராகவும், துறைமுகமாகவும் திகழ்ந்த நகரம் இது. உலகம் முழுவதும் இத்துறைமுகத்திலிருந்து கலங்கள் சென்று வந்தன. உண்மையில் தமிழர்களின் நாகரிகம் வளர்ந்த தொட்டிலாக விளங்கிய பேரூர் இது.

கொற்றை உள்நாட்டு வாணிகத்திலும், வெளிநாட்டு வாணிகத்திலும் சிறந்து விளங்கியது. கொற்றையில் வாழ்ந்த உமணப் பெண்கள் வண்டியில் உப்புப் பொதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு விற்கச் செல்வர். அப்பொழுது வண்டிகளின் இருபக்கமும் அவர்கள் அன்புடன் வளர்க்கும் குரங்குகளும் செல்லும். அங்குரங்குகள் கிலுகிலுப்பை விளையாடி உமணப் பெண்களின் குழந்தைகளை மகிழ்வூட்டும். இச்செய்தியைச் சித்தரிக்கிறது, மதுரைக் காஞ்சி.

வரலாற்றில் ஆய்

சங்க காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வள்ளல்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர் ஆய் அண்டிரன் என்னும் குறுநில மன்னர். இம்மன்னர் பொதிகை மனலக்கு அருகில் உள்ள ஆய்க்குடி என்ற ஊரினைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தார் என்று புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இம்மன்னன் தனக்குக் கிடைத்த விலை உயர்ந்த கலிங்கத்தை சிவலிங்கத்திற்கு குட்டினார்.

2. அருந்தமிழர் போற்றிய அழகுக் கலைகள்

- இரா. நெடுஞ்செழியன்

அரும்பெருந்தமிழர், ஆற்றல்மிகு தமிழால் வளர்த்த அழகுமினிர் கலைகள் பல, இன்றும் தமிழகத்தில் ஈடும் எடுப்புமற்றுத் திகழ்ந்து வருகின்றன.

கல்வியும் கலையும்

மொழி, கல்வியைத் தருகிறது; கல்வி, கலையை வளர்க்கிறது. 'கல்வி' 'கலை' என்ற இரண்டு சொற்களும் 'கல்' என்னும் பகுதியின் அடிப்படையாகத் தோன்றுகின்றன. கல்லுதல் - தோண்டுதல் - ஆழந்து காணுதல் - ஆராய்தல் என்பது, 'கல்வி', 'கலை' ஆகிய இரண்டிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்த பண்பாகும். கற்கக்கூடியது 'கல்வி'; கற்று வளர்க்கக் கூடியது 'கலை'. கல்வியின் மூலந்தான் கலையை வளர்க்க இயலும். கல்லாமல் கலையை வளர்க்க முடியாது. 'கல்வி' என்பது பண்பு எனக் கொள்ளப்படுமேயானால், 'கலை' என்பது பயனாகக் கொள்ளப்படும். கலைகளுக்கெல்லாம் உயிராக அமைவது அழகாகும். அழகை ஜம்பொறிகின் வாயிலாக உள்ளம் உணர்கிறது. அழகு என்பது உள்ளத்தால் உணரப்படுவது. அழகு என்பது உள்ளத்தே இயல்பாகத் தோன்றி எழும் உணர்ச்சியாக அமைகிறது.

அறிவியலும் கலையியலும்

மாந்தரின் உள்ளத்தே ஊரியியழுந்து உருப்பிபறும் கருத்துகளை, உலகோர் இருவகையாகப் பாருபடுத்துகின்றனர். ஒரு வகையை 'அறிவியல்' (Science) என்றும் மற்றொரு வகையை 'கலையியல்' (Art) என்றும் பிரிக்கிறார்கள். எது 'அறிவியல்?' எது 'கலையியல்?' என்றால் மாந்தனது அறிவால் அறியப்படுகின்ற அனைத்தும் 'அறிவியல்' என்றும் உள்ளத்தால் உணரப்படுகின்ற அனைத்தும் 'கலையியல்' என்றும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றன.

ஞாயிறு ஒரு பெரிய நெருப்புப் பிழம்பாக இருக்கின்றது; கோள்களெல்லாம் அதனைச் சுற்றி வருகின்றன. உலகம் ஞாயிற்றிலிருந்து ஒன்பது கோடியே இருபது

இலட்சம் மைல் தொலைவில் உள்ளது; உலகம் தன்னைத்தானே இருபத்தி நான்கு மணி நோத்திற்கு ஒருமுறை சூழ்நிக் கொள்கிறது; உலகம் ஞாயிற்றை 365 ¼ நாளுக்கு ஒருமுறை சுற்றி வருகிறது என்றெல்லாம், அறிவியல் அறிஞன் அறிவால் ஆராய்ந்து அறிந்து கூறுகிறான். இதனை 'அறிவியல்' என்கிறோம்.

செங்கத்தோன் நீலத்திரைக் கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு கிழக்கே எழுந்தான்; விரிக்திரகளைப் பரப்பினான்; காரிருள் கடிது ஒடிற்று; பனிப்படலங்கள் மறைந்தன; செவ்வானம் தோன்றிற்று; கதிரவன் வானவெளியில் பகல் முழுவதும் உலாவினான்; மாலையில் மேலைக் கடலில் போய் மூழ்கினான்; பின்னர், குளிரடைந்து நிலாவாகத் தோன்றினான்; நிலவொளி வீசினான்; சிந்தையில் இன்பத் தேனைத் தெளித்தான் என்று கவிஞர் உள்ளத்தால் உணர்ந்ததைக் கூறுகிறான். இதனைக் 'கலையியல்' என்கிறோம்.

மேலும் ஒரு நாட்டின் புறத்தோற்றப் பொலிவாக விளங்குகின்ற 'நாகரிகத்தை' வளர்க்க 'அறிவியல்' பெருந்துணர்யாக அமைகிறது; அத்தோற்றப் பொலிவாக விளங்குகின்ற 'பண்பாட்டை' வளர்க்க 'கலையியல்' உற்ற துணையாகத் திகழ்கிறது.

அழகுக் கலைகள்

உலகில் அறிவியற் கலைகளையையும், அழகுக் கலைகளையும் எந்த நாடு செம்மையாகவும், சிறப்பாகவும், முறையாகவும், வகையாகவும் வளர்க்கின்றதோ அந்த நாடு நாகரிக மேம்பாட்டையும், பண்பாட்டு உயர்வையும் மிக நல்ல முறையிலே பெற்று விளங்கும் என்பது கண்கூடு. இந்த இலக்கணத்தை முழுமையாகப் போற்றி வளர்த்த காரணத்தால் தான், பண்டைத் தமிழகம் உலகநாடுகளிடையே நாகரிகத்திலும் பண்பாட்டிலும் மிக மேம்பட்டு விளங்கிறது.

தமிழகம் இடைக்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் அறிவியலை வளர்க்கத் தவறிவிட்டது என்றாலும், அழகுக் கலைகளை வளர்க்கத் தவறவில்லை.

தமிழகம் வளர்த்த அழகுக் கலைகளில், இன்றைக்கும் உலகம் போற்றிப் பாராட்டி வாழ்த்தி வரவேற்கும் நிலையில் கிலபல அழகுக் கலைகள் தமிழகத்திற்குப் புகழையும் பெருமையையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளில் மிகச்சிறப்பித்துச் சொல்லக் கூடியவைகள்: 1. இலக்கியக் கலை, 2. இசைக்கலை, 3. நாட்டியக்கலை, 4. சிற்பக் கலை, 5. கட்டடக் கலை, 6. சித்தமருத்துவக் கலை, 7. தையற் கலை முதலியனவாகும்.

தொல்காப்பியம், தீருக்குறள், அகநானுறு, புறநானுறு, நற்றினை, குறுந்தொகை, ஜங்குறுநுறு, கலித்தொகை, பரிபாடல், பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு, நாலடியார், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, கல்லாடம், பெருங்கதை, தேவாரம், தீருவாசகம், நாலாயிரப் பிரபந்தம், பெரிய புராணம், சீவகீந்தாமணி, கம்பர் காலியம், வில்லிபாரதம், பட்டினத்தார் பாடல், தாயுமானவர் பாடல், இராமலிங்க வள்ளாலார் தீருவருட்பா, தேம்பாவணி, சீராப்புராணம், சித்தர் பாடல்கள், பல்வேறு வகைப்பட்ட கலம்பகங்கள் - அந்தாதீகள் - அம்மானைகள் - பிள்ளைகள் தமிழ்கள் - பரணீகள் - பள்ளுகள் பாரதியாரின் புதுமைக் கலிதைகள், புரட்சிக் கலிஞர்பாரதிதாசனாரின் புரட்சிக் கலிதைகள் முதலியனவெல்லாம் தமிழ் பெற்றுள்ள இலக்கியச் செல்வங்களாகும். அழிந்து போன ஏராளமான செல்வங்கள் போக, எஞ்சிய சில இலக்கியச் செல்வங்களே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்தச் செல்வங்களெல்லாம் குன்றாப் புகழ்பெற்றவை என்று சொன்னால், அது மிகையன்று.

தமிழகத்தின் இசைக்கலை - நாட்டியக் கலை - சிற்பக் கலை - கட்டடக் கலை பற்றி, அருந்தமிழ் நூல்கள் தொன்றுதொட்டு ஏராளமாக இருந்தன, இடையிலே அழிந்து போயிருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றிய மிகச்சிலவான தமிழ் நூல்கள் தாம் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றிய மிகச்சிலவான தமிழ் நூல்கள் தாம் இருக்கின்றன. சில நூல்கள் வடமொழியிலும் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூலநூல்களான தனித்தமிழ் நூல்கள் பலவும் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில், சிற்சில வடமொழி மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் மட்டும் ஆங்காங்குக் காணப்பெறுகின்றன.

தமிழிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சில மொழி பெயர்ப்பு நூல்களான வடமொழி நூல்களையும், தமிழ்நிலும் வடமொழி அறிவும் படைத்த சில தமிழ் வல்லுநர்கள், இடைக்காலத்தில், காலத்தின் போக்குக்கு ஏற்ப எழுதிவைத்த சில வடமொழி நூல்களையும் வைத்துக் கொண்டு, இசைக் கலை - நாட்டியக் கலை - சிற்பக் கலை - கட்டடக் கலை - கோயில் கட்டடச் சிற்பக் கலை போன்றவைகள் வடமொழியிலிருந்து தான் தமிழ்மொழிக்கு வந்தன என்று சிலர் வாதாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்தக் கலைகளெல்லாம் தமிழ்மொழிக்கு உரிமையுடையனவா? அல்லது வடமொழிக்கு உரிமையுடையனவா? என்ற வினா எழும்பும் போது, ஒரு விளக்கத்தின் மூலம் மூழு உண்மையும் குலப்படும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தக் கலைகள் உள்ளபடியே வடமொழிக்கு உரிமையுடையனவாக இருந்தீருக்கு மேயானால், இந்தியா முழுவதும் எங்கெங்கு வடமொழி வேறுன்றியிருந்ததோ, அங்கெல்லாம், குறிப்பாக வடமொழி பிறந்து வளர்ந்த வடபுலத்தில், 'கருநாடக இசையும்!' - 'பரத நாட்டியமும்' - 'கருங்கற் சிற்பங்களும்' - 'வளர்ந்தோங்கிய கோபுரங்களும்'

நிலை பெற்றிருக்க வேண்டுமே! அங்கெல்லாம் இத்தகைய சீரிய கலைகள் தோன்றவும் இல்லை, வளரவும் இல்லை, வாழவும் இல்லை என்பதில்ருந்தே, இந்தச் சீரிய கலைகளெல்லாம் தமிழகத்திற்குத்தான் உரிமை வாய்ந்தவை என்பது முக்காலும் உண்மை! உண்மையே!!! என்பது தெளிவுபடும்.

இந்தக் கலைகளைப் பொறுத்துப் பயன்படுத்திவருகின்ற சொற்களிலே எவை எவை வடமொழிச் சொற்களாகப் புகுத்தப் பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு நேரான - உண்மையான - பழந்தமிழ்த் தெளிச்சொற்களைக் கண்டறிந்து தமிழுலகத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டியது, அந்தந்தத் துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள நல்ல தமிழ் அறிஞர்களின் நீங்காக் கடமையாகும்.

சித்த மருத்துவக் கலை தமிழகத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றி, இயற்கையோடு இயைந்து, இயல்பாகப் படிப்படியாக வளர்ந்து, தமிழகத் தட்டப் - வெப்பப் - உணவு - நீர்ப்பாங்கு - நிலப்பாங்கு ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப அமைந்த மருத்துவ முறையாகும். இந்த மருத்துவக் கலை, முறையாகவும், சிறப்பாகவும் கண்காணிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வந்தால், தமிழர்க்கு எனிய - மலைவான - உயர்ந்த - உறுதியான - நிலையான மருத்துவ உதவி கிடைக்க வழி பிறக்கும். சித்த மருத்துவர்கள் முயற்சி எடுப்பார்களா! வழி காட்டுவார்களாக? தமிழக அரசு துணை நிற்பதாக!

* *

விளக்கம்

கோள் - ஞாயிற்றை நடுவணாகக் கொண்டு சுற்றிவரும் விண்பொருள்
மைல் - தூரத்தைக் குறிக்கும் பிரிட்டன் முறை அளவு
1 மைல் = 8/5 கிலோ மீட்டர்

மொழிநடை

1. கீழே கொடுக்கப்பட்ட வாக்கியங்களின் அமைப்புகளை நோக்குக.
 அ. மொழி கல்வியைத் தருகிறது; கல்வி கலையை வளர்க்கிறது.
 ஆ. செங்கதிரோன் கிழக்கே எழுந்தான்; விரிகதிர்களைப் பரப்பினான்

முதல் வாக்கியத்தில் இரண்டு எழுவாய்களும், இரண்டு பயனிலைகளும் உள்ளன. ஆனால் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் எழுவாய் ஒன்றே. இந்த எழுவாய்க்குரிய பயனிலைகள் இரண்டு. ஆனால் இரண்டுமே கூட்டு வாக்கியங்கள். இத்தகைய வாக்கியங்கள் இப்பாடத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து கீழுள்ளவாயு அட்டவணைப்படுத்தவும்.

அட்டவணை

வாக்கியம்	எழுவாய் எண்ணிக்கை	பயனிலை எண்ணிக்கை

‘செங்கதி ரோன் நீலத்திரைக் தெளித்தான்’ - இவ்வாக்கியம் எத்தனை எழுவாய்களைக் கொண்டுள்ளது? எத்தனை பயனிலைகளைக் கொண்டுள்ளது?

2. மேலே குறிக்கப்பட்ட வாக்கியத்திலுள்ள வினைமுற்றுகளை தொழில் பெயர்களாக மாற்றிக் கீழ்வருமாறு எழுதவும்.

நீலத் திரைக் கடலை கிழித்தல், கிழக்கே எழுதல், விரிக்கீர்களைப் பரப்பல், பகல் முழுதும் உலாவல், மாலையில் மேலைக் கடல் போய் மூழ்கல், குளிர்ண்டந்து நிலவாகத் தோன்றல், நிலவொளி வீசல், இன்பத் தேனைத் தெளித்தல் என இவையெல்லாம் செங்கதி ரோனின் செயல்களாகும். காரிருள் கடிது ஒடுதல், பளிப்படலங்கள் மறைதல், செவ்வானம் தோன்றுதல் என இவையெல்லாம் விண்வெளியில் காணப்படும் காட்சிகளாகும்.

3. இந்தச் செல்வங்களைல்லாம் குன்றாப் புகழ்பெற்றவை என்று சொன்னால், அது மிகையன்று - இவ்வாக்கியத்தை, இந்தச் செல்வங்களையெல்லாம் குன்றாப் புகழ் - பெற்றவை என்று சொல்வது மிகையன்று எனவும் எழுதலாம்.

4. தமிழகத்தின் இசைக்கலை - நாட்டியக் கலை - சிற்பக்கலை - கட்டடக்கலை பற்றி அருந்தமிழ் நூல்கள் தொன்று தொட்டு ஏராளமாக இருந்தன. பின்த நெடிய வாக்கியத்தில் ‘—’ என இடைக்கோடுகள் அமைந்துள்ளன. இடைக்கோடுகளைத் தவிர்த்தும் இவ்வாக்கியத்தைப் பொருள் மாறாது எழுதலாம்.

தமிழகத்தின் இசைக்கலை, நாட்டியக் கலை, சிற்பக் கலை, கட்டடக் கலை ஆகியன பற்றி அருந்தமிழ் நூல்கள் தொன்றுதொட்டு ஏராளமாக இருந்தன.

‘_____’ எனும் குறிக்கு மாற்றாக ‘;’ (காற்புள்ளி) இடும்போதே ஆகியன எனும் இணைப்புச் சொல் வருவதை நோக்குக.

இவ்வாக்கியத்தில், காற்புள்ளிகளை அவற்றிற்கு மாற்றாக ‘;ம்’ இடைக்சொல்லையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதிப்பழகுக.

5. அ. சித்த மருத்துவர்கள் முயற்சி எடுப்பார்களாக! எனும் வாக்கியம் வெளிப்படுத்துப் பொருள் தன்மைக்கும்

ஆ. சித்த மருத்துவர்கள் முயற்சி எடுப்பார்கள் எனும் வாக்கியம் வெளிப்படுத்துப் பொருள் தன்மைக்கும் வேற்றுமையினை அறியவும்.

வாக்கியம் அ. விருப்பமான வேண்டுகோளை வெளிப்படுத்துகிறது.

வாக்கியம் ஆ. தகவல் ஒன்றினை வெளிப்படுத்துகிறது.

நிறநூறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. கல்லூதல், தோண்டுதல், ஆழ்ந்து காஜுதல், ஆராய்தல் என்பது கல்வி தலை ஆகிய திரண்டிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்த பண்புகளாகும். - இவ்வாக்கியத்திலுள்ள பிழையை நீக்குவதற்கு மேற்கொள்ளத்தக்க மாறுதல் யாது?

 - அ. காற்புள்ளிகளை (.) நீக்கி இடைக்கோடு (-) இடுதல்
 - ஆ. ‘என்பது’ எனும் சொல்லை ‘என்பன்’ என மாற்றுதல்
 - இ. ‘பண்புகளாகும்’ என்பதை ‘பண்பாகும்’ என மாற்றுதல்
 - ஈ. ‘என்பது’ எனும் சொல்லை என்பனவற்றை என மாற்றுதல்

2. ஞாயிறு ஒரு பெரிய நெருபடுப் பிழும்பாக தீருக்கின்றது; கே ஃக்ளெஸ்லாம் அதனைச் சுற்றி வருகின்றன. - இந்த வாக்கியத்தைப் பற்றிய நான்கு முடிவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எது சரியானது?

 - அ. ஓர் எழுவாய், இரண்டு பயனிலைகள்
 - ஆ. ஒரு பயனிலை, இரண்டு எழுவாய்கள்
 - இ. இரண்டு எழுவாய்கள் இரண்டு பயனிலைகள்
 - ஈ. ஓர் எழுவாய், ஒரு பயனிலை

3. உலகம் ஞாயிற்றை 365% நான்கு ஒருமுறை சுற்றிவருகிறது என்றெல்லாம் அறிவியல் அறிஞன் அதை (அது + ஐ) ஆராய்ந்து கூறுகிறான். - இவ்வாக்கியத்தில் ‘அது’ என்னும் சுட்டு எதைக் குறிக்கிறது?

 - அ. சுற்றி வருதல் ஆ. அறிவியல்
 - இ. ஞாயிறு ஈ. உலகம்

4. நாகரிகம், பண்பாடு ஆகிய இரண்டினையும் வேறுபடுத்திக் காட்டநாவலர் நெடுஞ்செழியன் எடுத்தானும் தொடர்கள் / சொற்கள் எவை?
- அ. புறத்தோற்றம், அகத்தோற்றம்
 ஆ. அறிவியல், உணர்வியல்
 இ. ஆழ்ந்து காணுதல், ஆராய்தல்
 ஈ. கற்கக் கூடியது, கற்று வளர்க்கக் கூடியது.
5. கலை, கல்வி ஆகிய இரண்டிற்குமுரிய பகுதி (ச்சொல்) ...
- அ. கல்லூ ஆ. கல் இ. கலை ஈ. கலிபு
6. கல்வி, கலை ஆகிய இரண்டிற்கு அடிப்படையாக உள்ள பண்பாகநாவலர் நெடுஞ்செழியன் எதனைக் குறிப்பிடுகிறார்?
- அ. நாகரிகம் ஆ. ஆராய்தல்
 இ. வளர்ச்சி ஈ. மொழி
7. 'கிழக்கு திசையில் காலையில் ஞாயிறு தோன்றும்' - இந்த வாக்கியத்தைக் கலைநய மிக்கதாக எழுதினால் எவ்வாறு அமையும்?
- அ. கிழக்கே காலையில் ஞாயிறு கண்ணுக்குத் தெரியும்
 ஆ. கீழ்வானம் சிவக்க எண்ணம் தினைக்க எழுவான் கீழ்த்திசையில் ஞாயிறு
 இ. கிழக்கே தோன்றும் ஞாயிற்றின் ஒளி மெல்ல மெல்லக் கூடும்.
 ஈ. கிழக்குத் திக்கில் ஒளி மிக்கதாய் ஞாயிறு தோன்றும்
8. கலை, கல்வி ஆகியன பற்றி நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கூறும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் கோடிட்ட இடத்தில் அமைய வேண்டிய சொல்லைத் தேர்ந்தெடுக்கவும். கல்வி : கலை = பண்டு : _____
- அ. உள்ளம் ஆ. உணர்ச்சி
 இ. பயன் ஈ. அழகு
9. 'அருந்தமிழர் போற்றிய அழகுக் கலைகள்' எனும் கட்டுரையில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கல்வி முதலியனவற்றின் தன்மைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிட்டனவாக நான்கு இணைகள் பொருத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?
- அ. கல்வி - பண்டு
 ஆ. கலை - பயன்
 இ. அறிவியல் - தெளிவு
 ஈ. கலையியல் - உணர்வு

குறுவிடை வினாக்கள்

10. 'கலை' என்பதன் பகுதி(செசால்) பற்றிநாவலர் நெடுஞ்செழியன் கூறுவது - யாது?
11. கலையியல், அறிவியல் ஆகிய இரண்டின் வேறுபாடுகளாக நாவலர் நெடுஞ்செழியன் குறிப்பது யாது?
12. நாகரிகம், பண்பாடு ஆகிய இரண்டையும் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் வழிநின்று வேறுபடுத்திக் காட்டுக.
13. தமிழகத்திற்குப் பெருமம் தந்த கலைகளாக நாவலர் நெடுஞ்செழியன் குறிக்கும் கலைகள் யாவை?
14. தமிழரினர்களின் கடமையாக நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கூறுவது யாது?

பத்திவிடை வினாக்கள்

15. கலையியலையும் அறிவியலையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட நாவலர் நெடுஞ்செழியன் தரும் விளக்கம் யாது?
16. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் குறிப்பிடும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் எவ்வேறும் ஓன்றுபற்றி நீலிர் அறிந்தனவற்றைத் தருக.
17. இசை, நாட்டிய, சிற்பக் கலைகள் தமிழ்மொழிக்கு உரியனவென்று அறிவுதற்கு நாவலர் நெடுஞ்செழியன் காட்டும் சான்று யாது?
18. சிற்து மருத்துவம் பற்றி நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கூறுவன யாவை?

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

19. கல்வி, கலை, அறிவியல், கலையியல் ஆகியன பற்றி நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கூறுவன யாவை?
20. கலைகள் தமிழக்குச் சொந்தமானவையென்று நாவலர் நெடுஞ்செழியன் எவ்வாறு நிறுவுகிறார்?
21. கீழேள்ள உரைப் பகுதியைக் கலைநயம் மிக்கதாக எழுதுக.

நாயிறு கீழ்த்தினையில் தோன்றியது; ஒளி தெரிந்தது. இருள்ளீங்கியது. பனி மறைந்தது. வானம் சிவப்பு நிறமாகத் தோன்றியது. பகலெல்லாம் வானில் ஞாயிறு இருந்தது. மாலையில் மறைந்தது. கடலுக்குள் மறைவது போலத் தோன்றியது. கீழ்த்தினையில் நிலவு தோன்றியது. குரியன் தான் மீண்டும் குளிர்ச்சி பெற்று வந்ததென நினைக்கத் தோன்றியது.

3. தென்பாண்டித் தலைநகர் தென்காசி

- ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை

பாரத நாட்டிலே கங்கைக்கும் காசிக்கும் தலைசிறந்த பெருமை உண்டு. சிவகங்கையும் சிவகாசியும் தென்னாட்டில் உள்ள சிறந்த நகரங்கள். 'கங்கை கொண்டான்' என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றான் ஒரு சோழ மன்னன், 'காசி கண்டான்' என்று பாராட்டப் பெற்றான் ஒரு பாண்டிய மன்னன்.

இப்பாண்டியன் கண்ட காசி தென்காசி என்னும் திருப்பெயர் பெற்றது. ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்த இம்மன்னனைக் 'காசி கண்ட பராக்கிரம பாண்டியன்' என்று தென்பாண்டி நாடு பேற்றிப் புகழ்ந்தது.

வட காசியை வாழ்விக்கும் கங்கை போல் தென்காசியைப் புனிதமாக்குவது சித்திரா நதி. 'ஞானிகளும் அறியார்கள் சித்ரா நதி மூலம்' என்று குற்றாலக்குறவுஞ்சி அதன் பிறப்பின் மேன்மையைப் புகழ்ந்து பேசிற்று. திருக்குற்றால மலையில் உள்ள சௌலைகளிலும், செண்பகக் காடுகளிலும் நுழைந்து, பொங்கு மாகடல் என்னும் பொய்கையில் விழுந்து எழுந்து தென்காசியை நோக்கி விரைந்து செல்லும். சித்திரா நதியின் இருமருங்கும் பழங்காலத்தில் செண்பகக் காடு செறிந்திருந்தது. கடம்ப வளத்திலே மதுரையும், வேணு வளத்தில் நெல்லையும், தில்லை வளத்தில் சிதம்பரமும் தோன்றியவாறு செண்பக வளத்திலே எழுந்தது தென்காசி நகரம். சித்திரா நதியின் வடக்கரையில் நின்ற செண்பக வளத்தில் ஈசனுக்கு ஒரு திருக்கோயில் எடுத்தான் பராக்கிரம பாண்டியன்; பதினேழு ஆண்டுகள் அத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டான். கோயிற் பணி முடிந்தது. கோபுர வேலை அளரகுறையாக இருந்தபொழுது இறைவன் திருவடி சேர்ந்தான் மன்னன். குடிகள் எல்லாம் வாடித்துமித்தனர், கண்ணரீ வடித்தனர். 'காசி கண்ட காவலனே! எடுத்த திருப்பணியை முடிப்பதற்கு முன் எங்கே சென்றாய்?' என்று ஏங்கினர்.

தென்காசிக் கோயில் பழுதுபடாமல் நெடுங்காலம் நின்று விழுமிய பயனைத் தரல் வேண்டும் என்று விரும்பியவன் இவ்வேந்தன். 'எப்போதேனும் திருக்கற்பணியில் குற்றங்குறை கண்டால் அவற்றை அப்போதே பழுது பார்ப்பவர் பாதம் பணிவேன் எந்நானும். அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன்' என்று உருக்கமாகப் பாடினான் இப்பாண்டியன்.

“ஆராயினும் இந்தத் தென்காசி
 மேவும் பொன் ஆலயத்து
 வாராத தோர்குற்றம் வந்கில், அப்
 போதங்கு வந்து அதனை
 நேராக வேலழித் துப்புப்
 பரக்களை நீதியுடன்
 பாரார் அறியப் பணிந்தேன்
 பராக்ரம பாண்டியனே”*

என்பது கல்விற் கண்ட கவி*.

* கல்வெட்டின் நிழற்படப் படியினைப் பிப்பாட நிறைவில் காண்க.

இப்பாண்டியனது ஆர்வத்தை உடனிருந்து அறிந்த தம்பியாகிய குலசேகர பாண்டியன் நாடானும் உரிமை பெற்ற போது குறையாக நின்ற கோபுரத்தைக் கட்டி முடித்தான். ஒன்பது தட்டுக்களை உடையதாம் உயர்ந்து ஒங்கி நின்று தென்காசி நகருக்கு ஒரு நல்லனியாம் விளங்கிய அக்கோபுரம் பிற்காலத்தில் தீப்பிடித்து வெடித்தது. இப்போது இடிந்து தலைபிளங்கு நிற்கும் அதன் தோற்றுத்தையும், பாண்டியன் பாடியள்ள உருக்கமான பாட்டையும் பார்த்தால் நெஞ்சம் பொறுக்குதில்லையோ*

தென்காசிப் பெருங்கோயில் கட்டிய பாண்டியன். அதனருகே அகரம் என்னும் பெயரால் ஐந்து ஊர்களையும் அமைத்தான் என்பது கல்வெழுத்தால் விளங்குகிறது. அவற்றுள் ஒன்று மேலகரம், தென்காசிக்கும் திருக்குற்றாலத்திற்கும் இடையே அமைந்த மேலகாத்திற் பிறந்த திரிகூட ராசப்பக் கவிஞரே குற்றாலக் குறவஞ்சி என்னும் அருமையான நாடகம் இயற்றியவர். அந்தாலுக்குப் பரிசாக நாயக்க மன்னர் நயந்தளித்த ‘குறவஞ்சி மேடு’ என்ற நன்செய் நிலமும், கருப்புக்கட்டி ஊற்றும் குற்றாலத்தில் இன்றும் காணப்படும். அங்கு நாட்டப்பட்டுள்ள பழங்கல் ஒன்று குறவஞ்சிக் கவிஞருது நினைவுச் சின்னமாக இன்றளவும் நின்று நிலவுகின்றது.

தென்காசியில் உள்ள கல்லூம் க்கை சொல்லும். திருக்குற்றாலத்திற்குச் செல்லும் நெறியில் ‘அடிப்பட்டான் பாறை’ என்ற கல்லொன்று உண்டு. அப்பாறையின் வரலாற்றைக் குறவஞ்சி நாடகத்திலே காணலாம்.

முன்னொரு நாள், குறுகிய மனமும் பெருகிய செல்வமும் உடையான் ஒருவன் குதிரைமீது ஏறிக் குற்றாலத்தை நோக்கிச் சென்றான். பாதையில் அமைந்த

பாறையின் அருகே வந்தபோது அங்கு நின்றார் சிலர் அவனைத் தடுத்தார்கள். தான் என்னும் அகந்தையற்ற அத்தருக்கள் சீற்றும் தலைக்கொண்டான். 'இப்பாறைதான் திருக்குற்றாலத்தின் எல்லை; இதன்மீது பரிமாவின் மேலேறிச் செல்லலாகாது; இது புனிதமான இடம்' என்று பணிவாகக் கூறித்தடை செய்த மக்களைத் தாழுமாறாக ஏசிவிட்டுத் தன் வாசியை ஒட்டினான் அத்தருக்கள். நடந்த குதிரையின் நான்குகால்களும் பாறையில் நன்றாக ஒட்டிக்கொண்டன. அடியெடுக்கமாட்டாமல் அசையாமல் நின்றது அவ்விலங்கு. அன்று முதல் 'அடியெயாட்டுப் பாறை' என்று பெயர் பெற்றது அப்பாறை.

“ஆசார ஈனத் தருக்கன் குதிரைஅடியெயாட்டுப் பாறை
அடிஓட்டி னாற் போலும்
தேசத்துக் கொக்கெல்லாம் கண்ணிக்குள் னேவந்து
சிக்குது பார்கறி தக்குதுபார்”

என்ற குறவஞ்சிப் பாட்டால் இவ்வரலாறு விளங்கும். இப்புதுமை கண்ட அடியெயாட்டுப் பாறை இப்பொழுது பொது மக்கள் உலாவும் பூஞ்சோலையாகத் திகழ்கின்றது.

தென்காசி நகரிலே தென்றல் தவழும் இளவேளிற் காலம். மன்னன் மாளிகையில் தனியளாய் இருக்கின்றான் அரசமாதேவி; மேடையிலே வீச்கின்ற மெல்லிய பூங்காற்றிலே வாடுகின்றாள். சோலையிலே ஆனும் பெண்ணுமாய்க் கூடிக் குலாவும் அன்னங்களைக் கண்டு அகம் குழைகின்றாள். 'மதுரைக்குச் சென்ற என் மன்னர் என்று வருவாரோ?' என்று மயங்குகின்றாள். 'செந்தமிழ் இன்பத்திலே தினைத்திருக்கும் அவர்களென்றஞ்சம் இங்கே இனைத்து வாடும் என்னையும் நினைக்குமோ' என்று எங்குகின்றாள்.

‘என்னை இவ்வாறு அவர் மறந்தும்
யான் அவரை மிகநினைந் தீங்கு
இருந்து வாட முன்வினைப் பயன்தானோ
இப்பிறப்பில் செய்ததவம் முடிந்த வாறே
கண்ணன் மதன் அபரா மன்வர
துங்க ராமன் இயற் காசி நாட்டில்
அன்னவயற் குருகினங்காள் இனினவ்
வாறு உயிர்தரித்திங்கு ஆற்று மாறே’

என்று தன் உணர்ச்சியையில்லாம் தமிழ்ப்பாடிலே உகுத்து ஆற்றாமையை மாற்ற முயல்கின்றாள். 'அன்பன் கவையறிந்த அன்னங்கள்! என் காதலராகிய காவலர் செஞ்சொற் கவிஞர். அவர் அருந்தமிழ் நூலெலான்று இயற்றினார். தேமதுரத் தமிழோலை நிரம்பிய அந்நூலை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றக் கொண்டு சென்றார். சின்னாளில் வருவேண் என்று சொல்லிச் சென்றவர்

பின்னாளாகியும் வரக்காணேன்! இங்கு அவரையே நினைந்து நான் இருக்க, அங்கே தமிழிலே தோய்ந்து அவர் இருக்க நேர்ந்தது பண்ணை வினையின் பயனோ? பாவியேன் செய்த பழவினையோ? என்று மனம் உருகிப் பேசுகின்றாள்.

இப்பாண்டியன் காலத்தில் வாழ்ந்த செந்தமிழ்ப் புலமை பெற்ற அதிவீராம பாண்டியன் நைடதம் என்ற நூல் இயற்றி அழியாப்படுகிற அடைந்தான். ‘வெற்றி வேற்றை வீராமன், கொற்றையாளி’ என்ற நறுந்தொகை நூலும் அவன் புகழைப் பறப்பிற்று.

பிற்காலப் பராக்கிரமன் முதலாய பாண்டியர்கள் நற்றமிழ்ப் புலமையோடு சிற்பக் கலையிலும் சிறந்த ஆர்வமுடையராய் இருந்தனர் என்பது தென்காசித் திருக்கோயிற் பணியிலுள் தெரிகின்றது.

கல்விலே நின்று காட்சியளிக்கின்றாள் ஒரு மங்கை; அவள் மேனிலத்தும் நானிலத்தும் மிக்க எழில் உடையாள்; அழகு துள்ளும் முகத்தினாள்; கழுகை வென்ற கழுத்தினாள்; சின்னஞ்சு சிறிய இடையினாள்; வண்ணக்சோலை உடையினாள்; கருவமிருக்கும் மங்கைப் பருவத்தாள், ஒரு கையிலே கண்ணாடி பிடித்து மற்றொரு கையை வண்ணமாக வளைத்து நெற்றியிலே பொட்டிட நிற்கின்றாள் அப்புவை.

“இருண்ட மேகம் சுற்றிச் சுறுண்டு
சுழினரியும் கொண்டையாள் - குழை
ஏறியாடி நெஞ்சைச் சூறையாடும்
வீழிக் கெண்டையாள்
திருந்து டூமுருக்கின் அரும்பு
பேரலிருக்கும் இதழினாள் - வரிச
சிலையைப் போல்வளைந்து பறையைப்
போல்திலங்கும் நுதலினாள்”**

என்று குற்றாலக் குறவுஞ்சிக் கவிஞர் எழுதிய சொல் ஓவியம் அக்கல் ஓவியத்தைத் தழுவி எழுந்ததாகத் தோன்றுகின்றது.

அங்கிலேயர் இங்கு ஆட்சி செய்த போது காசா மேசர் தென்காசியில் ஒரு வர்த்தகக் கார்த்தராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் தென்காசியில் திருக்குற்றால மலையிலே தோட்டப்பயிர் செய்து, பத்துத் தோட்டங்களை உருவாக்கினார். அம்மலையிலுள்ள குகையில் ஒரு முனிவர் நெடுங்காலம் தவம் புரிந்தார். அதுகள்ட பொதுமக்கள் ‘பரதேசி குகை’ என்று அதற்குப் பெயரிட்டனர். அங்கே பொறிக்கப்பட்டுள்ள பழைய எழுத்துக்களை ஆராய்ந்தால் சில குறிப்புகள் அக்குகையைப் பற்றிக் கிடைக்கக் கூடும்.

'பரதேசி குகை'யைச் சுற்றி ஒரு தோட்டம் வசூத்தார் காசாமேசர். நாட்டு மக்கள் அதற்குப் 'பரதேசித் தோட்டம்' என்று பெயரிட்டார்கள். காசாமேசர் அதனைச் சுற்றே திரித்து 'பாரடைஸ் எஸ்டேட்' என்று ஆங்கிலத்தில் அழைத்தார். பரதேசியார் காலத்தில் அருள் விளைந்த இடம் காசாமேசர் கை வைத்தவுடன் பொருள் விளையும் பூமியாயிற்று. இன்றைவும் ஆங்கிலத்தில் 'பாரடைஸ் எஸ்டேட்' என்ற பெயரே அதற்கு வழங்கி வருகின்றது.

ஆறு ஆண்டுகள் காசாமேசர் பரிவாரங்களோடு தங்கியிருந்த இடம் ஒரு சிற்றூர் ஆயிற்று. 'பேர்' ஆசை கொண்ட அவ்வர்த்தக கர்த்தர் 'காசாமேசர் பூரம்' என்று அதற்குப் பெயர் கொடுத்தார். ஆனால் காசி என்னும் பெயரின் வாசியறிந்த தென்காசியார் அதைக் 'காசிமேசபூரம்' என்று வழங்கலாமினார். முன்பின் அறியாத பரதேசியைச் சுவாக்கத்தில் மாட்டிய வெள்ளையாக்கும் வீட்டிக்கக் கருதி, அவர் பெயரை முத்தி தரும் காசியாக மாற்றினார் போலும் தென்காசி மக்கள்!

* சிதைவுற்ற கோபுரம் 178 அடி உயரத்தோடு ஒரிலைகளுடன் 1990 இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. கோபுரத் திருப்பணி நிறைவு விழா 25.6.1990இல் நடைபெற்றது.

❖ ❖ ❖

விளக்கம்

தென்காசி : திருநெல்வேலிக்கு, மேற்குத் திக்கில் 55 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள நகர் இது. திருக்குற்றாலத்திற்கு வடமேற்கில் 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரைச் சுற்றியுள்ள வல்லம், வலசை (நான்கு ஊர்கள்) வரலாற்றுச் சிறப்புக் கொண்டவை. வல்லம், வலசை என்பன போர்க்காலங்களில் பாடி வீடுகளாக இருந்து பின்னர் ஊர்களானவை. தென்காசியில் உள்ள சிவன்கோயில் காசிவிசுவநாதர் ஆலயமாகும். அக்கோயில் உலகம்மன்கோயில் எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

காசி : காசி, எனும் சொல் தானே ஒன்றி விளங்கும் நகர் எனப் பொருள்படும் வட இந்தியாவில் உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள நகர் கங்கை ஆற்றங்கரையில் உள்ள இவ்வூர் இந்துக்களின் புனித திருத்தலங்களுள் ஒன்றாய்க் கருதப்படுகிறது.

சிவகாசி : விருதுநகர் மாவட்டத்தில் உள்ள இந்நகர் இப்போது பட்டாச உற்பத்திக்குப் பெயர் பெற்றதாகும்

கங்கை கொண்டான் : இராசேந்திர சோழமன்னனுக்குரிய பட்டம் கங்கை கொண்டான் எனும் பெயரில் நெல்லை மாவட்டத்தில் ஓர் ஊரும் உள்ளது. "கங்கை கொண்டான் கயத்தாறு வரை செல்லும்" என்பது பழமொழி.

காசி கண்ட பராக்கிரம பாண்டியன் : அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியன் கி.பி.1422-ஆம் ஆண்டுமுதல் 1463-ஆம் ஆண்டு வரைத் தென்காசியைத் தலைநகராகக் கொண்டு தென்பாண்டி நாட்டை ஆண்ட மன்னராவர். இம்மன்னராலும் தென்காசியில் உள்ள காசி விசுவநாதர் கோவில் கி.பி.1446-ஆம் ஆண்டு குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

தென்பாண்டிநாடு : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைக் குறிக்கும் தொடர் சித்திரா நதி : குற்றால அருவி சித்திரா ஆறாக ஓடி சீவலப்பேரி என்னும் ஊராகுகில் தாமிரபரணி ஆற்றோடு கலக்கிறது (துணையாறு)

குற்றால மலை : இம்மலை பொதிகை மலைத் தொடரின் ஒரு பகுதி.

ஞானிகளும் அறியார்கள் சித்தா நதி மூலம் : குற்றால அருவி சித்திரா நதியின் தொடக்கம். எனினும் குற்றால அருவி நீர் பொதிகை மலையின் பற்பல இடங்களிலிருந்து ஊறியும் மழைப் பெருக்கால் வழிந்தும் வருவதாகும். அவ்விடங்கள் அனைத்தையும் காண்டல் அரிது. எனவே தான் 'ஞானியும் அறியார்கள் சித்திரா நதி மூலம்' எனப்பட்டது. இவ்வடி, 'குற்றாலக் குறவஞ்சி' எனும் இலக்கியத்தில் குறவஞ்சி கணத்துத் தலைவிடம் கூறும் மொழியாக அமைந்துள்ளது. (கவி. 58)

செண்பக்க காடு : குற்றால அருவி விழும் இடத்திற்கு மேலே 'செண்பகா தேவி' எனும் பெயரின் அருவி வீழ்கிறது. அவ்வருவி, முற்காலத்தில் செண்பக மரக்காடுகளுக்கு நடுவில் இருந்தமையால், 'செண்பக அடவி' எனும் பெயர் பெற்றது. அவ்வருவியின் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆலய இறைவி செண்பகாதேவி என அழைக்கப்பெறுகிறான்.

பொங்கு மாகடல் : குற்றால முதன்மை அருவிக்கு மேலே உள்ள பொய்கை இப்பொய்கையிலிருந்து நீர் குற்றால அருவியாக விழுகிறது.

கடம்ப வளம் : கடம்ப மரங்கள் நிறைந்த காடு. கடுமெப்பு ஒரு வகை மரம். இது கடப்ப மரம் எனவும் வழங்கப்படும். இதனை முருகக் கடவுளுக்குரியதாகக் கொள்வர்.

வேணு : மூங்கில், வேணுகோபால் - கண்ணனுக்கு மூங்கிலில் துளையிட்ட குழலை வைத்து ஊதியதால் இப்பெயர் வந்தது.

நெல்லை : திருநெல்வேலி என்பதன் சுருக்கம்

நில்லை : பெருங்காடுகளிலும் கடற்கரை ஓரங்களிலும் மிகுதியாக வளரும் மரம் இம்மரம் கறுப்பு நிறமாயும் கிளைகள் சாம்பல் நிறமாயும் இருக்கும். அத்தியிலை

போன்ற தோற்றம் கொண்டது. இதன் பட்டையிலிருந்து ஒழுகும் பால் நச்சத்தன்மை உடையது. சிதம்பரம் என்னும் நகர் ஒருகாலத்தில் தில்லை மரங்கள் சூழ்ந்திருந்ததாகும். அதனால் தான் அந்நகருக்குத் தில்லை எனும் பெயர் வந்தது. இது ஒரு சீவத்தலம்.

சிதம்பரம் : சிதம்பரம் கோயில் உள்ள சபைக்கு பொன்னம்பலம் என்னும் பெயர் உண்டு. இது கனகசபை எனவும் அழைக்கப்படும். பொன்னுக்குக் கனகம் எனும் பெயரும் உண்டு. எனவே பொன்னம்பலம், கனக சபை எனப் பெயர் பெறுகிறது. இச்சபையில் ஆடும் இறைவன் கனக சபாபதி எனப் பெயர் பெறுகிறார்.

அகரம் : அகரம் எனும் பெயரில் தென்காசிக்கு அண்ணமையிலுள்ள 5 ஊர்கள் அகரம், மேலகரம், நன்னகரம், நயினாரகரம், அகரக்கட்டு.

குற்றாலக் குறவஞ்சி : குறவஞ்சி வகையைச் சார்ந்த இலக்கியம். இது நாடக அமைப்பில் இருக்கும். இதன் ஆசிரியர் திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர். இவர் தென்காசிக்கு அருகில் உள்ள மேலகாத்தில் பிறந்து வாழ்ந்தவர்.

வாசி : குதிரை, பெருமை

ஆசாரத் தருக்கன் பார் : இந்த அடி குற்றாலக் குறவஞ்சியின் சிங்கன் எனும் கதை மாந்தரின் மொழியாக உள்ளது. (கவி. 99)

இருண்ட நுதவினாள் : குற்றாலக் குறவஞ்சி கதைத் தலைவியின் தோற்றத்தை வருணிக்கும் கண்ணிப்பாடல். (கவி. 18)

விமலன் : மலம், விமலம், விமலன். குற்றமற்றவனை குறிக்க 'வி' எனும் பின்னொற்று சேர்க்கப்பட்டு அன்விகுதியோடு விமலன் ஆயிற்று.

தீற்னாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. கங்கை கொண்டான் எனும் பெயர் கொண்ட மன்னன் யார்?
 - அ. பராக்கிரம பாண்டியன் ஆ. இராஜேந்திரன்
 - இ. குலசேரகன் ஈ. அதிவீராராமன்
2. கீழ்வரும் கூற்றுக்களுள் எது சரியானது?
 - அ. பராக்கிரமனுக்கு காசி கண்டவன் என்ற சிறப்புணர்டு
 - ஆ. சித்திரா ஆறு தென்காசியிலிருந்து புறப்படுகிறது.
 - இ. தென்காசி கோட்டுரத்தை கட்டி முடித்ததும் பின்பராக்கிரம பாண்டியன் இறந்தான்
 - ஈ. குலசேகரப் பாண்டியன் தம்பி பராக்கிரம பாண்டியன் ஆனான்

1. நேராகவே ஒனித்துப் புறப்பார்களை நீதியுடன் பாரார் அறியப் பணிந்தேன் எனும் கல்வெட்டு மொழி உணர்த்துவது யானு?
- அ. குலசேகரப் பாண்டியன் பராக்கிரமப் பாண்டியனை பணிந்தான்
 - ஆ. பராக்கிரம பாண்டியன் கோவில் திருப்பணியில் நாட்டம் கொண்டவன்
 - இ. தென்காசி கோயிலை வணங்கியவர்கள் பெருமை கூறுவர்.
 - ஈ. கோவிலைப் புறப்பது மன்னனின் கடனாகும்
1. பின்வரும் கூற்றுக்களுள் எது தவறானது?
- அ. தென்காசிக் கோவிலைக் கட்டியவன் குலசேகரப் பாண்டியன்
 - ஆ. தென்காசிக் கோடுரம் 9 மாடங்களைக் கொண்டது
 - இ. தென்காசியைச் சுற்றிலும் "அகரம்" என்ற பெயர் கொண்ட 5 ஊர்கள் உள்ளன.
 - ஈ. குறவஞ்சி நாடகத்தின் அடி ஓட்டுப் பாறைக் குறிப்புள்ளது.
5. கீழ்உள்ள பாடவடிகள் எது தென்காசி அரசாநேரத்தில் எழுதப்பட்டதாகும்.
- அ. வாராததோர் குற்றம் வந்தால் அப்போது வந்து எதனை
 - ஆ. தேசத்துக் கொக்கெல்லாம் கண்ணிக்குள்ளே வந்து
 - இ. முன்வினையைந்தானோ இப்பிறப்பில் செய்ததவும் முடிந்தவாரே
 - ஈ. எறியாடி நெஞ்சைச் சூறையாடி விழிக் கெண்ணடையாள்
6. குற்றாலம் அருகிலுள்ள பரதேசித் தோட்டம் தற்போது எவ்வாறு வழங்கப்படுகிறது?
- அ. கா.சா. மேஜூர் தோட்டம்
 - ஆ. காசி மேஜூர் பூரம்
 - இ. பேரண்டஸ் எஸ்டேட்
 - ஈ. பரதேசியார் நிலம்
7. கீழ்உள்ள ஏன்கூற்றால் டாக்டர் ஜிரா.பி. சேதுப்பின்னை தென்காசி மக்களைப் போற்றுவினார்.
- அ. சுவர்க்கத்தில் மாட்டிய வெள்ளையருக்கும் வீட்டிக்கக் கருதி அவர் பெயரை முக்கி தரும் காசியாய் மாற்றினார்.
 - ஆ. நாட்டு மக்கள் அதற்குப் பரதேசித் தோட்டம் என்று பெயரிட்டார்கள்.
 - இ. அருள் வினைந்த இடம் காசா மேஜூர் கை வைத்த உடன் பொருள் வினையும் ஓழியாற்று.
 - ஈ. தேமதுரத் தமிழ் ஒசை நிரம்பிய நூலை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றக் கொண்டு சென்றார்.

8. “முன்பின் அறியாத பரதேசியைச் சொர்க்கத்தில் மாட்டிய வெள்ளையர்” இவ்வடி கொண்டுள்ள குதிப்பு யாது?

- அ. காச மேசரை மக்கள் விரும்பினார்
- ஆ. காச மேசர் புறத்தை காச மேசர் புறமாக மாற்றினார்
- இ. காச மேசருக்கு பார்ஷடைஸ் எஸ்டேட் நிலப்பகுதி வழங்கப்பட்டது
- ஈ. பரதேசியார் காச மேசருக்கு ஆசி வழங்கினார்

குறுவிடை வினாக்கள்

9. காசி கண்டான் என்று பாராட்டப் பெறும் பாண்டியன் யார்?
10. தென்காசியில் பாடும் நதி எது? அது எங்கே தோன்றுகிறது?
11. சித்திரா நுதியின் சிறப்பாக டாக்டர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை கூறுவது யாது?
12. மதுரை, நெல்லை, சிதம்பரம், தென்காசி இந்த ஊர்கள் எந்தெந்த வளத்திலே தோன்றினா?
13. பராக்கிரம பாண்டியன் எங்கே கோயில் எடுத்தான்?
14. பராக்கிரம பாண்டியன் தம்பி யார்?
15. குற்றாலக் குறவுஞ்சி நூலை இயற்றியவர் யார்?
16. பரதேசி குகையைப் பற்றி விவரிக்க.

பத்தி விடை வினாக்கள்

17. ‘அடியொட்டிப் பாறை’ பெயர்க் காரணம் கூறுக.
18. அரசமா தேவி பழவினையோ? என்று உருகிப் பேசக் காரணமென்ன?
19. கல்விலே நின்ற மங்கையின் மேனியழகினை விவரி.
20. தென்காசி என்று எவ்வாறு மருவி வந்தது?

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

21. பாண்டியனின் பெருமையையும், தென்காசியின் சிறப்பினையும் ஒரு பக்க அளவிற்குக் குறையாமல் எழுதுக.
22. காசி, தென்காசி ஆகியன தொடர்பாக நீலிர் அறிவன யானவ?
23. தென்காசியைச் சுற்றியுள்ள தொன்மை மிக்க இடங்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

ஸ்ராய்யும் நீத்தேன்காச் செவும் பொன்னுடை
 டாங்கோர்குறுமூந்நாலப்போதுநிவநதுண்டுரைக்கவே
 யோதித்துப்புரப்பார்களை நீத்யுடன்பார்களியப்பந்தே
 பராக்குமயாண்டியலே

பராக்கிரம பாண்டியனின் பாடல்கொண்ட கல்வெட்டு

தென்காசி உலகம்மன் கோயிலில் முடிகுட்டிக் கொண்ட பாண்டியர்கள்

தென்பாண்டிச் சீமையை ஆண்ட பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள் தென்காசியிலுள்ள காசி விசுவநாதர் கோயில் என வழங்கப்பெறும் உலகம்மன் கோயிலில் முடி குட்டிக் கொண்டார்களென கல்வெட்டுகள் அறிவிக்கின்றன.

குலசேகர பாண்டியன் - சக ஆண்டு 1474

அழகன் சிவலலேல் என்ற (கி.பி. 1530)

அதிவீரராமபாண்டியன் - சக ஆண்டு 1486 (கி.பி. 1542)

குலசேகரப் பராக்கிராமன் - கி.பி. 1545

அபிராமப் பாண்டியன் - கி.பி. 1587

சான்று : பாண்டியர் வரலாறு, சதாசிவப் பண்டாரத்தார்.

4. அறத்தின் சிறப்பு

- மு.வ.

விருந்தினர்க்கு உதவி செய்து விஞ்சிய பொருளைத் தானும் உண்டு வாழ்கின்ற ஒருவனுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு கேடும் இல்லை என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார். தற்காப்பு உணர்ச்சி இல்லாமலே அவனுடைய வாழ்வு நன்றாக விளங்கும் என்கிறார். அவனுடைய நிலத்தில் விதைக்காமல் விட்டுவிட்டாலும் வளம் குன்றாது என்கிறார் பொய்யாமோழிப் புலவர்!

வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

திருவள்ளுவர் காலத்தில் சமுதாயம் அப்படிப்பட்டதாக இருந்தது. ஊர்கள் சின்ன சின்ன ஊர்கள். பிறர்க்கு உதவியாக வாழ்கின்றவர்களை மற்றவர்கள் உணர்ந்து போற்ற முடிந்தது. இடர் செய்கின்ற தீயவர்களை விலக்குவதும் எளிதாக இருந்தது. தவிர, அங்காலத்தில் பண்டமாற்று இருந்தது. அவ்வப்போது உண்டாக்கிய பண்டங்களுக்கு மதிப்பு இருந்ததே தவிர, சேர்த்து வைத்த நாணயங்களுக்கு மதிப்பு இல்லை. அதனால் எப்படியோ பொருளைச் சேர்த்துவிட்டு ஊராசிடம் மதிப்புப் பெற அந்தக் காலத்தில் முடியாது. காட்டில் வாழும் புலிக்கும் பசுவுக்கும் இடையே வேறுபாடு தெரிந்து நடப்பது போலவே, நாட்டிலும் தீயவர்களுக்கும் நல்லவர்களுக்கும் அவரவர்கள் செயலால் வேறுபாடு தெரிந்து நல்லவர்களைப் போற்றியும் தீயவர்களைத் தூரத்தே விலக்கியும் மக்கள் வாழ முடிந்தது.

ஆளால் இன்று சமுதாயம் பெரிய கடல் போல் ஆகிவிட்டது. பெரிய பெரிய ஊர்களும் அமைப்புகளும் தோன்றிவிட்டன. நல்லவர்களின் நன்மையும் தீயவர்களின் தீமையும் சமுதாயக் கடலில் கரைந்து விடுகின்றன. நல்லவர் யார் என்று பிரித்து அறிவுதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இன்றில்லை.

இன்னொன்றும் இங்கே கருத வேண்டும். பொதுவாக மனிதர் அச்சத்தாலும் ஆசையாலும் இயங்குகிறார்கள். இந்த அச்சமும் ஆசையும் பழங்காலத்தில் மிகுதியாக இருந்தன. தீமையால் துணபம் விளையும் என்ற அச்சமும், நன்மையால் இனபம் விளையும் என்ற ஆசையும் பழங்கால மக்களுக்கு நிறைய இருந்தன. இந்தப் பிறவியில் பாவு புண்ணியங்களின் பலன் விளையாவிட்டாலும் மறுபிறவியில் விளைந்தே தீரும் என்ற நம்பிக்கை இருந்த காலம் அது. அறிவியல் வளர்ச்சியால் இந்த நம்பிக்கை இன்று குறைந்து வருகிறது.

மறுமை பற்றிய அச்சமும் அவாவும் இந்த நிலையில் இவ்வாறு குறைந்து வருவது போலவே, இம்மை பற்றிய அச்சமும் அவாவும் குறையத் தொடங்கி விட்டன. நல்லவர்க்கு உதவி செய்ய வேண்டிய சமுதாயம், அவர்கள் துன்புற்று வாடுவதையும் பொறுமையோடு பார்த்து வருகிறது. தீயவரை விலக்க வேண்டிய சமுதாயம், அவர்கள் தடையில்லாமல் இன்பம் தேடி வாழ்வதையும் பார்த்து வருகிறது. ஆகையால் இம்மைப் பயன்களைப் பற்றியும் போதிய நம்பிக்கை இல்லாமல் குறைந்து வருகிறது. ஒரு சின்ன கிராமத்தில் ஒரு குடிசைக்குத் தீவைத்தவன் பிடிப்பட்டால் அவனை எல்லோரும் வெறுப்பார்கள். ஊருக்கு ஆகாதவன் என்று விலக்குவார்கள். ஆனால் பெரிய நகரத்தில் அப்படி ஒருவனை வெறுக்கவும் வழியில்லை; விலக்கவும் வழியில்லை, தீமை செய்தவன், தான் செய்யவில்லை என்று வழக்காடுவான்; சான்று தேடுவான். அவனிடம் பணம் பெற்றுக் கொண்டு வழக்கறிஞர் நீதியை விலைக்கு வாங்கித் தருவார். தவிர, நகரத்தின் பரபரப்பும் ஆரவாரமும் மனித உள்ளத்திற்கு ஒய்வு தராத காரணத்தால் நல்லவர் தீயவர் என்ற ஆராய்ச்சியில் பெரும்பாலோர் தலையிடுவதில்லை. அவரவர்கள் தங்கள் வாழ்வைப் பற்றி மட்டுமே கவலை கொள்கிறார்கள். ஊரின் பொதுநன்மையைப் பற்றிக் கருத முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். குளத்து நீரைக் கெடுத்தவர் யார் என்றும் ஆராய்வதில்லை. குளத்தின் கரையில் நிழல் தரும் மரம் நட்டவர் யார் என்றும் என்னிப் பார்ப்பதில்லை, தங்கள் தங்கள் கையிலுள்ள குடம் நிரம்புகிறதா என்று பார்த்து நீர் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். இன்று நாம் காணும் சமுதாயத்தின் நிலை இப்படிப்பட்டது.

விதிவிலக்காக ஆயிரத்தில் ஐவர் அறுவர் ஊரின் பொது நன்மையைக் கருதுகிறார்கள். அச்சமே அவாவோ இல்லாமல் பண்பட்ட மனத்தோடு கடமை என்று கருதிப் பொதுத் தொண்டு செய்கின்றவரின் தொகை மிகக் குறைவு. அவர்கள் சிறுபான்மையோரானாலும் உறுதியானவர்கள். அப்படிப்பட்ட சிலர் பழங்காலச் சமுதாயத்திலும் இருந்தார்கள்; இன்றும் இருக்கிறார்கள். பழைய சமுதாயம் அவர்களின் நல்ல பண்பை அறிந்து போற்றியதால் அவர்களே ஊர்த் தலைவர்களாக விளங்கினார்கள். ஆனால் இன்றைய சமுதாயத்தில் அவர்கள் ஒதுங்கியிருக்க வேண்டி நேர்ந்துள்ளது. பணமும் விளம்பரமும் உள்ளவர்கள் முன்னேறுவதைப் பார்த்துத் தேர்தல் முதலிய துறைகளில் ஒதுங்கி விடுகிறார்கள்.

பணமும் விளம்பரமும் யாருக்கு மிகுதியாகக் கிடைக்கும்? அறநெறியைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், எப்படியாவது முன்னேற வேண்டும் என்ற விடாழுயற்சி உடையவர்க்கே கிடைக்கும். மனித உள்ளம் இரண்டு கொம்புகளைப் பற்றிப் பட்ட முடிவதில்லை. நெறியைப் போற்றினால், பண ஆசையும் பதவி ஆசையும் குறைகின்றன. பணம் பதவி முதலியவற்றில் ஆசையைப் போற்றினால், நெறியில் உறுதி தளர்கிறது. ஒருவன் இருவர்க்கு எவ்வள்ளாக இருக்க முடியாது என்றார் ஏசநாதர். ‘இருபேறு உலகத்து இயற்கை’ என்றார் திருவள்ளுவரும். ஆகவே

அறநெறியைப் போற்றும் நல்லவர்கள் இன்று பணத்தையும் பதவியையும் பெருக்கிக் கொள்ள முடியாமல் ஒதுங்குகிறார்கள். பணமும் பதவியும் நாடுகின்றவர்கள் விளம்பரத்தின் துணையைத் தேடுவதால் அறநெறியைப் போற்ற முடியாமல் தளர்கிறார்கள்.

நல்ல சமுதாய அமைப்பிற்கு அறநெறி வேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் அறநெறியில்தான் நடக்க வேண்டும் என்று எப்படி வற்புறுத்த முடியும்? திருடனைத் திருடாதே என்றும், பொய்யனைப் பொய் கூறாதே என்றும் இன்று வற்புறுத்த முடியுமா? பழங்காலத்தில் பாவ புண்ணியைம் பற்றிய நம்பிக்கைகள் அச்சமும் அவாவும் ஊட்டி தடுத்து வந்தன. சுற்றுப்புறத்தாரின் வெறுப்பும் போற்றுவதும் ஓராவு தடுத்து வந்தன. இன்று நம்பிக்கைகள் தளர்கின்றன; சுற்றுப்புறத்தின் ஆற்றலும் குறைகிறது.

ஆகவே இளைஞர்களுக்கு அறத்தின் பெருமையை எடுத்துரைக்கலாம். ஆனால் அறநெறியில் கட்டுப்பட்டு நடக்குமாறு செய்ய இயலவில்லை. வாழ்க்கையின் கவனமால் வாடுகின்றவர்களுக்கு, ‘அறம் காப்பாற்றும்’ என்று ஆறுதல் கூறலாம். ஆனால் நெறி தவறாமல் வாழும் உறுதியை ஊட்ட முடியவில்லை.

“உன் நிலத்திற்கு வித்தும் இட வேண்டா, நீ பிறர்க்கு உதவியாக வாழ்ந்தால் உனக்கு ஒரு தீங்கும் இல்லை” என்று சொன்னால் இன்று நம்புகின்றவர் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?

இந்திலையில் என்ன செய்வது? எப்படியும் நல்ல சமுதாயம் அமையவில்லையானால் அமைதியான வாழ்க்கை இல்லாமல் போகும். நூற்றுக்கு ஒருவர் இருவரை மட்டும் திருத்தி இனிப் பயன் விளையாது. பெரும்பாலோர் நெறியோடு வாழ்வதற்கு உரிய வழிவகைகளை அமைக்க வேண்டும். இரண்டில் ஒன்று நடக்க வேண்டும். ஒன்று, இன்றைய பெரிய ஊர்களும் பெரிய அமைப்புகளும் குறைந்து பழங்காலம் போல் மனச்சான்று விளங்கும் சிறிய ஊர்களும் சிறிய அமைப்புகளும் ஏற்பட வேண்டும். அதுதான் காந்தியடிகளின் நெறி, மற்றொரு வழி, பழங்காலத்தில் நம்பிக்கையும் உறுதியும் ஊட்டியதாகிய சமயத்திற்கு ஒப்பாக இக்காலத்தில் வேறொன்று ஏற்பட வேண்டும். எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யும் சட்டத்தைக் கடவுளின் ஆணை போல் போற்ற வேண்டும். “இனி ஒரு விதி செய்வோம், அதை எந்த நாளும் காப்போம்” என்ற நோன்பு வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். இந்த இரண்டில் ஒன்று எவ்வளவு விரைவில் அமைகின்றதோ அவ்வளவும் சமுதாயத்திற்கு நன்மையாகும். அவ்வாறு அமைந்த பிறகுதான் இளைஞர் முதல் முதியோர் வரையில் எல்லோரிடமும் அறம் மதிப்புப் பெறும். இல்லையானால்

பொருட்காட்சியில் போற்றப்படும் பழங்காலத்துக் காசுகள் போல அறம் வெறும் பேச்சளவில் மட்டுமே சிறப்புப் பெற்று நிற்கும்.

* * * *

விளக்கம்

இது மு.வ. அவர்களின் மன்னின் மதிப்பு என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கட்டுரை.

மேற்கோள் விளக்கம்

வித்தும் இடல்புலம் - திருக்குறள் : விருந்தோம்பல் - குறள் 85
ஒருவன் இருவருக்கு ஏவலாளராக இருக்க முடியாது.

'இருவேறு உலகத்து இயற்கை'

இருவேறு உலகத்து இயற்கை இருவேறு

தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு - திருக்குறள் ஊழ் : குறள் 374

உன் நிலத்திற்கு தீங்கும் இல்லை

மேலே குறிக்கப்பட்ட திருக்குறள் கருத்து.

இனி ஒரு விதி செய்வேறம் காப்போம் : பாரதியார் பாடல்

மொழி நடை

இக்கட்டுரையில் மு.வ. எடுத்தாண்ட மேற்கோள் முறையினை நான்கு வகையாகக் காணலாம்.

1. மொழிந்தது காட்டும் மேற்கோள்

பிறர் மொழிந்தவற்றை அவர்கள் கூறியவாறே எடுத்தாலும்

(எ-டு) அவனுடைய நிலத்தில் விதைக்காமல் விட்டு விட்டாலும் வளம் குன்றாது என்கிறார் பொய்யா மொழிப்புலவர்.

வித்தும் இடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி

மிக்சில் மிசைவான் புலம்

மேற்கோள்களைப் போன்று பழுமொழிகள், மரபுத் தொடர்கள் ஆகியனவற்றை எடுத்தாண்டும் மொழிநடையினை வளப்படுத்தலாம்.

தாம் கூறவரும் கருத்துக்கு எதுவாகத் திருக்குறளை, உள்ளவாறே தருகிறார்.

2. கருத்து மேற்கோள்

‘ஒருவன் இருவர்க்கு ஏவலாளாக இருக்க முடியாது என்றார் ஏசநாதர்’

एचनाथरिऩ் மொழியாக விளங்கிய நூலில் இடம் பெறும் வாக்கியம் இதுவன்று ஆளால் அக்கருத்தைத் தம் சொந்த மொழியில் தருகிறார் மு.வ.

3. குறிப்பு மேற்கோள்

‘இருவேறு உலகத்து இயற்கை’ என்றார் திருவள்ளுவரும். இங்கு மு.வ. முழுமையாகத் திருக்குறளைத் தரவில்லை. குறளின் ஒரு பகுதியை எடுத்துக் காட்டுகிறார். பிறபகுதியை படிப்போரே அறிந்திருப்பரென்றோ அறிய வேண்டுமென்றோ அவர் கருதியிருக்கலாம்.

4. பழமொழி மேற்கோள்

வாழ்க்கையில் கவலையால் வாடுகிறவர்களுக்கு ‘அறம் காப்பாற்றும்’ என்று ஆறுதல் கூறலாம். ‘அறம் காப்பாற்றும்’ என்னும் பழமொழியைத் தம் கருத்துக்கேற்ப எடுத்தாண்டுள்ளார் மு.வ.

குறிப்பு : மாணவர்கள், பேச்சிலும் எழுத்திலும் இவ்வாறான மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டு வளமான மொழிநடைத் திறனைப் பெறலாம்.

1. இந்தப் பிறவியில் பாவ புண்ணியங்களின் பலன் விளையாவிட்டாலும் மறுபிறவியில் விளைந்தே தீரும் என்ற நம்பிக்கை இருந்த காலம் அது. அறிவியல் வளர்ச்சியால் இந்த நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது.
2. மறுமை பற்றிய அச்சமும் அவாவும் இந்த நிலையில் குறைந்து வருவது போலவே, இம்மை பற்றிய அச்சமும் அவாவும் குறையத் தொடங்கி விட்டன.

இவ்வாக்கியங்களில் ‘இந்த’ என்னும் சுட்டுச்சொல் இரண்டு இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆளால் இரண்டு இடங்களிலும் அதன்பொருள் தன்மை வெவ்வேறானது.

இந்த நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது.

‘விளைந்தே தீரும்’ என்பதை ‘இந்த’ இங்குச் சுட்டுகிறது. சுட்டப்படுவது முன் வாக்கியத்தில் உள்ளது.

‘இந்த நிலையில்’ - இதிலுள்ள இந்த என்பது சுட்டாயினும் எதைச் சுட்டகிறது என்பதை நேரடியாக அறிய இயலாது. மேலே சொல்லப்பட்ட கருத்து/அல்லது நிகழ்வினைக் கொண்டு ‘இந்த நிலை’ என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

3. நல்லவர்களின் நன்மையும் தீயவர்களின் தீமையும் சமுதாயக் கடலில் கரைந்து விடுகின்றன. - இவ்வாக்கிய அமைப்பில் இரண்டு சிறப்புக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

1. உருவகத் தொடராட்சி
2. மரபுத் தொடராட்சி

சமுதாயம் கடலாக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. மறைதல் எனும் பொருளை கரைந்து விடுதல் என்னும் மரபுத் தொடர் கொண்டுள்ளது.

திறனாறி வினாக்கள்

புறவயம்

1. ‘அன்புள்ளம் கொண்டாவர்கள் பிறகுக்கூர வாழ்பவர்கள் தமக்கெண எதுவும் வேண்டாதவர்கள் - இதற்குரிய பொருத்தமரண மேற்கோள் எது? ’
 - அ. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர் புன்கணரி பூசல் தரும்
 - ஆ. அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வண்பாற்கள் வற்றல் மரந்தனிரத் தற்று.
 - இ. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு
 - ஈ. அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாஜின்மை இந்நாள்கும் நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.
2. ஸ்ரீமுனினாவற்றுள் எதில் கருத்து மேற்கோள் காணப்படுகிறது.
 - அ. வள்ளுவத்தைப் படிக்கவும். அன்புடையவர்களுக்கெண்று எதுவும் தீவிலையென அறியவும்.
 - ஆ. ‘அறத்திற்கே அன்புசார்பு’ என்னும் வள்ளுவர் வாக்கை நோக்குக.
 - இ. ‘ஆறுவது சினம்’ என்னும் ஒன்றை வாக்கைச் சிந்திக்கவும்
 - ஈ. கடலில் கரைத்த பெருங்காய மாயிற்று அவன் உதவி.
3. ஸ்ரீமுனி வாக்கியங்களுள் எதில் மரபுத் தொடர் பயின்றுள்ளது.
 - அ. தீமை பற்றிய அச்சமூம் அவாவும் குறையத் தொடங்கி விட்டன
 - ஆ. நல்லவர் யார் தீயவர் யாரென அலசிப் பார்க்க இயலவில்லை
 - இ. சமுதாயக் கடலில் காணப்படுவன பல.
 - ஈ. ஆனால் இன்று சமுதாயம் பெரிய கடல் போல் ஆகிவிட்டது:

4. சமுதாயம் விரிவடைந்து விட்டதால் ஏற்பட்ட தீமையாக மு.வ. குறிப்பது..
- அ. நல்லவர் தீயவரை அறிதற்கான வாய்ப்பில்லாமை
 - ஆ. ஆசையும் அச்சமும் நீங்கியமை
 - இ. பாவ புண்ணியத்தை நோக்காமை
 - ஈ. பொறுமை தில்லாமை
5. “நல்லவர்க்கு உதவி செய்ய வேண்டிய சமுதாயம் அவர்கள் துண்புற்று வாடுவதையும் பொறுமையோடு பாத்து வருகிறது” - இந்திலைக்கு மு.வ. கூறும் காரணம் யாது?
- அ. இம்மை பற்றிய கவலையின்மை
 - ஆ. மறுமை பற்றிய சிந்தனையின்மை
 - இ. பொறுமை உணர்வு வளர்த்துக் கொண்டமை
 - ஈ. இனபம் தேடி வாழ்தல்
6. கீழ்க்கண்ட எது நல்லவர் தீயவர்களை அறிவதற்குத் தடையாக இருப்பதாக மு.வ. கூறுகிறார்.
- அ. நகரத்தின் வாழ்க்கைக் குழல்
 - ஆ. அச்சங்கொள்ளாத வாழ்க்கை
 - இ. நெறி, பணம் ஆகியவற்றின் வேறுபாடு அறியாமை
 - ஈ. அறிநெறியைப் பற்பாதது
7. ‘ஒருவர் இருவருக்கு எவ்வாக இருக்கவியலாது’ என்றும் இயக்கே நான் கருத்தின் அடிப்படையில் மு.வ. உணர்த்த விரும்புவது யாது?
- அ. நகர, கிராம வாழ்க்கை இரண்டையும் ஒருவர் மேற்கொள்ள இயலாது.
 - ஆ. நல்லவரும் தீயவரும் ஒருவரிடம் பணி செய்ய இயலாது.
 - இ. பணம், நெறி ஆகிய இரண்டிலும் ஒருவர் உறுதியாக இருத்தல் இயலாது.
 - ஈ. விளாம்பரத்தாலும், விடாமுயற்சியாலும் ஒன்றைச் சாதிக்க இயலாது.
8. “இந்த இரண்டில் ஒன்று எவ்வளவு விரைவில் அமைகின்றதோ அவ்வளவும் சமுதாயத்திற்கு நன்மையாகும்”- மு.வ. குறிப்பிடும் இரண்டு எவை?
- அ. சமுதாய அமைப்பு மாற்றம், சட்டங்களை மதித்தல்
 - ஆ. பணம் சட்டலைத் தவிர்த்தல், நெறியுடன் வாழ்வது
 - இ. இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டல், பெரியவர்களைப் போற்றுதல்
 - ஈ. அறம் பற்றிப் பேசுதல், விளாம்பரப்படுத்துதல்

9. தீரண்டு கூற்றுகள் கொடுக்கப்பட்டு அவற்றைப் பற்றிய முடிவுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எம்முடிவு சரியானது?

கூற்று 1 : அறநெறியில் நடக்க வேண்டுமென ஒவ்வொருவரிடமும் வற்புறுத்ததுல் கடினமான செயலாகும் என மு.வ. கருதுகிறார்.

கூற்று 2 : இளைஞர்களிடம், அறநெறி தவறாமல் வாழும் உறுதியைக் காட்ட முடியுமென மு.வ. நம்புகிறார்.

முடிவு அ. தீரண்டு கூற்றுகளும் சரியானவை

ஆ. தீரண்டு கூற்றுகளும் தவறானவை

இ. கூற்று 1 சரி, கூற்று 2 தவறு

ஈ. கூற்று 1 தவறு, கூற்று 2 சரி

10. அறத்தின் சிறப்பு என்னும் கட்டுரையில், மு.வ. அவர்கள் மேற்கோளாக எடுத்தானாத பாடல் எது?

அ. வித்தும் தீடல் வேண்டும் கொல்லோ

ஆ. இருவேறு உலகத் தியற்கை

இ. அறத்தாறு இதுவென வேண்டா

ஈ. இனிஒரு விதி செய்வோம்

குறுவிடை வினாக்கள்

11. திருவள்ளுவர் காலச் சமுதாயத்தைக் காட்டுவதற்கு மு.வ. மேற்கோள்படுத்திய குறள் எது?

12. இன்றைய நகர வாழ்க்கை பற்றி மு.வ. அவர்களின் கருத்து யாது?

13. பழங்காலத்தில் மக்களிடமிருந்த அச்சமும், ஆசையும் இக்கால மக்களிடம் இல்லை. அதனால் ஏற்பட்ட விளைவாக மு.வ. குறிப்பு யாது?

பந்திவிடை வினாக்கள்

14. திருவள்ளுவர் காலச் சமுதாயம் பற்றி மு.வ. கூறுவன் யானவை?

15. 'இருவேறு உலகத்து இயற்கை' பற்றி மு.வ. கூறுவன் யானவை?

கட்டுரை விடை

16. நல்ல சமுதாயம் உருவாக மு.வ. தரும் அறிவுரை யாது?

17. இக்காலச் சமுதாயம் மாறியுள்ள தன்மைபற்றி மு.வ. கூறுவன் யானவை?

5. கம்பனுக்குப் பாராட்டு

- மா.பொ.சி.

கம்பர், மகாகவி, பன்னீராயிரம் கவிதைகளால் இராமாயணத்தைப் பாடியவர். வழிநூல்தான் என்றாலும், மூல நூலான வான்மீத்தையும் வென்று நிற்கின்றது. கம்பராமாயணம், இந்து மத-அதிலும், வைணவ சமயக் காப்பியந்தான் என்றாலும், சமயங் கடந்த நிலையில் இந்துக்கள் - இல்லாமியர் - கிறித்துவர் ஆகிய எல்லோராலும் போற்றப்படும் பொதுக் காப்பியமாகி விட்டது.

வெற்றி வீரர்

'கம்பனோடு கவிதை போயிற்று' என்று நாட்டில் ஒரு பழமொழியுண்டு. சுப்பராம தீச்சிதர் மீது பாடிய இரங்கற் பாவிலே, "உயர் கம்பநாடனுடன் கவிதை போயிற்று" என்ற வாசகத்தைச் சேர்த்து, அந்தப் பழமொழி இலக்கிய மெருகேற்றினார் பாரதியர்.

"கம்ப நாடன் கவிதையைப் போல் கற்றோர்க்கிதயம் களியாதே!" - இது பண்டிதர் போற்றும் பாடல் மொழி. "விருத்தப் பாவக்குத் திருத்தக்க தேவர்" என்பது பழமொழியாயினும், அந்தத் திருத்தக்க தேவரையும் வென்று 'விருத்தப் பாவின் வேந்தன்' என்று சொல்லத்தக்க பெருமையைக் கம்பர் பெற்றுவிட்டார்.

கம்பனென்றொரு மாணிடன்

பாரதப் பெருநாட்டின் பெருமைக்கு வடபுலத்தில் பிறந்துகாளிதாசனையும், பாணினியையும், பாஸ்கரனையும் சான்று காட்டும் பாரதியார்க்கு, அந்தப் பட்டியலிலே கம்பரையும் சேர்த்து மகிழ்கின்றார்.

"கம்ப னென்றொரு மாணிடன் வாழ்ந்தும்
காளிதாசன் கவிதை புனைந்தும்
உம்பர் வானத்துயுக் கோளையும் மீணையும்
ஓர்ந்த எந்ததோர் பாஸ்கரன் மாட்சியும்
நம்ப ருந்தீற லோடொரு பாணினி
ஞால மீதில் இலக்கணைக் கண்டதும்"
என்பது பாரதியாரின் வாக்கு.

மரபு மொழி படைக்கவன்

“கம்பளென்றொரு மாணிடன் வாழ்ந்ததும்” என்ற வரியிலே கம்பளை மாணிடனாகக் கூறியிருப்பினும், அது கம்பனுடைய தெய்வத் தன்மையைக் குறைத்ததாகாது. “கம்பன் இசைத்த கவியெலாம் நான்!” என்று தெய்வமே சான்று புகன்றதாகச் சாதித்தவரல்லவா? அவர், “கம்பளென்றொரு மாணிடன்” என்று கூறியது, அவன் பிறந்ததால், மனித சமுதாயம் பெருமை பெற்றுவிட்டதென்பதனை உணர்த்ததான்.

“அரி, அரன், அயன், மற்றுமுள்ள தெய்வங்கள் ஆகியோரை மானுடம் வென்றது” என்பது கம்பர் கருத்து. அதையே கம்பருக்கும் பொருத்தி, “கம்பளென்றொரு மாணிடன் பிறந்ததால் தேவ குலத்தைத் தமிழ் இனம் வென்று விட்டது” என்கிறார் பாரதியார்.

கம்பருக்குப் பின் தோன்றிய கவிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் அவரையே முன்னோடியாகக் கொண்டு, கவிதைகளையும் காப்பியங்களையும் படைத்துள்ளனர். இஸ்லாமியருக்கென உமறுப் புலவர் இயற்றிய சீறாப் புராணத்திலே, கம்பருடைய கை வண்ணத்தைக் காண முடிகின்றது. கிறித்துவருக்கென வீரமா முனிவர் படைத்துள்ள தேம்பாவனிக் காப்பியத்திலேயும் கம்பருடைய சாயலைக் காண முடிகிறது.

கம்பளெனப் பற்றிய பழமொழிகள் கூட்டப் பிறந்து விட்டன. “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்” என்பது பழமொழி, கவிதையின் சிறப்பைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது, “அது என்ன கம்ப குத்திரமோ?” என வினா எழுப்புவது வழக்கமாகி விட்டது.

இந்திரசித்தனை வீழ்த்திய இலக்குவனைப் பார்த்து, “தம்பி உடையான் பகைக்கு அஞ்சான்” என்ற உரை, நாட்டிலுள்ள கல்வி வாசனையற்ற பாமர்களும் சொல்லும் பழமொழியாகி விட்டது. இப்படி, ஏத்தனை எத்தனையோ பழமொழிகள் கம்பன் புகழைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வாரிசுகளைப் பெற்றவன்

இந்த நூற்றாண்டில் நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த கப்பிரமணிய பாரதியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை ஆகியவர்கள் கம்பளெனப் போற்றிப்பாக்கள் பாடியுள்ளனர். ‘புகழ் கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு’ என்கிறார் பாரதியார். கம்பன் பிறந்ததால் தமிழ்நாட்டுக்குப் பெருமை ஏற்பட்டு விட்டதாம். அயல்நாடுகளுக்குச் சென்றால், அங்குள்ளவர்கள், “காந்தி நாட்டிலிருந்தா வருகிறீர்கள்?” என்று கேட்கின்றனர். அதுபோல, கம்பன் நாட்டவர் என்று சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளவும் நமக்கு உரிமையுண்டு.

தமிழக்குள்ள பெருமைக்கு தலைக் காரணம் கம்பன்தானே? என்று கேட்கிறார் கவிமணி.

பாரில் பெய்ரோங்கு
பன்மொழிக்கும் நாணாது
நேரில் நிமர்ந்து தமிழ்
நிற்பதுதான் - சீருயர்ந்து
ஏறுடுகும் கம்பன்
இராமகிதை யால்வந்த
வீருகொண்ட பென்று விளம்பு

அம்புவிக்கு வாய்த்த
அருட்கவி; ஜூயமின்றி
உம்பரமு தொத்த
உயிர்க்கவி - கம்பனந்தன்
மந்திரச் செங்கலால்
வணந்தகவி என்றேனும்
வெந்திடுமோ, தயால் விளம்பு

இந்தக் கவிதையிலே வரிக்கு வரி கவிமணியின் இதயம் பேசுகிறது.

கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் கம்பனைப் புகழ்ந்து ஒரு பதிகமே பாடியுள்ளார். அது வருமாறு :

என்னரி என்னித் திட்டம்போட் பெறுதி னானோ!
எண்ணாமல் எங்கிருந்தோ கொட்டி னானோ!
புண்ணியத்தால் உடன்பிறந்த புலமை தானோ!
போந்த பின்னர் ஆய்தறிந்து புகன்ற தாமோ!
தண்ணியல்சேர் தமிழனங்கின் தவமே தானோ!
தயரதனும் சனகனுமே தரித்த நோன்போ!
வீண்ணாமுதின் சுலைகெடுத்த கம்பன் பாடல்
விரிந்தலிதம் என்றென்றும் வியப்பே யாகும்!

கம்பர் தம்முடைய கவிதைகளிலே கடவுளையே காட்டுகிறார் எனகிறார் கவியரசர் பாரதியார். அவர் தமது காப்பியத்தில் போதிக்கும் ஒழுக்க நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் மானுடர் தேவராகலாம் என்பது பாரதியின் நம்பிக்கை. ‘தமிழ்ச்சாதி’ என்னும் தலைப்பிட்டுப் பாடிய கவிதையிலே,

“விதியே! விதியே! தமிழ்ச் சாதியை
என்செயக் கருதி இருக்கின் நாயடா?”
என்று விதிக்கு வினா விடுக்கின்றார்.

“எல்லையாள்றின்மை, எனும்பொரு எதனைக்
கம்பன் குறிகளால் கட்டிட முயலும்
முயற்சியைக் கருதியும் முன்புநான் தமிழ்ச்
சாதியை “அமரத் தன்மை வாய்ந்தது” என்று
உறுதிகொண் டிருந்தேன்”
என்கிறார் பாரதி. கம்புருடைய கவிதையால் தமிழ்ச் சாதி மரணத்தை வெல்லும்
சக்தி படைத்து விட்டதாம். இது, பாரதியின் நம்பிக்கை.

வல்லவன்

கவிதை நயத்துக்காக மட்டும் கம்பனை அணுகுவது அவனைச் சரியாகப்
புரிந்து கொள்ளப் பயண்படாது. அவன் வெறும் கவிஞர் மட்டுமல்லன், தத்துவமேதயுமாவான், ஆனால் நூனியுமாவான்.

குரங்குகளைப் பேச வைக்கும் போது, அதற்கென ஒரு தனிப் பாணியைக்
கையாள்கின்றான். அரக்கர்களைப் பேச வைக்கும் போது, அவர்களுடைய
பண்பின்மையை வெளிப்படுத்துகிறான். ஆரணியத்து முனிவர்களைப் பேச
வைக்கும் போது, அவர்களுடைய வாக்கிலே மெய்ஞ்ஞான ஒளியைக்
காட்டுகிறான். காப்பிய நாயகனான இராமனின் வரக்கிலே தெய்வீக ஒளியைப்
புலப்படுத்துகிறான். அசோக வனத்தில் சிறைப்பட்ட சீதையின் பேச்சிலே,
பெண்மையின் பெருமையைக் காட்டுகிறான். ஆம்; கம்பன், வல்லவன்.

தமிழ்ப் புலவர்களிலே அவனுக்கிணை அவன் தான். அவன் வடமொழி
அறிந்தவன். முதல் நூலான வான்மீகி இராமாயணத்தை வடமொழிப் புலவர்
ஒருவர் மொழி பெயர்த்துக் கொல்லக் கேட்டு, தமிழில் வழிநூல் படைக்கவில்லை
கம்பன். தானே வடமொழியில் நிறை புலமைபெற்று, வான்மீகி ராமாயணத்தைப்
படித்து, அந்த மகாகவியின் உள்ளத்தை உணர்ந்து வழிநூல் படைத்தான். அது,
முதல் நூலுக்குரிய பெருமையைப் பெற்று விட்டது.

விளக்கம்

★ ★ ★ ★

கம்பனுக்குப் பாராட்டு

இக்கட்டுரை ‘கம்பரிடம் யான் கற்ற அரசியல்’ எனும் நூலிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டது. இந்நூல் ம.பொ.சி. யால் எழுதப்பட்ட இலக்கிய கட்டுரைத்

தொகுப்பு நூலாகும். வெளியான ஆண்டு 1979. இந்நாலுள் இராமாயணம் தொடர்பாக 19 கட்டுரைகள் உள்ளன. அவற்றுள் முதல் கட்டுரை இது.

ம.பொ.சி : மயிலை பொன்னுசாமி சிவஞானம் எனும் பெயரின் சுருக்கமாகும். இவர் வரலாற்றினை ‘உரைநடை ஆசிரியர்கள் வரலாறு’ எனும் பகுதியில் காணக்.

விருத்தப்பாவின் வேந்தன் : ‘விருத்தமெனும் ஒன்பாவிற்கு உயர் கம்பன்’ எனக் கம்பர் புகழப்படுகிறார்.

காளிதாசன் : சமஸ்கிருதத்தில் சாகுந்தலம் எனும் காவியத்தை எழுதியவர். குபத மன்னர்களின் அவையினை அணி செய்த ஒன்பது துறைவல்லுநர்களுள் ஒருவர் ‘மேகதூதம்’ எனும் நாலும் இவரது படைப்பாகும்.

பாஸ்கரன் : இந்தியக் கணித வல்லுநர்களுள் ஒருவர். இவருடைய காலம் கி.பி.7/ 12-ஆம் நூற்றாண்டு. கணிதத்தில் பல அறிய கண்டுபிடிப்புகளைத் தந்துள்ளார். அவருடைய புகழ் பெற்ற கணித நூல் ‘லீலாவதி’ எனப்பதாகும். தாம் கண்டறிந்த அரிய கணிதச் செய்திகள் அடங்கிய நூலுக்கு தம் மகள் ‘லீலாவதி’யின் பெயரைச் சூட்டினார். எதிர் எண்கள் (Negative Numbers) IIயின் மதிப்பு 3927/ 1250 (=3.1255) ஆகியன இவருடைய கணிதக் கண்டுபிடிப்பில் சிறந்தனவாகும். பீஜ் கணிதம் எனும் நூலினையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய நினைவாக இந்திய அரசு பாஸ்கரா எனும் பெயரில் விண்கலங்களை அனுப்பியுள்ளது (1979 மற்றும் 1981 ஆம் ஆண்டுகளில்).

பாணினி : சமஸ்கிருத மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர். இவரைப் பற்றிய புராணக் கதைகள் பலவாறாக உள்ளன.

அரி, அரன், அயன் : திருமால், சிவன், பிரமன் ஆகியோர் மும்மூர்த்திகள் என அழைக்கப் பெறுபவர்கள்

இந்திரசித் : இராமயணக் கதை மாந்தருள் ஒருவன்; இராவணனின் மகன். இவன் பிறந்தவுடன் மேகமென முழங்கியதால் மேகநாதன் எனப்பட்டான். மிகுந்த வலிமை யிக்கவனாக இராமயணத்துள் காட்டப்படுகிறான்.

தம்பி உடையான் பகையஞ்சான் : இம்மொழியைப் பின்பற்றியே அறிஞர் அன்னை அவர்களும் ‘தம்பியுடையான் படைக்கஞ்சான்’ என எழுதி, தம் வழி நடப்பவர்களை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார்.

இப்பாடத்தில் ம.பொ.சி. பல மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டுள்ளார். அவர் எடுத்தானும் மேற்கோள்கள் அனைத்தும் மொழி மேற்கோள்களாகும். அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து ‘நான் விரும்பும் கம்பன்’ எனும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

திறனாடி வினாக்கள்

புறவு வினாக்கள்

1. கம்பராமாயணத்தைப் பொதுக்காப்பியம் எனக்கூற ம.பொ.சி. உரைக்கும் காரணம் யாது?

 - அ. எல்லா மதக்கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல்
 - ஆ. எல்லாச் சமயத்தவரும் பாராட்டல்
 - இ. வழிநூல் எனக் கருத இயலாதவாறு இருத்தல்
 - ஈ. மதத்தையும் அரசியலையும் இணைத்தல்

2. ம.பொ.சி. எடுத்துக்காட்டும் பாரதி பாடல் ஒன்றில் கம்பரும் கானிதச்சரும் போற்றப்படுவின்றனர். அப்பாடலில் போற்றப்படும் பிற இருவர் யாவர்?

 - அ. தொல்காப்பியன், வள்ளுவர்
 - ஆ. வள்ளுவர், இளங்கோ
 - இ. பாஸ்கரன், பாணினி
 - ஈ. கவிமணி, இராமலிங்கர்

3. 'கம்பளென்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்' எனப் பாரதியார் கூறி அவர் உணர்த்த விரும்புவது யாதென ம.பொ.சி. கூறுகிறார்?

 - அ. மனித சமுதாயம் பெருமை பெற்று விட்டது
 - ஆ. தெய்வத் தன்மை வந்தது
 - இ. மானிடருள் உயர்த்தவன்
 - ஈ. தேவலோகம் வெற்றி பெற்றது

4. கீழுள்ள பாடல் அடிகளுள் எது கம்பரின் சிறப்பு பற்றி கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பார்வையால் பாடப்பட்டது?

 - அ. அம்புவிக்கு வாய்த்த அருட்கவி
 - ஆ. தயதரனும் சனகனுமே தரித்த நோன்போ
 - இ. சூல்லையொன்றின்மை எனும்பொரு எதனைக் கம்பன் குறிகளால் காட்டிட முயலும்.
 - ஈ. கம்பளென்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்

5. கம்பன் பற்றி ம.பொ.சி. யின் கருத்துகளைக் கொடுக்கப் பட்டனவற்றுள் எது பொருந்தாதது?

 - அ. சமயம் கடந்த நிலையில் கம்பராமாயணம் பொதுக் காப்பியமாகிவிட்டது.
 - ஆ. 'கம்பளென்றொரு மானிடன்' என்று பாரதி பாடி அவரைத் தெய்வமாக்கியுள்ளார்.
 - இ. கம்பன் எழுதிய செய்யுளைகள் மக்கள் வழக்காகவும் மாறியுள்ளன
 - ஈ. நாம் கம்பநாட்டவர் எனப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள நமக்கு உரிமையுண்டு.

குறுவிடை வினாக்கள்

6. கம்பராமாயணம் பொதுக்காப்பியம் எனக் கருதுவதற்கு ம.பொ.சி. கூறும் காரணம் யாது?
7. 'கம்பணோடு கவிதை போயிற்று' என யார் எப்போது கூறியுள்ளார்?
8. கம்பனின் உயர்வைக் காட்ட, ம.பொ.சி. எடுத்துக்காட்டும் பழமொழிகள் இரண்டனை எழுதுக.
9. கம்பரோடு பெருமைப்படுத்திப் பாரதியார் குறிப்பிடும் ஒரு புகழ்பெற்ற புலவர் யார்? அவர் படைத்த காப்பியம் எது?
10. பாஸ்கரன், பாணினி ஆகியோர் எந்தெந்தத் துறையில் வங்லவர்கள்?
11. 'தம்பிழடையான் பகைக்கஞ்சான்' - இம் மொழி அறிஞர் அண்ணா எவ்வாறு மாற்றிப் பயன்படுத்தினார்?
12. கம்பருடைய இலக்கிய வாரிசுகளாக ம.பொ.சி. யாவுரைக் குறிப்பிடுகிறார்?

பத்திவிடை வினாக்கள்

13. 'கம்பனென்ற மாஸிடன் பிறந்தான்' எனும் பாரதியின் மொழிக்கு ம.பொ.சி. தரும் விளக்கம் யாது?
14. கம்பன் பற்றிய பழமொழிகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றுள் பொதிந்துள்ள கருத்தைத் தெளிவுபடுத்துக.
15. கம்பன் பெருமையினைக் கவிமணி எவ்வாறு பாராட்டுகிறாக ம.பொ.சி. குறிப்பிடுகிறார்?
16. தமிழ்ச்சாதி பற்றிப் பாரதியின் நம்பிக்கை யாதென மா.பொ.சி. கூறுகிறார்?

கட்டுரை விடை வினா

17. கவிமணியும், நாமக்கல் கவிஞரும் கம்பனை எவ்வாறு பாராட்டுவதாக ம.பொ.சி. எடுத்துரைக்கிறார்?
18. கம்பரின் பெருமைகளாக ம.பொ.சி. கூறுவனவற்றைத் தொகுத்துத் தருக.

மேற்கோள் - பண்பும் பயனும்

I. பண்பு

1. அறிமுகமுடைமை : எடுத்தாளப்படும் மேற்கோள் மிகுதியும் அறிமுகமான நூல் அல்லது கருத்தாளினதாக இருத்தல் சிறப்பு
2. இயைபுடைமை : ஒரு வெளிப்பாட்டில் பல கருத்துகள் அமையும். ஒரிடத்தில் எடுத்தாளப்படும் மேற்கோள் பிரிவொரு கருத்து அல்லது செய்திக்கு முரண்படாதிருத்தல் வேண்டும்.
3. எளிமை : எடுத்தாளப் பெறும் மேற்கோள்களுக்குச் சிக்கலான விளக்கங்கள் தேவையில்லாதது. பொருள் அறிவுதற்கு எளிதாக இருத்தல் வேண்டும்.
4. பொருத்தமுடைமை : வெளிப்படுத்தப்படும் கருத்துக்குப் பொருந்தியதாக இருத்தல்.

II. பயன்

1. கருத்துக்கு வலிமை : மேற்கோள் சொல்லப்படும் கருத்துக்கு வலிமை ஏற்படுத்துகிறது.
2. சிக்கல் தீர்வு : பல சிக்கல்களை உள்ளடக்கிய வெளிப்பாட்டில் அவற்றிற்குத் தீர்வு காண மேற்கோள் பயன்படுகிறது.
3. நடையழகு : கையாளப்படும் இலக்கிய வடிவத்தினை மேற்கோள் அழகுபடுத்துகிறது.
4. நிலை வெளிப்பாடு : ஒருவர் கற்ற நிலையினையும் தாம் கொண்டிருக்கும் கருத்து நிலையினையும் வெளிப்படுத்த மேற்கோள் பயன்படுகிறது.
5. புலமை வெளிப்பாடு : ஒருவர் தம் கருத்தினைத் தம் மொழிகளால் மட்டுமே வெளிப்படுத்தாது பிறர் கருத்தையோ மொழியையோ இணைக்கும் போது, அவர் பெற்றிருக்கும் புலமை வெளிப்படும்.
6. விளக்கச் சுருக்கம் : செறிவான கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பன மேற்கோள்கள். எனவே நெடிய விளக்கங்களைத் தவிர்த்துச் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்த மேற்கோள் பயன்படுகிறது.

6. உரைநடையில் சில நடைநெறிகள்

- ச. பாந்தசாரி

ஒருவருடைய கருத்தைப் பிறர்க்கு அறிவிக்கவும், பிறரின் கருத்தை மற்றவர்கள் அறிவதற்கும் உரியதான் உயிர்களை மிகக் மக்கள் பண்பாட்டுச் சாயல்களால் அமைந்த தன்னிகர் அற்ற உணர்வுச் சாதனம் மொழி ஆகும்.

பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி என மொழியை இருவகைப்படுத்துவர். நம் பேச்சு மொழித் தமிழையே இலக்கணத் திருத்தங்களோடு எழுதுவது எழுத்துத் தமிழ். இது கவிதை என்றும் உரைநடை என்றும் இருவகைப்படுகின்றது. இவ்விரண்டுமே பல்வேறு நடைநெறிகளைக் கொண்டமைகின்றன. நடைமுறைப் பேச்சிலக்கணப் பண்புகளைக் கொண்டதாகவும், மொழிவோர் கேட்போர், காலம், இடம், மொழி பொருள் போன்ற பல சூழல் பாங்குகளாலும் மொழியும் தனிமனிதர் ஆளுமைப் பாங்குகளாலும் பல்வேறு வகைப்பட்டு அமைகின்றது.

நீலவானத்தில் மாலைக் காலத்தில் நாள்தோறும் புதுப்புது மேகக் கோலங்கள் அமைவது போல நடைகள் மாறுபடுகின்றன. கனிவகைகள் பலப்பல ஆளாலும் இனிப்பே அதன் உள்ளிடாக இருப்பது போல உரைநடை வகைகள் பல்வேறாக மாறுபட்டாலும் எல்லாமே உரைநடை என்றும் ஒரு முழுமைப் பண்பையே கொண்டிருக்கின்றன.

பொது இலக்கிய மொழி நடைகள்

பொது இலக்கிய நடை அக்காலம் தொட்டு இக்காலம் வரையிலும் உள்ள கட்டுரை வடிவிலான பல்வேறு வகைப்பட்ட பொதுத்தமிழ் ஆகும். இதில் கடின நடை, எனிய நடை, நீள் தொடர் நடை, குறுந்தொடர் நடை, அணிநடை, உணர்ச்சி நடை, தனித்தமிழ் நடை போன்ற சிலவற்றை மட்டும் காண்போம்.

கழினாநடை

இன்றைய வழக்கத்தில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படாத, ஓரளவு கல்வி கற்றவர்க்கே பொருள் உணர்வதற்கு அரியதான் சொற்களையும் பொருளையும் உடையது கடினாநடை ஆகும்.

எழுத்து(க்)கள் எல்லாம் அகரம் ஆசிய முதலையுடையன.
அதுபோல உலகம், ஆதிபகவன் ஆசிய முதலையுடையது.
இது தலைமை பற்றி வந்த எடுத்துக்காட்டுவமை.
அகரத்தீர்க்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி நாத
மாத்திரையாகி இயல்பான் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்
தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை
உணர்வான் முற்றும் உணர்தலானும் கொள்க.

முதற்குறளுக்குப் பரிமேலழக் இவ்வாறு உரை எழுதிச் செல்கிறார். இதில்
கடினமான சொற்களும் சாதாரண மனிதர்களால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத
தன்மையும் உள்ளதால் இது கடின நடையாகிறது.

எளிய நடை

மக்கள் வழக்கில் பெரிதும் பயன்படும் சொற்களைக் கொண்டும், ஓரளவு
கல்வி கற்றவர்களும் பொருள் உணர்வதற்கு உரிய எளிமையாகவும் அமைவது
எளிய நடையாகும்.

எழுத்துகள் எல்லாம் அகரத்தையே முதலாக உடையன;
அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது.
உலகம் கடவுளையே தலைமையானதாகக் கொண்டது.
எழுத்துகளுக்கு எல்லாம் அகரம் தலைமை பெற்றிருப்பது
போல உலகத்துக்குக் கடவுள் தலைமை பெற்றிருப்பதாக
இந்தக் குறள் கூறுகிறது.

முதற்குறளுக்குப் பொற்கோ அவர்கள் இவ்வாறு உரை எழுதிச் செல்கிறார். இதில்
எளிமையான சொற்களும், சாதாரண மனிதர்களாலும் எளிமையாய்ப் புரிந்து
கொள்ளுங்கள் தன்மையும் உள்ளதால் இது எளிய நடையாகிறது.

நெடுஞ்செலுத்தொடர் நடை

எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை என்னுள்ள தொடர்க்கட்டமைப்பு
பல்வேறு அடைமொழிகளைப் பெற்றதாயும், முடியப்போகும் இடத்திலே
முடியாததாகியும் மேலும் மேலும் தொட்டந்து சென்று முடியும் ஒரு நீண்ட சொல்
தொகுதி நெடுஞ்செலுத்தொடர் நடையாகும்.

அது கேட்டு, கடல்குழ், இலங்கைக் கயவாகு என்பான்,
நங்கைக்கு நாட்பலி பீடிகை கோட்டம் முந்துறுத்து ஆங்கு,
அரந்தை கெடுத்து வரம் தரும் இவள் என, ஆடித் தீங்கள்
அகவையின், ஆங்கு ஓர்பாடி வீழாக்கோள் பன்முறை எடுப்ப

மழை வீற்றிருந்து வளம்பல பெருகி பிழையா விளையுள் நாடாயிற்று.

இது சிலப்பதிகாரத்தில் உரைபெறு கட்டுரை என்னும் பகுதியில் உள்ள ஒரு தொடராகும். இது சிறிது சிறிதாக முடியாத ஒரு நீண்ட தொடராக உள்ளது. இவ்வகை நடையே நெடுந்தொடர் நடை. இது தொடர் அமைப்பால் நெடுந்தொடராகவும், சொற்பொருள் அமைப்பால் கடின நடையாகவும் உள்ளது.

குறுந்தொடர் நடை

எழுவாய், செய்ப்படு பொருள் பயனிலை என்றுள்ள தொடர்க் கட்டமைப்பு நீண்டு செல்லாது விரைந்து முடியும் தன்மையைக் கொண்டுள்ள சிறுசிறு தொடர் அமைப்பு குறுந்தொடர் நடையாகும்.

ஜீவகாருண்யம் இல்லாத போது அருள் விளக்கந் தோன்றாது.

அது தோன்றாத போது கடவுள் நிலை கை கூடாது. அது கூடாத போது முத்தியின்பம் கை கூடாது. அது கூடாத போது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடைய மாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில் பரலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறிய வேண்டும்.

இது வள்ளலார் அருளிய ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் என்னும் பகுதியில் உள்ள ஒருபத்தி. இதில் குறுந்தொடர்களைக் காணலாம்.

அணிநடை

எழுத்தாளாது கற்பனை வளத்திற்கேற்ப, அணி இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டு வருணானை, உவமை, உருவகம், பழமம், குறியீடு, சிலேடை அங்குதம் போன்ற பல வளங்களையும் பெற்று வெளிப்படுவது அணிநடையாகும். மறைமலையடிகளாரின் நாகநாட்டரசி குழுதவல்லி என்னும் புதினத்தின் முதல் அத்தியாயம் இப்படித் தொடர்களுக்கிண்றது.

உலகத்தில் மிக அழகிய மலைநாட்டைப் பற்றி விரித்துச் சொல்லப் போகின்றோம் வளைந்து வளைந்து ஓடும் எண்ணிறங்க கான்யாறுகளாலும் தெளிந்த அருவியோட்டங்களாலும், நீர் ஊட்டப்படும் பூக்கள் நிறைந்த வெளி நிலங்களும், இனிப்பான பழங்கள் நிறைந்த தோப்புகளால் மூடப்பட்ட மேட்டு நிலங்களும், காட்சிக்கு மிக இனிய பசும்புல் செழிப்பாய் வளர்ந்திருக்கும் பள்ளத் தாக்கான நிலங்களும், படைகள் செல்லுவதற்கு இசையாமல்

இடர்பயப்பனவாயிருந்தாலும் அமைதியாக வழி நடைப்பயணம் போகின்றவர்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தருகின்ற மலைகளின் இடையிலுள்ள இடுக்கு வழிகளும், வாளில் மீன்கள் விளங்குதல் போல் பல்லாயிரம் பூக்களால் அழகுறுத்தப்பட்டிருக்கும் மென்புல் வளர்ந்து உயர்ந்த பொற்றைகளும், பஞ்ச சணல் நார்ப்பட்டு முதலியன மண்டி வளர்ந்து காற்றால் அலையும் கொல்லைகளும் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன.

இதில் வருணனை, உவமை போன்ற அணிகள் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறே சிலேடை போன்ற பல்வேறு சொல்லணி பொருள் அணி நலன்களைக் கொண்ட தொடர்களே அணிநடை எனப்படும்.

மெய்ப்பாட்டுச் சுவைகடை

மெய்ப்பாட்டுச் சுவை நடையாவது அணிநடையின் பாங்கைக் கொண்டது. அவலச்சுவை வீரச்சுவை, வியப்புச் சுவை போன்ற எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டுச் சுவைகளும் மிகுந்து விளங்குவதாய் அமையும் நடையாகும்.

இமயமும் சாய்ந்ததோ? சிந்துவும் வறண்டதோ? என்று அலறுகிறோம்; அழுகிறோம்; அவமருகிறோம். தலைவருள் இமயமாய்ப் பக்தருள் சிந்துவாய் விளங்கிய நம் லஜபதியும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். பாஞ்சால சிங்கத்தைப் பாரத வீரத்தை அஞ்சா நெஞ்சை ஆண்டகைமையைத் ;'யாக வள்ளைக் கல்விக்கரசை லஜபதியை இனி என்றே காண்போம்! பாஞ்சாலியின் அழுகை என்றே நீங்கும்! பாரத தேவியின் புலம்பல் என்றே நிற்கும்! லஜபதி போன்ற தலைவரைத் தேசபக்தரை நாம் என்றே பெறுவோம்! உன்ன உன்ன ஊன் உருகுகிறது. உள்ளங்குழழிகிறது.

இதுவாலாலஜபதிராய் என்னும் சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர் புகழுடம்பு எம்திய போது திரு.வி.க. எழுதிய இரங்கல் கட்டுரை. இதில் அவலச் சுவையுள்ளது. இவ்வாறே பல்வேறு சுவைகளைப் பல்வேறு பகுதிகளில் பர்க்கக் காணலாம்.

தனித்தமிழ் நடை

பிறமொழிக் கலப்பில்லாமல் முற்றிலும் தமிழ்ச் சொற்களால் மட்டுமே அமைந்தது தனித்தமிழ்நடை. “உலகில் மிகப் பழையானது குமரிக்கண்டத் தமிழ் நூலிடன்பதையும் முதன் முதலில் தோன்றியது தமிழ் நாட்டினமென்பதையும், தமிழ் உலக முதல் உயர்தனிச் செம்மொழியென்பதையும், அறிந்தாலொழிய,

தமிழ்மொழியிலக்கிய நாகரிகப் பண்பாட்டின், உண்மையான இயல்பையும் உயர்வையும் உணர முடியாது”.

இது அறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர் எழுதிய திருக்குறள் தமிழ் மரபுரையின் முன்னுரையில் உள்ள பகுதியாகும். இதில் பிறமொழிச் சொற்கள் இல்லை. தமிழ்ச் சொற்கள் மட்டுமே உள்ளன. எனவே இது தனித்தமிழ் நடையாக உள்ளது. இப்படியாகப் பொது இலக்கியத் தமிழில் எண்ணிமுடியாதவாறு பல்வேறு நடைவகைகள் உள்ளன.

இக்கால ஊடக இலக்கிய மொழிநடைகள்

நான் வார மாத இதழ்கள், வாணாலி, தொலைக்காட்சி முதலியன இக்கால ஊடகங்களாக உள்ளன. நாளிதழ்களில் செய்திக் கதைகளும் வாரமாத இதழ்களில் சிறுகதை புதினம், போன்றவைகளும், வாணாலியில் செய்திகள் திரைப்படப் பாடல்கள், நாடகங்கள் போன்ற பலவும், தொலைக்காட்சியில் நாடகம் உள்ளிட்ட பலவும் வெளியாகின்றன. எல்லாவற்றிலும் விளம்பரங்களும் வெளியாகின்றன. இவ்விடங்களில் எல்லாம் பல்வேறு வகைப்பட்ட மொழி நடைகள் வெளிப்படுகின்றன.

ஊடகங்களில் - தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் வாணாலி நிகழ்ச்சிகளிலும், பேச்சுமொழியின் செல்வாக்கினையே காணமுடிகிறது. புதினம், சிறுகதை போன்றவற்றில் எழுத்து மொழி, பேச்சு மொழி என்னும் இரண்டின் செல்வாக்குகளையும் காண முடிகிறது. விளம்பரங்களில் கூட இவ்விரண்டின் செல்வாக்குகளைக் காண முடிகிறது.

நாளிதழ்களில் உள்ள செய்திகளில் எழுத்து மொழிகள் மட்டுமே உள்ளன. இருப்பினும் இவ்வெழுத்து மொழிகளில் பேச்சு மொழிகளே இலக்கண வரம்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாய் அமைகின்றன.

இலக்கியங்களில் வட்டார மொழிகள் பெரும்பாலும் இடம் பெறுகின்றன. சென்னைப் பகுதிப் பேச்சுத்தமிழ், திருசெநல்வேலிப் பகுதிப் பேச்சுத் தமிழ், கோவைப் பகுதிப் பேச்சுத் தமிழ் எனப் பல்வேறு வகையான பேச்சுத் தமிழ்களைக் காணமுடிகிறது. இவற்றை எல்லாம் திரைப்படம் பார்க்கிறவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

உலகில் பல்வேறு இனங்கள் இருப்பது போலப் பல்வேறு மொழிகள் உள்ளன. ஓர் இன மக்களின் பொதுவடிவம் ஒருமுகப்பட்டிருந்தாலும், தனித்தனி முக வடிவங்கள் வேறுபட்டிருப்பது போல உரைநடை என்னும் பொதுவடிவம் ஒருமைப்பட்டிருந்தாலும் உரைநடையின் நெறிகள் வேறு பட்டவாறே அன்றுமின்றும் இயங்குகின்றன. நாளையும் இயங்க இருக்கின்றன.

விளக்கம்

அகவை	-	ஏழாம் வேற்றுமை உருபாக இச்சொல் சிலப்பதி கார உரைபெறு கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. திங்கள் அகவையில் - திங்களின் கண், திங்களில் ஓர் இலக்கிய அணி
அங்கதம்	-	துண்பம்
அரந்தை	-	வருந்து
அலமரு	-	உயிர்போன்று முதன்மையான பண்பு
உருவகம்	-	இலக்கிய அணிகளுள் ஒன்று
உவமை	-	இலக்கிய அணிகளுள் ஒன்று
ஊடகம்	-	செலுத்தும் வழி
குறியீடு	-	இலக்கிய நயங்களுள் (அணி) ஒன்று. ஒரு கருத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துமாறு சொற்களை எடுத்தாருதல்
கோட்டம்	-	கோவில்
சிலேடை	-	இருபொருள் குறித்து வருவது
தேவநேயப் பாவாணர்	-	20.ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்நினர் மொழி ஞாயிறு எனும் சிறப்பிற்கு உரியவர் தனித்தமிழ் இயக்கம் சார்ந்தவர்
நங்கை	-	பெண், இங்கு குறிக்கப்படுபவள் கண்ணகி
நாட்பவி	-	நாள் - பலி. ஒவ்வொரு நாளும் தரப்படும் பலி.
படிமம்	-	உருவக்காட்சி
பரிமேலழகர்	-	திருக்குறள் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்
பாஞ்சாலி	-	பஞ்சாப் மாநிலம் பாஞ்சாலி எனும் பெண்ணாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.
பீடிகை	-	பெருமையுடைய இருக்கை ('பீடு' எனும் சொல்லடியாகப் பிறந்த சொல்)
பொற்கோ	-	பொன் கோதண்டராமன் என்பதன் சொற்களுக்கம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணை வேந்தராயிருந்து ஒய்வு பெற்றவர். இலக்கிய மொழியியல் அறிஞர்.
லஜபதி	-	லாலா லஜபதிராய் பஞ்சாப் மாநிலத்தவர் விடுதலைப் போரில் அன்னியர் கொடுமைக்கு உட்பட்டு இறந்தவர்.
வருணைன	-	ஒன்றின் தன்மையினைப் புனைந்து அதன் பல்வேறு கூறுகளை விளக்கி சொல்லுதல்

- ஜீவகாருண்யம்** - உயிர்களிடத்து கருணை காட்டுதல் ஜீவன் - உயிர். காருண்யம் - கருணை.
- எண்வகை மெய்ப்பாடு-** நடைக்கேயே அழுகை இளிவரல் மருட்டை அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடென்ப (தொல்.)
- ஊடக இலக்கியம்** - மக்களுக்குப் பெருமளவில் தகவல்களைத் தரும் இதழ்கள், வாணோலி, தொலைக்காட்சி, முதலியனவற்றைப் ஊடக இலக்கியம் எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.
11. தலைவருள் இமயமாப் பிரந்தார்
இம்மொழி நடையினை நோக்குக.

பல தலைவர்கள் இருந்தனர். எல்லாரையும் விட இவர் (லஜபதி). உயர்வாகக் கருதப்பட்டார் என்பதை வெளிப்படுத்தும் சொல் ‘இமயம்’. இமயம் உலகிலே உயர்ந்த மலை. எனவே அவர் அம்மலையாக உருவகிக்கப்படுகிறார். சிந்து என்பது ஓர் இசைப்பாடல் வகை. மகிழ்ச்சியோடு போற்றிப் பாடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பா வகை. தொண்டர்கள் அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்களென உணர்த்த பக்தருள் சிந்துவாய்’ எனும் தொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வெளிப்படுத்தப்படும் செய்தி உவமை, உருவகம் முதலியனவற்றால் இலக்கிய நயமிக்கதாக ஆகியது.

திறனாறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. வா.1 எழுத்து(க)கள் எல்லாம் அகரம் ஆகிய முதலை உடையன. (பரிமேலமுகர்)

வா.1 எழுத்துகள் எல்லாம் அகரத்தையே முதலாக உடையன (பொற்கோ) இரு உரையாசிரியர்கள் மேற்கொண்ட வாக்கியங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பற்றிய முடிவுகளாகக் கருதிக் கொடுக்கப்பட்டநான்களுள் எது தவறானது?

- அ. வாக்கியம் 1இல் ஆகிய எனும் சொல் அகரம் போன்ற பிறவற்றையும் குறிக்கும்.
- ஆ. வாக்கியம் 1இல் உள்ள ‘முதல்’ என்னும் சொல்லும் வாக்கியம் 2இல் உள்ள முதல் என்னும் சொல்லும் வெவ்வேறு பொருள்களைத் தருவனவாகும்.
- இ. வாக்கியம் 1 இல் ‘முதல்’ என்பது அகரத்தைக் குறிக்கும்
- ஏ. வாக்கியம் 1, வாக்கியம் 2 ஆகிய திருவாக்கியங்களிலும் உள்ள உடையன எனும் சொல் ஒரே பொருளைக் கொண்டது.

2. அவர்தலைவருள் இமயமாய் தொண்டருள் சிந்துவாய்த் திகழ்ந்தார். இந்த வாக்கியம் தரும் பொருளை கீழ்க்கண்ட எந்த வாக்கியம் கொண்டுள்ளது.
- அ. அவர் தலைவர்களுள் சிறந்தவர்; தொண்டர்களைப் போற்றுபவர்
 - ஆ. அவர் தலைவருக்கெல்லாம் தலைவர்; ஆனால் தொண்டர்களுக்கு எனிமையானவர்
 - இ. அவர் தலைவர்களுள் உயர்ந்தவர்; தொண்டர்களால் போற்றி வணங்கப்படுபவர்.
 - ஈ. அவர் மிகவும் நல்லவர்; தொண்டர்களுக்கு இனியவர்.

குறுவிடை வினாக்கள்

3. மொழி என்பதற்கு முனைவர் பார்த்தசாரதி தரும் வரையறை யாது?
4. தனித்தமிழ் நடைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு தருக.

பத்தி விடை வினாக்கள்

5. பேச்சு, எழுத்துத் தமிழ் ஆகியன பற்றி முனைவர் ச. பார்த்தசாரதி கூறுவன யாவை?
6. நெடுஞ்செழியன் தொடர்நடை, குறுஞ்செழியன் தொடர்நடை இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.

கட்டுரை விடை வினா

7. பல்வேறு நடைவகைகளை எடுத்துக்காட்டுக்கூடுதலாக விளக்குக்

குறிப்பு

'உரைநடையில் சீல நடைநெறிகள்' எனும் இப்பாடம், கேட்டலில் திறன் பெறும் நோக்கிற்காகவும் எடுத்துக்காட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடத்தில் குறிக்கப்பெற்ற ஆசிரியர்களின் உரைநடைத் தன்மையினை அறிய நூலங்களுக்குச் சென்று அவர்கள் எழுதிய நூல்களைப் படிக்கவும், பிறர் படிக்கக் கேட்கவும் இப்பாடத்தில் குறிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களன்றி, பிற உரைநடை ஆசிரியர்களின் எழுத்துகளையும் படித்தும் கேட்டும் நடை வேற்றுமையினை அறியும் திறன் பெறுதல் வேண்டும். உங்கள் வழிகாட்டலுக்காக உரைநடை ஆசிரியர்கள் பெயர்களும் அவர்களுடைய நூல்களும் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பள்ளி நூல்கம், பொது நூல்கம் ஆகியவற்றின் துணைநாடி கேட்டல் திறனையும் படித்தல் திறனையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்புத் தமிழ் மாணவ, மாணவியரிடம் எதிர்பார்க்கப்படும் கேட்டல், பேசுதல், படித்தல் திறக்கூறுகள்

I. கேட்டல்

1. நடை வேறுபாட்டை இனங்காணுதல்
2. உண்மை எது, கருத்து எது என விளங்கிக் கொள்ளுதல்
3. வழக்காடு மன்றம், பட்டிமன்றம் முதலிய நிகழ்ச்சிகளைத் திறனாய்வு நோக்கில் கேட்டல்
4. புதுக்கவிதைகளைக் கேட்டுச் சிறப்புகளை வெளிப்படுத்துதல்
5. மரபுத் தொடர், பழமொழி, இணை மொழிகள் ஆசியனவற்றைப் பேச்சில் இனங்காணுதல்

II. பேசுதல்

1. வருணித்துப் பேசுதல்
2. சிலேடையாகப் பேசுதல்
3. உரிய கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பேசுதல்
4. மேற்கோள் காட்டிப் பேசுதல்
5. அடுக்குமொழி பேசுதல் (காண்க. அறிஞர் அண்ணா, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், கட்டுரைகள்)
6. கருத்தரங்கம், கலந்துரையாடலில் கலந்து கொள்ளுதல்

III. பழக்கல்

1. பொருளுணர்வுக்குரிய வேகத்திலும் உணர்விலும் கட்டுரைகளைப் படித்தல்
2. செய்யுளை ஒசையோடு படித்தல்
3. பொருளுணர்வுக்குரிய வேகத்திலும் உணர்விலும் செய்தித்தாள்கள் படித்தல்

அகமதிப்பீட்டு முறையில் இத்திறக்கூறுகளின் தேர்ச்சி கணிக்கப்படும்.

கேட்டல், பேசுதல், பழக்கல்

அகமதிப்பீடு : வழிகாட்டல் விளாக்கள்

1. இரண்டு அல்லது மூன்று வகையான உரைநடைகளை ஆசிரியர் படித்து, படித்தனவற்றின் வகைப்பற்றிக் கேட்டல்
நான் படித்தனவற்றுள் தூய தமிழ் நடை எது?
 - அ. முதலில் படித்தது
 - ஆ. இரண்டாவதாகப் படித்தது
 - இ. மூன்றாவதாகப் படித்தது

2. சீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எவை எவை உண்மைகள் என்றும் எவை யைவு கருத்துகள் என்றும் கேட்ட போதே குறிப்பிடுக.
வாக்கியம்	உண்மை கருத்து
- அ. பராக்கிரம பாண்டியன் ✓
- கண்ட காசி, தென்காசி
- ஆ. குற்றாலக் குறவஞ்சி சித்திரா ✓
- நதியின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து பேசுகிறது
- இ. கல்லிலே நின்று காட்சியளிக்கிறாள் ஒரு மங்கை ✓
- ஈ. அவள் மேனிலத்தும் நாளிலத்தும் மிக்க எழிலுடையாள் ✓
3. திலக்கியமாந்தர் பற்றி வழக்காடுதல்
மந்தரையின் மொழிகளாலேயே கைகேயி மனம் மாறினாள்
ஆம் / தில்லை என திருநிலையிலும் வாதாடுக.
4. 'தங்க மீன்' போன்ற பிற புதுக்கவிதைகளைப் படித்து அது உணர்த்தும் பொருளைக் கேட்டுத் தெரிக.
- (ஏ-டு) 1. கிளி கூட்டிலிருந்து வெளியே வந்தத்து
பறக்கவா
தில்லை, தில்லை
சீட்டெடுக்க
2. பகரத்தைப் படுக்க வைத்து
அகர முதலாய் சொன்னீ
அதனால் என்ன?
உறைந்தது ஊற்றுப் பேனா
உறைகல்லில் படிந்தது பாசி
3. வெறுங்கை என்பது மூடத்தனம்
விரலகள் பத்தும் மூலதனம்
5. மரபுத் தொடர், பழமொழி, உவமைத் தொடர் ஆகியவைற்றைப் படித்து,
டட்ஜுங்குடன் இனங்காணச் செய்தல். இத்தேர்வை குழுவிலும்
மேற்கொள்ளலாம்.

பேசுதல்

1. காட்சிகளைச் சொல்லி வருணித்துப் பேசச் சொல்லுதல்
ஆலமரம், கிளி, மாலைஞரம் - இவற்றைக் கொண்டு வருணானை எழுதி
ஓரு கருத்தை வலியுறுத்துக.
2. பயன்பாட்டுப் பொருள்களின் பாகங்களைச் சுட்டித் தமிழ்க்
கலைச்சொற்கள் கேட்டல்.
3. 4,5 மேற்கோள்களைக் கூறி, தலைப்பும் குறித்துக் காட்டி பேசச் சொல்லுதல்.

ந. இலக்கணம்

1. கற்றல் முறை

உலகில் வாழும் எந்த மாந்தரும் தம் தாய் மொழியைத் தாய் தந்தையிடமிருந்தும் சுற்றி வாழும் அம்மொழி பேசும் மக்களிடமிருந்தும் தம் குழந்தைப் பருவம் முதலே இயல்பாகக் கற்றுக் கொள்கிறார். ஆனால் அம்மாந்தருக்குத் தாம் பேசும் மொழியின் இலக்கணம் பற்றி எதுவும் தெரியாது. இருப்பினும், மொழியின் இலக்கணத்தை அறியாத ஒருவரை விட இலக்கணம் அறிந்த ஒருவர் மொழியைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்த முடியும்; தம் மொழித் திறன்களை மேலும் வளப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அதற்கான மொழிக் கல்வியே இலக்கணம். இலக்கணம் என்பது மொழியைப் பற்றிய அறிவியல் ஆகும்.

தமிழ் மொழி உலகின் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள் ஒன்று. பல்லாயிரம் ஆண்டுகாக மக்கள் வழக்கில் இருந்துவருவது; சிறந்த தொன்மையான இலக்கிய இலக்கணங்களை உடையது. மொழி அமைப்புப் பற்றிய வரையறைகளை, விளக்கங்களைக் கூறுவதோடு தமிழ் இலக்கணம் நின்றுவிட வில்லை; மேலும் மாந்தரின் படைப்புணர்வுக்கான நெறிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது; அவர் செம்மையாக வாழ்வதற்கான வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது. இதனை, எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, பொருள் ஆகிய பிரிவுகளோந்குணர்த்தும்.

தமிழின் சிறப்பையும் காலந்தோறும் பெற்றுவரும் வளர்ச்சியையும் அறிந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளத் திலக்கண அறிவு பெரிதும் துணை செய்யும். எனவே தமிழ்திலக்கணத்தை ஆழ்ந்து கற்க வேண்டியது தமிழ் படிக்கும் மாணவரின் முதற்கட்டமை.

இடைக்காலத்தில் எழுத்து, சொல் இலக்கணங்களுக்கு நன்றாலும், யாப்பு இலக்கணத்திற்கு யாப்பருங்கலக்காரினையும், அணி இலக்கணத்திற்குத் தண்டியலங்காரமும் புகழ்பெற்று விளங்கின. அவற்றுள் சில பகுதிகள் இவ்வகுப்பில் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் அவற்றின் சிறப்பை நன்கு கற்றுணர்ந்து மகிழ்க.

நன்னால்

நன்னால் என்பது நன்மை + நால். இந்நால் ஜந்திலக்கணங்களையும் கூறுவது எனச் சிறப்புப் பஸிரம் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இன்று கிணாஞ்ஞானாலை

எழுத்துச் சொல் ஆகிய இரண்டு இலக்கணங்கள் மட்டுமே. இந்த இலக்கண நூலின் ஆசிரியர் பவணாந்தி முனிவர் ஆவார். பவண நந்தி என்னும் பெயரே பவணாந்தி என ஆயிற்று என்பர். சன்மதி என்பார் இவர் தந்தை எனச் சிலரும் ஆசிரியர் எனச் சிலரும் குறிப்பிடுகின்றனர். தொண்டை மண்டலச் சதகம் 'சன்மதி மாமுனி தந்த மைந்தன்' எனக் குறிப்பிடுவதால் இவர் தந்தையார் சன்மதி எனக் கொள்ளலாம். இவர், தொண்டை மண்டலத்தைச் சேர்ந்த அரக்கோணம் வட்டம் சோழசிங்கபுத்திற்கு அருகே உள்ள சனகாபுரம் என்னும் ஊரினர் என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். நந்தி என்பது சமணத் துறவிகளுக்குரிய பெயர் என்பதால் இவர் சமணத் துறவி என்பதை அறியலாம். நூலிலும் சமண சமயத் துறவுக்கள் உள்ளமை இதனை உறுதிப்பட்டதும். இவர் சீயகங்கள் என்னும் மன்னன் வேண்டிக் கொண்டமையால் நன்னாலும் செய்தார் எனச் சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகிறது. மூன்றாம் குலோத்துங்கன் என்னும் சோழ மன்னனின் சிற்றரசனாகக் கங்க நாட்டை ஆட்சி செலுத்தியவன் சீயகங்கள். கங்க நாடு என்பது இன்றைய கருநாடக மாநிலத்தில் கோலார் பகுதியைச் சேர்ந்ததாகும். இம்மன்னை 'அமராபரணன்' என்றும் 'அருங்கலை விணோதன்' என்றும் பாராட்டுவர். இம்மன்னனின் காலம் 12ஆம் நூற்றாண்டாகும். இதுவே நூலின் காலமுமாகும். இனி நன்னாலின் சில நூற்பாக்களைக் கற்றுத் தெளிவு பெறுக.

மாணாக்கர் வகை

“அன்னம் ஆவே மண்ணொடு சிளியே
இல்லிக் குடம் ஆகு ஏருமை நெய்துரி
அன்னர் தலை இடை கடைமா ஜாக்கர்” (நன்னால் 38)

அன்னப்பறவை, பாலையும் நீரையும் கலந்துவைத்தால் நீசை-நீக்கிப் பாலை மட்டும் அருந்தும். பசு மேய்ச்சலுக்குச் சென்றால் விரைவாகப் புல்லை மேய்ந்து பின்னர் ஓரிடத்திலிருந்து மேய்ந்தவற்றை அசைபோடும். மாணாக்கர் கற்பனவற்றில் நல்லனவற்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தீயவற்றை விட்டுவிட வேண்டும். தாம் கற்றனவற்றைப் பின்னரும் பலமுறை நினைவுகூர்ந்து மனத்தில் ஆழப்பதித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு கற்கின்றவர் தலை மாணாக்கர் ஆவார். அத்தகு தலை மாணாக்கர் அன்னப் பறவை, பசு ஆகியனவற்றிற்கு ஒப்பானவர் ஆவர்.

விளைநிலம், உழவரின் முயற்சி அளவிற்கே பயனைத் தரும். கிளி, கற்றுத் தந்தவற்றை மட்டுமே திரும்பக் கூறும். இவ்வாறு ஆசிரியரின் உழைப்பின் அளவுக்கு மட்டுமே கற்றுக் கொண்டு அதற்குமேல் கற்க முயற்சி செய்யாமலும், ஆசிரியர் கற்றுக் கொடுத்தவற்றை மட்டுமே திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவரும் இடை மாணாக்கர். ஆகையால் அத்தகைய மாணாக்கர் மண், கிளி ஆகியனவற்றிற்கு ஒப்பானவர்.

பொத்தல் குடத்தில் நீரை ஊற்றினால் அக்குடம் அந்தீரைத் தேக்கி வைத்திருக்காது. ஆடு, ஒரு செடியில் தழை நிறைந்திருந்தாலும் அச்செடியை மட்டும் மேயாமல், பல செடிகளுக்கும் சென்று மேயும். ஏருமை, நீர் அருந்தச் சென்றால் நீருள்ளக் குளத்தைக் கலக்கிச் சேராக்கி நீர் குடிக்கும். பன்னாடை, தேன் முதலிய நல்ல பொருள்களைக் கீழே விட்டுவிட்டு அவற்றின் கழிவுகளையும் கசுக்களையுமே தண்ணிடம் நிறுத்திக் கொள்ளும். இவற்றைப் போல ஆசிரியர் கற்றுத் தரும் கல்வியைத் தண்நெந்துசில் பதிக்காமலும், தகுதி நிறைந்த ஓர் ஆசிரியரிடம் கற்க வேண்டுவனவற்றைக் கேட்டறிந்து கற்காமல், பலரிடம் சென்று அக்கல்வியைப் பெற விரும்புவதும், தம் ஆசிரியரை வருத்திக் கல்வி பெறுவதும் கடைமாணாக்கர் இயல்பு. எனவே அம்மாணாக்கர், பொத்தல் குடம், ஆடு, ஏருமை, பன்னாடை ஆகியவற்றிற்கு ஒப்பானவர்.

பாடங்கேட்கும் முறை

“கோடல் மரபே கூறுங் காலைப்
 பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
 குணத்தொடு பழகி அவன்குறிப்பின் சார்ந்து
 இருளன இருந்து சொல்ளனச் சொல்லிப்
 பருகுவன் அன்ன, ஆர் வத்தன் ஆகி
 சித்திரப் பாலையின் அத்தக அடங்கிச்
 செலிவாய் ஆக நெஞ்சகளன் ஆகக்
 கேட்டவை கேட்டவை விடாதுஉளத்து அமைத்துப்
 போளனப் போதல் என்மனார் புலவர்” (நன்னூல் 40)

ஆசிரியரிடம் பாடம் கேட்கும் முறையாவது: காலத்தோடு சென்று ஆசிரியரை வணங்க வேண்டும். அவர்தம் திறன் அறிந்து பண்போடு பழகுதல் வேண்டும். அவர் கூறுவனவற்றை நுட்பமாகக் கேட்டு அறிதல் வேண்டும். அவர் இருக்கச் சொல்லும் வரை இருந்து, கற்கச் சொன்னவற்றைத், ‘தண்ணீர் தாகம்’ எடுத்தவன் ஆர்வத்தோடு தண்ணீர் பருகுவதைப் போல ஆர்வத்தோடு கற்கவேண்டும். ஆசிரியர் கற்பிக்கும் போது எவ்விதக் கவனச் சினதவும் இல்லாமல், சிலைபோல இருந்து முழுக் கவனத்தோடு, செவி வாயாகவும் மனத்தைக் கொள் களமாகவும் கொண்டு கேட்க வேண்டிய கல்விப் பகுதிகளை ஆழ்ந்து கேட்டு உள்ளத்தில் அமைத்து, ஆசிரியர் போகச் சொன்ன பிறகு வெளியே செல்ல வேண்டும். இதுவே பாடம் கேட்கும் முறை என்று சொல்லுவர் புலவர்.

திறனாடி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. பவணந்தியார், தலைமாணாக்கர்க்குக் காட்டும் உவமையாது?

அ. மண் ஆ. கிளி

இ. ஆடு ஈ. அன்னம்

2. நன்னூலார் மூவகை மாணாக்கர்களுக்கு ஒப்புமையாகக் குறித்தனவற்றுள் நான்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று ஏனையவற்றின் ஒப்புமைத் தன்மையோடு மாறுபட்டதாகும். அது எது?

அ. அன்னம் ஆ. ஆடு

இ. ஏருமை ஈ. நெய்யரி

3. கீழுள்ளவற்றுள் எது சரியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது?

அ. ஆ. - தலை மாணாக்கர்

ஆ. மண் - கலை மாணாக்கர்

இ. கிளி - தலை மாணாக்கர்

ஈ. ஏருமை - இலை மாணாக்கர்

குறுவிடை வினாக்கள்

4. 'பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகி' - இந்நாற்பாவடி தெரிவிப்பது யாது?

5. பாடங்கேட்கும் மாணாக்கரைச் சித்திரப் பாவையோடு ஒப்பிட்டு நுன்னூலார் உணர்த்துவது யாது?

பத்திவிடை வினாக்கள்

6. தலை, இலை, கலை மாணாக்கர்கள் பற்றி நன்னூலார் கூறுவன யாவை?

7. பாடங்கேட்கும் முறையாக நன்னூலார் கூறுவன யாவை?

8. 'கேட்டவை கேட்டவை விடாது உளத்தனமத்து' - எனும் நன்னூரல் அடியை விளக்குக.

2. எழுத்து

எழுத்திலக்கணப் பிரிவுகள்

“என்பெயர் முறைப்பிறப்பு உருவம் மாத்திரை
முதல்சறு இடைநிலை போலி என்றா
பதம்புணர்வுப் பெனப் பன் ஸிருபாற்று அதுவே” (நன்னால் 57)

என், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம் (வடிவம்), மாத்திரை (அளவு), முதல், சறு, இடைநிலை, போலி, பதம், புணர்ப்பு எனப் பன்னிரண்டு பிரிவுகளை தமிழ் எழுத்து இலக்கணம் கொண்டுள்ளது. இவற்றில் என் முதல் புணர்ப்பு வரை உள்ள பத்துப் பிரிவுகளும் எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் எனப்படும். பதம், புணர்ப்பு ஆகிய இரண்டும் எழுத்தின் புறத்திலக்கணம் எனப்படும்.

அ. எண்

“மொழிமுதல் காரண மாம்-அனுத் தீர்ளலி
எழுத்து முதல்சார்பு என்னிரு வகைத்தே” (நாற்பா 58)

மொழிக்கு முதல் காரணமும் அனுத்திரளின் காரியமும் ஆகிய ஒலி எழுத்தாகும். அது, முதல் எழுத்து, சார்பு எழுத்து என இரண்டு வகைப்படும்.

துணி உருவாவதற்குக் காரணம் நூல். நூலே துணியாக மாறுகிறது. அதனால் நூல் முதல் காரணம். துணி உருவாவதற்குத் தறி முதலிய கருவிகளும் காரணம் ஆகின்றன. ஆனால் அக்கருவிகளே துணியாக மாறுவதில்லை; துணி உருவாகத் துணை செய்கின்றன. எனவே அக்கருவிகள் துணைக் காரணம். மொழியில் அனுவே ஒலியாகவும், ஒலியே எழுத்தாகவும் ஆவதால் அனு, ஒலி இரண்டும் முதற் காரணங்கள் ஆகும்.

ஒலி வேறுபாடுகளே வெவ்வேறு எழுத்துகள் தோன்றக் காரணம். மொழிக்கு ஒலி, வரி ஆகிய இரு வடிவங்கள் உள்ளன. ஒலி வடிவம் என்பது பேச்சு மொழியாகும். வரி வடிவம் என்பது எழுத்து மொழியாகும். பின்வரும் பாகுபாடுகள் ஒலி வடிவைப் பற்றியன எனபதற்கிக்

முதலெழுத்து

“உயிரும் உடம்புமாம் முப்பது முதலே” (நூற்பா 59)

உயிர் பன்னிரண்டு, மெய் பதினெட்டு என முப்பதும் முதல் எழுத்துகளாகும்.

சார்பெழுத்து

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு

அஃகீய இஉ ஜௌள மங்கான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத்து ஆகும்” (நன்னூல் 60)

உயிர்மெய், முற்றாய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஜூகாரக் குறுக்கம், ஓளகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் ஆகிய பத்தும் சார்பெழுத்துகளாகும்.

சார்பெழுத்தின் விரி

“உயிர்மெய் இரட்டுநூற்று எட்டு, உயர் ஆய்தம்

எட்டு, உயிரளபு, எழு மூன்று, ஒற் றளபெடை—

ஆஹுஏழ் அஃகும் இம், முப் பான்ஏழ்

உகரம் ஆநாறு ஜூகான் மூன்றே

ஓளகான் ஓன்றே மங்கான் மூன்றே

ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத்து உறுவிரி

ஒன்றுஒழி முந்நாற்று எழுபான் என்ப” (நன்னூல் 61)

உயிர்மெய் இருநூற்றுப் பதினாறு, முற்றாய்தம் எட்டு, உயிரளபெடை இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு, குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழு, குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறு, ஜூகாரக் குறுக்கம் மூன்று, ஓளகாரக் குறுக்கம் ஓன்று, மகரக் குறுக்கம் மூன்று, ஆய்தக் குறுக்கம் இரண்டு. ஆக மொத்தம் சார்பெழுத்துகள் முந்நாற்று அறுபத்து ஒன்பது ஆகும். (அதாவது 370 - 1 = 369).

மார்பு, கழுத்து, தலை உச்சி, மூக்கு ஆகியன எழுத்துகள் பிறப்பதற்கு உரிய இடங்கள். இதழ் (உதடு), நாக்கு, பல், அண்ணைம் ஆகியன எழுத்துகள் பிறக்கத் துணைசெய்யும் உறுப்புகள்.

ஆ. பிறப்பு

எழுத்துப் பிறக்கும் இடமும் உறுப்பும்

“நிறைவெளி முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப
எழும், அனுத்தீரன், உரம் கண்டம் உச்சி
முக்குடற்று இதழ், நாப் பல், அணத் தொழிலின்
வெவ்வேறு எழுத்து, ஒலி யாய், வறல் பிறப்பே” (நன்னூல் 74)

நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உள்ளிருந்து எழுப்பும் காற்றினால் எழும்
அனுக்கூட்டம் மார்பு, கழுத்து, தலையுச்சி, மூக்கு ஆகிய இடங்களை அடைந்து,
உதடு, நாக்கு, பல், மேல்வாய் ஆகிய நான்கினுடைய முயற்சியால் வேறுவேறு
எழுத்து ஒலியாய் வெளிப்படுதல் எழுத்தின் பிறப்பு எனப்படும்.

முதல் எழுத்துக்கள் பிறக்கும் இடம்

“அவ்வழி
ஆவி இடைமை இடம்மிடறு ஆகும்
மேவும் மென்மை, மூக்கு உரம்பெறும் வன்மை” (நன்னூல் 75)

முன் கூறியவாறு எழுத்துகள் பிறக்கும் போது, உயிர் எழுத்துகளும் இடை
எழுத்துகளும் பிறக்கும் இடம் கழுத்தாகும். மெல்லெலமுத்துகள் பிறக்கும் இடம்
மூக்காகும். வல்லெலமுத்துகள் பிறக்கும் இடம் மார்பாகும்.

“அவற்றுள்
முயற்சியுள் அஆ அங்காப்பு உடைய” (நன்னூல் 76)

மேல்கூறியவாறு முதல் எழுத்துகளின் பிறப்பினுள் அ, ஆ ஆகிய இரண்டு
எழுத்துகளும் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தல் முயற்சியால் பிறக்கும்.

“இா எ ஜூஅங் காப்போடு
“அண்பல் முதல்நா வினிம்புற வருமே” (நன்னூல் 77)

இ எ ஏ ஜூ ஆகிய ஜூந்து எழுத்துகளும் அங்காப்புடனே மேல்வாய்ப் பல்லை
நாக்கினது நூளி பொருந்தப் பிறக்கும்.

“உ ஊ ஓ ஓ ஒள இதழ் குவிவே” (நன்னூல் 78)

உ ஊ ஓ ஓ ஒள என்னும் ஜூந்து எழுத்துகளும் உதடுகள் குவிவதால் பிறக்கும்.

“காவும் சஞ்சுவும் டணவும் முதல்இடை
நுனிநா அண்ணாம் உறமுறை வருமே” (நன்னூல் 79)

க,ங என்னும் எழுத்துகள் நாக்கின் அடி, மேல் வாய் அடிப்பகுதியையும், ச, ஞ என்னும் எழுத்துகள் நாக்கின் நடு, மேல்வாய் நடுப்பகுதியையும், ட ண என்னும் எழுத்துகள் நாக்கின் கடை, மேல்வாய்க் கடைப்பகுதியையும் பொருந்தப் பிறக்கும்.

“அண்பல் அடிநா முடிஉறத் தநவரும்” (நன்னூல் 80)

மேல்வாய்ப் பல்லினது அடியை நாக்கு நுனி பொருந்துவதால் த ந என்னும் எழுத்துக்கள் பிறக்கும்.

“மீகீழ் இதழ்-றப் பமப் பிறக்கும்” (நன்னூல் 81)

மேல் உதடும் கீழ் உதடும் பொருந்துவதால் ப ம என்னும் எழுத்துகள் பிறக்கும்.

“அடிநா அடிஅணம் உற, யத் தோன்றும்” (நன்னூல் 82)

நாக்கின் அடியானது மேல்வாய் அடியைப் பொருந்துவதால் யகர எழுத்து பிறக்கும்.

“அண்ணம் நுனிநா வருட-ரழவரும்” (நன்னூல் 83)

மேல்வாயை நாக்கு நுனியானது தடவ ர, ம ஆகிய எழுத்துகள் பிறக்கும்.

“அண்பல் முதலும் அண்ணமும் முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்றவும் வருடவும்
லகார் ளகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்” (நன்னூல் 84)

மேல்வாய்ப் பல் அடியை நாவின் ஓரமானது தடித்து நெருங்க லகாரம் என்னும் எழுத்தும், மேல்வாயை நாவின் ஓரமானது தடித்துத் தடவ ளகாரம் என்னும் எழுத்தும் முறையே பிறக்கும்.

“மேல்பல் இதழ்-ற மேவிடும் வவ்வே” (நன்னூல் 85)

மேல் வாய்ப் பல்லைக் கீழ் உதடு பொருந்துவதால் வகரமானது பிறக்கும்.

“அண்ணம் நுனிநா நனிஹ-றின் றனவரும்” (நன்னூல் 86)

மேல்வாயை நாக்கு நுனி மிகவும் பொருந்தினால் றகரமும் னகரமும் பிறக்கும்.

“ஆய்தக்கு இடம்தலை அங்கா முயற்சி
சார்பெழுத்து ஏணையவும் தம்முதல் அணைய” (நன்னூல் 87)

ஆய்த எழுத்திற்கு பிறப்பதற்கு இடம் தலையாகும் முயற்சி வாயைத் திறப்பதாகும். ஆய்தம் நீவ்கலான ஏணைய சார்பெழுத்துகள், ஆகியனவற்றில் சார்

“எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் உழப்பில்
சிரிபும் தத்தமின் சிறிது, உளவாகும்”

(நன்னூல் 88)

எழுத்துகள் பலவற்றிற்கும் பிறப்புணராகச் சொல்லப்பட்டது எனினும், உயர்த்திக் கூறுதல் தாழ்த்திக் கூறுதல், உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும் கூறுதல் ஒவிய முயற்சியால் ஒவ்வொர் எழுத்தும் சிறிது சிறிது வேறுபட்டுப் பிறப்பதாகும்.

அட்டவகை

எழுத்து	இடம்	உறுப்பு	உறுப்பின் முயற்சி
அ ஆ	மிடறு	அண்ணம்	அங்காப்பு
இ ஏ ஏ ஐ	மிடறு	அண்பல், முதல்நா	பொருந்துதல்
உ ஊ ஓ ஔ	மிடறு	இதழ்	குலிதல்
ா	மார்பு	அண்ணம், அடிநா	பொருந்துதல்
ா	மார்பு	அண்ணம், நடுநா	பொருந்துதல்
ா	மார்பு	அண்ணம், நுனி நா	பொருந்துதல்
ங	முக்கு	அண்ணம், அடிநா	பொருந்துதல்
ங	முக்கு	அண்ணம், நடுநா	பொருந்துதல்
ங	முக்கு	அண்ணம், நுனி நா	பொருந்துதல்
ந	மார்பு	அண்பல், நுனி நா	பொருந்துதல்
ந	முக்கு	அண்பல், நுனி நா	பொருந்துதல்
ப	மார்பு	இதழ்	பொருந்துதல்
ப	முக்கு	இதழ்	பொருந்துதல்
ய	மிடறு	மேல் அண்ணம், அடிநா	பொருந்துதல்
ர ழ	மிடறு	மேல் அண்ணம், நுனிநா	வருடுதல்
ல	மிடறு	அண்பல் முதல், நாவீளிம்பு	நெருங்குதல்
ள	மிடறு	அண்பல்முதல், நாவீளிம்பு	தடித்துந் தடவுதல்
வ	மிடறு	மேம்பல், இதழ்	பொருந்துதல்
ஃ	தலை	-	அங்காத்தல்

திறனை விளாக்கள்
புறவய விளாக்கள்

1. ‘பதம்புணர்ப் பெனப்பன் விருபாற்று அதுவே’ - இந்நாற்பா, எழுத்தின் எத்தனைமை பற்றிக் கூறுகிறது?

அ. பிறப்புஆ. முறை இ. உருவம் ஈ. பிரிவு
2. கீழ்க்கண்ட எது எழுத்தின் புற திலக்கணம்?

அ. எண் ஆ. மாத்திரை இ. போலி ஈ. பதம்
3. மருபட்டுள்ள திலக்கணத் தன்மை எது?

அ. எண் ஆ. பெயர் இ. போலி ஈ. புணர்ப்பு
4. கீழ்க்கண்ட கூற்றுக்களுள் எது சரியானது?

அ. எழுத்தின் பிறப்பிற்கு முதன்மையாக இருப்பது சொல்.
 ஆ. சார்பெழுத்துகளின் விரி பத்து.
 இ. தமிழ் எழுத்துகள் ஒலிவடிவ அடிப்படையில் . 247ஆகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.
 எ. மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டும் சார்பெழுத்துகளாகும்.
5. கீழ்க்கண்ட எது சரியான கூற்று?

அ. எழுத்துப் பிறக்கும் இடங்களுள் ஒன்று அண்ணம் என நன்றாலார் கூறுகிறார்.
 ஆ. முதல் எழுத்துகள் பிறக்கும் இடம் கழுத்து ஆகும்.
 இ. நாக்கின் எழுச்சியால் ‘அ’ பிறக்கிறது.
 எ. அண்ணத்தை நாக்கின் நுனி பொருந்தும் போது ‘த’ பிறக்கும்.
6. முறையாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?

அ. அடிநாக்கு மேல்வாயைப் பொருந்ததல் - ய
 ஆ. அண்ணத்தை நுனி நா வருந்துதல் - வ
 இ. அண் பலினை நுனி நாக்குப் பொருந்துதல் - ற
 எ. நுனிநாக்கு அண்பலினை தொடுதல் - ன

7. எழுத்துப் பிறக்கும் மூயற்சி பற்றிக் கூறும் நன்னால் நூற்பா எது?

- அ. அஃகிய இ உ ஜி ஒள மஃகான்
- ஆ. எழுத்து முதல் சார்டு என இரு வகைத்தே
- இ. ஆவி இடைமை மிடறு ஆகும்
- ஈ. அண்பல் அடிநா முடியுறத் த ந வரும்

(குறிப்பு: இதே யமைப்புடைய பிறவினாக்களையும் அறிக)

குறுவிடை வினாக்கள்

8. சார்பெழுத்துகள் எவை?
9. எழுத்து பிறக்கும் இடங்களாக நன்னால் குறிப்பன யாவை?
10. எழுத்து பிறப்புதற்குத் துணைசெய்யும் உறுப்புகள் யாவை?

பத்தி விடை வினாக்கள்

11. உயிர் எழுத்துகள் பண்ணிரண்டின் பிறப்பு பற்றி நன்னாலார் கூறுவன யாவை?
12. வல்லின மெய்கள் பிறப்புதற்கான இடம், உறுப்புகள் பற்றி எழுதுக.
13. இடையின மெய்கள் பிறப்புதற்கான இடம், உறுப்புகள் பற்றி எழுதுக.
14. மெல்லின மெய்கள் பிறப்புதற்கான இடம், உறுப்புகள் பற்றி எழுதுக.
15. கீழுள்ள அட்டவணையிலை நிறைவு செய்து வினாக்கள் 12, 13, 14 ஆகியனவற்றிற்கு விடை எழுதுக.

மெய்யெழுத்துக்கள்	பிறக்கும் இடம்	துணைசெய்யும் உறுப்புகள்
க		
ச		
ட		
த		
ப		

3. சொல்

பதவியல்

“எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள்தரின்
பதமாம் அது, பகாப் பதம், பகு பதம்ளன
இருபால் ஆகி இயலும் என்ப” (நன்றால் 128)

எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்றாகத் தனித்து நின்றும், பிற எழுத்துகளோடு சேர்ந்தும் ஒரு பொருளைக் குறிக்குமாயின் அது பதமாம். இப்பதம் பகாப்பதம், பகுபதம் என இரண்டு வகைகளை உடையதாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

ஆ, ஈ, கை, நீ, தீ, வா, போ, மா, நெ, டு, பை - இவை போன்ற எழுத்துகள் தனித்தனியே பொருளை உணர்ந்துகின்றன. அம்மா, மலர், படி, ஈகை போன்ற சொற்களில் பல எழுத்துகள் சேர்ந்து ஒரு பொருளை அல்லது கருத்தை உணர்ந்துகின்றன. இவ்வாறு எழுத்துகள் தனித்து நின்றோ பிற எழுத்துகளோடு சேர்ந்தோ பொருள் தந்தால் அது பதம் அல்லது சொல் எனப்படும்.

“உயிர், மலில் ஆறும் த, ப, நலில் ஜுந்தும்
க, வ, சவில் நாலும் யவ்வீல் ஓன்றும்
ஆகும் நெடில் நொ, து ஆம்குறில் இரண்டோடு
ஒரெழுத்து இயல்பதம் ஆறுஏழ் சிறப்பின்” (நன்றால் 129)

உயிர் வருக்கம், மலருக்கம் ஒவ்வொன்றிலும் ஆறும், த ப ந வருக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஜுந்தும், க வ ச வருக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நான்கும், யகர வருக்கத்தில் ஓன்றும் ஆக நெட்டெடுத்துகளால் ஆகிய சொற்கள் நாற்பது. நொ து என்னும் குறிலெலமுத்துகளால் ஆகிய சொற்கள் இரண்டு. ஆக மொத்தம் ஒரெழுத்துகளால் ஆகிய சொற்கள் நாற்பத்திரண்டு ஆகும்.

(எ-டு) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ	-	உயிர் வருக்கத்தில் ஆறு.
மா, மீ, மு, மை, மோ	-	மகர வருக்கத்தில் ஜுந்து
தா, நீ, தூ, தே, நெ	-	தகர வருக்கத்தில் ஜுந்து
பா, பூ, பே, பை, போ	-	பகர வருக்கத்தில் ஜுந்து
நா, நீ, நே, நை, நோ	-	நகர வருக்கத்தில் ஜுந்து
கா, கூ, கை, கோ	-	ககர வருக்கத்தில் நான்கு

வா, வீ, வை, வெள்	-	வகர வருக்கத்தில் நான்கு
சா, சி, சே, சோ	-	சகர வருக்கத்தில் நான்கு
யா	-	யகர வருக்கத்தில் ஒன்று
நொ, து	-	தனிக் குறில் பதம் இரண்டு

ஆக ஒரொழுத்து மொழிகள் தமிழில் நாற்பத்திரண்டு. இச்சொற்களின் பொருள்களை அகராதியில் கண்டறிக.

தொடர்மொழி

“பகாப்பதம் ஏழும் பகுபதம் ஒன்பதும்
எழுத்துஞ்சு ஆகத் தொடரும் என்ப” (நன்னூல் 130)
பகாப் பதங்கள், இரண்டு எழுத்து முதல் ஏழு எழுத்துகள் வரையும், பகு பதங்கள் இரண்டு எழுத்துகள் முதல் ஒன்பது எழுத்துகள் வரையும் தொடர்ந்து அமையும்.

(எ-கா) அணி, அறம், அகலம், கார்த்திகை, தருப்பணை,

உத்தரட்டாதி - பகாப் பதம்

தேனீ, தேவிலை, குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன்,

அரங்கத்தான், உத்தராடத்தான், உத்திரட்டாதியான் - பகுபதம்

பகாப் பதம்

“பகுப்பால் பயன்அற்று இடுகுறி ஆகி
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்து, இயல் கீன்ற
பெயர், வினை இடை, உரி நான்கும் பகாப் பதம்” (நன்னூல் 131)
பகுதி விருதி எனப் பிரிப்பதற்கு இயலாத்தாய், இனை காரணம் எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறுமுடியாமல், மிகப்பழங் காலத்திலிருந்தே வழங்கிவரும் பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொற்கள் நான்கும் பகாப் பதங்களாம்.

(எ-டு) நிலம், நீர், காற்று	-	பெயர்ப் பகாப்பதம்
நட, வா, உண், தின்	-	வினைப் பகாப்பதம்
மன், கொல், போல், மற்று	-	இடைப் பகாப்பதம்
உறு, கழி, நனி, தவ	-	உரிப் பகாப்பதம்

பசுபதம்

“பொருள், இடம் காலம் சினை, குணம் தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே” (நன்னூல் 132)

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகியவை காரணமாக வரும் பெயர்ச் சொற்களும், தெரிநிலையாகவும் குறிப்பாகவும் காலத்தைக் காட்டும் விளைச்சொற்களும் பகுபதங்களாகும்.

(எ-டு) பொன்னன்	-	பெயர்ப் பகுபதம்
தமிழகத்தார்	-	இடப்பகுபதம்
கார்த்திகையான்	-	காலப் பகுபதம்
கண்ணன்	-	சினப் பகுபதம்
வெள்ளையர்	-	குணப் பகுபதம்
நடிகர்	-	தொழில் பகுபதம்

பெயரியல்

“ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்றா
இருதீணை ஜம்பால் பொருளையும் தன்னையும்
மூவகை இடத்தும் வழக்கைகளு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே” (நன்னால் 259)

தனிமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என மூன்று பிரிவினதாய், உயர்தீணை, அஃறிணை என்னும் ஜம்பால் பொருளையும், தன்னையும், தன்னமை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடத்திலும், வழக்கிலும் செய்யுளிலும், வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் விளக்குவது சொல்லாகும்.

மூவகை மொழி

“ஒருமொழி ஒருபொரு எனவாம் தொடர்மொழி
பல, பொரு என பொது இருமையும் ஏற்பன” (நன்னால் 260)

பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒரு சொல் ஒரு பொருளை மட்டும் குறித்து வருவது தனிமொழி எனப்படும். அவ்விருவகைப் பதங்களும் அல்லது வேற்றுமைப் பொருளில் இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்து வந்து இரண்டு முதலிய பல பொருள்களைத் தந்தால் தொடர்மொழி எனப்படும். ஒரு சொல் பகாப்பதமாகத் தனிமொழியாக நின்று ஒரு பொருளையும், அதே சொல் பகுபதமாகித் தொடர்மொழி நிலையில் பல பொருளையும் கொடுக்குமாயின் பொதுமொழி எனப்படும்.

(எ-டு) கிளி, மயில், புலி, பாடினான்	-	இவை தனிமொழி
பாரி வள்ளல், குடும்ப வாழ்க்கை, செந்தமிழ் பலகை, தாமரை, எட்டு	-	இவை தொடர்மொழி

- இவை பொதுமொழி

(பலகை - பகாப்பதமாயின் மரப்பொருளைக் குறித்துத் தனிமொழி ஆகும். ‘பல + கை’ எனப் பகுபதமாயின் இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று ‘பல கைகள்’ எனப் பொருள் தருவதால் தொடர்மொழி ஆகும். இவ்வாறு பலகை என்னும் ஒரே சொல் தனிமொழி, தொடர்மொழி இரண்டிற்கும் பொதுவாய் நிற்றலால் பொதுமொழி ஆகும்).

வழக்கின் வகைகள்

“இலக்கணம் உடையது இலக்கணப் போலி
மருஷன்று ஆகும் மூவகை இயல்பும்
இடக்கர் அடக்கல் மங்கலம் குழுஷ்க்குறி
எனும்முத் தகுதியோடு ஆறாம் வழக்கியல்” (நன்னால் 267)

மூவகை இயல்பு வழக்குகள் 1. இலக்கணம் உடையது, 2. இலக்கணப் போலி, 3. மருஷ என்பன ஆகும். மூவகைத் தகுதி வழக்குகள் 1. இடக்கரடக்கல் 2. மங்கலம், 3. குழுஷ்க்குறி என்பன ஆகும். ஆக வழக்கு இரண்டு வகைப்படும். வகைகள்

இயல்பு வழக்கு

1. இலக்கணம் உடையது - இலக்கண நெறி மாறாமல் வழங்கி வரும் சொல். (எ-டு) நிலம், நீர்
 2. இலக்கணப் போலி - இலக்கண நெறி மாறி வழங்கிவரும் சொல். (எ-டு) முன்றில், புறநகர், கோயில்.
- இல்முன், நகர்ப்புறம், கோவில் என வழங்குவதே இலக்கண நெறி ஆகும். தொன்றுதொட்டுச் சான்றோரால் முன்றில், புறநகர், கோயில் என வழங்கப்படுவதால் இலக்கணப் போலி எனப்படுகின்றன.
3. மருஷ - இலக்கணத்தில் சிதைந்து வழங்கும் சொல். (எ-டு) கோயம்புத்தூர் கோவை என்றும், தஞ்சாவூர் தஞ்சை என்றும் வழங்கப்படும். அந்த, இந்த, யார், என், என்ன, புதுவை, மலாடு, சோணாடு என்பனவும் மருஷ சொற்கள்.

அ, இ என்னும் சுட்டுக்களே அந்த, இந்த என வழங்கப்படுகின்றன. யாவர் என்னும் வினாப் பெயரே யார் என வழங்கப்படுகின்றது. எவன் என்னும் குறிப்புவினை என் என்ன என வழங்கப்படுகின்றது. புதுச்சேரி புதுவை என வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு இலக்கண நெறியில் வழங்க வேண்டிய சொற்கள் சிதைந்து வழங்கிவருதல் மருஷ எனப்படும்.

தகுதி வழக்கு

இடக்கர் அடக்கல் என்பது, பலர் முன்னிலையில் சொல்லத் தகாத சொல்லை மறைத்து வேறு வாய்பாட்டால் சொல்வது ஆகும்.

மங்கலம் என்பது மங்கலம் அல்லாததை நீக்கிக் கூறுதல்.

குழுங்கு குறி என்பது ஒரு கூட்டத்தார் ஏதோ ஒரு காரணம் பற்றித் தம் கூட்டத்தார்க்கு மட்டும் பொருள் விளங்கும் வகையில் குறியீட்டுச் சொற்களை அமைத்துக் கூறுதல்.

இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுங்கு குறி ஆகிய இம்முன்றும் இப்பொருளை இச்சொல்லால் சொல்வது தகுதியென்று என்றும் வேற்றாரு சொல்லால் சொல்வது தகுதி என்றும் நினைத்துக் கூறுவதால் தகுதி வழக்கு எனப்பட்டன.

(எ-டு) இடக்கர் அடக்கல் : மலம் கழுவி வருவதைக் கால் கழுவி வருவதாகக் கூறுதல்.

மங்கலம் : இடுகாட்டை நன்காடு என்று கூறுதல்.

குழுங்குறி : வசம்பு எனும் மருந்துப் பொருளைப் பெயர் சொல்லாதது எனச் சொல்லுதல்.

சொல் பாகுபாடு

“இயற்சொல் தீரிசொல் இயல்பில் பெயர்வினை
எனஇரண்டாகும் இடையை அடுத்து
நான்கு மாம், தீசை வட்சொல், அணு காவழி” (நன்னால் 270)

சொல்களை இலக்கண அடிப்படையிலும் இலக்கிய அடிப்படையிலும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். சொற்களின் இலக்கண வகை: 1. பெயர்ச்சொல், 2. வினைச்சொல், 3. இடைச்சொல், 4. உரிச்சொல் என நான்கு. இலக்கிய வகைகள் இயற்சொல், தீரிசொல், தீசைச் சொல், வட்சொல் என்பனவாகும்.

எனவே, (மேலே) குறித்த சொல், 1. பெயர் இயற்சொல், 2. பெயர்த் தீரிசொல், 3. வினை இயற்சொல், 4. வினைத் தீரிசொல், 5. இடை இயற்சொல், 6. இடைத் தீரிசொல், 7. உரி இயற்சொல், 8. உரித் தீரிசொல் என எட்டு வகைப்படும். அவற்றுடன் தீசைச் சொல்லும் வட்சொல்லும் சேர்ந்தால் சொல் பத்து வகைப்படும் என அறிக.

இயற்சொல்

“செந்தமிழ் ஆகித் தீரியாது யார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்கும் தன்மைய இயற்சொல்” (நன்னால் 271)
செந்தமிழ் நிலத்து வழங்கும் சொல்லாகிக் கற்றோர்க்கும் கல்லதார்க்கும்
ஒரே தன்மையாய்ப் பொருள் தரும் தன்மையுடைய சொல் இயற்சொல்லாகும்.

இயற்சொல் என்பது இயல்பாகப் பொருள் உணரும் சொல்லாகும்.

(எ-டு) மண், பொன் என்பன பெயர் இயற்சொல் நடந்தான், வந்தான் என்பன விணை இயற்சொல் அவனை, அவனால் என்பனவற்றுள் ஐ, ஆஸ் என்பன இடை இயற்சொல்

அழகு, அண்டு, என்பன உரி இயற்சொல்

(தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியரும் பாண்டிய மன்னர்களும் சங்கப் புலவர்களும் இருந்து தமிழ் வளர்த்த ஷட்டம் என்பதால் பாண்டிய நாடு செந்தமிழ் நிலம் எனப்படும்).

தீரிசொல்

“ஒரு பொருள் குறித்த பல்சொல் ஆகியும்
பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்
அரிதுஉணர் பொருளன தீரிசொல் ஆகும்” (நன்னால் 272)

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்களாகியும், பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகியும், கற்றோர் மட்டும் அறியக் கூடிய அரிய சொல் தீரிசொல் எனப்படும்.

தீரிசொல் என்பது கற்றோர்க்கு மட்டுமே பொருள் விளங்கக்கூடியது என்பதும் இயற்சொல்லின் வேறுபட்டது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

(எ-டு) கிள்ளை, சுகம், தத்தை என்பன கிளி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்க் குறிசொல்.

வாரணம் என்பது யானையையும் கோழியையும் சங்கு முதலிய பல பொருளையும் குறிக்கும் ஒரு பெயர்த் தீரிசொல்.

கழினான், செப்பினான், பகாந்தான் என்பன ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத் திரிசொல்.

வரைந்தான் என்பது நீக்கினான், கொண்டான் என்னும் பல பொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.

சேரும், வருதும் என்பனவற்றுள், உம், தும் என்பன விகுதிகள். தன்மை, பன்மை, எதிர்காலும் என ஒரு பொருள் குறித்த பல இடைத் திரிசொல்.

கொல் என்பது ஜயமும், அசைநிலையுமாகிய பல பொருள் குறித்த ஓர் இடைத் திரிசொல்.

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்பன மிகுதி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல உரித் திரிசொல்.

கடி என்பது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கிரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பல பொருள் குறித்த ஓர் உரித் திரிசொல்.

திசைச்சொல்

“செந்தூரிக் நிலம் சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்

ஒன்பதிற்று இரண்டினில் தமிழ்ஸூழி நிலத்தினும்

தம், குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப” (நன்னால் 273)

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலங்களிலும், பதினெட்டு மொழிகளுள்ளே தமிழ் நிலம் நீங்கலாக ஏனைய நிலங்களில் உள்ளோர் தம் கருத்துக்களைக் குறிக்கச் செந்தமிழ் நிலத்திற்கு வந்து வழங்குவன திசைச் சொல் எனப்படும்.

கொடுந்தமிழ் நாடுகள் பன்னிரண்டின் பெயர்கள் :

1. தென்பாண்டி நாடு, 2. குட்ட நாடு, 3. குட நாடு, 4. கற்கா நாடு, 5. வேன் நாடு, 6. பூழி நாடு, 7. பண்ணி நாடு, 8. அருவா நாடு, 9. அருவா வடதலை நாடு, 10. சீத நாடு, 11. மலையமான் நாடு, 12. புனல் நாடு என்னும் சோழ நாடு.

வடசொல்

“பொது எழுத்தானும் சீறப்பு எழுத்தானும்

ஈரமுத்தானும் இயைவன வடசொல்” (நன்னால் 274)

ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொது எழுத்தாலும் ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துத் திரிந்த எழுத்தாலும், இவ்விரண்டு எழுத்தாலும் தமிழை ஒத்து வடத்திசையிலிருந்து செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன வடசொல் எனப்படும்.

(எ-டு) அமலம், கமலம், மேரு, காரணம், காரியம் என்பன பொது எழுத்தால் அமைந்த சொற்கள்.

சுகி, போகி, சுத்தி என்பன ஆரியச் சிறப்பெழுத்தால் அமைந்த சொற்கள்.

அராண், அரி, கடினம், சலம் என்பன பொது எழுத்தாலும் சிறப்பெழுத்தாலும் அமைந்த சொற்கள்.

திறனறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ள எண்களுள் எது ஒரேழுத்து ஒரு மொழியின் எண்ணிக்கையினைக் குறிக்கிறது?

அ. 10 ஆ. 27 இ. 36 ஈ. 42
2. திறைச்சீ என்னும் பொருள் தரும் ஒரேழுத்து ஒரு மொழி எது?

அ. ஆ ஆ. ஊ இ. ஏ ஈ. ஐ
3. கீழுள்ளவற்றுள் எது ஒரேழுத்து ஒரு மொழி

அ. இ ஆ. உ இ. மு ஈ. மு
4. பதவகையில் கீழுள்ளவற்றுள் மாறியிருப்பது எது?

அ. தேனீ ஆ. மன்னன் இ. மரம் ஈ. அழகு
5. எழுத்தெலுண்ணிக்கை அளவில் பருபத்திற்குப் பொருத்தமானது எது?

அ. இரண்டு முதல் ஏழு
ஆ. ஒன்று முதல் ஏழு
இ. இரண்டு முதல் ஒன்பது
ஈ. ஒன்று முதல் பத்து
6. கீழுள்ளவற்றுள் எது இடப்பகுபதம்?

அ. தமிழன் ஆ. நடிகர்
இ. விழியன் ஈ. ஊரன்
7. மாறுபட்ட தன்மையுடைய பகாப்பதும் எது?

அ. ஊர் ஆ. கால் இ. சொல் ஈ. சேஷூர்

8. 'மூவகை திட்டதும் வழக்கொடு வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பின் சொல்லே' - தீதில் 'மூவகை திட்டம்' என்பது எதைக் குறிக்கிறது.
- அ. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி
 - ஆ. திறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்
 - இ. வழக்கு, செய்யுள், வெளிப்படை
 - ஈ. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை
9. கீழுள்ளவற்றுள் எது பொது மொழி?
- அ. வள்ளல் ஆ. வாழ்க்கை இ. செந்தமிழ் ஈ. தாமரை
10. கீழுள்ளவற்றுள் எது மங்கலச் சொல்?
- அ. இடுகாடு ஆ. துருக்கினார் இ. கோவில் ஈ. சாண்டோர்
11. தவறாக இணைக்கப்பட்டிருப்பது எது?
அ. திலக்கணப் போவி	-	புதுச்சேரி
ஆ. மருஷ	-	திருச்சி
இ. மங்கலம்	-	சிவபதும் அடைந்தார்
ஈ. குழுஷ்குறி	-	சொல் விளம்பி
12. மாறுபட்ட தன்மையுடைய வழக்குச் சொல் எது?
- அ. முன்றில் ஆ. புறநகர் இ. கோயில் ஈ. வீடு
13. கீழுள்ள வழக்குகளுள் ஒன்று ஏனையவற்றிலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது - அது எது?
- அ. திடக்கரடக்கல் ஆ. மங்கலம் இ. குழுஷ்குறி, ஈ. மருஷ
14. கீழுள்ள கூற்றுகளுள் எது சரியானது?
அ. இயற்சொல், திரிசொல் எனும் இரண்டு தன்மைகளைப் பெயர்ச்சொல் கொண்டுள்ளது.
ஆ. திடைச் சொல், உரிச் சொல் எனும் இரண்டு தன்மைகளை விணைச்சொல் கொண்டுள்ளது
இ. திடை, உரி ஆகிய இரண்டும் திசைச் சொற்களாகும்.
ஈ. திசைச் சொல்லும் வடசொல்லும் இயற்சொல், திரிசொல் ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளைக் கொண்டதாகும்.
15. மாறுபட்டுள்ள இயற்சொல் எது?
- அ. தெர ஆ. அண்டு
 - இ. பொன் ஈ. பழம்

16. கீழ்க்கணவற்றுள் எது உரி தியற்சொல்?
- அ. அழகு ஆ. ஆஸம் இ. இரங்கு ஈ. ஈதல்
17. கீழ்க்கணவற்றுள் பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல் எது?
- அ. வாரணம் ஆ. கோழி இ. கிள்ளள ஈ. தத்தை
18. கீழ்க்கணவற்றுள் மாறுபட்ட திரிசொல் எது?
- அ. கழி ஆ. மலை இ. குன்று ஈ. வரை
19. திசைச்சொல்லுக்கு உரியதாக நன்னூலில் குறிப்பிடும் நாடுகளின் எண்ணிக்கை
- அ. 10 ஆ. 12 இ. 18 ஈ. 20
20. கீழ்க்கணவற்றுள் எது பொது எழுத்தால் ஆன வட்சொல்?
- அ. காரணம் ஆ. சுத்தம் இ. அரி ஈ. கமலம்
21. கீழ்க்கணவற்றுள் எக்கற்று சரியானது?
- அ. ஆரியத்திற்கும் தமிழுக்கும் பொது எழுத்துகள் இல்லை
- ஆ. 'அரண்' என்பது ஆரியத்திற்குரிய சிறப்பு எழுத்துகளால் ஆன சொல்
- இ. 'காரியம்' என்பது ஆரியத்திற்கும் தமிழுக்குமுரிய பொது எழுத்துகளால் ஆன சொல்
- ஈ. 'போகி' என்பது தமிழுக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துகளால் ஆன சொல்

குறுவிடை வினாக்கள்

22. புதப் பிரிவுகள் யானவ?
23. மூவகை மொழிகள் யானவ?
24. வழக்கின் பிரிவுகளைக் கூறுக.
25. சொல் வழக்காற்று நிலை எவ்வாறு பிரிக்கப்படுகிறது?

பத்திவிடை வினா

26. ஒரெழுத்து மொழிகளின் எண்ணிக்கையைக் கூறி, அவற்றில் ஜந்தினைப் பொருள் விளங்க வாக்கியத்தில் அமைத்துக் காட்டுக.
27. மூவகை மொழிகளை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குக.
28. வழக்கின் பிரிவுகளுக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.
29. சொல் பத்து வகைப்படும் - எவ்வாறு விளக்குக.

4. பொது

உவம உருபுகள்

“போலப் புறைய ஒப்ப உறழ
மானக் கடுப்ப இயைய ஏய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும் பிறவும் உவமத்து உருபே” (நன்னூல் 367)

போல, புறைய ஒப்ப, உறழ, மான, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன என்னும் பள்ளிரண்டில் நிகர வரை உள்ள பத்தும் செய என்னும் வினையெச்ச வாய்ப்பாட்டில் அமைந்த உவம உருபுகள் ஆகும். அன்ன, இன்ன என்னும் இரண்டும் குறிப்பு பெயரெச்சம் அமைந்த உவம உருபுகள் ஆகும்.

(போல முதல் நிகர வரையான உவம உருபுகள் வினைச்சொற்களைக் கொண்டு முடிவதால், இவை செய என்னும் வினையெச்ச வாய்ப்பாட்டில் அமைந்துள்ளன என்றும், அன்ன, இன்ன என்பன பெயர்ச்சொற்களைக் கொண்டு முடிவதால் பெயரெச்ச வாய்ப்பாட்டில் அமைந்துள்ளன என்றும் அறிக).

பிறவும் என்றதனால், ஏற்ப, அனைய, இகல, எதிர, சிவண, மஸைய முதலியனவும் உவம உருபுகள் ஆகும்.

வினா வகைகள்

“அறிவ றியாமை ஜையுறல் கொள்கொடை
ஏவல் தரும்வினா ஆறும் இமுக்கார்” (நன்னூல் 385)

1. அறிவினா, 2. அறியாவினா, 3. ஜையவினா, 4. கொள்வினா, 5. கொடைவினா, 6. ஏவல் வினா ஆறு (வகை) வினாக்களையும் நீக்காமல் ஏற்றுக் கொள்வர் கற்றோர் என்பது இந்நூற்பாவின் பொருள்.

‘இச்சுத்திரத்திற்குப் பொருள் என்ன?’ என ஆசிரியர் தளக்கு விடை நன்கு தெரிந்திருந்தும் மாணவர்க்குத் தெரிகிறதா என அறிந்து கொள்வதற்காகக் கேட்கும் பொழுது இவ்வினா ‘அறிவினா’ எனப்படும்.

மேலே கூறிய வினாவை விடை அறிவதற்காக ஆசிரியரிடம் மாணவர் கேட்டால் அது ‘அறியா வினா’ எனப்படும்.

கீழே கிடப்பது பாம்போ? கயிறோ? என்பது போல, ஒரு பொருளை இதுவோ அதுவோ எனத் தெளிவாக அறிய முடியா நிலையில் ஜயம் தெளிவதற்காகக் கேட்கப்படும் வினா ஜய வினா எனப்படும்.

தமிழ்ப் புத்தகம் உள்ளதா கடைக்காரரே? என அப்புத்தகத்தை வாங்கிக் கொள்வதற்காகக் கேட்கப்படும் வினா ‘கொள்வினா’ எனப்படும்.

அந்த ஏழைக்குச் சட்டை இல்லையா? என அந்த ஏழைக்குச் சட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்னும் என்னத்துடன் கேட்கப்படும் வினா ‘கொடை வினா’ எனப்படும்.

இனிமேல் ஒழுங்காகப் படிக்கிறாயா? எனப் பெற்றோர் தம் மக்களிடம் கேட்கும் வினா படி என அறிவுறுத்தி கேட்கப்படுவதாகும். இது ஏவல் வினா எனப்படும்.

விடை வகை

“சுட்டு மறைநேர் ஏவல் வினாதல்
உற்றது உறைத்தல் உறுவது கூறல்
இனமொழி எனும் எண் நிறையுள் இறுதி
நிலவிய ஜந்தும்துப் பொருண்மையின் நேர்ப்” (நன்னால் 386)

1. சுட்டு, 2. மறை, 3. நேர், 4. ஏவல், 5. வினாதல், 6. உற்றது உறைத்தல், 7. உறுவது கூறல், 8. இனமொழி, என விடை எட்டு வகைப்படும் எனக் குறிப்பிடுகிறது நூற்பா.

இந்தக் கடைக்கு எந்த வழியில் போக வேண்டும்? என்னும் வினாவிற்கு ‘இந்த வழியில்’ எனச் சுட்டிக் காட்டி விடை அளிப்பது ‘சுட்டு விடை’ எனப்படும்.

பொய் பேசவாயா? எனத் தாய் குழந்தையிடம் வினாவக் குழந்தை ‘மாட்டேன்’ என மறுத்து விடை கூறுவது ‘மறை விடை’ எனப்படும். (எதிர்மறையாக விடை கூறுதல்)

பாடம் படித்தாயா? என ஆசிரியர் வினவினால் மாணவர் ‘படித்தேன்’ என விடை கூறுவது ‘நேர் விடை’ எனப்படும்.

கடைக்குப் போகிறாயா? என வினவினால் அதற்கு ‘நீயே போ’ என விடை கூறுவது ‘ஏவல் விடை’ எனப்படும்.

பாடம் படித்துவந்தாயா? என வினாவினால் 'படிக்காமல் வருவேனா?' என மாணவர் மற்றொரு வினாவை விடையாகத் தொடுப்பது 'வினாதல் விடை' எனப்படும்.

பாடம் படித்து வந்தாயா? என வினாவினால் 'காய்ச்சல் வந்தது' எனத் தனக்கு ஏற்பட்டதை விடையாகக் கூறுவது 'உற்றது உரைத்தல் விடை' எனப்படும்.

பள்ளிக்கு வருவாயா? என வினாவினால் 'தலை வலிக்கும்' என விடை அளிப்பது 'உறவுது கூறல்' விடை எனப்படும்.

தமிழ்ப் பாடப் புத்தகம் உள்ளதா? என்னும் வினாவிற்குக் கடைக்காரர் 'கணக்குப் புத்தகம் இருக்கிறது' எனப் பாடப் புத்தகத்தின் இனமான வேறு ஒன்றைக் கூறுவது 'இனமொழி விடை' எனப்படும்.

தீர்ணறி வினாக்கள்

புறவுய வினாக்கள்

1. மாறுபட்ட தன்மையுடைய உவம உருபு எனு?

அ. போல் ஆ. கடுப்ப இ. மாண ஈ. அன்ன

2. கீழ்க்கண்வற்றுள் எனு உவம உருபு இல்லை?

அ. நிகர ஆ. பகர இ. அன்ன ஈ. இன்ன

3. கீழ்க்கண்வற்றுள் நீலில் அறிவினா உள்ளது?

அ. ஆசிரியர் : நீ நேற்று எங்கே சென்றாய்?

ஆ. மாணவர் : இது பாம்போ? கமிழோ?

இ. நன்பன் : உனக்குப் பணம் இல்லையா?

(நான் தருகிறேன்).

ஈ. பெற்றோர் : இனிமேலாவது ஒழுங்காகக் படிப்பாயா?

குறுவிடைவினாக்கள்

4. வினா எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?

5. விடை எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?

பத்திவிடை வினாக்கள்

6. வினா வகைகளைச் சான்றுடன் விளக்குக.

7. விடை வகைகளைச் சான்றுடன் விளக்குக.

5. யாப்பு

தொல்காப்பியம் என்னும் பழையான இலக்கண நூலில் யாப்பிலக்கணம் கூறப்பெறுகிறது. பிற்காலத்தில் யாப்பருங்கலம் என்னும் நூல் யாப்பிலக்கணத்தில் புகழ் பெற்றதாகும். இந்நூலை எழுதியவர் அமிர்தசாகர். இவர் பின்னர் இந்நூலைச் சுருக்கி யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் நூலை எழுதினார். இவர் காலம் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இவ்விரு நூலுக்கும் சமண முனிவர் குணசாகரர் சிறப்பான உரை எழுதியுள்ளார்.

யாத்தல் என்றால் கட்டுதல் என்று பொருள். ஆழந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்திய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியை அல்லது கருத்தை அதற்குரிய அமைப்பு முறைப்படிக் கட்டுதல் அல்லது புனைதல் என்னும் பொருளில் யாப்பு என்னும் சொல் பாடலோடு தொடர்புடையது ஆகியது. நரம்பு, தோல், தஙை, எலும்பு, கொழுப்பு, குருதி முதலியவற்றால் யாக்கப்பட்ட (கட்டப்பட்ட) உடலை யாக்கை என்பர். அதுபோல் எழுத்து அசை சீர் தனை அடி தொடை என்னும் ஆறு உறுப்புக்களால் கட்டப்படுவதால் பாடல் யாப்பு எனப்படும். இதனைப் பா, செய்யுள் எனவும் கூறுவர். இதனைப் பற்றிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணம் எனப்படும்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பன பாவின் வகைகள். பாடப்பகுதி ரான ஆசிரியப்பா, கலிப்பா பற்றிய இலக்கணச் செய்திகளைக் கற்கும் முன் சென்ற வகுப்பில் கற்ற யாப்பிலக்கணச் செய்திகளை நினைவுபடுத்திக் கொள்க.

எழுத்து: தமிழ் எழுத்துகளை யாப்பிலக்கணத்தில் 1. குறில் 2. நெடில் 3. ஒற்று எனப்பிரிப்பர்.

அசை: குறில் நெடில் ஒற்று என்னும் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்தோ தனித்தோ அசையாகின்றன. அசை இரண்டு வகைப்படும். அவை: 1. நேர் அசை, 2. நிரை அசை.

சீர்: அசைகள் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து சீர்களாகின்றன. அவற்றை 1. ஓரசைச் சீர் 2. ஈரசைச் சீர் 3. மூவசைச் சீர் 4. நாலசைச் சீர் என நான்கு வகைப்படுத்துவார்.

ஓர்கைச் சீர் : 1. நேர் அசை 2. நிரை அசை

ஈரகைச் சீர் : 1. தேமா 2. புளிமா 3. கருவிளாம் 4. கூவிளாம்

(தேமா, புளிமா இரண்டையும் மாக்சீர் என்றும் கூவிளாம், கருவிளாம் இரண்டையும் விளாக்சீர் என்றும் கூறுவார்).

மூவகைச் சீர்கள் (காய்ச்சீர், கனிச்சீர் என இரண்டு வகையாகும்)

காய்ச்சீர் கனிச்சீர்

1.	தேமாங்காய்	தேமாங்கனி
2.	புளிமாங்காய்	புளிமாங்கனி
3.	கருவிளாங்காய்	கருவிளாங்கனி
4.	கூவிளாங்காய்	கூவிளாங்கனி

காய்ச்சீர் நான்கும் கனிச்சீர் நான்கும் ஆக மொத்தம் மூவகைச் சீர்கள் எட்டு ஆகும்.

நாலகைச் சீர் : தேமா, புளிமா, கருவிளாம், கூவிளாம் என்றும் ஈரகைச் சீர்கள் நான்குடன், தண்டு, தண்ணீழல், நறுநிழல், நறும்பு என்றும் நான்கும் சேர நாலகைச் சீர்கள் பதினாறாகும்.

தலை : 1. நேரொன்றாசிரியத் தலை, 2. நிறைவென்றாசிரியத் தலை 3. இயற்சீ வெண்டலை, 4. வெண்சீர் வெண்டலை 5. கவித்தலை 6. ஒன் ரிய வஞ்சித் தலை, 7. ஒன்றாத வஞ்சித் தலை எனத் தலை ஏழு ஆகும்.

ஆடி : 1. குறளடி, 2. சிந்தடி, 3. அளவடி (அ) நேரடி, 4. நெந்தடி, 5. கழிநெந்தடி என அடி ஐந்து வகைப்படும். (இருசீர் குறளடி, முசீர் சிந்தடி, நாற்சீர் அளவடி, ஜஞ்சீர் நெந்தடி, ஆறும் அதற்கு மேலும் சீர்கள் கொண்டவை காழிநெந்தடி).

தொடை : 1. மோனத் தொடை 2. எதுகைத் தொடை 3. முரண் தொடை 4. இயைபுத் தொடை 5. அளபெடைத் தொடை எனத் தொடை ஐந்து வகைப்படும்.

(சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருதல் மோனை, இரண்டாம் எழுத்து வருதல் எதுகை. சீர்களில் சொல்லும் பொருஞம் மாறுபட்டு வரத் தொடுப்பது முரண் தொடை. சீர்களின் இறுதி எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது இயைபுத் தொடை. சீர்களில் அளபெடை ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அளபெடைத் தொடை எனப்படும்).

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்

ஆசிரியப்பா, ஈரசைச் சீர்களான ஆசிரிய உரிச்சீர்களையும், மூவசைச் சீர்களில் காய்ச்சீர்களையும் பெற்றுவரும். நேரோன்றாசிரியத் தளை, நிரையொன்றாசிரியத் தளை, ஆகிய தளைகளே மிகுதியாக வரும். அரிதாக வேற்றுத் தளைகளும் மயங்கி வரும். நிரை நடுவாகிய வஞ்சி உரிச்சீர்கள் வாரா. ஆசிரியப்பா குறைந்தது மூன்றடியும் மிகுந்தது உள்ளக் கருத்துக்கேற்ப, மிகும். இப்பாவின் இறுதிச் சீ. ஏ, ஓ, என், ஆஃ, ஜீ என்னும் அசைகளுள் ஒன்றினை எற்றில் பெற்று முடிய வேண்டும். ஏகாத்தில் முடிவதே சிறப்பு. இப்பாவிற்கு உரிய ஒசை அகவல் ஒசை ஆகும்.

ஆசிரியப்பா நான்கு வகைப்படும் அவை :

1. நேரிசை ஆசிரியப்பா
2. இணைக்குறந் ஆசிரியப்பா
3. நிலைமன்ஷடில் ஆசிரியப்பா
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

“கடையயற் பாதமுச் சீர்வரின் நேரிசை காமருசீர்
இடைபல குன்றின் இணைக்குற ளெல்லா அடியுமொத்து
நடைபெறு மாயின் நிலைமன் டிலநடு வாழியந்தத்
தடைத்தரு பாதத் தகவல் அடிமறி மண்டிலமே”

(யாப்பருங்கலக் காரிகை : 34)

1. நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று, எற்றயல் அடி (இறுதி அடிக்கு முன் அடி) முக்சீரடியாய் அமைவது நேரிசை ஆசிரியப்பா ஆகும். ஆசிரியப்பாவில் இவ்வகையே சிறந்தது என்பர்.

(எ-டு) “அவரோ வாயார் தான்வந் தன்றே
புதுப்பு வதீரல் தாஅய்க்
கதுப்பற லண்ணியுங் காமர் பொழுதே”

என்னும் ஜங்குறு நூற்றுப் பாடல் ஆசிரியப்பாவின் குறைந்த அடி அளவான மூன்றடியால் வந்துள்ளைம் காண்க.

2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடிகளாக அமைய ஏனைய அல்லது குறளடி, சிந்தடி, அளவடிகளாக பயின்று வருவது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா ஆகும்.

(எ-டு) “நீரின் தண்மையுங் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சார னாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே”
என்னும் பாடலில் முதல், இறுதி அடிகளில் அளவடிகள், இரண்டு மூன்றாம் அடிகளில் குறளடிகள், நான்கு ஐந்தாம் அடிகளில் சிந்தடிகள் வந்துள்ளனமை காணக.

3. சிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவிற்குரிய பொது இலக்கணம் பெற்று அனைத்து அடிகளும் நாற்சீரடியாய் அமைவது நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா ஆகும்.

(எ-டு) “ஊர்க்கு மனிததே பொய்கை பொய்கைக்குச்
செய்த்து மன்றே சிறுகான் யாறே
இரைதேர் வெண்குரு கல்லதீயாவதும்
துண்ணல் போகின்றாற் பொழிலே யாமெங்
கூழைக் கெருமணாங் கொணர்கள் சேறு
மாண்டும் வருகுவன் பெரும்பே தையே”
என்னும் குறுந்தொகைப் பாட்டின் அடிகள் அனைத்தும் நாற்சீராய் உள்ளனமை காணக.

4. அடிமற்றிமண்டில ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவிற்குரிய பொது இலக்கணம் பெற்றுப் பொருள் முற்றுப் பெற்ற அளவடிகளால் அமைவது அடிமறிமண்டில் ஆசிரியப்பா ஆகும்.

(எ-டு) “தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
ஏத் த ருந்தல மெழிற்புலி ழூரே
முர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே”
என்னும் சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையில் காணப்படும் இப்பாடலின் ஒவ்வொர் அடியும் பொருள் முற்றுப் பெற்றதாக அமைந்துள்ளனமை காணக. இவ்வாறு

அமைந்துள்ளமையால் அடிகளை இடம் மாற்றினும் பாடலின் பொருள் மாறுபடாது என்பதை உணர்க.

கலிப்பா

கலிப்பாவின் பொது இலக்கணம்

கலிப்பாவிற்கு உரியது துள்ளல் ஒசை ஆகும். ஈரசைச் சீர்களில் கருவிளம், கூவிளம் சீர்கள் இடம் பெறும். மூவசைச் சீர்களில் காய்ச் சீரே கலிப்பாவிற்கு உரியது. கனிச்சீரும் அருகி வருவதுண்டு. கனிச் சீர் வரின் நேர் அசையை இடையில் உடைய தேமாங்களி, புளிமாங்களி என மாங்களிச் சீர்களாவே இருக்க வேண்டும். நிரையசையை இடையில் உடைய விளங்களிச் சீர்களும் தேமா, புளிமா என்னும் மாச்சீர்களும் வரலாகா. இப்பாவிற்கு உரியது காய்முன் நிரை என அமையும் கலித்தளை ஆகும். பிற தளைகளும் அரிதாக இடம் பெறும். அளவடியே பெற்று வரும். இதன் வகைக்களுக்கேற்ப பல்வேறு உறுப்புகள் பெற்றுவரும்.

கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள்

1. தரவு, 2. தாழிசை 3. அராகம் 4. அம்போதரங்கம் 5. தனிச்சொல் 6. சரிதகம் என்பன கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள். இவை கலிப்பாவின் வகைகளுக்கு ஏற்ப ஒன்றோ பலவோ இடம் பெறும்.

1. தரவு : கலிப்பாவின் முதல் உறுப்பு இது. பாடல் கருத்தைத் தொடங்கி வைக்கும் பகுதியாக விளங்குகிறது. குறைந்த அளவாக மூன்று அடிகளும், மிகுந்த அளவாகப் பன்னிரண்டு அடிகளும் பெற்றுவரும். எருத்தம், பிடிரி என வேறு பெயர்களும் இதற்கு உண்டு.

2. தாழிசை : இது கலிப்பாவின் இரண்டாவது உறுப்பு. தரவின் அடியளவை விட இது குறைந்து வரும். இது ஒருபொருள் மேல் மூன்றேனும் ஆறேனும் அடுக்கி வரும். இடைநிலைப் பாட்டு என்ற பெயரும் இதற்கு உண்டு. குறைந்த அளவு இரண்டு அடியாகவும் மிகுந்த அளவு பன்னிரண்டு அடியாகவும் இருக்கும்.

3. அராகம் : இது கலிப்பாவின் மூன்றாவது உறுப்பாகும். அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி இவற்றில் ஒன்றாக இதன் அடி அமையும். சிந்தடியோ, குறளடியோ வராது. இது நான்கடிக்குக் குறையாமலும் எட்டடிக்கு விகாமலும் வரும். இதற்கு வண்ணகம், முடுக்கியல், அடுக்கியல் என்னும் பெயர்களும் உண்டு.

4. அம்போதாங்கம் : இது அராக்ததை அடுத்து வரும் உறுப்பாகும். தாங்கம் என்னும் சொல் அலை எனப் பொருள்படும். அலை கரையைச் சேரும் போது தன் அளவு சுருங்கி வருவது போல இவ்வழுப்பும் முதலில் அளவடிகளாலும், பின் சிந்தடிகளாலும், பின் குறளடிகளாலும் படிப்படியாகக் குறைந்து வருவதால் அம்போதாங்கம் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. இது அசையடி, பிரிந்திசைக்குறள், சொற்சீரடி எனவும் கூறப்பெறும்.

இரண்டடி இரண்டு கொண்ட அம்போதாங்கம் பேரெண் எனப்படும். அதனை அடுத்து இடம்பெறும் சிந்தடிகள் எட்டு அல்லது நான்கு இடையெண் எனப்படும். இறுதியில் இடம்பெறும் குறளடி பதினாறு அல்லது எட்டுச் சிற்றெண் எனப்படும். சிற்றெண்ணில் ஒரசையே சீராக வருவதும் உண்டு.

5. தனிச்சொல் : ஐந்தாவதாக அமையும் இவ்வழுப்பில் ஒரசை, அல்லது ஒரு சீர் தனித்து வரும் விட்டிசை, கூன் தனிநிலை, அடைநிலை எனபன இதன் வேறு பெயர்கள்.

6. சுரிதகம் : கலிப்பாவை முடித்து வைக்கும் இறுதி உறுப்பு இதுவாகும். இவ்வழுப்பு ஆசிரியப்பாவினாலோ, வெண்பாவினாலோ அமையும். ஒரு பாடலில், தரவு உறுப்பின் ஆடியளவிற்குச் சமமாகவோ அதன் பாதி அளவிலோ இவ்வழுப்பு அமையும். இதற்கு அடக்கியல், வாரம், வைப்பு, போக்கியல் என்னும் பெயர்களும் உண்டு.

கலிப்பா, இந்த ஆறு உறுப்புகளில் சிலவற்றையோ, பலவற்றையோ அதன் வகைக்கு ஏற்பாடு பெற்றுவரும்.

கலிப்பாவின் வகைகள் : 1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா 2. வெண்கலிப்பா 3. கொச்சக்க் கலிப்பா எனக் கலிப்பா மூன்று பிரிவுகளை உடையது.

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா : அ. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆ. அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா இ. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா என மூன்று வகைப்படும்.

அ. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா : ஒரு தரவு, மூன்று தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் பெற்றுவருவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆகும்.

ஆ. அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா : ஒரு தரவு, மூன்று தாழிசை, அம்போதாங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்புகளைப் பெற்று வருவது அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆகும். நேரிசை ஒத்தாழிசைக்குரிய உறுப்புகளைப் பெற்றுத் தாழிசைக்கும் தனிச்சொல்லிற்கும் இடையில்

அம்போதரங்கம் என்னும் உறுப்பு அமையப் பெறுவதால் இக்கலிப்பா இப்பெயர் பெற்றது.

இ. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா : ஒரு தாவு, மூன்று தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என அமைந்து கலிப்பாவின் ஆறு உறுப்புகளையும் பெற்று வருவது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆகும். இக்கலிப்பாவில் தாழிசைக்கும் அம்போதரங்கத்திற்கும் இடையில் அராகம் என்னும் கலிப்பாவின் மூன்றாம் உறுப்பு இடம் பெறும்.

(ஏ-டு) “ஔமாது நிலங்மணிப்புண் பொதியவீழ்பொன் ஞிதழ்புனிதத் தேமாலை நறுங்களைப்பஞ் செறிமார்பத் திடைமுயங்க அளப்பரிதாம் பகிரண்டத் தப்புறமு மகத்தடக்கி உலப்பிலீஸ் கதிருதயத் தொளிகிளர்பே ருருவாயும் நன்னரங்கத் தனுக்கெடாறு நயந்தனுவா கியுமெழில்கூர் தென்னரங்கத் தரவணைமேற் செந்திருகண் வளர்ந்துள்ளாய்”

(இது ஆறடியால் வந்த தரவு)

1. ஒருசுடராஞ் சொருபழுட னுபருமைந் தொருசுடரோ டிருசுடராய்க் குணமொருமுன் நெறனலாகி முறைமுறையே படைப்பதையு மழிப்பதையும் புறம்போக்கிப் பழிபிறங்கா திடைப்படுகா வலைநினதென் நெறடுத்தெவ னருஞ்சியே.
2. நின்றனவா யியங்கினவாய் நீடியபல் லுருவளித் தோன் பொன்றியநா சொழுந்தபெரும் புனற்படிந்த வுயிர்களைந் எம்மானே திருவுதரத் திருத்தியகா வலவற்கவற்றால் கைம்மாறங் கொவணோமுன் கைக்கொண்ட தருளிதியே.
3. புறம்பயின்ற வினைவழிசார் போக்குவரா வினும்பிரியா தறம்பயின்ற தனுவுள்தே வதற்கவற்றை யெடுத்தனையாய் உண்ணீர்மை யற்றனமாய்ந்த துறுநநகர் புரிவதுரிதியக் கண்ணீர்கொண்ட கண்றகலாக் காவலெவ னருஞ்சியே.

(இவை மூன்றும் தாழிசைகள். இவை தரவைவிடக் குறைந்த அடிகளால் அமைந்துள்ளமை காண்க.)

1. தரணீயி லெவ்ரெடு மூரணீய பெருவிற விரணீய வாளெனனு மாரறு வீக்கினை
2. ஒருபது சீரமூட னீருபது கரமுள நீருதன துயிர்மிசை பொருகணை சிதறினை

3. மறைய ரிறையல் ருக்கைபயின் வடிவுரை
பறைபவ னுயிர்புகு மறைகழ லிணையினை

4. முதலையி ஸிட்டிருறு மதமலை மடுவினுள்
உதவுக வெனுமுரை யதனோடு முதலினை

(இவை அளவடிகள் இரண்டு கொண்டநான்கு அராகங்கள்)

1. வஞ்சனையோர் வடிவெடுத்து மாதுலனா முறைபயின்ற
கஞ்சனைக் கொன்று ரகேசன் கடும்பொறையைத் தவிர்ந்தனையே

2. குருகுலத்தார் நூற்றுவரைக் கூற்றுவனாட் டினிலிருத்தித்
தருமன்முத வர்க்கவனி தனியாளக் கொடுத்தனையே

(இவை நாற்சீரடி அம்போதரங்கம் இரண்டு)

1. கழிபெருங்கற் பின்னாடை கழியாம னயந்தனையே

2. வழிபடுந்தா தனுமாகி மடக்கோலைச் சுமந்தனையே

3. ததிபாண்டன் றனக்கழியாத் தமனியநா டனித்தனையே

4. விதிகாண்டற் கெண்ணில்பல வேடமவை கொண்டனையே

(இவை நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் நான்கு)

1. தாடகை யுடலுயிர் போக்கினை

2. தாபதன் மனத்தீடர் நீக்கினை

3. நீடக லிகைப்பழி தீர்த்தனை

4. நேசமுள் ளவனோடு சேர்ந்தனை

5. வில்லினை மிதிலையில் வளைத்தனை

6. வெல்லிய விளமுலை நினைத்தனை

7. வல்லர வடல்கெடநடித்தனை

8. மருதீனை முதலொடு முடித்தனை

(இவை முச்சீரடி அம்போதரங்கம் எட்டு)

1. உறித்தயிர்கட்டுண்டனையே

2. உறலிடை கட்டுண்டனையே

3. மறித்துநிரை காந்தனையே

4. வழங்கினையைப் கரத்தனையே

5. குடந்தமுன் பாடினையே

6. குழலீனிற்பன் பாடினையே

7. படர்ச்சுடம் பொடித்தனையே

8. பகட்டுமருட் பொடித்தனையே

9. நாவலன்பின் நடந்தனையே
 10. நடித்தனைமன் ணடந்தனையே
 11. கோவலரில் விருந்தனையே
 12. கெளவிடையே மிறுத்தனையே
 13. புள்ளின்வாயிடந்தனையே
 14. புறந்தனையாரிடந்தனையே
 15. தெள்ளமுதங் கடைந்தனையே
 16. தேவருளங் கடைந்தனையே
- (இவை குறளடி அம்போதரங்கம் பதினாறு)

எனவாங்கு
(இது தனிச்சொல்)

இனையதன் மையவா மெண்ணாருங் குணத்தின்
நினைவருங் காவ ஸரிகழ்த்தீனை யதனான்
நின்னாது கருணையு நீயுங்
மன்னிய திருவுடன் வாழிவாழியவே.

(இது நாலடி ஆசிரியச் சுரிதகம்)

2. வெண்கலிப்பா

வெண்கலிப்பாவிற்கு உட்பிரிவு ஏதும் இல்லை.. கலிப்பாவின் உறுப்புக்களாகிய தரவு ஒன்றை மட்டுமே பெற்று வெண்பா போல் நாள் காச பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டால் முடிவது வெண்கலிப்பா ஆகும். கலித்தனை மிகுதியாகவும் வெண்டளை முதலிய பிற தனைகள் குறைவாகவும் பெற்று வரும்.

(எ-⑥) “சேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுடினைக்குதல்
மால்செய்த குழற்கோதை மசிழ்செய்ய நடஞ்செய்யும்
தருணாவிளாம் பிறைக்கண்ணிரித் தாழ்ச்சடையெம் பெருமானின்
கருணைபொழி திரு நோக்கிற் கணியாத கண்ணென்றுசம்
வாமஞ்சால் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்குலவர்
காமஞ்சால் கடை நேரக்கிற் கணைந்துருகா நிற்குமால்
அவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்றா லகமகம்விட
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தீன்று”

(இது எட்டடியால் வந்து காச என்னும் வாய்பாட்டால் முடிந்த வெண்கலிப்பா)

3. கொச்சக்கலிப்பா

பெண்கள் சேலையின் பல பகுதியைப் பல அடுக்காக அல்லது மடிப்பாகக் கொட்டு இடையில் செருகி உடுத்துக் கொள்ளும் அமைப்பைக் கொச்சகம் என்பார். அதுபோல் அடுக்கி வரும் பாட்டுக் கொச்சகம் எனப்பட்டது. கலிப்பாவின் உறுப்புக்களில் சில பெற்றும், உறுப்புகள் முறை மாறியும், மிகுந்தும் குறைந்தும் வரும் கலிச் செய்யுள்கள் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும். இவ்வகைக் கலிப்பாக்களில் துள்ளல் ஒசைக்குரிய காம் முன் நிரை என்பதற்கு மாறான வரம்பாட்டுத் தனைகளும் வராப்பெறும். ஒத்தாழிசை, வெண்கலிப்பாவிற்கு மாறான கலிப்பாக்களை எல்லாம் கொச்சகக் கலிப்பா எனலாம். கொச்சகக் கலிப்பா ஜந்து வகைப்படும். அவை: அ. தரவுக் கொச்சகம், ஆ. தரவினைக் கொச்சகம், இ. சிஃ்நாழிசைக் கொச்சகம் ஈ. மயங்கிசைக் கொச்சகம்.

அ. தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

கலிப்பாவின் முதல் உறுப்பான தரவு மாத்திரம் பெற்று, அல்லது தரவோடு தனிச் சொல்லும், சுரிதகமும் பெற்று வருவது தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும்.

ஆ. தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

இவை என்றால் இரண்டு என்று பொருள். தரவினை என்றால் இரண்டு தரவுகள் என்று பொருள். இரண்டு தரவுகள் பெற்று இடையே தனிச்சொல் பெற்றும் பெறாமலும் வருவதும், சுரிதகம் பெற்றும் பெறாமலும் வருவதும் தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனப்படும்.

இ. சிஃ்நாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

இது, நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவைப் போல் தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் உறுப்புகளைப் பெற்று வரும். ஆனால் தரவு, தனிச்சொல், தாழிசை, தனிச்சொல், தாழிசை, தனிச்சொல், தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் அமைப்பில் தரவை அடுத்தும் தாழிசைகளுக்கு இடையிலும் தனிச்சொல் பெற்றுவரும் கலிப்பா சிஃ்நாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும்.

ஈ. பஂ்நாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

தரவினை அடுத்துத் தனிச்சொல் பெற்றும் பெறாமலும் மூன்றிற்கு மிகுந்தியான தாழிசைகள், தனிச்சொல் சுரிதகம் பெற்றும் வருவது பஂ்நாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும்.

உ. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

வண்ணைக் கூத்தாழிசைக் கலிப்பா உறுப்புகள் இடமும் முறையும் மாறியும் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும்.

கலிப்பா இலக்கணத்தை யாப்பருங்கலக்காரிகையும் விருத்தியும் விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றன. யாப்பருங்கலக்காரிகை கூறும் அம்போதாங்களுத்தாழிசைக் கலிப்பா இலக்கணம்.

“தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய்
நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா மிசைக்கலி நீர்த்திரைபோல்
மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணாடு வேமடுப்பின்
அரவொன்று மல்கு லம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே”

(யாப்பருங்கலக்காரிகை 33)

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெண்கலிப்பா ஆகியவற்றிற்கு இலக்கணம்

“அசையடி முன்னர் அராகம்வந் தெல்லா உறுப்புமுன்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா மிசைக்கலி வான்றனைத்தட்
திசைத்தன தாசியும் வெண்பா இயைந்துமின் பான்மொழியாய்
விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்வீடின் வெண்கலியே”

(யாப்பருங்கலக்காரிகை 40)

கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு இலக்கணம்

“தாவே தரவிணை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கனமத்தோன்
அரவே ரகல்லு லம்பேர் நெடுங்கணவும் பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர்க் கொச்சகமே”

(யாப்பருங்கலக்காரிகை 42)

அட்டவணை

கலிப்பாவகை	நூவு	தாழிசை	அழகம்	அம்போ தறங்கம்	தனிச் சொல்	சுரியைம்
நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா செங்கலிட்டா	ஒன்று	மூன்று	இல்லை	இல்லை	உண்டு	உண்டு
நூவு கொங்கைக் கலிப்பா தாசைணைக் கொங்கைக் கலிப்பா சின்றாழிசைக் கொங்கைக் கலிப்பா டாழாழிசைக் கொங்கைக் கலிப்பா	ஒன்று	மூன்று	இல்லை	இல்லை	உண்டு	உண்டு
நூவு கொங்கைக் கலிப்பா தாசைணைக் கொங்கைக் கலிப்பா சின்றாழிசைக் கொங்கைக் கலிப்பா டாழாழிசைக் கொங்கைக் கலிப்பா	ஒன்று	இல்லை	இல்லை	இல்லை	உண்டு	உண்டு
நூவு கொங்கைக் கலிப்பா தாசைணைக் கொங்கைக் கலிப்பா சின்றாழிசைக் கொங்கைக் கலிப்பா டாழாழிசைக் கொங்கைக் கலிப்பா	ஒன்று	சீ	இல்லை	இல்லை	உண்டு	உண்டு

திறநெறி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. சீமுன்னவற்றுள் மூவகைச் சீர் எது?

அ. ஊரார்	ஆ. எதைத்தான்
இ. திலங்குயிர்	ஈ. ஏமாறா
2. மாறுபட்டுள்ள சீவகை எது?

அ. ஆயினும்	ஆ. மன்னுயிர்	இ. நல்லினம்	ஈ. சாண்டோர்
------------	--------------	-------------	-------------
3. சீமுன்னவற்றுள் எது புளிமாச் சீர்?

அ. விளக்கு	ஆ. ஒனிகி	இ. ஊறு	ஈ. வேண்டுதல்
------------	----------	--------	--------------
4. வெந்திலடியில் எத்தனை சீர் இருக்கும்?

அ. 3	ஆ. 4	இ. 5	ஈ. 6
------	------	------	------
5. சீமுன்னவற்றுள் எவ்வடி எதுகை, மோனை இயைபு ஆகியனவற்றைப் பெற்றுள்ளது?

அ. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை	ஆ. இணாருழ்த்தும் நாறா மலரணையர் கற்றது
இ. அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்	ஈ. மன்னர் விழைப் விழையாமை மன்னரான்
6. அனைத்து அடிகளும் ஒரே அளவாய் அமையும் ஆசிரியப்பா எது?

அ. நேரிசை	ஆ. நிலைமண்டிலம்
இ. அடிமறி மண்டிலம்	ஈ. இணைக்குறள்
7. நேரிசை ஆசிரியப்பாவையும் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது.....

அ. ஈற்றடி	ஆ. ஈற்றயலடி
இ. ஈற்றயற்சீர்	ஈ. ஈற்றுச்சீர்
8. சீமுன்னவற்றுள் எது சரியான கூற்று?

அ. நேரிசை ஆசிரியப்பாவின் அடிதொறும் நான்கு சீர்கள் இருக்கும்.
ஆ. பொருள் முற்றுப் பெற்ற தனித்தனி அடிகளைக் கொண்டது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா
இ. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவில் முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவால் ஒத்திருக்கும்
ஈ. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவில் சிந்தடியும் வரும்
9. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவில் மட்டுமே இடம் பெறக்கூடாத அடி எது?

அ. வாராய்	ஆ. சாரல் நாடன்
இ. தீர்த் தீர் தீரும்	ஈ. நீரின் தன்மையாம் நிழலின் அருமை

10. ஆசிரியப்பாவில் வரக்கூடாத சீ.எது?
- அ. தேமாங்கனி ஆ. தேமரங்காய்
 இ. கருவிளாங்காய் ஈ. கருவிளாங்கனி
11. கீழ்ஸ்னவற்றுள் எவ்வகைச் சீ.கலிப்பாவில் திடம் பெறாது?
- அ. தேமா ஆ. தேமாங்கனி
 இ. கூவிளம் ஈ. தேமாங்காய்
12. கலிப்பாவின் உறுப்புகள் நான்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எது பிறவற்றிலிருந்து வேறானது?
- அ. கூன் ஆ. தனிநிலை இ. தரவு ஈ. விட்டிசை
13. கீழ்ஸ்னகலிப்பா உறுப்புகளுள் எது வெண்கலிப்பாவில் வரும்.
- அ. தரவு ஆ. தாழிசை இ. தனிச்சொல் ஈ. சரிதகம்
14. கீழ்ஸ்னகலிப்பா உறுப்புகளுள் எது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் திடம் பெறாது?
- அ. தரவு ஆ. தாழிசை இ. சரிதகம் ஈ. தனிச்சொல்
15. கலிப்பா உறுப்புகளுள் ஒன்று எல்லாவகை கலிப்பாவிலும் வரும். அது எது?
- அ. தரவு ஆ. தாழிசை இ. தனிச்சொல் ஈ. சரிதகம்
16. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிலிருந்து சி:நாழிசைண் கலிப்பாவை வேறுபடுத்தும் தன்மை யாது?
- அ. இடையிடை தனிச்சொல் வருதல்
 ஆ. இடையிடை சரிதகம் வருதல்
 இ. தரவின் எண்ணிக்கை
 ஈ. சரிதகம் பெறாமை
- குறுவிடை வினா**
17. ஆசிரியப்பா எத்தனை வகைப்படும்.
18. கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள் யாவை?
19. கலிப்பாவின் வகைகளைக் கூறுக.
20. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் வகைகள் யாவை?
21. கொச்சகக் கலிப்பா வகைகளைக் கூறுக.
- பத்திவிடை வினா**
22. ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணத்தையும், அதன் வகைகளில் ஒன்றின் இலக்கணத்தையும் கூறிச் சான்று தருக.
23. கலிப்பாவின் பொது இலக்கணத்தைக் கூறுக.
24. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வகைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளை விளைக்குக.
25. கொச்சகக் கலிப்பா வகைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளை விளைக்குக.

6. அணி

அன்னி என்பது அழகு எனப் பொருள்படும். தன்னை அழகுபெறச் செய்யும் நகை முதலிய அணிகலன்களைப் போலச் செய்யுள்ள அழகுபெறச் செய்வன அணி எனப்பெறும். அணிகளில் முதலாவதாகவும் பிற அணிகளுக்குத் தாயாகவும் விளங்குவது உவமை அணியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், உவமையியல் என்னும் இயல் அமைத்து இவ்வள்ளியை விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இதன் சிறப்பை அறியலாம். பிற்கால அணியிலக்கண நூல்களில் தண்டியலங்காரம் சிறந்ததாகும். இதன் ஆசிரியர் தண்டியென்பர். இவர் வரலாற்றைத் தெளிவாக அறிய முடியவில்லை.

படைப்பாற்றவில் ஓன்றான பாடல் புனைதல் என்பதற்கு அணிகளைப் பற்றிய அறிவு தேவை. பாட்டு எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி பாடல் வடிவில் உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதற்கும் அணியைப் பற்றிய அறிவு தேவை. அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் நயங்களை முழுமையாக அறிந்து சுவைக்க முடியும். அணிகள் பல அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

உவமை அணி

ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூற விரும்பும் புலவர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஒன்றைக் கூறி அதனை விளக்குகிறார். அணியிலக்கணத்தில், இவ்வாறு சிறப்பிக்கப்படும் பொருள் உவமேயம் எனப்படும். அதனைச் சிறப்பிக்கப் பயன்பட்ட எடுத்துக்காட்டு, உவமானம் எனப்படும். ஒரு பாடலில் எடுத்துக்காட்டான உவமானம், பொருளான உவமேயம் இவற்றோடு போல என்னும் பொருள் தரும் உவம உருபு, உவமர்ணத்திற்கும் உவமேயத்திற்கும் இடையே காணப்படும் பொதுத் தன்மை ஆகிய நான்கும் இடம்பெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் உவமை அணியில் அமைந்ததாகும். ஆக உவமை அணியில், 1. உவமானம், 2. உவமேயம், 3. உவம உருபு, 4. பொதுத்தன்மை என நான்கு கூறுகள் இடம்பெற வேண்டும். பொதுத் தன்மை இல்லாமல் மற்ற மூன்று கூறுகளைப் பெற்றிருந்தாலும் அது உவமை அணியாகாது.

பொதுத் தன்மை மூன்று வகையில் அமையலாம் என அணி இலக்கண நூலார் கண்டறிந்துள்ளனர். அவை : 1. பண்பு 2. தொழில் 3. பயன் என்பள்ளவாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் உவமை அணி மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை

1. பண்டு உவமை அனி, 2. தொழில் உவமை அனி, 3. பயன் உவமை அனி என்பனவாகும். உவமை அனியின் வகைதான் மூன்றே தவிர இம்மன்றும் ஒரே பாடலிலும் இடம் பெறலாம். தனித்தனிப் பாடல்களிலும் இடம் பெறலாம்.

(எ-டு) “பால்போலும் இன்சொல் பவளம் போல் செந்துவர்வாய்

சேல்போல் பிறமும் திருநெடுங்கண் - மேலாம்

புயல்போல் கொடைக்கைப் புனல்நாடன் கொல்லி

அயல்போலும் வாழ்வதவர்”

என்றும் பாடலில் உவமை அனியின் மூன்று பிரிவுகளையும் காணலாம்.

‘பவளம் போல் செந்துவர் வாய்’ என்பதில், பவளம் - உவமானம்; வாய் - உவமேயம்; போல் - உவம உருபு; சிவந்த வண்ணம் பொதுத் தன்மை. வண்ணம் பண்பாதலின் இது பண்டு உவமை.

‘சேல்போல் பிறமும் திருநெடுங்கண்’ என்பதில், சேல் - உவஹானம்; கண் - உவமேயம்; போல் - உவம உருபு; பிறமுதல் - பொதுத் தன்மை. பிறமுதல் தொழில் ஆதலின் இது தொழில் உவமை.

‘புயல் போல் கொடைக்கைப் புலல் நாடன்’ என்பதில், புயல் என்றும் மேகம் உவமானம்; கைப் புனல் நாடன் - உவமேயம்; போல் - உவம உருபு; கொடை - பொதுத்தன்மை. மழை, அதன் பயன் நோக்கி இங்கு உவமிக்கப்படுவதால் இது பயன் உவமை.

“பண்டுந் தொழிலும் பயனுமென் றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ந்
தொப்புமை தோன்றச் செப்புவதுவமை” (தண்டியலங்காரம் 31)

எடுத்துக்காட்டு உவமை அனி

உவமானம் ஒரு தொடராகவும், உவமேயம் ஒரு தொடராகவும் அமைய இடையில் உவம உருபு மறைந்து நின்று, பொதுத் தன்மை தோன்ற விளங்குவது எடுத்துக்காட்டு உவமை அனி ஆகும்.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு” (குறள் 1)

என்றும் திருக்குறளின் பொருள், ‘எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகாத்தை முதலாகப் பெற்றுள்ளனமை போல உலகம் ஆதிப்பகவணை முதலாக உடையது’ என்பதாகும். ‘எழுத்தெல்லாம் அகர முதல்’ என்றும் தொடர் உவமானம். ‘உலகு ஆதி பகவன் முதற்றே’ என்றும் தொடர் உவமேயம். முதலாக விளங்குதல் என்பது பொதுத்

தன்மை, உவம உருபு போல என்பது வெளிப்படத் தோண்றாமல் அப்பொருள் தோன்ற இடம் அளித்துள்ளமை காண்க. அதனால் இப்பாடல் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணியின் பாற்படும். (உவமானம் - உவமை; உவமேயம் - பொருள்)

இல்லெபாருள் உவமை அணி

உலகில் எங்கும் காணமுடியாத அல்லது இல்லாத பொருளை உவமானமாகக் கொள்ளுதல் இல்லெபாருள் உவமை அணி.

“கருமுகில் தாமரைக் காடு பூத்துநிடு
இருசுடர் இருபுறத் தேந்தி ஏந்தலர்த்
திருவெள்ளும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மேல்
வருவபோல் கலுழுமன்மேல் வந்து தோன்றினான்”

என்னும் கம்பராமாயணாப் பாடவின் பொருள், ‘கார்மேகம் ஒன்று தாமரைக் காடு பூத்து, இருபுறமும் சந்திரன் குரியரை ஏந்திக் குன்றின் மேலேறி வருவதைப் போலக் கருட வாக்ஞத்தின் மேல் இராமன் வந்து தோன்றினான்’. என்பது ஆகும். இதில் கார்மேகம் ஒன்று தாமரைக் காடு பூத்து இருபுறமும் சந்திரன், குரியரை ஏந்திக் குன்றின் மேல் வருவது என்பது எங்கும் காண இயலாது, காட்சி ஆகும். எனவே இது இல்லெபாருள் உவமை ஆய்விற்று. இதனைத் தண்டியலங்காரம் அடித் துவமை அணி எனக் கூறும்.

முற்றுருவகம்

உவமானம் உவமேயம் இரண்டும் தனித்தனியாக நின்று பொருள் தருவது உவமை அணி என்றால், உவமானம் வேறு உவமேயம் வேறு என்னும் நிலை இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்று எனக் காட்டுவது உருவகம் ஆகும். இதில் ஒரு பகுதியை உருவகப்படுத்துவதும் உண்டு. ஒரு பகுதி எனப்பொருள்படும் வடமொழிச் சொல்லான ஏகதேசம் என்னும் சொல்லால் அதனை ஏகதேச உருவக அணி என்பர். அவ்வாறு இல்லாமல் ஒரு பொருளின் அணைத்துப் பகுதிகளையும் உருவகப்படுத்திக் கூறுவது முற்றுருவகம் ஆகும்.

“நற்குண்மு நாற்படையா ஓம்புலனும் நல்லமைச்சா
ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசா - வேற்படையும்
வாருமே கண்ணா வதன மதிக்குடைக்கீழ்
ஆருமே பெண்மை அரசு”

என்னும் நளவெண்பாச் செய்யுள் ஒரு நாட்டின் படை முதலிய உறுப்புகளைத் தமயந்தியின் உறுப்புகளோடு முழுமையாக உருவகப்படுத்தியுள்ளமையால் இது முற்றுருவகம் ஆகிறது.

சொல்பின்வருநிலை அணி

ஒரு செய்யுளில் வந்த சொல்லே பல முறை திரும்பத் திரும்ப வந்து வெவ்வேறு பொருள் தருமாயின் சொல் பின்வருநிலை அணி எனப்படும்.

“பொருள் வைக்கப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளால்ல தீல்லை பொருள்” (குறள் 751)

என்னும் திருக்குறளில் பொருள் என்னும் சொல் நான்கு முறை வந்துள்ளது. முதல் இரண்டு இடங்களில் தகுதி அல்லது மதிப்பு என்னும் கருத்திலும் பின் இரண்டு இடங்களில் செலவும் என்னும் கருத்திலும் அச்சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. சொல் மட்டும் பலமுறை வந்து அச்சொல்லிற்கான பொருள் வெவ்வேறாக இருப்பதால் இச்செய்யுளின் அணி ‘சொல்பின் வருநிலையனி’ ஆயிற்று.

பொருள்பின்வருநிலைஅணி

ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள் ஒரு செய்யுளில் இடம் பெறுவது பொருள் பின்வருநிலைஅணி ஆகும்.

“ஆறுபாய் அரவம், மள்ள ராலைபாய் அமலை, ஆலைச் சாறுபாய் ஓசை, வேலைச் சங்குவாய் பொங்கும் ஓதை ஏறுபாய் தமரம், நீரிலெறநுமைபாய் துழனி, இன்ன மாறுமா றாகித் தம்மின் மயங்குமா மருத் வேலி”

என்னும் கம்பராமாயணப் பாடவில், ஒவி என்னும் பொருள்படும் சொற்களான அரவம், அமலை, ஓசை, ஓதை, தமரம், துழனி ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன. இதனால் இச்செய்யுளில் இடம்பெற்றுள்ள அணி ‘பொருள் பின்வருநிலை அணி’ ஆகும்.

சொற்பொருள்பின்வருநிலை அணி

செய்யுளில் இடம் பெறும் ஒரு சொல் அதே பொருளில் பலமுறை பயின்று வருதல் சொற்பொருள் நிலை அணி எனப்படும்.

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதனிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (குறள் 12)

என்னும் திருக்குறளில் நாடி என்னும் சொல் அறிந்து என்னும் பொருளில் மூன்றுமுறை வந்துள்ளது. இதனால் இக்குறளில் இடம் பெற்றுள்ள அணி சொற்பொருள் பின்வருநிலை ஆகும்.

இம்மூன்று பின்வருநிலை அணிகளைத் தண்டியலங்காரம் ஒரே நூற்பாவில் குறிப்பிடுகிறது.

திறனறி வினாக்கள்
புறவய வினாக்கள்

1. சீமுள்ளனவற்றுள் எது பண்பு உவமையனிக்கு எடுக்காட்டாரும்?
 - அ. சிங்கம் போலச் சீரினான்
 - ஆ. மழைபோன்ற கருளையன்
 - இ. பூப்போன்ற சீறுடி
 - ஈ. உரல்போன்ற உடல்
2. சீமுள்ளனவற்றுள் எது பயன் உவமைக்கு எடுத்துக்காட்டாரும்?
 - அ. புவிபோல உறுமினான்
 - ஆ. கடல்போல் கருளையன்
 - இ. பிரம்பு போல வளைந்தான்
 - ஈ. வான்போல அரியது
3. சீமுள்ளனவற்றுள் எது தொழில் உவமைக்கு எடுத்துக்காட்டாரும்?
 - அ. சிங்கம் போலச் சீரினான்
 - ஆ. அம்பு போல விரைந்தான்
 - இ. மலர் போன்ற முகம்
 - ஈ. கனியன்ன இன்மொழி
4. உவமையனிகளாகக் கொடுக்கப்பட்டனவற்றுள் எதனில் உவமை, உவம உருடு, பொதுத்தன்மை, பொருள் எனக் காணப்படுகிறது?
 - அ. மலர் போன்ற முகம்
 - ஆ. பூப்போன்ற மென் சீறுடி
 - இ. விலங்கள்ன கையான்
 - ஈ. முகில் கருளை
5. உவமை, பொருள், பொதுத்தன்மை ஆகிய மூன்றும் பெற்ற தொடர் எது?
 - அ. புவிப் பாய்ச்சலாப் கடந்தான்
 - ஆ. கடலொப்ப ஆழந்த அறிவு
 - இ. மழையன்ன கருளை
 - ஈ. கனிபோஸ் மொழிந்தான்

7. ஊருணி நீர்நிறைந்தற்றே உலகவாம் பேரறிவாளன் திரு- இக்குறவில் உவமை அணியின் கூறுகள் எவ்வளிசையில் அமைந்துள்ளன?
- அ. உவமை, பொருள், உருபு, பொதுத்தன்மை
 - ஆ. உவமை, உருபு, பொதுத்தன்மை, பொருள்
 - இ. உவமை, பொதுத்தன்மை, உருபு, பொருள்
 - ஈ. உவமை, பொருள், பொதுத்தன்மை, உருபு
8. கீழுள்ள எந்தக் குறவில் பொதுத்தன்மை திருமுறை கூறப்பட்டுள்ளது?
- அ. அகரா முதல் எழுத்தெல்லாம் ஆகி
பகவன் முதற்றே உலகு
 - ஆ. அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆளுயிரக்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு
 - இ. மோப்பக் குழையும் அளிச்சம் முகத்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து
 - ஈ. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த தற்று.
9. கீழுள்ள குறள்களுள் எதில் எடுத்துக் காட்டு உவமையனி உள்ளது?
- அ. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.
 - ஆ. தொட்டணைத் தூறும் மனைர் கேளி மாந்தர்க்கு
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.
 - இ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.
 - ஈ. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினுரைங் இல்லை உயிர்க்கு.
11. கீழுள்ளவற்றுள் எது தில்பெருள் உவமை அணியின் வரையறை?
- அ. காணமுடியாத ஒன்றைக் கண்டதாகச் சொல்லுதல்
 - ஆ. தில்லாத பொருளோடு தீயல்பான பொருளை தீண்ணத்தல்
 - இ. தில்லாத பொருளின் தீயல்பினைக் கூறுதல்
 - ஈ. நடைமுறைக்குப் பொருந்தாததைக் கூறுதல்

12. “பொருள் வைஷயப் பொருளாகச் செப்பும் பொருள்லை தில்லை பொருள்” - இதனுள் அமைந்துள்ள அணி
 அ. சொல்பின் வருநிலையணி
 ஆ. பொருள் பின்வருநிலையணி
 இ. சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி
 ஈ. எடுத்துக்காட்டு உவமையணி
13. சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணியின் வகையறை யாது?
 அ. ஒரே பொருளைத் தரும் வெவ்வேறு சொற்கள் வருதல்
 ஆ. வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் ஒரே சொல் வருதல்
 இ. ஒரே சொல் மாறாத பொருளில் வருதல்
 ஈ. வெவ்வேறு சொல் வெவ்வேறு பொருளில் வருதல்
 (குறிப்பு : இதே போன்று பிற அணிகளிலும் விளாக்கள் அமையலாம்)

குறுவிடை விளாக்கள்

14. உவமையணியின் கூறுகள் யாவை?
 15. ‘பவளவாய்’ இதனுள் உவமையணியின் எக்கூறுகள் உள்ளன?
 16. எடுத்துக்காட்டு உவமையணிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.
 17. இல்பொருள் உவமையணிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

பத்திரிவிடை விளாக்கள்

18. ஓர் எடுத்துக்காட்டு வழி உவமையின் கூறுகளை விளக்குக.
 19. பொதுத்தன்மை அடிப்படையில் உவமை அணி எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படுகிறது? எடுத்துக்காட்டுத் தருக.
 20. முற்றுக்குறுவகத்தை எடுத்துக்காட்டுத் தந்து விளக்குக.
 (குறிப்பு : குறு, பத்தி விடை விளாக்கள் பிற அணிப்பகுதிகளிலும் இடம் பெறுமாறு ஆசிரியர் விளாக்கள் அமைக்க)

சு. துணைப்பாடம்

1. தமிழ் மொழி வரலாறு

அ.1 மொழியின் தோற்றம்

உலகில் பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. மக்கள் பேசும் அனைத்து மொழிகளுக்கும் வரிவடிவம் இல்லை. பேசு மொழியோடு ஒப்பிடும் போது வரிவடிவம் பெற்ற எழுத்து மொழிகள் பாதிக்கும் குறைவாகும். வரிவடிவம் இல்லாத பல பேசு மொழிகளுக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டில் தான் வரிவடிவம் உருவாக்கப்பட்டது.

எழுத்து மொழியாக ஏற்றம் பெற்ற பழைய மொழிகள் சில, பேசுவோர் இல்லாமையால் வழக்கொழிந்தன; ஏட்டு மொழியாக - எழுத்து மொழியாக மட்டுமே அவை உள்ளன. இந்திய மொழிகளில் சமஸ்கிருத மொழி அத்தகையது; மேலும் மிகச் சிறந்த இலக்கண இலக்கிய வளம் நிரம்பியது.

பேசு மொழியாகவும் எழுத்து மொழியாகவும் விளங்கும் பல மொழிகளுள் - மிகப் பழையானதாகவும், இலக்கிய இலக்கண வளம் நிரம்பியதாகவும் உள்ள மொழி தமிழாகும்.

பழைமையும், இலக்கிய இலக்கண வளமும், தனித்தன்மையும் உடைய மொழிகளை உயர்தனிச் செம்மொழிகள் என்பார். உலக நாடுகளில் கிரேக்க, இலத்தீன், சௌ மொழிகளும் இந்தியாவில் சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகியவையும் உயர்தனிச் செம்மொழிகளாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் உலகம் என்பது ஆசியாக்கண்டத்தையும், ஐரோப்பாவின் ஒரு பகுதியையும் ஆப்பிரிக்காவின் வட பகுதியையும் குறிப்பதாக விளங்கின. ஆசியாக் கண்டமே பல நாகரிகங்கள், சமயங்களின் பிறப்பிடமாக, தாயகமாக இருந்தது. ஆசியாக் கண்டத்தனின் தென்பகுதியில் அமைந்துள்ளது இந்தியத் துணைக் கண்டம். இதன் தென்கோடியில் உள்ள மாநிலமே ஜின்றைய

தமிழ்நாடு, இதனைத் 'தமிழகம்' என்றும் குறிப்பிடுவர். தமிழக மக்களின் தாய்மொழி தமிழ். தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர் தமிழர்.

தமிழ்மொழி எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதைக் கூறுவதே தமிழ்மொழி வரலாறாகும். தமிழ்மொழி வரலாறு என்னும் தொடரில் 'தமிழ்' என்பதைப் பற்றி மேலே கூறப்பட்டது. 'மொழி' என்பது பேசுதல், செல்லுதல் என்னும் பொருள் தரும் சொல். ஒரு குறிப்பிட மக்கள் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர், தம் கருத்தைத் தம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த மற்றவர்க்கு அறிவிக்கப் போகம் மொழியே அவர்தம் தாய்மொழி எனப்படும். போகபவரும் கேட்கிறவரும் அம்மொழியை அறிந்திருந்தால் தான் ஒருவர் கூறும் கருத்து மற்றவர்க்குப் புலனாகும். இம்மொழி பேசுகிறவரும் கேட்கின்றவரும் மட்டுமே உருவாக்கிக் கொண்டதன்று. இவ்விருவரும் தம் முன்னோர் வழிவழியாக ஒரு பொருளை இப்படித்தான் குறிப்பிட வேண்டுமென்றும். ஒரு கருத்தை இப்படித்தான் விளக்க வேண்டுமென்றும் எனப் பேசிவந்ததை அப்படியேப் பின்பற்றி கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்வதே மொழி ஆகும்.

மாந்தரின் முயற்சிகள் எல்லாம் நாள்தோறும் மாற்றம் பெறுவன. திருத்தமும் தெளிவு பெறுவன. மனிதன் தோற்றுவித்த எந்த மொழியும் இன்றைய நிலையைத் தொடக்கத்தில் பெற்றிருக்கவில்லை. பல்வேறு மாற்றங்களையும் திருத்தங்களையும் இடையே பெற்றே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. என்னிலையில் இருந்தது? என்னென்ன மாற்றங்களைப் பெற்று இன்றைய நிலையை அடைந்தது என்பதை அறிவதே வரலாறு ஆகும். அந்த வகையில் தமிழ்மொழி காலந்தோறும் பெற்றுள்ள மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் குறிப்பிடுவதே தமிழ்மொழி வரலாறு.

2. வரலாற்று மூலங்கள்

எந்த ஒன்றின் வரலாற்றையும் தெளிவாக அறிவதற்கான மூலங்களை அறிதல் வேண்டும். அவ்வாறே தமிழ்மொழி வரலாற்றை அறிவதற்கான மூலங்களாக 1. இலக்கியங்கள், 2. இலக்கணங்கள், 3. உரையாசிரியர்கள், 4. வெளிநாட்டார் எழுதிய இலக்கணங்கள், 5. ஆகராதிகள், 6. கல்வெட்டுக்கள், 7. பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்கள், 8. அயல்நாட்டார் குறிப்புகள், 9. கிளைமொழிகள் முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடுவர் அறிஞர்.

இலக்கியங்கள்

இலக்கியங்கள் என்பன மொழியின் வரிவடிவப் பதிவுகள். அந்த வகையில் தமிழ்மொழி உலகின் வளமான மொழிகளில் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்களில் தொன்மையான சங்க இலக்கியங்கள் முதல் இக்கால புதினம் முதலியனவைகள் எல்லாம் மக்கள் பயன்படுத்திய மொழிக் கூறுகளைப் பதிந்து வைத்துள்ள ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன.

ஒரு சொல்லின் பொருள் மாற்றத்தை மட்டுமின்றி வரிவடிவ மாற்றங்களையும் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

“நேரிழையார் கூந்தலிலோர் புள்ளிபெறின் நீள்மரமாம் நீர்மிலையோர் புள்ளி பெறின்நெருப்பாம்”

என்பன தண்டியலங்கார மேற்கோள் செய்யுள் அடிகள். நேரிழையார் கூந்தல் என்பது பெண்களின் தலைமுடி எனப் பொருள்படும். அதனைக் குறிக்கும் சொல் ஓதி. ஏரி என்பது நீர்நிலை ஒன்றின் பெயர். ஓதி, ஏரி என்பனவற்றில் உள்ள ஒ, எ என்பன இக்கால வரிவடிவங்கள் பண்டைக்காலத்தில் ஒ, எ என எழுதி அவற்றை நெடிலாக ஒலித்தனர்.

இல்லாறு அன்றும் இன்றும் சொல்லின் பொருளும் வடிவமும் விளங்கின என்பதை இலக்கியம் காட்டுகின்றன.

இலக்கணங்கள்

தமிழ்மொழி வரலாற்றை ஆய்தறிய இலக்கியத்தைப் போன்றே இலக்கணமும் உதவுகிறது. தமிழின் மிகப் பழைய இலக்கணமான தொல்காப்பியம்.

“ஆவோடல்லது யகரம் முதலாது”

என ‘ஆ’ என்னும் எழுத்தோடு சேர்ந்தே ‘ய’ என்னும் எழுத்து சொல்லின் முதலில் வரும் எனக் கூறுகிறது. ‘யானை, யாவர்’ என்பனை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். பிறகாலத்தில் ‘யவனர்’ ‘யூகம்’ போன்ற சொற்கள் தமிழில் வழங்கியமையால்

‘அ ஆ உ னா ஒ ஒள யம்முதல்’ (நன்னூல் நூற்பா : 104)

என்ற மக்கள் வழக்கினை மனதிற் கொண்டே பிறகாலத்தில் இலக்கணம் வகுக்கப் பெற்றது.

உரையாசிரியர்கள்

பண்ணடைய இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கு அறிஞர் பெருமக்கள் பலர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவர்கள் தம் காலத்து வழக்காறுகளைத் தம் உரைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

“எய்யாமையே அறியாமையே”

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. எய்யாமை என்னும் சொல்லிற்கு அறியாமை என்பது பொருள், எய்யாமை எதிர்மறைப்பொருள் தருகிறது. இதற்கு ‘எய்த்து’ என்பது உடன்பாட்டுச் சொல்லாகும் எனச் சான்றுகாட்டிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் நச்சினார்க்கிளியார் என்னும் உரையாசிரியர்.

வெளிநாட்டார் எழுதிய இலக்கணங்கள்

கி.பி.1672இல் உச்சக்காரர் பால்மயஸ் என்பவர் தான் எழுதிய இந்தியா பற்றிய நூலில் தமிழ்மொழியின் உச்சரிப்புக்கள், வேற்றுமைப் பாகுபாடுகள், வினை வாய்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து, கோஸ்டா பல்தச்சா, புருணோ, சீகன்பால்கு, வீரமாழனிவர், ரேணியஸ், ஜி.யு.போப் முதலியோர் தமிழ் இலக்கண நூல்களைத் தமிழிலும் தமிழிலும் எழுதினர். கால்டுவெல் எழுதிய ‘தீாவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ புகழ்பெற்ற நூலாகும்.

மரபு இலக்கணத்தில் மூவிடப் பெயர்களைத் தனியாகக் குறிப்பிடவில்லை. அயல்நாட்டாரே அவற்றைத் தனிப்பிரிவாக எழுதினர். அப்படி எழுத வேண்டிய மொழியின் தேவையை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் எனவும் சொல்லலாம்.

அகராதிகள்

தமிழில் இன்றைய அகராதிகளின் பணியை இலக்கண நூல்களும் நிகண்டுகளும் முன்பு செய்தன. தொல்காப்பிய சொல் அதிகாரத்தில் உரிமியல் என ஒரு பகுதி உள்ளது. அதில் அரிய சொற்கள் பலவற்றிற்கும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்குப்பின் நிகண்டுகள் என ஒரு சொல் பலபொருள் தொகுதிகள் தனித்தனியே எழுந்தன. திவாகர நிகண்டு என்பது நிகண்டுகளில் காலத்தால் முந்தையது; விரிவானது. பிங்கல நிகண்டும் சிறந்த ஒன்றாகும். அகர வரிசைப்படுத்தப்பட்ட சொல் தொகுதியாக அகராதி நிகண்டு என ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. ஆளால் இன்றைய அகராதிகளின் அமைப்பில் நிகண்டுகள் அமையவில்லை. இன்றைய அகராதி வடிவம் அயல் நாட்டவர் வழங்கியதாகும்.

கல்வெட்டுகள்

தமிழ்மொழி வரலாற்றிற்கு உதவும் அடிப்படைச் சான்றுகளுள் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. கல்வெட்டுக்கள் என்பன அன்றைய அரசர்களின், ஆட்சியாளர்களின் படையெடுப்பு, வெற்றி, கொடை போன்றவற்றையும், ஊர் மக்களின் நீதி பரிபாலனம், நிருவாகம் முதலியவற்றையும் அனைவரும் அறிய ஆணையாகவோ, தகவல்களாகவோ பாறைகளில் பொரித்து வைப்பதாகும். இச்செய்திகளைக் கல்வெட்டுக்களில் பொரிப்பதற்கு முன் செப்புத்தகடுகளில் எழுதி வைப்பர். இது ஆவணமாகப் பாதுகாக்கப்படும். இவற்றைச் செப்பேடுகள் என்பர். ஒரு சொல்லை அன்றைய மக்கள் எவ்வாறு வழங்கினர் என்பதைக் கல்வெட்டுக்களும் செப்பேடுகளும் காட்டுகின்றன.

‘ஏற்றம்’ என்பது எழுத்து வழக்குச் சொல். ‘ஏத்தம்’ என்பது பேச்சு வழக்குச் சொல். கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏத்தம் என மக்கள் வழங்கியதைப் பல்லவர் கோயில் செப்புப் பட்டயம் 45 காட்டுகிறது. இன்றும் மக்களின் பேச்சுமொழியில் ஏத்தம் எனவே வழங்கி வரக் காணலாம்.

பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்கள்

தமிழ்மொழியில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களைப் போலவே பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்களிலும் தமிழ் வழக்குகள் பலகாணப்படுகின்றன. சான்றாக இலங்கையில் காணப்படும் சிங்களக் கல்வெட்டுக்களில் தமிழ்ச் சொற்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இங்குத் தமிழரும் சிங்களவரும் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்ததே இதற்குக் காரணமாகும்.

தமிழகத்திலும் பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றிலும் தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. சமஸ்விருதம், பிராகிருதம், தேவநாகரி, பிராமி எழுத்துக்களில் இக்கல்வெட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன.

அயல்நாட்டார் துறிப்புகள்

அயல்நாட்டவர் வணிகம் முதலிய பல காரணங்களுக்காகத் தமிழகம் வந்துள்ளனர். அவர்கள் தம் பயணக்குறிப்புகளில் தமிழக ஊர்ப் பெயர்களையும் மக்கள் பெயர்களையும் தாம் அறிந்த தமிழகம் தொடர்பான தகவல்களையும் எழுதி வைத்துள்ளனர். மொசூல்ஸீஸ், பினினி, தாலமி, மார்க்கோபோலோ, யுவான் கவாங் போன்ற அயல்நாட்டவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க குறிப்புகளை எழுதி வைத்துள்ளனர். கொற்றையைக் ‘கொல்கை’ என்றும் புதுச்சேரி என்னும் ‘புதுவையை’ப் ‘பொதுக்கே’ என்றும் இவர்கள் தமிழ்மொழி ஒலிப்பிற்கு ஏற்பக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இணைமொழிகள்

தமிழின் வெவ்வேறு வட்டாரப் பேச்சு மொழிகளை அதன் கிணைமொழிகள் எனலாம். சென்னை மக்கள் பேசும் தமிழும் மதுரை, கண்ணியாகுமரி மக்கள் பேசும் தமிழும் ஓன்றாக இருப்பதில்லை. ஆனால் அவை அனைத்தும் தமிழ்தான் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஓர் ஆளை ‘என்னடா’ என ஒரு பகுதியில் அழைத்தால் வேறொரு பகுதியில் ‘என்னெலே’ என அழைக்கின்றனர். சிலபகுதிகளில் ‘ழு’ சேர்ந்த சொற்கள் எளிதாக ஒலிக்கப்படுகின்றன. சில பகுதிகளில் அது ‘ள்’ வாக ஒலிக்கப்படுகிறது. உத்தரம் என்ற சொல்லுக்குக் கைமரம் என்றும், வடை என்றும் இருபொருள் உள்ளன. இவ்வாறு இருபொருள், தரக்கூடிய ஒரு சொல் இணைமொழி வழக்கில் வெவ்வேறு சொற்களாகப் பிரிந்து வழக்காறு பெற்றுவிட்டது. இத்தகை போக்குகள் தமிழ்மொழி வரலாற்றிற்கு உதவுவன.

3. குடும்ப மொழிகள்

கிளைமொழி என்பது ஒரு மொழியின் பல்வேறு பகுதி மக்கள் பேசும் மொழி. குடும்ப மொழி என்பது நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே கிளைமொழியாக இருந்து, தனி வழக்கும் அமைப்பும் பெற்றுத் தன்தாய் மொழியை விட்டுப் பிரிந்து நிலைபெற்று விட்ட மொழியாகும். குடும்ப உறுப்பினர்களுக்குள் நெருங்கிய உறவு இருப்பதைப் போல, ஒரு குடும்ப மொழிகளுக்குள் நெருங்கிய தொடர்பும், ஒற்றுமைகளும் காணப்படும்.

தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துணு முதலியவை ஒரே குடும்ப மொழிகளாகும். இந்தியாவிலும், உலகிலும் உள்ள பிறமொழிகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை இவை. இவற்றைத் திராவிட மொழிகள் என்பார்.

வடமொழியில் வால்மீகி இராமாயணத்திலும், மகாபாரதம், பாகவதம், மனுதர்ம் நூல்களிலும் திராவிடர் என்ற சொல் காணப்படுகிறது. கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் குமரிலபட்டர் என்பவர், ‘ஆந்திர திராவிட பாலைகள்’ என்னும் தொடரங்க்கையாண்டுள்ளார். ஆந்திர என்பது தெலுங்கு மொழியையும், திராவிட என்பது தமிழ் மொழியையும் இதில் குறிப்பிடுகிறது. கி.பி. 1573இல் தாரநாத் என்பவர்தாம் எழுதிய புத்தமத நூலில் ‘திராவிட’ எனத் தமிழைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தென்னாட்டு மக்களை இன்றைய வடநாட்டு மக்கள் ‘மதராசி’ எனக் குறிப்பிடுவார். அதுபோல் அன்று திராவிடர் எனக் குறிப்பிட்டனர். சங்கராச்சாரியார், திருஞாள சம்பந்தரைத் ‘திராவிட சிசு’ எனக் குறிப்பிடக்காணலாம். எனவே திராவிடர் என்னும் சொல் பொதுவாகத் தென்னிந்தியரையும் சிறப்பாகத் தமிழரையும் குறிக்க அன்று பயன்படுத்தப்பட்டது. அதுபோலவே திராவிட மொழி என்பது அன்று பொதுவாகத் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய மொழிகளையும் சிறப்பாகத் தமிழையும் குறித்து வழங்கியது.

திராவிட மொழிகள் அனைத்திற்கும் மூலமொழி எது? என்னும் வினா எழலாம். இதற்கு விடையாக இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. ஒன்று, தமிழே திராவிட மொழிகளுக்கு எல்லாம் தாய் என்னும் கருத்தாகும். இரண்டாவது, தமிழ் உள்ளிட்ட திராவிட மொழிகளைல்லாம் வேறொரு மூல மொழியிலிருந்து கிளைத்தவை: அதுவே தொல்திராவிட மொழியாகும் என்னும் கருத்தாகும்.

மொலைஞ்சதாரோ என்னும் சிந்து சமவெளியில் வாழ்ந்த நாகரிக மக்கள் பேசிய மொழியைத் தொல் திராவிட மொழி எனக் கூறவேண்டுமென என்னும் ஹீராஸ் பாதிரியாரின் கருத்து இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. சிந்து சமவெளி மொழியைத் தமிழ் என்றோ, பழைய திராவிட மொழி என்றோ கூறக் கூடாது என்பார் அவர்.

திராவிட மொழிகளை ஒரு குடும்ப மொழி என்னும் அடிப்படையில் ஓப்பிட்டு ஆராய்ந்த ‘கால்டுவெல்’ அவற்றிற்கிடையே அமைப்பிலும், பொருளிலும் வடிவிலும் காணப்படும் ஒற்றுமைகளை விளக்கித் ‘திராவிட மொழிகளின் ஓப்பிலக்கணம்’ என்னும் இரு மொழிகளின் பொதுப்பண்பாகும். எனவே பால் - ஹால் - ஹாலு என்றாகிறது.

ஆந்திர மக்கள் தம் மொழி தேன்போல் இனிமையானது என்னும் பொருளில் தெலுங்கு எனப் பெயரிட்டனர். இச்சொல் தேன்கு - தெனுகு - தெலுகு - தெலுங்கு என நாளைடவில் வடிவம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

மலையாளம், தமிழர் கேட்டால் புரிந்து கொள்கிற அளவிற்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் நிரம்பியதாக உள்ளது. குறிப்பாக வினைக் சொற்களில் விகுதி ஜம்பால் மூவிடத்திற்கும் ஒன்றுபோல மலையாள மொழியில் பயன்படுத்தப்படுகிறது; வினைப்பகுதி அப்படியே இருக்கக் காணலாம். சான்றாக வருகிறேன், வருகிறான், வருகிறது முதலிய பல விகுதிகளைப் பெற்றுள்ள ஒருவினை ‘வருந்நு’ என ஒரு சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு திராவிடக் குடும்ப மொழிகள் தமிழ்மொழி வரலாற்றிற்குத் துணை செய்கின்றன.

ஆ.1 மொழிவரலாற்றில் தமிழ்

‘கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு
முன்தோன்றி முத்தக் குடி’

என ஒரு பழம் பாடல் தமிழரின் தொன்மையைக் குறிப்பிடுகிறது. இது சற்று மிகையானாலும் தமிழர் என்னும் திராவிடர் உலகின் மூத்தக்குடியினர் என அறிஞர் சிலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

உலகில் முதன்முதலில் மாந்தர் தோன்றிய இடம் இலெமூரியா கண்டம் என்பர். அது இந்தியக் கடவில் இருந்து அழிந்தது. அதன்பின்னர் அங்கிருந்த மக்கள் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். அவர்கள் தத்தம் குழலுக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு மொழி பேசகிறவர்களாகவும் பண்பாடுடையவர்களாகவும் மாறினர். அந்த இலெமூரியா கண்ட நிலப்பகுதியே குமரிக்கண்டம் எனத் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் பகுதியாகும்.

“பங்குவரி யாற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள”

எனச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடக் காணலாம்.

இதற்கு மாறாக உலகில் பல்வேறு இடங்களில் மக்கள் தோன்றி வளர்ந்து தமக்கெண மொழிகளை உருவாக்கி வளர்த்துக் கொண்டனர் என்னும் கருத்தும்

உண்டு. எவ்வாறாயினும் குமரிக்கண்டம் இருந்ததும்கீடு, அழிந்ததும் உண்மை. அங்கு வாழ்ந்த மக்களே தமிழகத்தில் குடியேறி இருக்கவாய்ப்பு மிகுதியும் உள்ளது என்பதால் தமிழ்மொழி வரலாற்றுக்கு மிக முந்தைய காலத்தில் தோன்றியது என்பதும் உண்மை. ஆனால் அது எப்பொழுது தோன்றியது என்பதை உறுதிபடச் சொல்ல இயலவில்லை.

தொடக்கத்தில் மொழி எவ்வாறு உருவாயிற்று என்னும் வினா மொழி வரலாற்றில் முதன்மையானது. இதனை விளக்கும் கொள்கைகள் பல.

2. மொழியின் தோற்றுக் கொள்கைகள் கடவுள் கோட்பாடு

பண்டைக் காலத்தில் மக்கள் ‘மொழியைக் கடவுள் படைத்தார்’ என நம்பினர். சமஸ்கிருதமும் தமிழும் சிவபெருமானின் தமருக என்னும் ஓலிக்கருவியிலிருந்து பிறந்தன என்பது புராணங்க்கருத்து. சிவபெருமான் தமிழை அகத்திய முனிவருக்கும் வடமொழியைப் பாணினிக்கும் உபதேசித்தார் என்பதும் மொழியைக் கடவுளோடு தொடர்புபடுத்திக் காண்பார்.

அடிக்கொற்கள்

மக்கள் முதன்முதலில் பேசத் தொடங்கிய அந்த ஆதிக்காலத்தில் குறில் ஒரைகளை உண்டாக்கியிருக்க மாட்டான். எல்லாம் நெடில் ஒரைகளாகவே இருந்திருக்கும். ‘ஆ’ ‘ஓ’ என்னும் ஓலிகளை எழுப்புவதே அவனுக்கு எளிய முயற்சியாக இருந்திருக்கும். இந்த மானுடவியல் அறிவைக் கொண்டு மொழியில் முதலில் உருவானவை ஓரைசைச் சொற்கள் என அறிஞர் கருதினர். மாக்ஸ்மூல்லர் என்னும் அறிஞர் அடிக்கொற்கள் எல்லாம் ஓரைசைச் சொற்கள் என்றும், ஈரைசயாக உள்ள அடிக்கொற்கள் ஓரைசைச் சொற்களிலிருந்து வளர்ந்தவை என்றும் கருதினார்.

‘நெட்டெடமுத் தேமே ஒரேமுத் தொருமொழி’

(தொல். எழுத்து. 43)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவும்,

“உயிர்மலில் ஆறும் தபநவில் ஜுந்தும்
கவசவில் நாலும் யல்வில் ஒன்றும்
ஆகும் நெடில்நொது வாம்குறில் இரண்டோடு
ஒரேமுத்து இயல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பினை” (நன்னால் : 129)

என்ற நூற்பாவில் தனி நெட்டெழுத்துக்கள் சொல்லாக மொழியில் இடம் பெற்றுள்ளமையைக் கட்டிக் காட்டுகின்றன.

குழந்தை மொழி

மொழியின் தோற்றும் பற்றிக் கென்ற நூற்றாண்டில் ஆராய்ந்த அறிஞர் சிலர், குழந்தை எவ்வாறு பேசக் கற்கின்றது என ஆராய்ந்தால் மொழியின் தோற்று வளர்ச்சி பற்றி அறியலாம் எனக் கருதினர். ஆனால் அவர்கள் தம் முயற்சியில் வெற்றிபெற இயலவில்லை. மொழி குழந்தையின் படைப்பு அன்று முன்பே வளர்ச்சி பெற்றுள்ள மொழியையே குழந்தை கற்கிறது. ஆனால் மழலை ஒலிகளிலே இயற்கை ஒலிகளைக் கேட்க இயலும். ஆகையால் அந்த ஒலிகளிலே முற்காலத்து மக்கள் பேசிய இயற்கை மொழியின் கூறுகள் ஒருவாறு அமைந்திருக்கக் காணலாம். குழந்தைகள் பேசத் தொடங்கும் முன் ‘இம்’ என்னும் ஒலியையும் நெடில் ஒசைகளையும் எழுப்புவதால் ஆதியில் மாந்தனின் ஒலி முயற்சியும் அவ்வாறே அமைந்திருக்கும் எனக் கருதலாம்.

பழைய இலக்கியமொழி

மொழியின் தோற்றத்தை அறிவதற்கு மற்றொரு வழி, காலத்தில் பின்னோக்கி மொழியின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்து கொண்டு செல்வதாகும். சில நூற்றாண்டுகள் வரையில் இவ்வர்ஷு பின்னோக்கிச் கென்று ஆராய முடிகின்றது. அதற்கும் முன்னே செல்ல முடியவில்லை. சில மொழிகளின் வரலாறு எழுதாறு என்னும் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டுச் செல்ல இடந்தரவில்லை. சில மொழிகளின் வரலாறு ஈராயிரம் ஆண்டுகள் வரை ஆராய இடந்தருகின்றது. மிகப்பழைய மொழிகளுள் சிறந்ததொன்றாகிய தமிழ்மொழியும் கி.மு.3000 வரைக்குமேல் செல்ல இடந்தருகிறது என மேநாட்டறிஞர் அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நாகரிகம் பெறாதார் மொழி

ஈலகின் சில பகுதிகளில் இன்றும் நாகரிகம் பெறாமல் காட்டுமிராண்டிகளாக மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பேசும் மொழிகள், மொழிகளின் தொடக்கக் காலக் கூறுகளின் நன்மாதிரிகளாக அமையும் என அறிஞர் கருதினர். விரிவான ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு நாகரிகம் பெற்ற மக்களின் திருந்திய மொழிக்கும் நாகரிகமில்லா மக்களின் திருந்தா மொழிக்கும் இடையே கருத்துக்களின் வேறுபாடே மிகுதியாக உள்ளது; மொழி வடிவின் வேறுபாடு அன்று எனக் கண்டுபிடித்தனர். ஆகையால் அவர்கள் பேசுவதைக் கொண்டு மொழிகளில் தோற்றத்தை அறிய இயலாது என்பது பெறப்பட்டது.

சமுதாய வரலாறு

மக்களின தோற்றத்தையும், சமுதாய அமைப்பின் தோற்றத்தையும் ஆராய்வதால் மொழியின் தோற்றத்தைப் பற்றிய உண்மையை அறியலாம் என அறிஞர் சிலர் கருதினர். மொழியின் தோற்றம் மக்களின் மனப்பான்மையுடன் பண்பாட்டையும், சமூக அமைப்பையும் ஒட்டியதாகுமென என்பது அவர்கள் கூறிய காரணங்களாகும். இன்றைய ஆய்வுகளும், உள்ளியலும், சமூகவியலும் மொழி நூலுக்குப் பெருந்துள்ள செய்வை என்றே கருதுகின்றன.

சைகைமொழி

சாலையில் விரைவாக வண்டி ஒட்டிச்செல்லும் ஒருவர் 'சிவப்பு விளக்குச்' சாலை சந்திப்புக்களில் ஒனிரவதைக் கண்டால் வண்டியை நிறுத்துகிறார். வேறு சில சாலை சந்திப்புக்களில் காவலர் கைகாட்டியதும் வண்டிகள் நிற்பதும் கை உயர்த்தியதும் வண்டிகள் செல்வதையும் காணலாம். இங்கெல்லாம் பேச்சு தீவிரமாகவே கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெறுகிறது. இதனைச் சைகைமொழி என்பர். பேச்சுமொழி உருவாவதற்கு முன் உலகெங்கும் மிக நீண்டகாலமாகச் சைகைமொழியே ஒருசில கருத்துக்களை விளக்கப் பயன்பட்டுள்ளன. நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் உலகெங்கும் வழங்கி வந்தாலும் இன்றும் சைகை மொழி பயன்படுகிறது. இதனால் அதன் உலகப் பொதுமையையும் தேவையையும் உணரலாம். தொல்காப்பியத்தில் 'மெய்ப்பாடு' பற்றிய செய்திகள் சைகை மொழியொடு நெருங்கிய தொடர்புடையன. ஒருவரின் உணர்வுகளை நன்கு அறிய 'மெய்ப்பாடுகள்' என்னும் உடல் அசைவுகள், சைகைகள் மிகவும் பயன்படுவன. இவற்றைப் பற்றி அன்றைய தமிழர்கள் உணர்ந்து விரிவாக ஆராய்ந்திருப்பது அதன் சிறப்பை விளக்குவதாகும்.

போலி மொழி

போலி மொழி என்பது போலச் செய்தல் மொழி எனப் பொருள்படும். குழந்தை தன் தாய்தந்தை உறவினர்கள் பேசுவதைப் பார்த்து அவ்வாரே ஒலி எழுப்ப முயல்கிறது. அம்முயற்சியே நாளைடைவில் பேச்சு முயற்சிக்கிறது. தொடக்கத்தில் மனிதன் பறவை விலங்குகளின் ஒலியைக் கேட்டு அவற்றைப் போல் ஒலியெழுப்ப முயன்றதே மொழிதோன்றக் காரணம் என அறிஞர் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். பறவைகளுள் ஒரினம் கா, கா எனக்கத்துவதால் காக்கை எனப் பெயர்பெற்றது தமிழில் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். குயில், கிழுகிழுப்பை முதலியவற்றையும் இத்தகையன என்பர் அறிஞர்.

உணர்ச்சி மொழி

குழந்தை பசி எடுத்தால் அழுகிறது. இங்கு அழுகை என்பது கூக்குழந்தையின் பசி முதலிய உணர்ச்சிகளை அறிவெக்கும் மொழியாகிறது. இதேபோல் கோபம், வெகுளி, வெறுப்பு, மகிழ்ச்சி முதலிய உணர்ச்சிகளுக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் போது மனிதன் எழுப்பிய ஒலிகளே மொழியின் தேற்றத்திற்கு விததிட்டன என்பர் ஒருசாரார். இன்றும் அதன் தொடர்ச்சியாகத் தமிழில் சீ என்பது இழிவை அல்லது வெறுப்பைக் குறிக்கவும் ஆ, ஒ என்பன வியப்பைக் குறிக்கவும் பயன்படக் காணலாம். ஆனால் சொற்கள் உணர்ச்சிக்குக் கருவியாம் இருக்கும் நிலைகுண்றி அறிவுக்குப் பயன்படும் நிலை வந்தால்தான் மொழி வளர்ச்சியடைகிறது.

பண்பு மொழி

மணியின்கண் ஒலி அமைந்திருப்பதைப் போல ஒவ்வொரு பொருளின் இயல்பான பண்பாக வெவ்வேறு வகையாக ஒலிக்கும் தன்மையும் பெற்று உள்ளது. மக்களுக்கும் அந்தப் பண்பு உண்டு. அறிவால் உணரும் பொருள்களைக் குறிக்கக் குறிப்பிட்ட ஒர் ஒலியை எழுப்புதல் என்பதே அவ்வாற்றல் எனக் குறிப்பிடுகிறார் மாக்ஸ்மூல்லர் என்னும் அறிஞர். இதனையே பண்பு மொழிக் கொள்கை என்பர். ஆனால் இது தெளிவற்றுள்ளது என்பர் இக்கொள்கையின் மறுப்பாளர்கள்.

தொழில் ஒலி

தொழில் ஒலிக் கொள்கை அல்லது ஏலேலோ மொழிக் கொள்கை என இதனைக் குறிப்பிடுகின்றனர் அறிஞர். உடல் வருத்தித் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர் மூச்சவிட்டு வாங்கித் துன்பம் குறைத்திடுவதற்காகப் பலவேறு ஒலிகளை எழுப்புகின்றனர். படகு ஓட்டுவோர் ஏலேலோ ஜூலசா என்றும் துணிவெனுப்போர் ‘அசுக்கு அசுக்கு’ என்றும் ஒலி எழுப்புவது இத்தகையதே. தொழிலாளர் பாடல்களில் இத்தகை ஒலிகள் பல இடம் பெறுகின்றன. இவையே மொழியின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் என்பர். ஆனால் இக்கொள்கை மொழியின் தோற்றத்தை முழுமையாக விளக்கப் போதுமானதாக இல்லை என்பர் அறிஞர் சிலர்.

இன்பப்பாட்டு

யெஸ்பர்சன் என்பார் கொள்கைப்படி முற்காலத்து மக்கள் வெறும் பொழுதுபோக்கான இன்ப விளையாட்டாக பலவேறு ஒலிகளை எழுப்பிப்பாடி ஆடினர். இதன் அடிப்படையிலேயே மொழி உருவாயிற்று என்பது அவர் கருத்து.

இவ்வாறு பல்வேறு கொள்கைகள் மொழியின் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் எது சரி, தவறு என்பதை விட ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மொழிக் கூற்றை விளக்குவதற்குத் தேவைப்படுகிறது என அறிந்து பயன்படுத்துவதே பொருத்தமானதாகும்.

வி. சங்ககாலத் தமிழ்

தமிழ் எவ்வாறு தோன்றி வளர்த்து என்பதைக் கண்டறிய இன்று கிடைத்துள்ள பழையான நூல்களான தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணமும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்னும் சங்க இலக்கியங்களுக்குமே துணை செய்கின்றன. வேறுவகையான மொழி வரலாற்று மூலங்கள் அக்காலத்திற்கு உரியனவாகக் கிடைக்காத சூழலில் இவற்றையே ஆய்வாளர் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியத்தையும் சங்க இலக்கியங்களையும் நுட்பமாக ஆராய்கிறபோது தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியங்களுக்கு முற்பட்டது என்பது அறிஞர் கருத்தாகும்.

தொல்காப்பியத்தின் பகுப்புமுறை இன்றைய மொழியியலின் பகுப்பு முறையை மிகவும் ஒத்துள்ளது. மொழியியல் அறிஞர் எழுத்துமொழியை விடப் பேச்கிறோம் முதன்மைப்படுத்தியே தம் ஆய்வை மேற்கொள்வர். அவர்கள் ஒரு மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதும் போது முதலில் அதன் ஒலியன்களையும், ஒருப்பங்களையும், மாற்றங்களையும், உருபன்களையும், தொடர் அமைப்பைப் பற்றியும் வரிசையாக விளக்குவர். இவற்றை எழுத்தியல், புணரியல், உருபனியல், தொடரியல் என்றும் கூறலாம். தொல்காப்பியர் எழுத்துக்காரர்த்தில் எழுத்தியல், புணரியல் செய்திகளையும் சொல்லதிகாரத்தில் உருபனியல் தொடரியல் செய்திகளையும் விரிவாக விளக்குகிறார்.

இவரது ஒலியியல் கொள்கையும், ஒலியுறுப்புக்கள், ஒலிக்கும் முறை, ஒலிகளின் பாகுபாடும், எழுத்துக்களின் பிறப்பை உணர்த்தும் பிறப்பியலில் இன்றைய மொழியியலாரும் வியக்கும் வண்ணம் மிகநுட்பமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எழுத்துக்களை முதல் எழுத்துக்கள், சார்பெழுத்துக்கள் எனப் பிரித்துள்ளமையும், முதல் எழுத்துக்களை உயிர்மெய் எனப்பிரித்து அவை மொழியில் இடம் பெறும் தன்மையை விளக்குவதும் சிறப்புக்குரியனவாகும். அவர் மொழி முதல் எழுத்துக்கள் மொழி இறுதி எழுத்துக்கள் என்றும் மெய்யெழுத்துக்களை உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் என்றும் மாற்று ஒலியாக வரும் எழுத்துக்களைப் பற்றியும் கூறியுள்ளவை அவரது பேரிவொற்றுலைக் காட்டுகின்றன. மொழியின் அளவித்துக் கூறுகளையும் ஆழந்து அறிந்திருந்தால் மட்டுமே இவ்வளவு தெளிவாகவும் நுட்பமாகவும் கூறமுடியும்.

சொற்களைப் பற்றியும் அவை பொருள் வேறுபடுத்தும் நிலை வகைபற்றியும், உணர்த்தும் பொருள் பற்றியும் சொல்லதிகாரத்தில் கிளவியாக்கம், வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியில், பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உரியியல் முதலிய ஒன்பது இயல்களாகப் பிரித்து அவர் ஆராய்ந்துள்ளமை வியந்து பாராட்டுவதற்கு உரியதாகும்.

சங்க இலக்கியம்

சங்க இலக்கியம் என்பது எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்னும் திருதொகுதிகளைக் குறிப்பதாகும். இவ்விரு தொகுதியைப் பதினெண்மேற்களுக்கு என்பர். எட்டுத்தொகையில் நற்றினை, குறுந்தொகை, ஜங்குறுநாறு, அநநாறாறு, கலித்தொகை என்பன அகப்பொருள் பற்றியன. பதிற்றுப்பத்து, புறநாறாறு இரண்டும் புறப்பொருள் பற்றியன. பரிபாடவில் அகமும் புறமும் இடம் பெற்றுள்ளன.

பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம் ஆகியன புறப்பொருள் பற்றியன. நெடுநல்வாகட, மூல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகியன அகப்பொருள் பற்றியன. நெடுநல்வாடையை புறப்பொருளில் சேர்ப்பார் நச்சினார்க்கினியர் என்னும் பண்டைய உரையாசிரியர்.

திருவிரு தொகுதிகளும் அக்கால வழக்காறுகளைத் தம் நூல்களில் பதிவு செய்துள்ளன.

ஆகாரத்தோடு கேள்ந்து மட்டுமே யகரம் மொழி முதலில் வரும் என்பது தொல்காப்பியர் காலவழக்கு. (எடு) யானை. சங்க இலக்கியங்களில் இதற்கு மாறாக யவனர் (அகம். 149) ழூபம் (பதிற். 67) ஆகிய சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இவை தமிழக்குப் புதிய வரவாகும். இதுபோல் மொழி முதலில் வாரா எனச் சொல்லப்பட்ட பல எழுத்துக்களில் தொடங்கும் சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிற மூவிடப் பெயர்களில் 'நீயிர்' என்பது 'நீர்' (புறம். 110:6, நற். 48:89) என மாறி வந்துள்ளது. 'நம்' என்பது 'உம்' 'உமக்கு' (நற். 368:3; புறம். 45:5) என மாறியுள்ளது.

நான்கு என்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் சொல் 'நால்கு' (அகம். 104:6) என வந்துள்ளது. இதனைத் தொல்தீராவிடச் சொல் வடிவமாகக் கருதுவர் மொழியியலார்.

'அழாஅல்' (அகம் 233:2) 'விடாஅல்' (அகம் 26:9) தொடாஅல் (குறு 191:7) ஆகிய புதிய வினை வாய்ப்பாட்டு வடிவம் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது.

'வந்து' என்னும் ஓர் இடைச்சொல் புறநாறாற்றில் காணப்படுகிறது. மன்ற எண்ணும் இடைச்சொல் பெயர்க்குப் பின்னால் இடம்பெறும். என்பார் தொல்காப்பியர். "மாலை வந்ததன்று மன்ற" (அகம். 16) எனவினையின் பின்னர் அகநாறாற்றில் பயின்றுள்ளது.

வியப்பு, இரக்கம், துயரம், மதிழ்ச்சி போன்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல் மொழியில் பொதுவியல்பாகும். ஆனால் சங்க இலக்கியங்களில் துயர உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வாக்கியங்களே மிகுதியாக வரக் காணலாம்.

(எ-டு) அந்தோ எந்தை அடையாப்போரில் (புறம். 261)

வினை வாய்பாட்டின் செய்வினை செய்ப்பாட்டு வினை வாக்கியங்களில் செய்வினை வாக்கியங்களே மிகுதியாகச் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறுகின்றன.

“பசப்பு அணிந்தன என் கண்ணே” (ஜூங். 45)

என்பது இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

தனிநிலை வாக்கியங்கள் குறைவாகவும் கலப்பு வாக்கியங்களான நீண்ட தொடர்களே மிகுதியாகவும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு சங்க இலக்கியங்களில் பல்வேறுபட்ட எண்ணற்ற புதிய பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றால் அக்காலத்தில் மொழியில் ஏற்பட்ட புதிய வளர்ச்சிகளையும் போக்குகளையும் அறிய வாய்ப்பளிக்கின்றன; தமிழ்மொழி வரலாற்றை அறியப் பெறும் துணை செய்கின்றன.

திறனாறி வினாக்கள்

கட்டுரை விடை வினாக்கள்

1. தமிழ்மொழியின் வரலாற்றை அறிய இலக்கியங்கள் எவ்வாறு துணை செய்கின்றன.
2. இலக்கணங்கள் தமிழ் மொழியின் வரலாற்றை அறியப்பயன்படுமா? எவ்வாறு?
4. கல்வெட்டுகள் மொழி வரலாற்றை அறிய எவ்வாறு உதவும்?
5. தமிழ்மொழியோடு இணைந்து கருத்துத்தக்க குடும்ப மொழிகள் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.
6. மொழி பற்றிய கடவுள் கோட்பாடு, அடிச்சொல் கோட்பாடு ஆகியனவற்றை விளக்குக.
7. குழந்தை மொழிகொண்டும், நாகரிகம் இல்லாதார் மொழி கொண்டும் மொழியின் தோற்றுத்தை அறிய இயலுமா? எவ்வாறு?
8. சைகைமொழி, போவிமொழி, உணர்ச்சி மொழி இவற்றை விளக்குக.
9. பண்புமொழி, தொழில்மொழி, இனப்பப்பாட்டு என்பன மொழியின் எந்தெந்தக் கூற்றை அறியப் பயன்படுகிறது.
10. தமிழின் தோற்றம், வளர்ச்சி ஆகியனவற்றி அறிய தொல்காப்பியம் எவ்வாறு உதவுகிறது.
11. சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் மொழிப்பதிவுகள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ்மொழியின் தொன்மை

கால்டுவெல் என்னும் மேலை நாட்டறிஞர் திராவிட மொழிகளை 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆராய்ந்தார். இந்தியாவில் உள்ள திராவிட மொழிகள் பன்னிரண்டு என்பது கால்டுவெல் கருத்து. தற்கால ஆய்வுகள் திராவிட மொழி இனத்தைச் சேர்ந்த நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவையனைத்தும் பழைய திராவிட மொழி ஒன்றிலிருந்து பிரிந்தன என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள் துணிவு. இம்மொழிகளுள் திராவிட மொழிக் கூருகளை அதிகம் பெற்றிருப்பது தமிழோயாகும். தமிழ்மொழியிலிருந்து பல மொழிகள் கிணைத்துள்ளன.

தமிழும் பிற மொழிகளும்

தமிழ்மொழியிலிருந்து தெலுங்கு மொழி சங்க காலத்திலேயே பிரிந்துவிட்டது. கன்னடமொழி கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிந்திருக்கக் கூடும். அந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த செயங்கொண்டார் தெலுங்கும் தமிழும் கலந்த மொழியே கன்னடமாகும் எனக் கூறியுள்ளார்.

வடக்கை தென்கலை, வடக்கு, கன்னடம்

இடமுள பாடையர் தோன்றின ராயினும்

என்று கூறிய கம்பர், மலையாள மொழியைக் குறிப்பிடவில்லை எனவே அம்மொழி கம்பர் காலத்திற்கு பின்னர் தமிழிலிருந்து கிணைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு பிரிந்த தென்னிந்திய மொழிகள் எல்லாம் வடமொழிக் கலப்பால் தத்தும் தனித்தன்மைகளை இழந்தன. ஆனால் வடமொழிக் கலப்பினை எதிர் கொண்டபோதும், இன்று வரை தனித்தன்மை பெற்றுத் தூய்மையாகத் திகழும் இந்தியமொழி தமிழ்மொழியாகும். இதன் தொன்மையும் தனித்தன்மையும் இந்திய நாட்டளவில் உணர்ப்பட்டு, தற்போது நடுவண் அரசால் செவ்வியல் மொழி (Classical language) என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கியங்கள்

தொன்மை மிக்க தமிழ்மொழி, வளமை மிக்க இலக்கியங்களைப் பெற்றுள்ளது. மிகப் பழங்காலம் முதல் அரிய இலக்கண இலக்கியங்கள் தமிழ்மொழியில் தோன்றியுள்ளன; தோன்றியும் வருகின்றன.

இன்றைய நிலையில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தொன்மை மிக்க இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். இதன் முதல் நூல் அகத்தியம் என்பர். அகத்திய நூற்பாக்கள் சிலவே இன்று அறியப்படுகின்றன. அதன் காலம் ஏற்தாழ கி.மு. 500 ஆக இருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது.

பண்டைத் தமிழகம், சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டிய நாடு என மூன்று பெருநாடுகளைக் கொண்டிலாங்கியது. இம்மூன்றுள்ள பாண்டிய நாடு, தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியோடு இணைத்துப் பாராட்டப்பட்டது. அப்பாண்டிய நாட்டின் தலைநகர்களில் பண்டைக் காலத்தில் தமிழாய்ந்த சங்கங்கள், இயங்கின. அப்பண்டைக் காலத்தில், முதல், இடை, கடை என முச்சங்கங்கள் இயங்கித் தமிழை வளர்த்தாக, இறையனார் களையவிலுரை கூறுகிறது.

முச்சங்கங்கள்

இறையனார் களையவிலுரை கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. அவ்வரை ஏட்டில் எழுதப்பட்டகாலம் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டாகும். அதனுள் முச்சங்கங்கள் பற்றிய விளக்கம் காணப்படுகிறது.

தென்மதுரையில் முதற்சங்கம்

இன்றுள்ள கணியாகுமரிக்குத் தெற்கே ஒரு காலத்தில் பாண்டியநாடு விரிவடைந்திருந்தது. அந்நாட்டின் தலைநகர் மதுரை. அது இக்கால மதுரையன்று. எனவே அம் மதுரை பிறகாலத்தில் களையவிலுரையில் தென்மதுரை எனக் குறிக்கப்பட்டது. அத்தென் மதுரையில் முதல் சங்கம் இயங்கியதாகக் களையவிலுரை கூறுகிறது. தென்மதுரை; கடல்கோஞ்கு இறையாளதால் முதல் சங்கம் முடிவுக்கு வந்தது.

கபாடபுரத்தில் இடைச்சங்கம்

தென்மதுரையின் அழிவுக்குப் பின்னர்க் கபாடபுரம் அக்காலப் பாண்டிய நாட்டின் தலைநகராயிற்று. அந்நகரிலும் தமிழ்ச் சங்கம் நடைபெற்றது. அதனையே இறையனார் களையவிலுரை இடைச்சங்கம் எனக் குறிக்கிறது. கபாடபுரம் பின்னாளில் கடலால் கொள்ளப்பட்டது. அதன் பின்னர்ப் பாண்டிய நாட்டின் தெற்கு எல்லை தற்போதைய கண்ணியாகுமரியாயிற்று.

கடைசி சங்கம்

கபாடபுர அழிவிற்குப் பின்னர், இப்போதுள்ள மதுரையில் மூன்றாவது சங்கம் நிறுவப்பட்டது. அதனையே இறையனார் களாவியலுரை, கடைச்சங்கம் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்துள்ள சங்க நூல்கள் அனைத்தும் தொல்காப்பியம் தவிர ஏனைய கடைசி சங்க நூல்களே. தொல்காப்பியம் இடைச்சங்க நூல் என்பார்.

சங்கம் பழைய கருத்துகள்

சங்கம் பற்றிய இறையனார் களாவியலுரை தரும் தகவல்களை அட்டவணையில் நோக்குக.

முதற்சங்கத்தில் 4449 புலவர்கள் பங்கேற்றனர்; இவர்களில் தலைமைப் புலவர்களாகச் சிவன், முருகன், குபேரன் முதலியோர் விளங்கினர். அச்சங்கம் 4440 ஆண்டுகள் செயல்பட்டது; அங்காலப் பகுதியில் 89 பாண்டிய மன்னர்கள் ஆட்சி செய்து தமிழ்ச் சங்கப் புரவலராய் விளங்கினர்.

முதற்சங்கம் அழிந்தபின் இரண்டாம் சங்கத்தில் 3700 புலவர்கள் இருந்தனர்; 3700 ஆண்டுகள் அச்சங்கம் செயல்பட்டது; அப்பொழுது 59 பாண்டிய மன்னர்கள் அச்சங்கங்களைப் புரந்தனர். இரண்டாம் சங்கம் அழிந்தபின் மூன்றாம் சங்கத்தில் 449 புலவர் இருந்தனர்; 1850 ஆண்டுகள் அச்சங்கம் நடைபெற்றது; 49 பாண்டிய மன்னர்கள் அச்சங்கப் புரவலராய் விளங்கினர் என களாவியலுரை கூறுகின்றது. கடவுளை முதன்மைப்பட்டத்திக் கூறும் மரபின் தொடர்ச்சியாக சிவன் முதலியோர் தலைமைப் புலவராய் வீற்றிருந்தனர் எனக் களாவியல் உரை குறிப்பிடுகிறது எனலாம். ஆண்டு எண்ணிக்கை, அச்சங்கம் புலவர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்றுபோல அமைந்திருப்பது முதலியன சங்கம் இருந்தது என்பதை ஏற்கக் கிடைக்குத் தடையாக அமைந்தன.

சங்கம் இயங்கியமைக்கு அகச்சான்றுகள்

1. பரம்பரைக் கதைகள்
2. இலக்கியச் சான்றுகள்
3. உரையாசிரியர் கூற்றுகள்
4. செப்பேட்டுச் செய்திகள்

ஆகியன பாண்டிய நாட்டுத் தலைநகர்களில் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இயங்கியதாகத் தெரிவிக்கின்றன.

பரம்பரைக் கதைகள்

சங்கம் நிறுவிப் புலவர்கள் நூல்கள் இயற்றினர் எனப் பொரிய புராணம் குறிக்கிறது. கம்பர் தமிழ்ச்சங்க முத்திரை பெற்ற பின்னரே தம் காவியத்தை அரங்கேற்றினார் எனக் கதை வழங்கி வருகிறது. வைணவத்தின் இரு கூறாக விளங்கும் வடக்கை, தென்கலைக் குரு பரம்பரைச் செய்திகள், ‘திருவாய்மொழி’ சங்கப் பலகை ஏறியதெனக் கூறுகின்றன. பழையதும் பிந்திப்புமான இரண்டு திருவிளையாடற் புராண நூல்களும் சங்கப் பலகை தந்த படலம் எனச் சங்கத் தோற்றத்தை முப்பத்தெட்டடுப் பாக்களில் விரித்துரைக்கின்றன.

இலக்கியச் சான்றுகள்

தமிழோடும் தமிழ்ச் சங்கத் தோடும் இணைத்தே பாண்டிய மன்னர்கள் இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகின்றனர்.

‘தமிழ்கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே’ எனக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனார் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

‘பழுதீல் கொள்கை வழுதியர் அவைக்கணி
அறிவுவீற் றிருந்த செறிவுடை மனத்து
வான்றோய் நல்லிசைச் சான்றோர் குழீஇ
அருந்தமிழ் மூன்றும் தெரித்த காலை’
என அகநானுாற்றின் உரைப்பாயிரம் கூறுகிறது.

தொல் லாணை நல்லாசிரியர்
புணர் கூட் குண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்
நிலந்தரு திருவி னெடியோன்
என்னும் அடிகள் மதுரைக் காஞ்சியில் உள்ளன.

‘சங்கமுகத் தமிழ், சங்கமலி தமிழ்’ எனத் திருமஸ்கையாழ்வார் கூறுகிறார்.

‘உயர்மதில் கூடலில் ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழ்’
என்பது மாணிக்கவாசகர் மொழிகள்.

‘சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா’ எனப் பிற்கால ஓள்ளையார் விநாயகரை வேண்டுகிறார்.

வான்மீதி இராமாயணத்தில் இடைச்சங்கம் இருந்த கபாடபுரம் கட்டப்படுகிறது. கம்பரும் தாம் எழுதிய இராமாயணத்தில்

செந்தமீழ் நாட்டு அகல்பொதியில்
தீருமுனிவன் தமிழ்ச்சங்கம் சேருவீரேல்

என வாளர் வீரர்களுக்கு இராமன் கூறியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய பல இலக்கியச் சான்றுகள் பாண்டிய நாட்டில் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இயங்கியமைக்குக் காட்டலாம்.

உரையாசிரியர்கள் கூற்று

இறையனார் களவியலுரையே தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய செய்தியைத் தரும் முதல் சான்றாகும். அதன் பின்னரத் தோன்றிய சிலப்பதிகார உரையிலும் அடியார்க்கு நல்லார் தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய குறிப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

முதல் ஊழி இறுதிக் கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச் சங்கம் இருந்தது எனக் சிலப்பதிகார வேணிற்காதை உரையிலும்,

‘இரண்டாம் ஊழியதாகிய கபாடபுரத்தில் இடைச் சங்கம்’, என்றும்
‘கடைச் சங்கம் இரீஇ பாண்டியருள் கலியரங்கேறிய பாண்டியன்
மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூல்’

என அவ்விலக்கிய உரைப் பாயிரத்திலும், அடியார்க்கு நல்லார் சங்கங்கள் பற்றிய குறிப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

தொல்காப்பியத்திற்கு உரைவகுத்த பேராசிரியர், அவ்வுறையுள்

‘முன்றுவகைச் சங்கத்து நாள்கு வருணைத்தொடுபட்ட சான்றோரும்
முன்றுவகைச் சங்கத்தாரும்’

எனக் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையில் நங்சினார்க்கிணியர்,

‘இந்நால் (தொல்காப்பியம்) செய்த காலத்தில் தலைச்சங்கத்தாரும் இடைச்சங்கத்தாரும் கட்டளையடி பயின்றுவரச் செய்யுள் செய்தார் என்பது இச்குத்திரங்களால் அறிதும் எனக் குறித்துள்ளார்.

செப்பேட்டுச் செய்திகள்

மேல் குறிக்கப்பட்ட சான்றுகளன்றியும் செப்பேட்டுச் செய்திகளும் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றிய குறிப்புகளைத் தருகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று 10ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் கருதப்படும் சின்னமலூராச் செப்பேடு. அது

மகாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்
எனத் தெரிவிக்கிறது.

சங்கம் தொடங்கி வளர்த்த இலக்கியங்களில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்ததைப் பற்றி இறையனார் காவியம் பலவாறான புணைவு உரைகளைத் தந்துள்ளது. எனினும் பாண்டிய நாட்டில் சங்கங்கள் இயங்கித் தமிழை வளர்த்ததை மேலே கூறப்பட்ட சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன. சங்கங்கள் இயங்கி வந்த காலங்களைப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. எனினும் சங்க காலம் தொட்டு இந்நாள் வரை இலக்கியங்கள் தோன்றி வருகின்றன. அவ்விலக்கியங்களைக் கால வரிசைப்படி வரையறுக்கப்படவில்லை.

சங்க காலம்	(கி.மு.500 - கி.பி.100)
சங்கம் மருவிய காலம்	(கி.பி. 100 - 500)
பல்லவர் காலம்	(கி.பி. 500 - 800)
சோழர் காலம்	(கி.பி. 800 - 1200)
பிற்காலப் பாண்டியர் நாயக்கர் காலம்	(கி.பி. 1200 - 1600)
ஜூரோப்பியர் காலம்	(கி.பி. 1600 - 1947)
மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட தற்காலம்	(கி.பி.1947-முதல் இன்று வரை)

எனக் கால அடிப்படையில் 7 பிரிவுகளாக இலக்கிய வரலாற்று அறிஞர்கள் பிரித்துள்ளனர்.

இக்கால அளவுகளில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் எண்ணற்றன. அவற்றுள் சங்க கால இலக்கியங்கள் பற்றி அடுத்து நோக்கப்படுகிறது.

சங்க கால இலக்கண நூல்கள்

தமிழாய்ந்த சங்கங்கள் பாண்டிய நாட்டுத் தலைநகர்களில் (வரையறுக்கப்படாத) கி.மு.300 முதல் கி.பி. 400 அளவில் மதுரையில் இயங்கி வந்த சங்கம் கடைச் சங்கம் எனப்பட்டது. முதல், இடை சங்கங்கள் முறையே தென்மதுரையிலும் கபாடபுரத்திலும் இயங்கி இச்சங்கங்களில் அரங்கேறிய

நூல்களில் பெரும்பாலானவை இன்று கிடைக்கவில்லை. ஒரிரு நூற்பாக்கள் அகத்தியம் என்னும் இலக்கண நூலில் கிடைத்துள்ளன. அது முதல் சங்க நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இடைச் சங்க நூலான தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலும் கிடைத்துள்ளது. இவையல்லாமல் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை ஆகிய நூல் தொகுப்புகளும், திருக்குறள் எனும் அற இலக்கியமும் இன்று கிடைத்துள்ளன. இம்முன்றும் கடைச்சங்க கால நூல்களாகும்.

அகத்தியம்

முற்கூறிய முச்சங்கங்களுக்கும் பொதுவான இலக்கண நூலாகவும், தொல்காப்பயத்திற்கு முதன் நூலாகவும் விளங்குவது அகத்தியம் என்பர். இது அகத்தியர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டதாகும். எனவே அவர் பெயரால் அந்நூல் வழங்கப்படுகிறது.

அகத்தியரின் மாணவர்கள் பன்னிரண்டு பேர்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. அதால்கோட்டாசான், துராலிங்கர், செம்பூட் சேய், வையாபகன், வாய்ப்பயன், பனம்பாரனர், கழாரம்பர், அவிநூர், காக்கைப் பாடினி, நத்தத்தனர், வாமனர், தொல்காப்பியர் ஆகியோர் அப்பனிருவர். அம்மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றாகப் பன்னிரண்டு படலங்களை எழுதிப் பன்னிரு படலம் எனும் நூலைப் படைத்ததாகப் புறப்பொருள் ‘வெண்பா மாலை’ என்னும் பிற்கால நூலின் பாயிரம் கூறுகிறது.

தொல்காப்பியம்

இன்றைக்கு முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளனவற்றுள் தொல்காப்பியம் தொன்றை மிக்க இலக்கண நூலாகும். தொல்காப்பியரால் இயற்றப்பட்ட இவ்விலக்கண நூல் தமிழ் மொழியின் வளத்தையும் இலக்கியச் செழுமையினையும் எடுத்துக் காட்டும் அரிய நூலாகும். தமிழில் மட்டுமன்று உலகின் பல மொழிகளில் பாராட்டப் பெறும் இலக்கணங்களில் இல்லாத மொழிசார் தகவல்கள் இதனுள் உள்ளன. இக்கால மொழி இயலார்களும் வியக்குமாறு இது மொழியியல் நூலாகத் திகழ்கிறது.

தொல்காப்பியம் - நூலுமைப்பு

இந்நூல் எழுத்துத்திகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்னும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொர் அதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டதாகும்.

எழுத்தத்திகாரம் எழுத்துகள் பற்றிய இலக்கணங்களை எடுத்தியம்புகிறது. எழுத்துகளால் ஆகிய சொற்களைப் பற்றிச் சொல்லதிகாரம் கூறுகிறது. எழுத்தாலும் சொல்லாலும் உருவாகும் இலக்கியத்திற்குரிய இலக்கணங்களையும் நாடக வழக்கு, உலகியல் வழக்கு ஆகியன சார்ந்து பொருள்திகாரம் கூறுகிறது.

பொது விதி, சிறப்பு விதி, விடுபட்டவை எனும் அமைப்பில் தமிழ் மொழி இலக்கண விதிகளைத் தருதல் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பாகும்.

தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பு

தொல்காப்பியர் எழுத்தத்திகார பிறப்பியலில் கூறுவன் தமிழ்மொழிக்கே சிறப்பாக அமைந்ததோடன்றிப் பிறமொழி ஒலிகளையும் எழுதிக் காட்டும் ஆற்றல் கொண்டனவாகும். பலவேறு ஒலிகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து இன்னின் ஒலிகள் சொற்களைத் தொடங்குவன், இன்னின் ஒலிகள் சொற்களை முடிப்பன. இன்னின் ஒலிக்குப் பின் இன்னின் ஒலிகள் வரும் என்றெல்லாம் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார்.

ஆளாப் பெருமை அகத்தியன் என்னும்

அகத்திய முனிவன் ஆக்கிய முதனுல்

பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோன்

என்னும் நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன் பன்னிரு படலத்திலுள்ள பாயிரச் செய்யுள் தொல்காப்பியரைச் சிறப்பக்கிறது.

மொழிக்கு உறுப்பாகும். ஒலியின் பிறப்பையும் இயல்பையும் தீரிபுகளையும் தமிழறிஞர்கள் மிகப் பழங்காலத்திலேயே நன்கு உணர்ந்திருந்தனர் என்பதையே எழுத்தத்திகாரம் காட்டுகிறது.

சொற்றொடர் அமைப்பையும் போக்கையும் சொற்களின் இயல்பையும் சொல்லிலும் சொற்பொருளிலும் நிகழும் தீரிபுகளையும் உணர்த்தும் சிறப்பினை உடையது தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியர் கூறும் திணை விளக்கம் தத்துவப் பெருமை கொண்டதாகக் கூறுவர். தமிழில் வடசொல்லை ஏற்பதற்குரிய வரம்புறை கூறும் தீரமும் புதம் புது சொற்களைத் தழுவும் இயல்பைக் குறிக்கக் ‘கடிசொல் இல்லை காலத்துப் படினே’ என ஆய்ந்துரைக்கும் அழகும் தொல்காப்பியனாரின் நுண்ணறிவைப் புலப்படுத்துவதாகும்.

பிறமொழிகளில் எழுத்திற்கும் சொல்லிற்கும் மட்டுமே இலக்கணம் அமையத் தொல்காப்பியம் எழுத்தோடும், சொல்லோடும் நிலலாமல் இலக்கியப் பொருளாக அமையும் பொருளுக்கு, வாழ்வியல் ஏற்ற இலக்கண நூலாகவும் விளங்குகிறது.

தொல்காப்பியப் பொருளத்திகார மரபியல் நூற்பாக்கள் இக்கால அறிவியல்நினூர்களும் இலக்கியப் பெருமக்களும் வியக்குமாறு அமைந்துள்ளன. ஆறு அறிவுகளைத் தொல்காப்பியர்

ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆற்றறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதை உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தீனாரே
எனப்பகுத்துக் காட்டி, எடுத்துக் காட்டுகளைத் தந்துள்ளார்.

நலகயே அழுகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடென்ப
என எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் தொல்காப்பியர். ஓவ்வொரு மெய்ப்பாடும் வெளிப்படத்தக்க சூழல்களையும் அவர் குறிப்பது அவர்தம் கூர்ந்தறியும் புலமைத் திறனை வெளிக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

தொல்காப்பியர் காலம்

தொல்காப்பியர் காலத்தைப் பற்றிய பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவர் திருவள்ளுவருக்கு முந்தியவரென்று கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். அகத்தியருக்குப் பின்னும் திருவள்ளுவருக்கு முன்னுமாக வாழ்ந்த இவரது காலம் கி.மு. 500 எனப் பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள்

இக்கால உரையாசிரியர்களன்றி பழங்காலத்திலேயே பல பெருமக்கள் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதியுள்ளனர். அவ்வுரைகள் இன்றேல் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பினையும் உட்கருத்தினையும் இன்று அறிந்திருக்க முடியாது.

தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் இளம்பூரணர் உரையெழுதியுள்ளார். சொல்லத்திகாரத்திற்கு மட்டும் சேனாவரையரின் உரை உள்ளது. பொருளத்திகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் முதலாக மரபியல் இறுதியாக ஜந்து இயல்களுக்கும்

போர்சிரியரின் உரை கிடைத்துள்ளது. நச்சினார்க்கினியர், எழுத்தத்திகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் (அகத்தினையியல் முதல் பொருளியல் வரை) ஆகியனவற்றிற்கு உரை தந்துள்ளார். ஆனால் பொருளதிகாரத்தில் முதல் ஜந்து இயல்களுக்கே இவர் உரை கிடைத்துள்ளது. தெய்வச் சிலையார் சொல்லதிகாரத்திற்கு பகுதிகளுக்கு மட்டுமே உரை எழுதியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்கள்

சங்க காலத்துத் தோன்றிய இலக்கணங்கள் தொல்காப்பியம் அக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பலவாம். அவற்றுள் பல இன்று கிடைத்தில். கிடைத்த இலக்கியங்களை புலவர் பெருமக்கள், மன்னர்களின் தூண்டுதலால் தொகுத்துத் தந்துள்ளனர். பலர் இயற்றியப் பாடல்களைத் தொகுப்புகள் எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு எனப்படும். திருக்குறள் எனும் அரிய பொதுமறை சங்க கால இலக்கியமாகும். திருக்குறள், எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய தொகுப்பிலூள்ள சில நூல்களை விடக் காலத்தால் முந்தியதாகும். எனவே முதற்கண் திருக்குறள் பற்றியும் தொடர்ந்து எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு பற்றியும் காண்போம்.

திருக்குறள்

அறநூல்களில் உலகப் புகழ் பெற்ற ஒப்பற்ற உயரிய நூலாகத் திருக்குறள் திகழ்கிறது. குறள் வெண்பாவால் இயன்ற 1330 குற்பாக்கணையுடையது. இதை இயற்றியவரின் இயற்பெயரும் தெரியவில்லை; வாழ்க்கை வரலாறும் தெரியவில்லை. குடிப்பெயரால் வள்ளுவர் என்பதே இப்போது வழங்குகிறது. அப்பெயரைத் தொலில் பற்றிய பெயர் என்றும் கூறுவர். அவரைப் பற்றி வழங்கும் குறைகளைப் புனைத்துறையாகக் கொள்வர் ஆராய்ச்சியாளர். வள்ளுவர் பல நூல்களைக் கற்றவர், இல்லாம்பக்கையைச் செம்மையாக நடத்தியவர், அரசியலில் தேர்ந்த அறிவு பெற்றவர், பலவேறு சமயத்தாரோடு பழகினாலும் பொதுமை நாட்டம் உடையவர், அறநெஞ்சம் படைத்தவர், மூட நம்பிக்கைகளைப் புறக்கணித்தவர் போன்ற குறிப்புகளை குறள்வழி அறியலாம்.

நூல்மைப்பு

இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனும் முப்பெரும் பிரிவுகளையும், 133 அதிகாரங்களையும், அதிகாரத்திற்குப் பத்துக் குற்பாக்களைக் 1330 குற்பாக்கணையும் கொண்டது. கடவுள் வாழ்த்து, வான்சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன்வலியுறுத்தல் என்னும் முதல் நான்கு அதிகாரங்களும் நூலுக்குப் பார்ப்பாக விளங்குகின்றன. அறம் பற்றிய கருத்துகளை விளக்கும் 8 அதிகாரங்கள்

அறத்துப் பாலில் உள்ளன. இது இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் எனும் மூன்று இயல்களைக் கீர்க்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாலில் திருவள்ளுவரின் உயர்ந்த அண்டுள்ளத்தையும், துறவள்ளத்தையும் காணலாம். அரசியல் பற்றியும், அமைச்சர் முதலாளவர்கள் பற்றியும், குடிகளின் பண்புகள் பற்றியும் கூறும் பொருட்பாலில் 70 அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. இப்பாலில் திருவள்ளுவரின் அரசியல், பொருளாதாரம் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவைக் காணலாம். உயர்ந்த காலைரின் கால் பற்றிய கற்பனை, 25 அதிகாரங்களில் காமத்துப் பாலில் விளக்கப்படுகிறது. களவியல், கற்பியல் என இரு பிரிவுகளைக் கீர்க்கப்பட்டுள்ள காமத்துப்பால் கற்பனை வளமிக்கது. இதில் திருவள்ளுவரின் கற்பண்ணுள்ளத்தையும், வருணாணன்த் திறத்தையும், நாடகப் போக்கையும் காணலாம்.

நாலின் பெருமை

“ஆயிரத்து மூந்நூற்று மூப்ப தருங்குறஞும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின் - போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுள்வேராமன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க வாம்”

என்று திருவள்ளுவமாலையில் நத்தத்தனார். திருக்குறளின் பெருமையைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூல் எவ்வகையினருக்கும் எவ்வகை நிலையினும் துணை நின்றுதலும் அறிவுரைக் காஞ்சியம் ஆகும். ஒதற்கெளியதாய் உணர்தற்கிறதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி நிற்கும் தெய்வீகப் பெருநூல், ஒவ்வொரு குறஞும் தனித்தனியே செப்பஞ் செய்யப்பட்டதோர் அரும்பெறல் மனியாகும்.

இந்நூல் நான்மனையின் மெய்ப்பொருளை உணர்த்துகிறது; என்றும், எனிய சொற்களால் அரிய பொருட்களைப் புலப்படுத்துகிறது என்றும், உலக மக்களின் உள்ளாவ்களில் ஒளிந்திருக்கும் இருளையகற்றும் ஒளிவிளக்கு என்றும் தமிழ்முதின் தீஞ்சுவையைப் பயக்கிறது என்றும் பலவாறாகப் புலவர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்.

எல்லாச் சமயத்தாரும் போற்றக்கூடிய வகையில் எல்லார்க்கும் பொதுவான நூலாகத் திருக்குறள் விளங்குகிறது. இதனை,

“ஷன்றே பொருளெனின் வேறெறன்ப வேறெறனின்
அன்றென்ப ஆறுசம யத்தார் - நன்றெறன
எப்பாலவரும் இயைபவே வன்னுவனார்
முப்பால் மொழிந்த மொழி”

என்ற கல்லாடர் பாடலால் தெளியலாம்.

இந்நூல் உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. வீரமாழுனிவரால் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. செருமனி,

பிராஞ்சு முதலிய மேலை நாட்டு மொழிகளிலும், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய தீராவிட மொழிகளிலும், வடமொழி, இந்தி ஆகிய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் போப். வ. வெ. சு. ஜூயர், இராஜாஜி போன்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். ஆஸ்பர்ட் ஸ்வெட்சர் எனும் செருமானிய அறிஞர், திருக்குறளை வாழ்வுக்கு உரிய அன்பு நெறியைக் கூறும் உயர்ந்த நூல் என்றும்; உயர்ந்த ஞானத்தைப் புகட்டும் உயர்க்குறுத்துக்களின் தொகுப்பு இதைப்போல் உலக இலக்கியத்தில் வேறொன்றும் இல்லை என்றும் கூறிப் போற்றியுள்ளார்.

கறஞ்கு வேறுபெயர்கள்

முப்பானுல், உத்தரவேதம், தெய்வநூல், பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, தமிழ் மறை, பொதுமறை முதலிய பெயர்கள் திருக்குறளின் வேறு பெயர்களாக விளங்குகின்றன.

‘ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி யில்லென
அறம்பாடிற்றே ஆயிழை கணவை’

என்ற புறப்பாட்டின் தொடரால் ‘அறம்’ என்ற பெயரும் இந்நாலுக்கு உண்டு என்பதை அறியலாம். அறிஞர்கள் பலர் உரையியழுதுமாறு அவர்களைக் கவர்ந்த தமிழ் நூல் திருக்குறளே. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிதி, பரிமேலழகர், திருமலையர், மல்லர், கவிப்பெருமாள், காளிங்கர் ஆகிய பத்து உரையாசிரியர்களால் உரையியழுதப்பட்டது. இன்றும் பலர் இதற்கு உரைநூல்களும், விளக்க நூல்களும் மொழி பெயர்ப்புகளும் எழுதி வருகின்றனர்.

திருக்குறள் தலைசிறந்த கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. எல்லாப் பொருளும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனை, மதுரைத் தமிழ் நாகனார்,

எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள; இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்;
என்று கூறுவதால் அறியலாம். விரிவங்கி நூலின் பெருமை கருங்கக் கூறப்பட்டது.

நாலின் காலம்

நூல் எழுந்த காலம் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இந்நால் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகத் திரு. மறைமலையடிகளும், கி.மு. முதல் அல்லது இரண்டாவது நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகத் திரு. இராமச்சந்திர தீட்சிதரும், கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகத் திரு. வையாடுபிப் பிள்ளையும் கூறியுள்ளனர். தெளிவான சான்றுகள் கிடைக்கும்

வரையில் திருவள்ளுவர் காலம் ஏறத்தாழ கி.மு. 1 முதல் 300க்கு உட்பட்டது என்று கொள்ளே ஏற்றதாகும் என்று டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கணார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எட்டுத் தொகை நூல்கள்

‘நற்றினை நல்ல குறுந்தொகை ஜங்குறுநாறு
ஒத்த பதிற்றுப் பத்து ஜங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடகம்புறமென்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை’

என்ற வெண்பா எட்டுத் தொகை நூல்கள் இவையின அறியத் துணையாக உள்ளது. இவற்றுள் நற்றினை, குறுந்தொகை, ஜங்குறுநாறு, கலித்தொகை, அகநானாறு ஆகிய ஜந்தும் அகப்பொருள் பற்றிப் பாடப்பட்டவை, பதிற்றுப் பத்து, புறநானாறு ஆகிய இரண்டும் புறப்பொருள் பற்றிப் பாடப்பட்டவை. பரிபாடல் காமம் கடவுள் இவ்விரண்டும் கண்ணியது. நற்றினை, குறுந்தொகை, ஜங்குறுநாறு, பதிற்றுப்பத்து, அகநானாறு, புறநானாறு ஆகிய நூல்கள் ஆசிரியப்பாவால் இயன்றவை; கலித்தொகை கலிப்பாவால் இயன்றது; பரிபாடல் ‘பரிபாடல்’ எனும் புறப்பாவால் இயன்றது. அகப்பொருள் நூல்கள் சிதைவின்றியும், புறப்பொருள் நூல்களில் சில பாடல்கள் சிதைந்தும், அழித்தும் பாடபேதங்கள் மிக்கும் காணப்படுகின்றன.

நற்றினை

இந்நூல் ஓன்பதுடி சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப் பெருமையும் கொண்ட நானாறு பாடல்களால் ஆனது. இதனைத் தொகுத்தவர் பெயர் தெரியவில்லை; தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த மாறன் வழுதியாவார். இவர் பாடிய பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் (செ.270), நற்றினையிலும் (97,301) இருப்பதால், இவரைச் சங்க காலப் பாண்டியமன்றன எனத் தெளியலாம். இந்நூலும் சங்ககால இறுதிக்குள் தொகுக்கப்பட்டது எனத் தெளியலாம்.

நற்றினைப் பாடல்களை இருநாற்றெழுபத்தைந்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். புலவர்களில் பலர் அரசர்களாக இருந்துள்ளனர். அறிவுடை நம்பி, கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி போன்றவர்கள் அரசப் புலவர்களாவர். ஓளவையார், காமக்கண்ணிப் பசலையார், நக்கண்ணையார், நல்வெள்ளியார், மாறோக்கத்து நப்பசலையார், வெள்ளி வீதியார் போன்றவர்கள் பெண்பாற் புலவர்களாவர். புலவர் சிலருடைய இயற்பெயரும் சிறப்புப் பெயரும் தெரிந்தில. அவர்கள் பாடல்களில் வரும் அருந்தொட்டோ அருந்பொருளோ அவர்களுக்குப் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. கயமனார், மலையனார், தனிமகணார்,

விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார், தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார் போன்றோர் அவ்வாறு பெயர் பெற்றவர்களே.

உலக வாழ்க்கைக்கு நீர் இன்றியமையாது விளங்குதல் போலத் தலைவி உயிருடன் வாழ்வதற்குத் தலைவனது அருள்மிகு காதல் நெஞ்சம் இன்றியமையாததாகும். இக்கருத்தை,

நீரின் ரமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் ரமையா நந்நயந் தருளி (நற். 1-6,7)

என்ற பகுதி புலப்படுத்துகிறது. தலைவன் பிரிவால் உயிர் துறத்தற்கு அஞ்சாத தலைவி, மறுபிறப்பில் அவனை மறந்துவிடும் நிலை வந்துறுமோ எனக் கலங்குவதை,

சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சவன் சாவில்
பிறப்புப்பிறி தாகுவது ஆயின்
மறக்குவேன் கொல்ளன் காதலன் எனவே
எனும் பகுதி காட்டுகிறது.

புன்னை மரத்தைத் தமக்கையாக என்னி அதன்முன் காதலனோடு பேச நானும் தலைவியையும், சவரிலே கோடிட்டுப் பிரிந்த தலைவன் வருநாள் என்னும் தலைவியையும், மற்றும் பல அரிய கருத்துக்களையும் இந்நாலில் காணலாம்.

குறுங்கொகை

இந்நால் நான்கடிச் சீற்பெறல்லையும், எட்டடிப் பேரெல்லையும் உடைய அகவற்பாக்களைக் கொண்டது. தொகை நூல்களில் முதன் முதலில் தொகுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. தொகுத்தவர் பூரிக்கோ. இதில் உள்ள நானும் பாடல்களையும் பாடிய புலவர்கள் இருநூற்றைவர். முதல் 380 பாடல்களுக்குப் பேராசிரியரும், இறுதி 20 பாடல்களுக்கு நச்சினார்க்கினியரும் உரை எழுதியுள்ளனர். அவ்வரைகள் இன்று கிடைக்கவில்லை. இதில் இயற்பெயரும் சீற்புப் பெயரும் ஒருங்கே அமைந்த புலவர்களும், தங்கள் பாடல்களில் கூறிய உவமை நடித்தால் பெயர் பெற்ற புலவர்களும் உள்ளனர். அன்பால் பின்னாந்த உள்ளங்களின் தன்மையினை,

யாயும் ஞாயும் யாரா கீய்சோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே
என்று பாடவில் விளக்கப்படுவதைக் காண்க.

ஜங்குறுநாறு

இந்நாலின் கடவுள் வாழ்த்தாகப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடல் உள்ளது. இந்நால் மூன்றாடிச் சிற்பெருல்லையும் ஆறுடிப் பேரெல்லையும் உடைய ஆசிரியப்பாவாலாகிய பாடல்களையுடையது. மற்ற தொகை நூல்களின் பாக்களைக் காட்டிலும் அடிவரையறையிற் குறைந்த நூறு நூறு பாக்களால் ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதால் ஜங்குறுநாறு எனும் பெயர் பெற்றது. ஜந்து திணைகளையும் பாடிய புலவர்களின் பெயர்களை,

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதி
பாலையோத லாந்தை பனி மூல்லை பேயனே
நூலையோ தைங்குறு நாறு
என்ற பழம்பாடல் உணர்த்துகிறது.

இந்நாலைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்; தொகுப்பித்தவர் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.

இந்நாலில் மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, மூல்லை எனும் ஐந்திணைகளுக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை விளக்கும் பாடல்கள் உள்ளன. ஓவ்வொரு திணையிலும் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட பத்துத் துறைகள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்தையும் சேர்த்து 501 பாடல்கள் இதில் உள்ளன. ஓவ்வொரு துறையும் தனித்தனியான கட்டுக்கோப்போடு காணப்படுகிறது. பொருளாமைப்பினாலேயோ, பத்துப் பாடல்களிலும் ஆட்சி பெறும் ஏதேனும் ஒரு சொல்லினாலேயோ பெயர் பெற்றுத் திகழ்கிறது. ‘தாய்க்குறைத்த பத்து’, ‘தோழி வற்புறுத்த பத்து’ போன்றவை பொருளாமைப்பால் பெயர் பெற்றவை. ‘தெய்யோப் பத்து’, ‘மஞ்சைருப் பத்து’ போன்றவை சொல்லாட்சியால் பெயர் பெற்றவை. ‘அன்னாப் வாழிப்பத்து’, ‘அம்ம வாழிப் பத்து’ போன்றவை சொல்லாட்சியாலும் பொருளாமைத்தியாலும் பெயர் பெற்றவை.

அறநனி சிறக்க வல்லது கெடுக
அரசுமுறை செய்க களவில் லாகுக
நன்று பெரிது சிறக்க தீதில் லாகுக
மாரி வாய்க்க வளநனி சிறக்க
முதலிய பல நல்ல கருத்துகள் நூலில் மிகுதியாக உள்ளன.

பதிற்றுப் பத்து

பத்துச் சேர மன்னர்களைப் பற்றி பத்துப் புலவர்கள் பாடிய பத்துப் பத்துப் பாடல்களே பதிற்றுப் பத்து ஆகும். முதற்பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கிடைத்தில். இந்நால் அகவற்பாவலான புறப்பொருள் நூலாகும். ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் துறை, வண்ணம், தூக்கு (இசை), பெயர் என்பவற்றைப் புலப்படுத்தும் குறிப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் பொருளால் சிறப்புடைத் தொடர்பாளரு அந்தந்தப் பாட்டின் பெயராய்க் காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியிலும் அமைந்துள்ள பாடியவர் பெயர், பத்துச் செய்யுட்களின் பெயர், பாடியவர் பெற்றப் பரிசிலின் அளவு, அரசர்கள் ஆண்ட கால அளவு ஆகியவற்றை உணர்த்துகிறது. பிற்கால மெய்க்கீர்த்திகள் போல அமைந்துள்ளன.

இரண்டாம் பத்து இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டீர் கண்ணனார் பாடியது. மூன்றாம் பத்து, பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாஸலக் கெளதமனார் பாடியது. நான்காம் பத்து, களங்காய் கண்ணி நார்முடிச் சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடியது. ஐந்தாம் பத்து, கடல் பிரக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர் பாடியது. ஆறாம் பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைக் காக்கைப் பாடினிபார் பாடியது. ஏழாம் பத்து, செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது. எட்டாம் பத்து, தகடுகீரறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில் கிழார் பாடியது. ஒன்பதாம் பத்து, இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குள்ளூர் கிழார் பாடியது.

சேர மன்னரையும் அவரோடு தொடர்புடைய பேரரசனரையும் சிற்றரசனரையும் அக்காலப் போர்முறை, மக்களின் வாழ்க்கை, இயல்பு போன்றவற்றையும் கூறும் வரலாற்று நூலாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

மண்புனை யிஞ்சி மதில்கட்டந் தல்லது
உண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
எனும் பகுதி சேர நாட்டு வீரர்களின் வீரத்தையும் வெற்றிணையும் காட்டுகிறது.

வாரா ராயினும் இரவலர் வேண்டித்
தேரின் தந்தவர்க்கு ஆர்பதன் நல்கும்
நகைசால் வாய்மொழி இசைசால் தோன்றல்
என்ற பகுதி ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் கொடைவளத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.

பரிபாடல்

இது 'பரிபாடல்' எனும் பாவகையால் தொகுக்கப்பட்ட நூலாகும். 'பரிந்து செல்லுகின்ற ஒரையையுடைய செய்யுட்களால் அமைந்த ஒரு வகைச் செய்யுள்'. என்று பரிபாடல் பற்றி தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சா. குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நால் பல்வகைப் பாவடிகளையும் ஏற்று வரும்; இசையைம் வாய்ந்தது; இன்பம் நுதலி வருவதால் பொருட்ட பொலிவுடையது. 25 அடிமுதல் 400 அடிவரையும் இப்பாடல் அமையும். இந்நாலுள் 140க்கு மேலுள்ள அடிகள் கொண்ட பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. தரவு, ஏர்த்தும், அராக்ம், கொச்சுக்ம், மடக்கியல், வாரம் என்ற உறுப்புகளுடன் எண்ணும் கலந்து இயங்கும்.

எழுபது பரிபாடல் ஒரு தொகுப்பாக அமைவதே பரிபாடல் நூலாகும்.

திருமாற் கிருநான்கு செவ் வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் றிறம்

என்ற வெண்பாவங் பரிபாடலில் எட்டுத் திருமாலுக்கும், முப்பத்தொன்று முருகக் கடவுளுக்கும், ஓன்று காடுகிழாலுக்கும், இருபத்தாறு வையையாற்றுக்கும், நான்கு மதுரைக்கும் உரியன் என்பதை அறியலாம். திருமாலுக்கு ஆறும், முருகனுக்கு எட்டும், வையைக்கு எட்டும் ஆக இருபத்திரண்டு பாடல்களோ இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. பழையவுரைகளில் மேற்கோளாய்ப் பயிலும் இரண்டு பாடல்களும் உள்ளன.

ஆசிரியன் நல்லநந்துவனார், இளம்பெருவழுதியார் கடுவன் இளவெயினனார் போன்ற பதின்மூன்று புலவர்கள் இப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். நந்நாகளார், நல்லசுக்தனார் போன்ற பத்து ஆசிரியர்கள் பாக்களுக்கு இசை வகுத்துள்ளனர். பரிமேலழகர் உரையெழுதியுள்ளார். இதில் திருமால், செவ்வேள் ஆகிய இறைவழிபாட்டுப் பாடல்களும், வையை, மதுரை ஆகிய இயற்கைக் காட்சிப் பாடல்களும் பண்டைத் தமிழர்களின் பழக்க வழக்கங்களும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவற்றின் தன்மைகளும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தீயினுள் தெறல்நீ! பூவினுள் நாற்றம் நீ!
கல்லினுள் மணியும் நீ! சொல்லினுள் வாய்மை நீ!
அறத்தினுள் அன்பு நீ! மறத்தினுள் மைந்து நீ!
வேதத்து மறை நீ! பூத்து முதலும் நீ!
வெஞ்சுடர் ஓளியும் நீ! தீங்களுள் அளியும் நீ!
அனைத்தும் நீ! அனைத்தினும் பொருளும் நீ! ஆதவின்
உறைவும் உறைவதும் இலையே (பரிபாடல் 3:63-69)

என்று திருமாலைப் பற்றிக் கூறும் பகுதி சிறப்பாக உள்ளது. நெய்தல், குவனை, ஆம்பல், சங்கம், தாமரை, வெள்ளம் போன்ற சொற்கள் எண்களைக் குறிக்கப் பயன்பட்டுள்ளமையையும் இந்நால் வழி அறியலாம்.

கலீத்தொமை

இது கலிப்பாவால் ஜூந்தினணையைப் பற்றி இயற்றப்பட்ட 150 பாடல்களின் தொகுதியாகும். பாவகையால் பெயர் பெற்றுத் துள்ளல் ஒசை மிக்கு விளங்குகிறது. ஜூந்தினணைக்கும் உரிய உரிப்பொருட்களைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. இதனை,

போக்கெல்லாம் பாலை புணர்தல் நறுங்குறிஞ்சி
ஆக்கமளி ஊடல் அணிமருதம் - நோக்கொன்றி
இல்லிருத்தல் மூல்லை இரங்கியபோக் கோநெய்தல்
புல்லுங்க கலிமுறை கோப்பு
என்ற பாடலால் தெளியலாம்.

முதலில் இடம்பெறும் பாலை பற்றிய முப்பத்தெந்து பாடல்களைப் பாடியவர் பெருங்கடுங்கோ. குறிஞ்சி பற்றிய இருபத்தொன்பது பாடல்களைப் பாடியவர் கிலர். மருதம் பற்றிய முப்பத்தெந்து பாடல்களைப் பாடியவர் மருதனின் நாகனார். மூல்லை பற்றிய பதினேழு பாடல்களைப் பாடியவர் சோழன் நல்லுருத்திரன். கடவுள் வாழ்த்துடன் ஜூந்தாவதாகிய முப்பத்து மூன்று பாடல்களைப் பாடியவர் நல்லந்துவனார். காப்புச் செய்யுள் சிவனைப் பற்றியது.

மக்களின் நல்வாழ்விற்கான நெறிகள் பல இந்துவில் காணப்படுகின்றன. ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்டு, அண்டு, அறிவு, செறிவு, நிறை, முறை, பொறை என்பவற்றின் தன்மைகளை,

ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்
போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பெனப் படுவது பாடற்றி தொழுகுதல்
அன்பெனப் படுவது தன்கினை செறாஅமை
அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொன்னோன்றல்
செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை
நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை
முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளவல்
பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்
என்ற பகுதி உணர்த்துகின்றது. இத்தகு சிறப்புகள் பெற்று விளங்குவதால் இந்துால், 'கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி' என்றும், 'கல்விவலார் கண்ட கலி' என்றும் போற்றப்படுகிறது.

அகானானாறு

அகப்பொருள் பற்றித் தொகுக்கப்பட்ட ஜநது தொகை நூல்களிலும் சிறப்பாக அகப்பொருளைப் பற்றி எழுதப்பட்ட நூலாதலால் இது அகானானாறு எனப்பட்டது. இந்நானாறு பாடல்களைத் தொகுத்தவர் மதுரை உட்பூரி குடி கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மனார்; தொகுப்பித்தவர் கடைச் சங்கத்தினிறுதியில் வாழ்ந்த உக்கிரப் பெருவழுதி. கடவுள் வாழ்த்தைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். பாடல்கள் 13 அடிச் சிற்றெல்லையும் 31 அடிப் பேரெல்லையும் கொண்டுள்ளமையாலும், பிறதொகை நூலில் காணப்படும் பரடல்களிலும் நெடியனவாக இருப்பதாலும் இதற்கு 'நெடுந்தொகை' என்ற பெயரும் உண்டு. முதல் 120 பாடல்களைக் கொண்ட பகுதி 'கனிற்றியானை நிரை' என்றும் அடுத்த 180 பாடல்களைக் கொண்ட பகுதி 'மணிமிடைபவளம்' என்றும், இறுதி 100 பாடல்களைக் கொண்ட பகுதி 'நித்திலக் கோவை' என்றும் அமைந்துள்ள முப்பெரும் பிரிவுகளை நூலில் காணலாம். இப்பாடல்களைப் பாடியவர்கள் 145 புலவர்கள், இவருள் மூவர் பெயர் தெரியவில்லை.

இப்பாடல்களின் அமைப்பு முறையில் ஓர் ஒழுங்கு முறையினைக் காணலாம். 1,3,5,7,9 என் ஒற்றையெண் பெற்ற பாடல்கள் பாலைத் திணையைக் குறிப்பன. 2,8 என் இரண்டும் எட்டுமான எண் பெற்றவை குறிஞ்சித் திணையைக் குறிப்பன. 4, 14 என் நான்கில் முடியும் எண் பெற்றவை மூல்லைத் திணையைக் குறிப்பன. 6, 16 முதலான ஆறில் முடியும் எண் பெற்றவை மருத்து திணையைக் குறிப்பன. 10, 20 என் பத்தில் முடியும் எண் பெற்றவை நெய்தல் திணையைக் குறிப்பன. இவ்வமைப்பு முறை வியக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

இந்நூலில் அகத்திணை யொழுக்கங்கள், பண்டை வழக்கங்கள், இயற்கை வருணானைகள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், உவமை நயங்கள் போன்றவை கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பல்வகைச் சிறப்புகளுடன் இந்நூல் தீகழ்கிறது.

புறானாறு

இது புறப்பொருள் பற்றிய நானாறு அகவற்பாக்களின் தொகுப்பாகும். கடவுள் வாழ்த்திணைப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பராடினார். மற்றப் பாடல்களை முரங்கிழூர் முடிநாகனாயர் தொடங்கிக் கோழூர்கிழார் ஈறாகப் பல புலவர்கள் பாடினார். இதிணைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை புறப்பாட்டு, புறம், புறானாறு எனவும் இது வழங்கப்படுகிறது.

இப்பாடல்களில் வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழினை, தும்பை, வாகை, பாடான், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை ஆகிய புறத்திணைகளும் அவற்றின் துறைகளும் பொருந்தியுள்ளன. இது, பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டையாண்ட மூவேந்தர்கள், சிற்றரசர்கள், வேளிர்கள், வீரர்கள், கடையெழு வள்ளல்கள், புலவர்கள், கொடை, மக்கள் வாழ்க்கை முறை, உணவு, உடை, நடை, மலைகள், மரங்கள், மாலைகள், விழாக்கள் முதலிய பல செய்திகளைப் புலப்படுத்தும் வரலாற்றுப் பெருநூலாகத் திகழ்கிறது.

செல்வத்துப் பயனே ஈதல்
துய்ப்போம் எனினே தப்புந பலவே
என்று அரசர்களும்,
பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யாகூறிக் கிளத்தல்
யெய்யாதாகின்றுளம் சிறுசெந் நாவே
என்று புலவர்களும்,
நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
என்று மக்களும் வாழ்ந்த நல்வாழ்வு தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.
பத்துப்பாட்டு

மிகுந்த அடிகளையுடைய பத்துச் செய்யுள் நூல்களின் தொகுதியே பத்துப்பாட்டு. இத்தொகுதியில் உள்ள நூல்கள் இன்னின்னாலை என்பதை,

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோலகுறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து
என்ற பழம்பாடலால் அறியலாம். மூல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகிய மூன்றும் அகப்பொருள் பற்றியனை. மற்ற ஏழு நூல்களும், புறப்பொருள் பற்றியவை. ஏழஞ்சில் திருமுருகாற்றுப் படை, பொருநராற்றுப் படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப் படை, மலைபடுகடாம் அல்லது கூத்தராற்றுப் படை ஆகிய ஐந்தும் ஆற்றுப் படையினைச் சார்ந்தனவை. பரிசில் பெற்ற ஒருவன் பெறாதவனைப் பரிசில் அளிப்பவன்பாற சென்று பயன்டையக் கூறுவது ஆற்றுப்படையாகும்.

திருமுருகாற்றுப் பகட

இது முருகனிடத்தே ஞானம் பெற்று நன்னென்றியடைய விரும்புவோரை வழிப்படுத்தற் பொருட்டு நக்கீரனாரால் பாடப்பெற்றது. 317 அடிகளையுடைய ஆசிரியப்பாவால் பாடப்பட்டது. முருகனை வழிப்படுவோரால் பாராயணம் பண்ணப்படுவது. இந்நால் ‘புலவராற்றுப்படை’ என்றும் கூறுவர்.

முருகன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுபடை வீடுகளைப் பாராட்டும் ஆறுபகுதிகளாக இந்நால் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்பகுதியில் திருப்பரங்குன்றத்தின் இயற்கை வளமும், முருகனின் திருவுருவச் சிறப்பும், சூரணுடன் செய்த போர்ச் சிறப்பும், குரர் மகளிர் செயல்களும் கூறப்படுகின்றன. இரண்டாம் பகுதியில் முருகனுடைய ஆறு திருமுகங்களின் குறிப்புகளும், பன்னிரு கைகளின் செயல்களும், திருச்செந்தூரின் சிறப்பும் உணர்த்தப்படுகின்றன. மூன்றாம் பகுதியில் முருகனை வழிப்படும் முனிவர் பெருமையும், பழனியில் வழிபாட்டுக்கு வரும் மகளிரின் இயல்பும் கூறப்படுகின்றன. நான்காம் பகுதியில் திருவேரகம் எனும் தலத்தில் வழிப்படும் முறை விளக்கப்படுகிறது. ஐந்தாம் பகுதியில் குன்று தோறாடவில் குன்றிலே வாழும் குறவர்கள் குரவைக் கூத்து ஆடிக் குமரனை வழிப்படும் முறை எடுத்தோதுகின்றன. ஆறாம் பகுதியில் முருகன் எழுந்தருளியுள்ள இடங்கள், ஆற்றுப்படுத்தும் முறைகள், முருகனிடம் அருள்பெறும் வழிகள், அவன் அருள்புரியும் வகைகள், பழுமதிர்சோலையின் அருவியின் சிறப்பு போன்றவை விளக்கப்படுகின்றன.

இந்நாலில் முருகனுக்குரிய மலர்கள் பற்றியும், கொடிகள் பற்றியும், ஊர்திகள் பற்றியும், கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் பற்றியும் (முருகப் பெருமானின்) திருவிளையாடற்பற்றியும் கூறப்படுகின்றன. ஊர்திகளும்; கார்த்திகை மகளிர் அறுவர் முருகனை வளர்த்தும், குன்றங்கொன்றது, குரர் முதல் தடிந்தது போன்ற திருவிளையாடல்களும் கூறப்படுகின்றன.

பொருங்ராற்றுப் பகட

இந்நால், பரிசில் பெற விரும்பிய ஆடல் பாடவில் வல்ல ஒரு பொருந்னைப் பரிசில் பெற்றாலோரு பொருநன் இளஞ்சேட்சென்னியின் மகனாகிய கரிகால் பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக முடத்தாமக் கண்ணியராற் பாடப்பட்டது. 248 அடிகளையுடையது. வஞ்சியஷ்டகள் இடையில் வந்த ஆசிரியப்பாவால் ஆகியது. பொருநர் ஏர்க்களைப் பாடுவோர், போர்க்களைப் பாடுவோர், பரணி பாடுவோர் எனப் பலவகைப்படுவர். இந்நாலில் கூறப்படும் பொருநன் போர்க்களைப் பாடுவோன் ஆவான். அவன் தடாரிப்பறை கொட்டுபவன் என்று நாலில் கூறப்படுகிறது.

இந்துவில், பொருநர்கள் இயல்பும், பாலை யாழின் தன்மையும் பாலைப் பண்ணென இசைப்பதால் ஆற்றலைக் கள்வர் தம்முடைய கொடுஞ்செயலை மறந்து அன்புடையராவாரென்பதும்; விறலியிரின் தன்மையும், கிரிகாற் பெருவளத்துள்ளின் பண்புகளும், அவ்வின் இளமையில் வெண்ணிப் பறந்தலையிற் போர் செய்து சேர பாண்டியர்களை வென்றமையும், பரிசிலர்க்குத் தோ யானை போன்றவற்றைக் கொடுக்கும் வழக்கமும், பொருநர் பொற்றாமரை பெறுதலும், விறலியர் பொன்னரிமாலைகள் பெறுதலும், தினைமயக்கமும் காவிரியின் பெருமையும் கூறப்பட்டுள்ளன.

சிறுபாணாற்றுப்படை

இந்துல் 269 அடிகளையுடைய ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தது. பரிசில் பெறக் கருதிய யாழ் இசைத்துப் பாடுவதில் வல்ல பாண்சினாருவணைப் பரிசில் பெற்றாளெனாருவன் ஓய்மானாட்டு நல்லியக் கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக் கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது. யாழ்ப்பாணர், இசைப்பாணர், மண்ணைடப் பாணர் எனப் பாணர்கள் பலவகைப்படுவர். இந்துவில் கூறப்படுவன் யாழ்ப்பாணனே. யாழ்ப்பாணர் சிறுபாணர் பெரும்பாணர் என இருவகைப்படுவர். சிறுபாணரை ஆற்றுப்படுத்தியமையால் சிறுபாணாற்றுப்படை என்றும், பெரும்பாணரை ஆற்றுப்படுத்தியமையால் பெரும்பாணாற்றுப்படை என்றும் கூறப்படுகின்றன. பாட்டின் அடி அளவு பற்றியும் இப்பெயர் பெற்றன எனவும் கொள்ளலாம்.

சிறுபாணாற்றுப் படையில் 35வது அடியில்

இன்குரந் சீறியா மிடவயிற் றழீஇ
என்றும், பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 462வது அடியில்,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்ப
என்றும் வருகின்ற தொடர்களால் இருவகைப் பாணர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாழால் ஏற்பட்டது என அறியலாம்.

இந்துவில், விறலியை வருணிக்கும்போது அவள் உறுப்புகளுக்கேற்ற உவமைகள், வஞ்சி கொற்கை மதுரை உறந்தை என்பவற்றின் பெருமைகள், ஏழ வள்ளல்களின் சீறப்புகள், பாணனுடைய வறுமை, நெய்தல் நில இயல்பு, எயிற்பட்டினத்தில் உள்ள நுளையர் வாழ்க்கை முறை, மூலை நிலத்தன்மை, வேலூரிலுள்ள எயிற்றியர் விருந்தோம்பும் முறை மருத்தில இயல்பு, ஆழுரிலுள்ள உழுத்தியின் பண்புகள், நல்லியக் கோடனின் குணநலன்கள், வெற்றிச் சீறப்புகள், வள்ளங்கை, சீறியாழின் வருணங்கை, பாணன் நல்லியக் கோடனைப் போற்றும் முறை, நல்லியக் கோடன் பாணனுக்குச் சீறப்புச் செய்தல் போன்றவை கூறப்படுகின்றன.

பெரும்பாணாற்றுப் படை

பாளர் குடும்பத்தை விளக்கும் இந்நால் 500 அடிகளைக் கொண்ட ஆசிரியப்பாவாகியது. பரிசில் பெற்ற பெரும்பாணன் ஒருவன் பரிசில் பெறுதற்குரிய பெரும்பாணனைத் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்விளங்கினைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார் பாடியது. இந்நால் 'பாணாறு' என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

இதனுள் யாழின் வருணானை, காஞ்சியில் ஆண்டு வந்த இளந்திரையனின் ஆட்சிச் சிறப்பு, வீரம், கொடை முதலியவற்றின் பெருமை, அவனுடைய நாட்டினியல்பு, உப்பு வணிகர் இயல்பு, எபிற்றியர் செயல், கான்வர் தொழில், வீரக் குடிமகன் இயல்பு, வஸலஞர் இயல்பு, அந்தணர் இயல்பு, கடற்கரைப் பட்டினத்தின் சிறப்பு, கலங்கரை விளக்கத்தின் மரணபு, பாணர், விறலியர் ஆகியோர் இளந்திரையனிடத்தே பரிசில் பெறுதல் முதலிய பல செய்திகளைக் காணலாம்.

முல்கலப் பாட்டு

இந்நால் 103 அடிகளையுடைய ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தது. பத்துப் பாட்டிலே மிகச் சுருங்கிய அளவையுடையது. போரின் காரணமாகப் பிரிந்த தலைமகன் மீணும் வரையில் தலைவி ஆற்றியிருக்கும் மூல்லைஶான்று கற்பணைத் தன்மையைக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துப் பொன் வளிகளார் மகனார் நப்பூதனார் சிறப்பித்துப் பாடியது. இது 'மூல்லை' என்று வழங்கப்பெறும்.

இப்பாட்டில் பெருமது பெண்டிர் விரிச்சி பார்க்கும் வழக்கம், பாசறையின் அமைப்பு, பாசறையிலுள்ள பள்ளியறையின் அமைப்பு, பாகர்கள் யானைகளைப் பழக்கும் முறை, வீர மங்கையர், நாழினைக் கணக்கர், மெய்க் காப்பாளர் போன்றோர் ஆற்றும் தொழில், புகைவரால் புண்பட்டு நின்ற போங்வீரனை நினைந்து அரசன் வருந்தும் தன்பண் திறம், தலைவணைப் பிரிந்த தலைவியின் துயர், கார்காலக் காட்சிகள் போன்றவை சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாட்டின் தலைவி நெஞ்சை ஆற்றி கிருப்பதால், இதனை 'நெஞ்சாற்றுப் படை' என்றும் சிலர் அழைப்பார்.

மதுரைக் காஞ்சி

பத்துப்பாட்டில் மிக நீண்ட பாட்டாக உள்ள இந்நால் 782 அடிகளைக் கொண்டது. இடையிடையே வஞ்சியடிகளைப் பெற்ற ஆசிரியப்பாவால் ஆகியது. தலையாலங்காணத்துச் செருவென்ற பாண்டின் நெடுஞ்செழியனுக்கு உலகின் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்துவதற்கு மாங்குடி மருதனார் பாடியது. ('கூடற்றமிழ்' என்ற பெயரும் இந்நாலுக்கு உண்டு.) மதுரையில் வாழும் மன்னனுக்குக் கூறிய காஞ்சியாதலால் மதுரைக் காஞ்சியைச் சான்றோர் கூறும் தன்மையேதே காஞ்சித்தினை. இந்நாலின் ஆசிரியர்,

“கொன்னொன்று கிளக்குவல் அடுபோர் அண்ணால்
கேட்டிசின் வாழி! கெடுக்கின் அவலம்!” (207-8)
எனும் பகுதியில் வீடு பேற்றின் நிமித்தத்தையும்,

“திரையிடு மணலிலும் பலரே உரைசெல
மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந் தோரே” (236 - 7)
எனும் அடிகளில் நிலையாமையையும் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்நாலில், செங்கோலரசார்கள் நாட்டில் கோள்கள் பிறழாமல் இருந்து வளங்கொழிக்கும் திறம், நெடுஞ்செழியன்பகைவர்மேல் படையெடுத்துச் சென்று அவர்களுடைய அரண்களையும் காவல் மரங்களையும் அழித்து, தன்னைப் பணிந்தோர்க்கு அருள் செய்து, தன்னை மதியார அழித்து அவர்நாடுகளையும் அழித்த முறைகள், தலையாலங்கானத்தில் இருபெரு வேந்தரையும் ஜம்பெரு வேளிரையும் வென்ற செழியனின் ஆண்மை, பகைவரை வென்று கொணர்ந்த பொருட்களை நாட்டோருக்கும் புலவர் முதலியோர்க்கும் பரிசில்களாக வாரி வழங்கிய வள்ளள்ளமை போன்றவை விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

நெடுஞ்செலவாடை

இந்நால் 188 அடிகளையுடைய ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தது. பகைமேற் சென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவிக்கு அவ்வருத்தம் நீங்க அவன் பகையை வென்று விரைவில் வருவானாகவென்று கொற்றவையைப் பரவுவாள் கூடியதாக அவனை நக்கீரனார் பாடியது. நெடிதாகிய நல்ல வாடை என இதனை விரிந்துக் கூறுவர். தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவிக்கு ஒரு பொழுது ஒருழி போல நெடிதாகிய வாச டயாகவும், போர்க்களுடைய யடுத்த பாகறையில் வீரர்களிடமும், யனை குதி ககளிடமும் அன்பு காட்டி ஆறுதல் அளிக்கும் தலைவனுடைய கடமையுணர்ச்சிக்கு, நல்ல வாடையாகவும் இருப்பதால் ‘நெடுநல்வாடை’ எனப்பட்டது. இப்பாட்டின் பெயரிலுள்ள ‘நெடு, நல்’ எனும் இரு அடைமொழிகளும் இருவேறு உள்ளங்களையும் உணர்க்கிளையும் புலப்படுத்துகின்றன.

அகப்பொருட்கேற்ற செய்திகள் இந்நாலில் பெரிதும் காணப்பட்டாலும், ‘வேம்புதலை யாத்த நோன்கா மீஃகம்’ எனப் பாண்டியனது அடையாளப் ழவாகிய வேம்பைக் கூறினமையின் இந்நால் அகத்தினை நூலாகாமல் புறத்தினையாகவும் இதனை வாகைத் தினையுட் கூறிய கூதிர்ப்பாகறை எனும் துறையைச் சார்ந்ததாகவும் நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிடுகிறார். வெற்றியைக் குறிக்குந்தினை வாகைத் தினையாகும். இங்கு, கூதிர்க்காலத்தில் பாண்டியன் பகைமேற் சென்று காமத்தை வென்று நிற்றலின் வாகைத் தினையாயிற்று.

இதில், கூதிர்க்காலத்தில் மக்களும் மாக்களும் குளிரால் வருந்தும் நிலை, தலைவி வாழும் அரண்மனையின் அமைப்பு, அந்தப்புரக் கட்டிலின் வனப்பு,

அவள் புனையா ஒவியம்போல் கிடக்கும் கோப்பெருந்தேவியின் அழகு, திங்களோடு உரோகினி இருத்தற்போலத் தாழும் தம் தலைவரோடு இருக்க முடியவில்லையேயெனத் (தேவி) தலைவி வாடுதல், அவள் துயர் தீர மகளிரும் செவிலியரும் ஆற்றுவித்தல், அரசன் பாச்சைறயில் புண்பட்ட வீரர்களை அண்புடன் ஆற்றுவித்தல் போன்றவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சிப்பாட்டு

இது 261 அடிகளைக் கொண்ட ஆசிரியப்பாவாலாகியது. ஆரிய அரசன் பிரகதத்தனுக்குத் தமிழ் இலக்கிய மரபை உணர்த்துதற் பொருட்டுக் கபிலர் இந்நாலை இயற்றினார். இதில் இயற்கைப் புணர்ச்சியும் பின்னர் நிகழும் புணர்ச்சிகளுக்கு நியித்தங்களும் கூறப்படுதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. இதனைப் 'பெருங்குறிஞ்சி' என்றும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகிறார்.

இந்நால் களவொழுக்கத்தினைச் சிறந்த முறையில் விளக்குகிறது. தலைவிக்குக் காதல் நோயால் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள், தலைவனின் தோற்றும், தலைவியை அச்சுறுத்திய தன் நாயைத் தலைவன் காத்தல், களிறுதரு புணர்ச்சி, புண்டரு புணர்ச்சி முதலிய துறையமைதிகள், மாலைக் காலத்தில் பறவைகளும் விலங்கினமும் மக்களும் செய்யும் செயல்கள், தோழி அறத்தொடு நிற்றல் போன்ற செய்திகளையும் விளக்குகிறது. குறிஞ்சித் தினைக் கடவுள் முருகளைப் பற்றியும், செங்காந்தட்டு முதலாக ஏருக்கம்டு ஈராக 99 பூக்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது. தலைவனுடைய மலைவளம் பற்றிய பகுதி உள்ளுறை யுவமச் சிறப்புடன் காணப்படுகிறது.

இகமீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றேர் போல
சினைழிய வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத்
துனைழிய மாலை துன்னுதல் காணுரா—
போன்ற உவமைகள் அழகாக அமைந்துள்ளன.

பட்டினப்பாகலை

இது 301 அடிகளால் ஆகியது. பெரும்பாலும் வஞ்சியடிகளால் அமைந்து ஆசிரியவடிகளால் இறுவது. பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பாலைத்தினையாதவின் இப்பெயர் பெற்றது. வேற்று நாட்டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய தலைவன் தனது நெஞ்சை நோக்கி, 'தலைவியைப் பிரிந்து வாரேன்' என்று செலவழுங்கிக் கூறும் கூற்றாகச் சோழன் கரிகார் பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது. இதற்குப் புதினாறு நூற்றாயிரம் பொன் பரிசாகப் பெற்றார் என்று கலிங்கத்துப் பரணியும் சங்கர சோழனுலாவும் கூறுகின்றன. இது 'வஞ்சி நெடும்பாட்டு' எனவும் வழங்கப்படும்.

இதில் சோணாட்டின் பெருமை, காவிரிப்பழும்பட்டினத்தில் சிறப்பு, கரிகால் வளவனின் போர் வீரம், சிறப்பு போன்றவை கூறப்படுகின்றன.

முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை ஒழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே

அரிமா அன்ன அணாங்குடைத் துப்பின்
திருமா வளவன் தெவ்வர்க்கு ஓங்கிய
வேலீனும் வெய்ய காளாம்; அவன்
கோலினும் தண்ணீய தட்மென் தோளே
என்ற அடிகளில் நூலின் உயிர்ப் பொருள் கூறப்படுகிறது. பழங்காலத் தமிழர்களின் வாணிகச் சிறப்பை இந்நூல் நன்கு விளக்குகிறது.

மலைபடுகடாம்

இது 583 அடிகளையுடைய ஆசிரியப்பாவாலாகியது. பரிசில் பெற வரும் கூத்துணராவனைப் பரிசில் பெற்றாளொருவன், பலகுன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர் பெருங்கெளசிகனார் பாடியது. மலைக்கு யாணையை உவமித்து அங்குப் பறந்த ஒசையைக் ‘கடாம்’ எனச் சிறப்பித்ததால் ‘மலைபடுகடாம்’ எனப் பெயர் பெற்றது.

அலகைத் தவிர்த்த வெண்ணாருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தீயம்ப

என்ற அடிகளால் நூலின் பெயர்க் காரணத்தை அறியலாம். ‘கூத்தராற்றுப்படை’ என்ற பிறிதொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு.

இதில், பலவகை இசைக் கருவிகளின் பெயர்களும், யாழின் வருணாணனயும், மலையின் வளமும், மலை வாழ் குறவர்கள் விருந்தோம்பும் முறையும், மலையில் பிறக்கும் பலவகை ஒசைகள் பற்றிய செய்திகளும், நன்னனது ஊரின் பெருமையும், அவன் தள்ளை நாடி வந்த கூத்தர் விறலியர் முதலியோருக்குப் பரிசில் அளித்த வள்ளண்மையும் கூறப்படுகின்றன.

அட்டவணை 1

சுற்றுச்சூழல்	கிடம்	ஆகர්ෂණීய துறைகள்	காலம்	பாலைய புலவர்கள்	ஸ்தாபிக்கப்படும் வருமானம்	இயற்கியலும் காலம்	சில புலவர்கள்
முதல்	கடல் கெள்ளட தென் மதுரை	80 கோவின்ஸு முதல் கடுமேகான் வகை	4440	4449	549	பெரும் பரிபாடல் அருநாசல், முது குருகு காரிய, பிளா அக்டோம்பர்	சீவபிபுமான் முருகீவன் அக்டோம்பர் மூர்த்தியின் மூடி நாசூயி நீதிமன் விழவர்
இடை	கபயபுறம்	59 வெள்ளட்டுச் செழியன் முதல் பூடத் திருமாறான் வகை	3700	3700	59	பெரும்கலி, குருகு, பெண்டனி வியழங்கலை (கூவல்) அக்டோம்பர் தொல்கப்பியம் மாட்டானம் பூத் புளையம் தீக்கை ஜெஜூ கூம்	அக்டோம்பர் தென்காப்பிய மேற்கி வெள்ளடுக்கி கூப்பி யென்ற தீவுபாண்டாராவன் நீலையன் மாநல் கீர்த்தா
கனம்	கிள்ளூய மதுரை	49 மூடத் திருமாறான் முதல் உக்கிடப் பெருவழு நி வகை	1850	449.	49	நெடுஞ்செலுகை அருட்டுத்தைக் காலி நீர்த்தைக் காலி புந்தூயை ஜெஞ்சூயை புதிர்தூயை தூந்தூயம் புது கலி, பரிபாடல், காந்து, வளி குற்றினை பெரிவை அக்டோம்பர் தொல்கப்பியம்	சிறுமேதவியங் கேந்தும் பெண்டனி பெரும்துஞானர் விழவர் கீர்த்திமுதுரை நல்வந்துவகை, மஹாவிள் தாக்கார் தக்காவா

அட்டவணை 2

பொருள்	பாட்டு	பாக்கள்	ஆசிரியர்கள்	அடிஆளவு
அகம்	1. ஜங்குறுந்துறு 2. குறுந்தொகை 3. நற்றினை 4. அங்நாலூறு 5. கலித்தொகை	500 401 400 400 149	5 205 75 45 5	3-6 4-8 9-12 14-31
புறம்	1. புறநாலூறு பதின்றுப்பத்து	400 80	160 10	4-40
அகம் புறம்	பரிபாடல்	22 (70)	13	25-400

அட்டவணை வி

பெறுஞ்	பட்டு	பாடியபுலவர்	பாட்டுக்கூத் தலைவர்	ஆடிதளவு
ஆற்றுப்படை	1. திருமுருகன்றுப்படை 2. பெருநர்றுப்படை 3. சிறுபாணாற்றுப் படை 4. பெரும்பாணாற்றுப் படை 5. மலைப்படை (குத்தாற்றுப் படை)	நக்கிய முடச்சமக் கண்ணியன் நத்தத்தனார் உருத்திருங்கண்ணான் பெருங்கள்சிகிஷன்	முருக் கடவுள் கவிகாலன் நல்லிய் கோடன் இளந்திராமன் நாளன் சேப் நந்தன்	317 243 269 500 588
ஆகம்	1. குறிஞ்சிப்பட்டு 2. முல்லைப்பாட்டு 3. பட்டுனப்பாலை	குடின் நப்புத்தனார் உத்திருங்கண்ணார்	ஆரிய ஆரண் பிரித்தன் நெடுஞ்செழியன் கவிகாலன்	261 103 301
புறம்	1. நெடுந்வாஸட 2. மதுவாக்காஞ்சி	நக்கிய மாங்குடி மருதனார்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்	188 782

(அட்டவணைகள் எம்.ஆர். அடைக்கலசாமி இலக்கிய வரலாறு நூலில் இருந்து)
கட்டுரை விடை வினாக்கள்

1. திராவிட மொழிகளைப் பற்றியும் அவற்றுள் தமிழ்ப் பெற்றுள்ள முதன்மைப் பற்றியும் கட்டுரை வரைக.
2. முதல், இடை, கடைச் சங்கங்கள் பற்றி இறையானார் களாவியல் உரை தரும் தகவல்கள் யாது?
3. முச்சங்கங்கள் இயங்கிய ஆண்டுகளைப் பற்றி கூறி அவற்றின் பொருத்தத்தை விளக்குக.
4. சங்கம் இருந்தமைக்கான இலக்கியச் சான்றுகள் யாவை?
5. சங்கம் நடைபெற்றதை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளின் வகைகளைக் கூறி அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று பற்றி விரித்துவரைக்க.
6. சங்க இலக்கியங்கள் எவை? அவற்றுள் எவ்வயேனும் இரண்டு பற்றி விளக்குக.
7. அகத்தியம், தொல்காப்பியம் ஆகிய இலக்கண நூல்கள் பற்றி நீவிர அறிவன யாவை?
8. தொல்காப்பிய நூல் அமைப்புப் பற்றியும் சிறப்புப் பற்றியும் எழுதுக.
9. திருக்குறளின் பெருமையைப் பற்றிக் கட்டுரை ஒன்று வரைக.
10. எட்டுத் தொகை நூல்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.
11. பத்துப் பாட்டு நூல்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
12. புறநானூறு, அல்லது பதின்றுப் பத்து பற்றி கட்டுரை ஒன்று எழுதுக.
13. சங்க இலக்கியங்களுள் காணப்படும் அுக நூல்கள் யாவை? அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று பற்றி கட்டுரை வரைக.
14. புதிற்றுப் பத்து ஒரு வரலாற்று நூலாக எவ்வாறுத் திகழ்கிறது.
15. மதுரைக் காஞ்சி (அ) பரிபாடல் பற்றி கட்டுரை வரைக.

ஞ. மொழிவளம்

1. மொழி வளக்கூறுகள்

கருத்தையும், உணர்வையும், கற்பனையையும் வெளியிடும் கருவி மொழி. இக்கருவி எதிர்காலத்தவருக்கும் பயன்படுமாறு இன்றைக்குப் பயன்படுத்துபவால் வளப்படுத்தப்படுகிறது. இலக்கியங்கள் அவ்வளத்தினைப் பொதிந்துள்ள மொழிப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. அதனால் தான் மொழியைக் கற்பதற்கு இலக்கியங்களை வளமூலமாகக் கொள்ளுகிறோம். வளமூலத்தில் இருந்து பெற்ற மொழிக் கூறுகள் அறிதல் என்னும் நிலையிலே நின்று விடாமல் பயன்பாட்டிற்கும் கொண்டு வரும்போது ஒருவருடைய மொழித் திறன் வளமும் பொலிவும் பெறுகிறது.

அம்மொழிக்கூறுகளே இலக்கியங்களில் அணிகளாகவும் பயன்பாட்டு மொழியில் எழுத்தை பொலிவுட்டும் வளக்கூறுகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. அம்மொழி வளக்கூறுகளைப் பற்றி உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் சிலவற்றை தெரிந்துள்ளீர்கள். மேல்நிலை வகுப்புகளிலும் நீங்கள் எழுதும் கட்டுரைகளில் இந்த வளக்கூறுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

உவமம், உருவகம் முதலிய அணிகள் சொல் நிலையிலும் மொழி வளக்கூறுகளாகி மொழியை வளப்படுத்துகின்றன. பழமொழி, மரபுத் தொடர் ஆகிய இரண்டும் தொடர்நிலையில் மொழிவளக் கூறுகளாகத் திகழ்கின்றன. பெற்றிருக்கும் சொற்களஞ்சியமும் அறிந்திருக்கும் மொழிவளக் கூறுகளும் ஒருவர் மொழித் திறனை வளர்த்து விடாது. அவற்றை ஏற்றவாறு பயன்படுத்திப் பழக மொழித் திறன் வளரும். ‘செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்’ என்பது பழமொழி. இப்பழமொழி பேச்கக்கு மட்டுமன்று எழுத்துக்கும் பொருந்தும் எட்டாக் கனி அன்று மொழித்திறன். இறைக்க இறைக்க ஊறும் நீர் போல பயன்படுத்தப்படுத்த ஒருவரின் மொழித்திறனும் பொலிவும் வளமும் பெறும்.

செய்யுள் அணிக் கூறுகளான உவமம், உருவம் முதலியன உரைநடையிலும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. அவற்றோடு தொடர்நிலை சாந்த உவமைத் தொடர், பழமொழித் தொடர், மரபுத் தொடர் ஆகியன மொழி நடையை வளப்படுத்தும் கூறுகளாகும். கட்டுரை எழுதும் பொழுது இம்மொழிவளக் கூறுகளை பயன்படுத்தி எழுத வேண்டும். இவை நடைக்கு வளமும், பொலிவும் தரும்.

நீங்கள் எழுதும் கட்டுரை ஒவ்வொன்றிலும் இக்கறுகளை அமைத்து எழுதினால் உங்கள் எழுத்து வளம் பெற்றிருக்கும்.

வழிகாட்டலுக்காக உவமைத் தொடர்கள், மரபுத் தொடர்கள், பழமொழிகள் ஆகியன இங்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றை கட்டுரைகளிலும் பிற படைப்புகளிலும் பயன்படுத்துக.

உவமைத் தொடர்கள்

1. அத்திப்பூத்தாற் போல
2. இலவு காத்த கிளியென்
3. இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பை போல
4. உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி யென்
5. எட்டி பழுத்தாற் போல
6. என்னினுவ் என்னெண்ம் போல
7. ஏற விட்டு எனியை வாங்கியது போல
8. கடவில் கரைத்த காயம் போல
9. கண்ணில்லாதவன் கண் பெற்று இழந்ததுபோல
10. கண்ணை இமை காப்பது போல
11. குன்றிலிட்ட விளக்குப் போல
12. தாமரை இலை நீர் போல
13. திருடனைத் தேள் கொட்டியது போல
14. நெஞ்சுப்பிலிட்ட புழுப்போல
15. பகலவனைக் கண்ட பனிபோல
16. பருத்தி புடைவையாய்க் காய்த்தாற் போல
17. புளியம்பழமும் ஓடும் போல
18. புற்றிலிருந்து ஈசல் புறப்பட்டாற் போல
19. மின்னாமல் இடித்தது போல
20. வெண்ணிலாவும் வானும் போல

பழமொழிகள்

1. ஆயிரங்காக்கைக் கோர்கல்
2. இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்பு
3. இறைத்தோறும் ஊறும் கிணறு
4. உபிக்குற்றிக் கைவருந்துவார்
5. ஓடுக ஊரோடு மாறு
6. குன்றின் மேல் இட்ட விளக்கு

7. தனிமரம் காடாதல் இல்
 8. தீங்களை நாய் குரைத்தற்று
 9. தொளை எண்ணோர் அப்பம் தின்பார்
 10. நாய்காணின் கற்காணாவாறு
 11. நாய் வால் திருந்துதல் இல்
 12. நிறைகுடம் நீர் தளைம்பல் இல்
 13. நுணலுந் தன் வாயாற் கெடும்
 14. பசிபெரி தாயினும் புல்மேயா தாகும்புலி
 15. பாம்பறியும் பாம்பின கால்
 16. பூவோடு நார் இயைக்குமாறு
- பொருள் சிறப்புடைய இலக்கியப் பழமொழிகள்**
17. அபிரை இட்டு வரால் வாங்குபவர்
 18. ஏற்றுக்கண்று ஏற்றம் விடும்
 19. ஒர்த்தது இலைக்கும் பறை
 20. கானகத் துக்க நிலா
 21. சான்றோர் அவைப்படின் சாவாது பாம்பு
 22. சுரை ஆழ அம்மி மிதப்ப
 23. தமக்கு மருத்துவர் தாம்
 24. தம்மை யுடைமை தலை
 25. தீநாள் திருவுடையார்க் கில்
 26. நனிவெந்தீர் இல்லம் சுடுகலா வாறு
 27. நாய்மேல் தவிசிடு மாறு

1 முதல் 27 வரையிலான பழமொழிகள் பழமொழி நாளூறு எண்ணும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும். இவற்றுள் 1 முதல் 16 வரையிலான பழமொழிகள் இன்றைய வழக்கிலும் உள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி அரிய கருத்துகளைப் பழமொழி நாளூறு விளக்கியுள்ளது.

மரபுத் தொடர்கள்

1. அகலக் கால் வைத்தல்	16. கிணற்றுத் தவளை
2. ஆறுப்போடுதல்	17. கை கழுவி விடுதல்
3. ஆழம் பார்க்க	18. கையைக் கடித்து விட்டதால்
4. இடம் கொடுத்தல்	19. குட்டு வெளிப்படல்
5. இலைமறை காயாக	20. நீறுழுத்த நெருப்பாய்

6.	எடுப்பார் கைப்பிள்ளை	21.	தலைமேற் கொண்டு
7.	கழுத்தில் கட்டி	22.	நெல்லிக்காய் மூட்டை
8.	கம்பி நீட்டினான்	23.	பொடி வைத்துப் பேசுதல்
9.	கடுக்காய் கொடுத்தல்	24.	தாளம் போடல்
10.	கச்சைக் கட்டிக் கொண்டு	25.	தலை தப்பினால் போதும்
11.	காது குத்துதல்	26.	முகத்தில் கிரிழி விட்டான்
12.	கயிறு திரித்தல்	27.	நடுத்தெருவில்
13.	கரைத்துக் குடித்தல்	28.	முழுக்குப் போடுதல்
14.	கங்காடி விட்டேன்	29.	விளக்கேற்றி வைத்தார்
15.	கிள்ளுக் கீரை	30.	பூத்துப் போனதால்

மேலே காட்டப்பட்ட மரபு தொடர்களில் சில பழமொழியாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். சில மரபுத் தொடர்கள் பழமொழியோடு தொடர்பு கொண்டவை. பலத் தொடர்கள், போல் என்னும் உவமை உருபுடன் சேர்ந்து வழங்குகின்றன. இவ்வாறு வழங்கும் போது இந்தத் தொடர்கள் அடையாக வந்து புதியப் பொருள் தருகின்றன. அத்திப்பூத்தாற் போல் என்பது உவமை பொருளை இழந்து அரிதாக (அழுவமாக) என்னும் பொருளில் மரபுத் தொடர் ஆகிறது.

சில மரபுத் தொடர்கள் பழமொழியோடு தொடர்பு கொண்டனவாயினும் பழமொழியும், மரபுத் தொடரும் வேறானவை. பழமொழிக்கும் மரபுத் தொடருக்கும் ஒரு முதன்மையான வேறுபாடு உண்டு. பழமொழியில் உள்ள சொற்கள் நேர்பொருள் குழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு பொருள் கொள்ளப்படும். பழமொழி பலகுழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்தக்கூடியது. “சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும்” என்னும் பழமொழிக்கு ‘கம்பி நீட்டு’ என்னும் மரபுத் தொடரின் பொருள் போல ஒரே பொருள் கூறமுடியாது.

ஒரு பழமொழியின் குறுகிய வடிவம் மரபுத் தொடராக மாறலாம். ‘தலைக்கு மேலே வெள்ளம் போகும் போது சான் என்ன முழும் என்ன?’ இதில் உள்ள தலைக்கு மேல் வெள்ளம் என்பது மரபுத் தொடர். எனவே பொதுப்பொருள் பெறமுடியாத பழமொழிகளில் குறுகிய வடிவம் மரபுத் தொடராக வழங்கும் வாய்ப்புள்ளது. மொழியில் இத்தகைய சிறப்புக்குரிய பழமொழிகளும், மரபுத் தொடர்களும் மொழியின் வளத்தை தெரிவிப்பதோடு மொழித் தொன்மையினையும் மொழிக்குரியோர்களின் பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துவனவாகும்.

எனவே இம்மொழி வளக்கூறுகள் மொழித் திறனில் கருதத்தக்க இடத்தைப் பெருகின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி கட்டுரைகளையும் பல இலக்கிய படைப்புகளையும் மாணவர் தர வேண்டும்.

2. கட்டுரை, கடிதம்

கனது, கவினது, நாடகம் போலவே கட்டுரையும் ஒரு படைப்பாகும். சிறந்த மொழித் திறனும் கற்பணை வளமும் படைப்பாற்றலும் மிக்கவர்களே தரமான கட்டுரையைப் படைக்க முடியும்.

கட்டுரை எழுதுதல் என்பது காலத்தின் தேவைக்கேற்ப பயணக் கட்டுரை, ஆய்வுக் கட்டுரை என விரிவு பெற்றுள்ளது. அதற்கேற்ப மொழியியல் மாணவர் கட்டுரை எழுதும் திறனில் மேம்பட வேண்டும். செய்திகளைத் திரட்டுதல், வகைப்படுத்துதல், துணைத் தலைப்பிடல், வைப்பு முறையில் ஓர் ஒழுங்கைக் கடைபிடித்தல்; மேற்கோளாட்சி முதலியன கட்டுரை எழுதுதலில் கருதப்பட வேண்டியனவாகும்.

எனிய தொடர்கள்; பொருத்தமான சொற்கள், சரியான கருத்துக்கள், முறையான வடிவில் தக்க சான்றுகளுடன் அமைவதே சிறந்த கட்டுரை. சமுதாயத் தேவை, அறிவியல் வளர்ச்சி, இலக்கிய மேன்மை, மேற்கோள் விளக்கம் ஆகிய களங்களில் கட்டுரை எழுதும் திறனை மாணவர்கள் பெறுதற்கு ஏதுவாக அக்களாங்களில் எடுத்துக்காட்டுக்கள் தரப்படுகின்றன.

சுருக்க வரைவு எழுதிய பின்னர் கட்டுரையை எழுதுதல் சரியான அனுகுமுறையாகும். கட்டுரை எழுதும் போது பழுமொழிகள், மரபுத் தொடர்கள், உவமைத் தொடர்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துக.

சமுதாயத் தேவை

1. தீண்டாமை ஒழிப்பு
2. சிறுகுடும்ப நெறி
3. எம்டஸ் தடுப்பு விழிப்புணர்வு
4. நுகர்வோர் நலன்
5. மாச் நீங்க மரம் வளர்ப்போம்
6. இயலாதோர்
7. மழைநீர்ச் சேகரிப்பு
8. பசுமைப் புரட்சி
9. சேமிப்பின் பயன்கள்
10. புகையிலைக் கேடு

அறிவியல் வளர்ச்சி

1. அறிவியல் சிந்தனை
2. அன்றாட வழக்கையில் அறிவியல்
3. உடல்நலம் பேணும் அறிவியல்
4. தமிழ் மருத்துவம்
5. ஆக்கப்பணியில் அறிவியல்
6. தொலைத் தொடர்பு
7. வழக்கைத் தேவையில் கணினி
8. வோான்னமையில் அறிவியலின் பங்கு
9. இந்திய அறிவியல் அறிஞர்கள்
10. அறிவியல் அன்றும் இன்றும்

இலக்கிய மேன்மை

1. நான் விரும்பும் நூல்
2. பாரதியும் நாட்டு விடுதலையும்
3. உலகப் பொதுமறை
4. இலக்கியம் காட்டும் அன்புநெறி
5. இலக்கியச் சுலை
6. இதழ்களின் இலக்கியப் பணி
7. தமிழ் இலக்கியங்கள்
8. இலக்கியம் காட்டும் வாழ்க்கை
9. நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள்
10. தமிழ்க் கவிஞர்கள்

மேற்கொள் விளக்கம்

1. ‘யாதும் ஊரே; யாவருங் கேளிர்’
2. ‘ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு’
3. ‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’
4. ‘முயற்சி தீருவினை யாக்கும்’
5. ‘ஓமுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்’
6. ‘கேட்டல் விழுக்செல்வம் கல்வி’
7. ‘உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்’
8. ‘என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’
9. ‘தெய்வம் தெளிமின்; தெளிந்தோர் பேணுமின்’
10. ‘அறம்செய விரும்பு’

கடிதம் எழுதுதல்

1. சமூகப் பணியில் ஈடுபடுவோர், பொது வசதி வேண்டி உரிய அமைப்புகளையோ, அலுவலர்களையோ வேண்டுவதாக அமையும் விண்ணப்பம் எழுதுதல்.
2. தக்க வேலை வேண்டி உரிய நிறுவனத்திற்கு தம் தகுதிகளைக் குறிப்பிட்டு விண்ணப்பம் எழுதுதல்.

பின்னினைப்பு

1. உரைநடை ஆசிரியர்கள் - வாழ்க்கைக் குறிப்பு

அண்ணா அறிஞர்

சி.என். அண்ணாதுரை எனும் இயற்பெயர் கொண்டவர் அறிஞர் அண்ணா. பிறப்பு 15.09.1909 பெற்றோர் திரு. நடராசன் திருமதி. பங்காரு அம்மான். ஊர் : சின்னக் காஞ்சிபுரம். இளமைக் காலமுதல் இவர் தம் சிற்றங்களை (தொத்தா)யிடம் வளர்ந்தார். இவர் நாடறிந்த அரசியல் தலைவராக மட்டுமின்றி மக்கள் தலைவராகவும் விளங்கினார். இவருடைய பல்துறை ஆற்றல் யாவரும் அறிந்ததாகும்.

இலக்கியத் துறையில் இவரது பணி அளப்பரியது. முன்னோடி எழுத்தாளருமாவார். ‘அடுக்கு மொழிக்கு அறிஞர் அண்ணா’ என்பது பெருவழக்காயிற்று. இவருடைய படைப்புகள் காலத்தை வென்று நிற்பவை. இவர் படைப்புகளாகச் சிறுக்கைகள் 90, நெடுங்க்கைகள் (புதினங்கள்) 14, ஓரங்க நாடகங்கள் 42, நாடகங்கள் 10, கவிதைகள் 73, தம்பிக்கு கடிதங்கள் 290 என அறியப்பட்டுள்ளன. எழுச்சிமிக்க அரசியல் தலையங்களுக்கள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். பேச்க எழுத்து என இரண்டிலும் தமக்கிளன் தனிநடை வகுத்துக் கொண்டவர் இவர். திரைப்பட வரலாற்றில் திருப்புமுனை தந்த ஒர் இரவு, நல்ல தம்பி ஆகியன இவருடைய படைப்புகள்.

சொற்பொழிவுக்கலை வரலாற்றில் அறிஞர் அண்ணாவிற்கு தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. சொற்பொழிவு பற்றி தமிழில் முதன் முதலில் எழுந்த நூல் தெய்வசிகாமணி என்பார் எழுதிய ‘மேடைத் தமிழ்’, 1949 ஆம் ஆண்டு வெளியான இந்நூலே அறிஞர் அண்ணாவை தமிழகத்தின் முதன்மைச் சொற்பொழிவாளர்களுள் ஒருவராய்க் குறித்துள்ளது. தந்தை பெரியார் கொள்கைகளை ஏற்று அவருடைய சமுதாய எழுச்சிப் போராட்டங்களுக்குத் தளபதியாய் விளங்கியவர் அறிஞர் அண்ணா.

இவருடைய இலக்கியப் பணி பற்றிய ஆய்வுகள் பற்பல. இன்றைவும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அறிஞர் அண்ணாவின் மொழிநடை, அறிஞர் அண்ணாவின் கடித இலக்கியம், அறிஞர் அண்ணாவின் சட்டமன்ற உரைகள் என்பன அறிஞர் அண்ணா பற்றிய ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கன. 1967 முதல்

1969 வரை இவர் தமிழ்நாடு முதலமைச்சராயிருந்தார். சென்னை மாநிலம் தமிழ்நாடு ஆகியதும், தன்மானத் திருமணங்களுக்குச் சட்டம் வந்ததுவும் இவர் குறுகிய ஆட்சிக் கால அரிய நிகழ்வுகளாகும்.

இப்பேரவீரின் நினைவு நாள் பிப்ரவரி 3 இயற்கை எழ்திய நாள் 03.02.1969. இவருடைய நினைவிடமாக அண்ணா சதுக்கம் சென்னைக் கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சேதுப்பிள்ளை இரா.பி.

பெற்றோர் : திருமதி சொர்ணத்தம்மாள், திரு. பிறவிப் பெருமாள். பிறப்பு : 02.03.1896. ஊர் : நெல்லை மாவட்டம், இராசவல்லிபுரம். கல்வி : பி.எ, பி.எஸ்., உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியைப் பாளையங்கோட்டை தூய சேவரியர் பள்ளியிலும், கல்லூரிக் கல்வியைக் கென்னைப் பக்ஷையைப்பன் கல்லூரியிலும், சட்டக்கல்லூரியிலும் பெற்றார். இவர் சில ஆண்டுகள் திருநெல்வேலியில் வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்தார். எனினும் தமிழ்ப்பணியிலேயே பெரிதும் நாட்டம் கொண்டார். தமிழகத்தின் கிழமை (வாரம்), மாத ஏடுகள் இவருடைய எழுத்தோவியங்களுக்கு முதன்மை இடம் தந்தன. பேச்சிலும் எழுத்திலும் தனக்கென தனி நடையினை வகுத்துக் கொண்டவர் இவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆறு ஆண்டுகளும், கென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 25 ஆண்டுகளும் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் பணியாற்றியவர். தருமபுரம் ஆதீனம் இவருக்கு சொல்லின் செல்வர் எனும் சிறப்புப் பட்டத்தை வழங்கியது. ‘ஆற்றங்கரையினிலே’, ‘ஊரும் பேரும்’, ‘திராவிடப் பொதுச் சொற்கள்’, ‘திருவள்ளுவர் நூல்நயம்’ சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி முதலிய பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், தனது நூற்றாண்டு விழாவின் போது இவருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. இயற்கை எழ்திய நாள் 25.04.1961. இவருடைய பணியின் மேன்மையினை தமிழ்ப் பேரகாதி, தமிழ் அகராதி, கலைக் களஞ்சியம் ஆகியன இன்றும் இயம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழகத்தின் புகழ் ஒளியாய் சொல் வேந்தராய் ஆய்வுப் புலவராய் திகழ்ந்த இவருடைய பணி நிறைவு வெள்ளி விழா 13.04.1961 இல் நடைபெற்றது. 25.04.1961இல் இயற்கை எழ்தினார்.

பேராசிரியர் எழுதிய ‘ஊரும் பேரும்’ ஒரு முன்னோடி ஆய்வு ஆகும். இவர் எழுதிய ஆற்றங்கரையிலே எனும் நூலில், ‘தென்காசி’ எனும் தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரை இங்கு பாடமாக தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெடுஞ்செழியன் இரா. நாவலர்

பெற்றோர் : திருமதி. மீணாட்சி சுந்தராம்பாள், திரு. வ.சௌ. இராசகோபால். பிறப்பு : 11.7.1920, ஊர் : தஞ்சை மாவட்டம், நன்னிலம் வட்டம், திருக்கண்ணபுரம்.

கல்வி : எம்.ஏ. (1944). 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் சிறப்பு டாக்டர் (D.Lit) பட்டம் வழங்கியது. தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைத் தேர்தலில் '6' முறை வெற்றி பெற்றவர். 17½ ஆண்டுகள் தமிழ்நாடு அமைச்சரவையில் கல்வி, நிதி ஆகிய அமைச்சர்களை ஏற்றவர். சிறந்த பேச்சாளர், எழுத்தாளர். தம் வாழ்நாள் நிறைவு ஆண்டுகளில் பகுத்தறிவுக் கருத்துப்பரப்பில் ஈடுபட்டிருந்தார். 'ஒயாது உழைப்பது - எப்போதும் எவ்வேறும் எதையாவது செய்து கொண்டிருப்பது' என இவருடைய உழைப்புத் திறத்தை அறிஞர் அண்ணா பாராட்டியுள்ளார். மன்றம் எனும் கிழமை இதழை நடத்தி தாம் சார்ந்திருந்த அரசியல் கட்சியின் வளர்ச்சிக்கு அரும் பணியாற்றியவர். தம் வாழ்நாளில் இறுதி முச்சு வரை பகுத்தறிவாளராக வாழ்ந்த பண்பாளர் இவர். மறைவு : 12.01.2000. இவர் படைத்த கட்டுரைகள், சிந்தனை மலர்கள் எனும் தலைப்பில் நூலாக வந்துள்ளது. 'அருந்தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்' அந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு கட்டுரை.

பார்த்த சாரதி ச. முனைவர்

முனைவர் ச. பார்த்தசாரதி 16.04.1941. அன்று வடதுற்காடு மாவட்டம் முறைப்பட்டு என்னும் சிற்றுரிலிப்பிறந்தவர். பெற்றோ : திரு. சணார்த்தனர், திருமதி. கண்ணம்மாள்.

இளமையிலே தமிழ் ஆர்வம் கொண்ட இவர் தம் கல்வி வாழ்க்கையின் போது செய்யுள், உரைநடை, நாடகம், இசைப்பாட்டு முதலிய வடிவங்களில் படைப்புகளை இதழ்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஆகிய பணிகளை மேற்கொண்டு 37 ஆண்டுகால ஆசிரியப்பணியாற்றியுள்ளார். 1999-ஆம் ஆண்டு மாநிலக் கல்லூரியிலிருந்து பணி ஒய்வு பெற்றார்.

மறைந்து போன நூல்களான் ஆசிரியமாலை, தகுரீர் யாத்திரை ஆகியனவற்றை அரும்பாடுபட்டு வெளிக்கொணர்ந்தவர் இவர். இலக்கியப் பேரவை, புத்தொளி ஆராய்ச்சிக் கழகம் பார்த்தசாரதி இராசலெட்சுமி மனிதநேய ஆராய்ச்சி கழகம் முதலிய அமைப்புகளை நிறுவி தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருபவர். இவர் சமஸ்கிருதத்தில் அன்னங்களுக்கு எழுதிய 'சுப்பிரபாதம்' எனும் வழிபாட்டு நூலை இசைப்போக்கு மாற்று தமிழில் தந்துள்ளார். அச்சப்பிரபாதம் கவிக்குயில் எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்களால் பாடப்பட்டு, திருப்பதி வெங்கேடைப் பெருமாள் கோயிலும், தொலைக் காட்சிகளிலும் ஒளிபரப்பபடுகின்றன.

இவர் 2001 ஆம் ஆண்டு எழுதிய காளிதாசர் சாகுந்தலம் எனும் கவிதை நாடகத்திற்குத் தமிழ்நாடு அரசு முதல் பரிசு வழங்கியது.

ம.பொ.சி. சிலம்புச் சௌல்வர்

மயிலாப்பூர் பொன்னுசாமி சிவஞானம் எனும் பெயர் கொண்ட ம.பொ.சி. 26.06.1906இல் சென்னையிலுள்ள மைலாப்பூரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார்

பொன்னுசாமி; அன்னையர் சிவகாமி. வறுமை நிறைந்த குடும்பத்தில் பிறந்தாலும் அயராத உழைப்பாலும் ஒழுக்கம் நிறைந்த வாழ்வாலும் உயர்ந்தவர் இவர். குடும்ப வறுமையினால் மூன்றாம் வகுப்பிற்கு மேல் தம் படிப்பைத் தொடர இயலவில்லை. சிற்றாள் நெசுவுத் தொழில், அச்சுத்தொழில் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு வளர்ச்சி பெற்றார். ம.பொ.சி. தம் அன்னையாரிடம் சிறுவயதிலேயே தேவாம், திருவாசகம், திருவருட்பாமுதலிய இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அச்சுத் தொழில் சார்பாக அவர் கொண்டிருந்த பணி, இலக்கிய ஆர்வத்தையும் புலமையையும் பெற துணையாயிற்று. தம் பதினேழாம் வயதில் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு பெற்றார்.

அரசியல், இலக்கியத் துறைகளில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு, விடுதலைப் போரில் தமிழகம் எனது போராட்டங்கள் முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். பல்கலைக் கழகங்கள் கெளரவ டாக்டர் பட்டாங்கள் இவருக்கு வழங்கியுள்ளன. சிறந்த இதழாசிரியராகவும் பொறுப்பேற்று இலக்கியத் துறையில், ஒளிர்ந்தவர் இவர். வீரபாண்டிய கட்டப் பொம்மனின் விடுதலைப் போராட்ட செயல்பாடுகளை மக்களிடத்தில் வெளிப்படுத்திய ஆய்வு அறிஞர். இவர் இயற்றகை எழுதி நாள் 3.10.1995, 2005 - 2006 இவருடைய நூற்றாண்டு நினைவு ஆண்டாகும்.

மு.வ.

மு.வ. என அழைக்கப்படும் டாக்டர். மு. வரதராசன் 25.4.1912 இல் பிறந்தார். பெற்றோர் : திருமதி. அம்மாக் கண்ணம்மாள், திரு. முனுசாமி ஊர் : வடஅழுந்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பத்தூர். 1928-ஆம் ஆண்டு திருப்பத்தூர் வட்டாட்சியர் அலுவலகத்தில் எழுத்தராகப் பணிபுரிந்தார். 1935 ஆம் ஆண்டு தமிழ் வித்துவான் தேர்வில் மாநில முதன்மை பெற்றவர். 1939 ஆம் முதல் 1944 ஆம் ஆண்டுவரை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். 1944இல் எம்.ஒ.எல். பட்டம் பெற்றார். 1945-ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் கல்லூரியின் தமிழ்த் துறைத் தலைவரானார். இரா.பி.சேதுப்பிள்ளை மறைவிற்குப் பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியரானார். அப்பணியினை 10 ஆண்டுகள் சிறப்புற மேற்கொண்டார் (1961-71). சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதல் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் இவர். 1972 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலுள்ள ஊஸ்டர் கல்லூரி இவருக்கு D.Lit பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. 1971 முதல் 1974 வரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தாய்ப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். தமிழ்ப் புதின் இலக்கிய வரலாற்றில் தமக்கெனதனியிடத்தைப் பெற்றவர். 13 புதினங்கள், 2 சிறுக்கதைகள், 2 சிந்தனைக் கதைகள், 13 நாடகங்கள் என இவருடைய படைப்புகள் பல. கடித இலக்கியம், பயண இலக்கியம் முதலியனவற்றிலும் இவர் தனிமுத்திரை பதித்தவாவார். இயற்றகை எழுதிய நாள் 10.10. 1974. இவர் பஸ்டத்தளித்த ‘மண்ணின் மதிப்பு’ எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பிலுள்ள அறத்தின் சிறப்பு பாடமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. வினா வகைகளும் பங்கீடும்

மதிப்பெண்	→	(1)	(2)	(5)	(10)
வாழ்த்து					
இனரவன்					
மொழி		1		1	
நாடு					1
அற இலக்கியம்					
திருக்குறள்		2	2@		1
சங்க இலக்கியங்கள்					
புறநானூறு	1	1			
பரிபாடல்	1	1			
குறிஞ்சிப் பாட்டு	1	1	1		
காப்பியங்கள்					
கம்பராமாயணம்	1	1			
சீராப்புராணம்	1	1			
இயேசு காவியம்	1	1	1		
மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்					
தொழில் ஆற்றுவீர்					
இதழ்ப் பெண்					
இன்பம்					
மா	1				
உண்ணமயான உண்ணமைகள்					
பெண்ணின் மேன்னை					
தங்கமீன்					
வினையின் விளைவு					
மொத்தம்	10	12 ⁺	4 ⁺⁺	2 [*]	

(1) (2) (5) (10)

உரைநடை

பழந்தமிழுகம்	2	2	4-	2
அருந்தமிழர்	2	2		
தென்பாண்டி	2	2		
அறத்தின் சிறப்பு	2	2		
கம்பருக்குப் பாராட்டு	1	2		
உரைநடையில் சில நடைநெறிகள்	1	2		
	10	12*	4**	2*

இலக்கணம்

எழுத்து	3	2	
சொல்	10	2	1
பொருள்	3	1	1
யாப்பு	2	1	1
அணி	2	1	1
	20	7	4**

துகணப்பாடம்

மொழி வரலாறு	2*
இலக்கிய வரலாறு	2*

மொழி வளம்

கடிதம்	2*
கட்டுரை	3*

④ மனப்பாட விளாக்கள்

• கட்டுரை விடை விளாக்கள் அனைத்தும் உள்ளிலைத் தெரிவு வகையாய் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு விளாவிற்கு விடையெழுதுதல்

+ 12-இல் 10 விளாக்களுக்கு விடை எழுதுதல்

++ 4-இல் 2 விளாக்களுக்கு விடை எழுதுதல் - இவற்றுள் ஒன்று மனப்பாடப் பகுதி விளாவாக அமையும்.

(1) - பலவுள் தெரிவு விளாக்கள்

(2) - குறுவிடை விளாக்கள் (ஓரிரு வாக்கியங்களில் விடை)

(5) - பத்திவிடை விளாக்கள் (ஐம்பது சொற்களில் விடை)

(10) - கட்டுரைவிடை விளாக்கள் (நூற்று ஐம்பது சொற்களில் விடை)

3. ஆசிரியர்களுக்கான குறிப்பு

இப்புதிய பாடத்திட்டத்தில், செய்யுள், உரைநடை, இலக்கணம், மொழி, இலக்கிய வரலாறு (துணைப்பாடம்), கடிதம் கட்டுரை ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன. அதற்கேற்ப இவ்வைந்து கூறுகளும் இப்பாட நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிறப்புத் தமிழ் மாணவர்கள் அடையத் தக்க தரத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்துஸ், பாடநூல் குழுவினரால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

கற்றல் பொருள் தேர்ந்தெடுப்பில் பாடத்திட்டத்தில் கூறப்பட்ட மொழித் திறன்களும் விழுமியங்களும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இப்புதிய பாடத்திட்டத்தில் மாணவர் மொழியறிவை மேம்படுத்த 98 அடிகள் மனப்பாடப்பகுதியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் கூற்று கற்றறிந்துள்ளனரா என்பதைக் கண்டறிய கூடுதல் புறவய விளாக்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. கேட்டல், பேசுதல் திறன்களுக்குக் கூடுதல் வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் அகமதிப்பீடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பாடங்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியில் பயிற்சிகளாகச் சொற்பொருள் விளக்கம், பொருள் விளக்கம், திறன்றி விளாக்கள் ஆகியன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவரிடம் அகராதி பார்க்கும் திறனை வளர்க்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் அகர வரிசைப்படி செய்யுள் சொற்பொருள் விளக்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாடங்களில் மாணவர் அறிய வேண்டிய கூடுதல் செய்திகளை உள்ளடக்கியதாகப் பொருள் விளக்கம் ! விளக்கப் பகுதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வழி இப்பகுதி மாணவர் இலக்கிய ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும், விழுமியங்களைப் பதியச் செய்வதாகவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சொற்பொருள் விளக்கம், பொருள் விளக்கம் பகுதிகள் தேர்வுக்குரியன என்பதை மாணவர் கவனத்தில் பதிக்க வேண்டும்.

புறவய வினாக்கள், குறுவிடை வினாக்கள், பத்திவிடை வினாக்கள், கட்டுரை விடை வினாக்கள் ஆகியன திறனால் வினாப் பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

மாணவரின் கற்றல் விளைவான மொழித்திறன், இலக்கிய உணர்வு மொழி நய விழுமியப் பதிவு ஆகியவற்றின் பாதிப்பைத் தேர்ந்தறியும் நோக்கில் வினாக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவை ஆசிரியர் வழிகாட்டுதலுக்கான மாதிரி வினாக்களே ஆகும். வகுப்பறையிலும், தேர்வுகளிலும் மதிப்பிட்டறிய மேற்குறித்த மூன்று கூறுகளையும் கருத்தில் கொண்டு இவை போன்ற வினாக்கள் பலவற்றை ஆசிரியர் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

அகமதிப்பிடிற்கு 20 மதிப்பெண்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. கேட்டல், பேசுதல், படித்தல் ஆகிய மொழித்திறன்கள் உள்ளடக்கியது. அகமதிப்பீடு உள்ளதால் ஆசிரியர் வகுப்பறையில் இத்திறன்களுக்குப்பயிற்சி அளிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதற்கான வாய்ப்புகள் பரடப்பகுதியில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை போல் ஆசிரியர் குழலுக்கேற்ப உருவாக்கிக் கொள்வது மாணவர் மொழித் திறனைப் பெற மிகவும் உதவும்.